

BAHÁ'U'LLÁH
VĚSTUĽRAKSTI

Bahá'u'lláh vēstuļraksti,
kas atklāti pēc Kitáb-i-Aqdas

Rīgas Bahai ticības draudze
2022

UDK 286

Ba174

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzziņu bibliotēkas „Vienotības pērles” vietnē: www.bahai.lv/biblioteka/

Tulkots no teksta angļu valodā *Writings of Bahá'u'lláh: Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas*. Angliski tulkojis Habib Taherzadeh ar Bahá'í vispasaules centra komitejas palīdzību. Pieejams: <https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkojis Uldis Ābeltiņš 1994. gadā.

Redaktors: Māris Pavlovs

Korektori: Renāte Ābeltiņa, Pēteris Folkmanis

Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2022

© Bahá'í International Community, angļu valodā

Atsauces uz Korānu

Korāna vārsmas latviešu valodā pēc Ulda Bērziņa tulkojuma (Korāns. Latviešu valodā. Rīga: Neputns, 2011). Sūru un vārsmu atsauces, kuras attiecas uz Korānu, ir numurētas pēc šīs versijas.

Atsauces uz Bībeli

Bībeles vārsmas latviešu valodā pēc trešā Bībeles tulkojuma latviešu valodā (1995.-2012.), kas tapis Latvijas Bībeles biedrībā. Grāmatu un vārsmu atsauces, kuras attiecas uz Bībeli, ir numurētas pēc šīs versijas.

ISBN 978-9934-620-01-0 (PDF)

ISBN 978-9934-620-00-3 (iespiesta)

Satura rādītājs

1. Lawḥ-i-Karmil (Karmela vēstuļraksts) / 5
2. Lawḥ-i-Aqdas (Višsvētākais vēstuļraksts) / 7
3. Bišhárát (Prieka vēstis) / 14
4. Ṭarázát (Rotas) / 20
5. Tajalliyát (Zibšņu spulgas) / 29
6. Kalimát-i-Firdawsíyyih (Paradīzes vārdi) / 35
7. Lawḥ-i-Dunyá (Pasaules vēstuļraksts) / 52
8. Ishráqát (Mirdzumi) / 63
9. Lawḥ-i-Ḥikmat (Gudrības vēstuļraksts) / 87
10. Ašl-i-Kullu'l-Kḥayr (Gudrības vārdi) / 99
11. Lawḥ-i-Maqšúd (Maqšúd vēstuļraksts) / 101
12. Súriy-i-Vafá (Vafá sūra) / 115
13. Lawḥ-i-Síyyid-i-Mihdíy-i-Dahají
(Síyyid-i-Mihdíy-i-Dahají vēstuļraksts) / 123
14. Lawḥ-i-Burhán (Pierādījuma vēstuļraksts) / 128
15. Kitáb-i-‘Ahd (Derības grāmata) / 136
16. Lawḥ-i-Arḍ-i-Bá (Bá zemes vēstuļraksts) / 140
17. Izvilkumi no citiem vēstuļrakstiem / 141
- Piezīmes un atsauces / 169

Lawḥ-i-Karmil

Karmela vēstuļraksts

LAI NĀK godība Dienai, kurā visu radību apņēma žēlastības smaržu viņi, Dienai, kas ir tik svētīta, ka pagājušajām dienām un gadu simtiem nav ko cerēt ar to mēroties, Dienai, kurā Sirmgalvis ir vērsis savu vaigu uz savu svēto troni. Pēc tam dzirdamas kļuva balsis no visām radītajām būtnēm un pāri tām skanēja debesu pulku balsis, kas sauca: „Pasteidzies, ak, Karmel, jo, raugi, pār tevi ir atmirdzējusi gaisma no tā Dieva vaiga, kas ir vārdu valstības Valdnieks un debesu Darinātājs.”

Prieka jūsmu aizgrābts un augstu savu balsi paceldams, viņš pēc tam iesaucās: „Lai kļūst mana dzīve par ziedojumu Tev, jo Tu esi vērsis savu skatu uz mani, esi lējis pār mani savu dāsnumu un esi virzījis savus soļus uz mani. Atšķirtība no Tevis, ak Tu, mūžīgās dzīvības Avots, ir teju, teju likusi man iztvīkt, un mana prombūtne no Tava tuvuma ir gandrīz sadedzinājusi man dvēseli. Lai Tev visa slava par to, ka esi ļāvis man saklausīt Tavu aicinājumu, ka esi pagodinājis mani ar savu soļu virzību un ka esi spirdzinājis manu dvēseli ar Tavas Dienas dzīvinošās elpas smaržu un ar savas Spalvas skaudro skaņu, par balsi, kurai Tu liki atskanēt kā bazūnes aicinājumam Tavas tautas vidū. Un, kad sita stunda, kurā bija tapt paustai Tavai neatvairāmajai ticībai, Tu savā Spalvā iedvesi Tava gara elpu, un, raugi, līdz pat pamatu pamatiem notrīsēja visa Tava radība, atsegdama cilvēcei tādus noslēpumus, kas glabājās slēpti dārglietu glabātuvēs, kuras pieder Tam, kam pieder visas radītās būtnes un lietas.”

Nebija vēl viņa balss sasniegusi to visaugstāko vietu, kad Mēs sniedzām atbildi: „Teic pateicību Kungam, ak, Karmel! Tvīkdams

atšķirtībā no Manis, tu gandrīz sadēgi kā uguni, kad tava vaiga priekšā bangoja Manas klātienes okeāns, priedams tavas un visu radīto būtņu acis un liedams prieku sirdīs kā redzamām, tā neredzamām būtnēm. Liksmojies, jo šajā Dienā Dievs ir uzcēlis tev savu troni, ir darījis tevi par savu zīmju rītausmas vietu un savas atklāsmes pierādījuma rītausmu. Ir labi tam, kurš ir tavā lokā, kas pasludina tavas godības atklāšanu un vēsti par to, ko Dieva Kunga dāsnums ir lējis pār tevi. Tava visugodinātā Kunga vārdā, tver nemirstības biķeri un teic Viņam pateicību, jo Viņš kā savas žēlastības zīmi pār tevi ir vērtis tavas skumjas liksmībā un pārkausējis tavas bēdas svētlaimes priekā. Viņš, patiesi, mīl to vietu, kas ir kļuvusi par Viņa troņa pamatni, kuru ir minuši Viņa soļi, kuru ir godinājusi Viņa klātbūtne, no kurienes Viņš lika atskanēt savam aicinājumam un kuru Viņš slacināja ar savām asarām.

Uzrunā Ciānu, ak, Karmel, un pavēsti tai savu pieces vēsti: ir atnācis Tas, kas mirstīgajām acīm bija slēpts! Viņa visu uzvarošā augstākā vara ir acimredzama, Viņa visaptverošais mirdzums ir atspīdējis. Raugi, ka tu nevilcinies vai neapstājies. Pasteidzies un tuvojies Dieva pilsētai, kas ir nolaidusies no debesīm, debešķīgajai Kaabai, ap kuru pielūgsmē ir riņķojuši Dieva labvēlību baudošie, sirdī šķīstie un visaugstāko eņģeļu pulki. Ak, kā Es ilgojos katrā vietīnā uz zemes virsmas un katrā no tavām pilsētām nest un vēstīt prieka vēsti par šo atklāsmi – atklāsmi, pēc kuras tiecas Sinaja sirds un kuras vārdā degošais krūms aicina: „Dievam, kungu Kungam, lai pieder kā zemes, tā debesu valstības!” Patiesi, šī ir tā Diena, kurā par šo paziņojumu līksmo zeme un līksmo jūra, Diena, kuras atsegšanai pataupītas lietas, kuras Dievs ar mirstīgajam prātam un mirstīgajai sirdij neaptveramu dāsnumu ir lēmis. Pavisam drīz Dievs vadīs savu šķirstu uz tevi un darīs zināmus Bahá ļaudis, kas ir tikuši pieminēti Vārdu Grāmatā.”

Lai svēti cildināts tiek visas cilvēku cilts Kungs, pie kura vārda pieminēšanas ir nodrebējis ikviens zemes atoms un kas ir licis Dižuma Mēlei atklāt to, kas bija Viņa zināšanā ietīts un bija slēpts Viņa varenības dārgumu krātuvē. Ar savu vārdu – Visvarena, Visuspēcīgais, Visaugstais – spēku Viņš, patiesi, ir valdnieks pār visu, kas ir debesīs un visu, kas ir virs zemes.

Lawḥ-i-Aqdas

Vissvētākais vēstulraksts

Šis ir Vissvētākais vēstulraksts,¹ kas ir nācis no svētās valstības pie tā, kas ir cēlis savu vaigu pretim pasaules Pielūgtajam, Viņam, kas ir nācis no mūžības debesīm, neaptveramā godībā tērpts.

TĀ KUNGA, LIELĀS GODĪBAS KUNGA VĀRDĀ.

ŠIS VĒSTĪJUMS nāk no Mūsu klātienē pie tā, kuru vārdu plīvuriem nav izdevies atturēt no Dieva, zemes un debesu Radītāja, lai viņa acīs viņa Kunga, palīga briesmās, pašpastāvošā, dienās iemirdzētos prieks.

Saki: Ak jūs, kas sekojat Dēlam!² Vai jūs esat atvirzījušies no Manis Mana vārda dēļ? Kāpēc jūs savās sirdīs neko neapsverat? Dienu un nakti jūs esat piesaukuši jūsu visvareno Kungu, bet kad Viņš, lielās godības apņemts, ieradās no mūžības debesīm, jūs novērsāties no Viņa un palikāt vienaldzībā grimuši.

Padomājiet par tiem, kas atraidīja Garu,³ kad Viņš nāca pie viņiem kā nepārprotams valdnieks. Cik daudz bija to farizeju, kas Viņa vārdā sinagogās noslēgušies, vaimanādami par savu atšķirtību no Viņa un taču tad, kad atkalapvienošanās vārti tiem tika plaši atvērti un no Dailes Rīta Zvaigznes spoži laistījās dievišķais Spīdekļis, viņi cildenajam, varenajam Dievam neticēja. Viņi neiemantoja Viņa tuvumu, neraugoties uz to, ka Viņa atnākšana bija tikusi apsolīta Jesajas grāmatā un tāpat arī praviešu un Vēstnešu grāmatās. Neviens no viņiem necēla skatu uz dievišķā dāsnuma Rīta Zvaigzni, izņemot cilvēkus, kam sabiedrībā nebija nekādas varas. Taču šodien ar Viņa vārdu lepojas ikviens, kam ir

dāvāta vara un kas ir tērpts valdīšanā. Vēl jo vairāk, atsauciet prātā to, kurš notiesāja Jēzu uz nāvi. Viņš pats savā zemē bija vismācītākais starp viņa laikmeta cilvēkiem, kamēr vienkāršs zvejnieks ticēja Viņam. Labi paturiet to prātā un ievērojiet šo brīdinājumu.

Tāpat padomājiet par to, cik skaitā daudz ir mūku, kuri ir noslēgušies savās baznīcās, griezdamies pie Gara, bet, kad Viņš, pateicoties patiesības spēkam, parādījās, tie Viņam netuvojās un ir tagad pieskaitāmi pie noklīdušajiem. Laimīgi ir tie, kas ir tos pametuši un ir pacēlušī skatus uz to, kas ir visu to Ilgojums, kuri ir debesīs un virs zemes.

Viņi lasa evaņģēliju un tomēr atsakās atzīt visugodināto Kungu, neņemot vērā to, ka Viņš ir atnācis, pateicoties Viņa augstajai, Viņa varenajai un žēlsirdīgajai valdīšanai. Mēs, patiesi, esam nākuši jūsu dēļ un esam atnesuši pasaulei nelaimes, lai glābtu jūs. Vai gan jūs vairāties Viņa, kas ir upurējis savu dzīvību, lai darītu jūs dzīvus? Bīstieties Dieva, ak jūs, kas sekojat Garam, un nestaigājiet pa pēdām jebkuram garīdzniekam, kas ir tālu noklīdis. Vai jūs gan iedomājaties, ka Viņš dzenas pats pēc sava labuma, kad Viņam taču allaž ar zobenu ir draudējuši naidnieki, kad Viņš ir ticis ieslodzīts vispamestākajā no pilsētām? Spriediet jel taisnīgi un neejiet pa netaisno pēdām.

Atveriet durvis uz savām sirdīm. Patiesi pie tām stāv Viņš, un Viņš ir Gars. Kāpēc gan raidāt trimdā to, kura nolūks ir tuvināt jūs mirdzuma vietai? Saki: Patiesi, Mēs esam jums atvēruši vārtus uz Valstību. Vai jūs aizbultēsiet durvis uz jūsu mājām mana vaiga priekšā? Tā patiesi, ir vienkārši smaga maldīšanās. Viņš, patiesi, ir atkal nonācis no debesīm, tieši tāpat, kā Viņš no tām nonāca pirmo reizi. Raugiet, ka atkal neapstrīdat to, ko Viņš pasludina, tieši tāpat, kā Viņa vārdus apstrīdēja cilvēki, kas dzīvoja pirms jums. Tā jūs pamāca Patiesais, ja vien jūs spējat to uztvert.

Jordānas upe ieplūst diženajā Okeānā, un Dēls sauc svētajā ielejā: „Šeit Es esmu, šeit Es esmu, ak Kungs, mans Dievs!”, bet Sinaijs riņķo apkārt Namam, un degošais krūms skaļi sauc: „Savā pārļaicīgajā dižumā ir atnācis visu Ilgojums”. Saki: Raugiet, ir atnācis Tēvs un ir piepildījies tas, kas jums tika solīts Valstībā. Šis ir tas Vārds, kuru ir slēpis Dēls, kad Viņš sacīja tiem, kas bija ap Viņu: „Tagad jūs to nespējat panest.” Un

kad bija piepildījies nozīmētais laiks un Stunda bija situsi, virs Dieva gribas apvāršņa atmirdzēja Vārds. Piesargieties, ak jūs, kas sekojat Dēlam, ka neatstājat to novārtā. Satveriet un turieties pie tā cieši. Šis jums nāks vairāk par labu nekā visa jūsu mantība. Patiesi, Viņš ir tuvu pie tiem, kas dara labu. Tā Stunda, kuru Mēs bijām apslēpuši no zemes cilvēku un no izraudzīto eņģeļu prātiem, ir piepildījusies. Saki: Patiesi, Viņš ir liecinājis par Mani, un, patiesi, Es liecinu par Viņu. Patiesi, Viņš nav paredzējis nevienu citu, kā vien Mani. To apliecina ikviena godīga un saprotoša dvēsele.

Lai gan tie ir neskaitāmu likstu apsēsti, Mēs aicinām ļaudis pie Dieva, vārdu Kunga. Saki: Tiecieties jūs iemantot to, kas jums ir ticis solīts Dieva Grāmatās un neejiet pa ceļiem, kurus iet nezinošie. Manas miesas ir izcietušas ieslodzījumā, lai jūs taptu brīvi no savtības saitēm. Tad celiet skatus uz Viņa vaigu un neejiet pa pēdām katram naidīgam apspiedējam. Patiesi, Viņš piekrita tapt skaudri pazemots, lai jūs varētu iemantot godību, un tomēr jūs liksmojaties vienaldzīgas nevērības ielejā. Patiesi, Viņš mīt vispamestākajā no visām mītnēm un Viņš to dara jūsu dēļ, kamēr jūs mītat savās pilīs.

Saki: Vai jūs uzklaušjāt Saucēja Balsi, kas skaļi sauca Bayán tuksnesī, nesdams jums prieka vēsti par tā visžēlīgā Kunga nākšanu? Raugiet! Viņš ir atnācis liecības saudzējošā patvēruma pavēnī, apstipriņošās liecībās un pierādījumos tērpts, un tie, kas patiesi Viņam tic, raugās uz Viņu kā uz Dieva valstības iemiesojumu. Svētīts ir tas cilvēks, kas pievēršas Viņam, un būt bēdām pār tiem, kas apšaubā un noliedz Viņu.

Paziņojiet priesteriem: Raugiet, ir atnācis Viņš, kas ir Valdnieks. Nāciet ārā no plīvura tā vārdā, kas ir jūsu Kungs un kas liek liekties visu cilvēku pleciem. Tad pavēstiet jel visai pasaulei prieka vēsti par šo vareno, šo godības atklāsmi. Patiesi, Viņš, kas ir Patiesības Gars, ir nācis, lai vadītu jūs pie istās patiesības. Viņš nerunā, pats sevis rosināts, bet gan saka to, ko Viņam liek Viszinošais, Visuvedais.

Saki: Viņš ir godinājis Dēlu un ir cildinājis Viņa Lietu. Atmetiet, ak, zemes tautas, to, kas ir jūsu mantība, un turieties cieši pie tā, ko jums ir līcis Visspēcīgais, kas ir Dieva pilnvaras Nesējs. Nepiesārņojiet sev ausis un paveriet Viņam savas sirdis, lai varētu uzklaušīt visbrīnumaināko

aicinājumu, kas ir atskanējis no Sinaja kalna, no jūsu visgodinātā Kunga mājokļa. Tas, patiesi, novedīs tuvu Vietai, kur jūs jutīsiet Viņa vaiga gaismu, kas atmirdz no Viņa apvāršņa zaigas.

Ak jūs, priesteru pulki! Atstājiet zvanus un nāciet šurp ārā no savām baznīcām. Šajā dienā jūsu pienākums ir skaļi pieteikt Diženāko Vārdu starp tautām, vai jūs labāk gribat klusēt, kad skaļi sauc ik akmens, ik koks: „Visā savā godībā ir atnācis Kungs!”? Labi klājas tam cilvēkam, kas traucas pie Viņa. Patiesi, tas tiks iekļauts starp tiem, kuru vārdi tiks ierakstīti un kuri tiks pieminēti augstajos debesu pulkos. Tā to ir nolīcis Gars savā brīnumainajā vēstuļrakstā. Tas, kas aicina cilvēkus Manā vārdā, patiesi ir no Manis, un viņš parādīs to, kas nav pa spēkam nevienam, kas ir virs zemes. Ejiet pa Kunga ceļu un nestaigājiet pa ceļiem, kurus min tie, kas ir ieģrimuši nevērīgā vienaldzībā. Labi ir tam, kuru viņa snaudā ir skārusi Dieva vēsma un kas paceļas iz mirušo valstības un sper savus soļus uz Kunga ceļu. Patiesi, šāds cilvēks tiek uzskatīts patiesā Dieva acīs par dārgakmeni starp cilvēkiem un tiek pieskaitīts pie svētlaimīgajiem.

Saki: Austrumos ir uzaususi Viņa atklāsmes gaisma, Rietumos atklājušās Viņa valdīšanas zīmes. Apsveriet to savās sirdīs, ak, ļaudis, un neesiet starp tiem, kas izliekas, ka nedzird brīdinājumus un pamācības, kas nāk no Viņa, kas ir visvarens un visslavēts. Ļaujiet, lai jūs atmodina Dieva dvaša. Patiesi, tā strāvo un viņo pāri pasaulei. Labi ir tam, kas ir uztvēris tās smaržu un kas ir pieskatīts pie labi pārlicinātajiem!

Ak jūs, bīskapu pulki! Jūs esat zvaigznes pie Manas zināšanas debesīm. Mana žēlastība nevēlas, lai jūs ciestu neveiksmi un nepiepildītu sevi šeit uz zemes. Tomēr Mans taisnīgums paziņo: „Šis ir tas, ko ir nolīcis Dēls”. Un it viss, kas ir nācis no Viņa nevainojamās, no Viņa patiesību runājošās uzticīgās mutes, paliks nemainīts un nemaināms. Zvani, patiesi izskandina Manu vārdu un vaimanā par Mani, bet Mans gars priecājas acīmredzamā priekā. Miļotā ķermenis ilgojas krusta un Viņa galva kāro šķēpa, iedama Visžēlīgā taku. Apspiedēja celšanās nekādā veidā nespēj novērst Viņu no mērķa. Mēs esam savākuši, saaicinājuši visas radītās būtnes baudīt Kunga, visu vārdu Ķēniņa, tuvumu. Svētīts ir cilvēks, kas ir cēlis savu skatu uz Dievu, atmaksas dienas Kungu.

Ak, mūku pulki! Ja jūs gribat sekot Man, Es iecelšu jūs par Manas valstības mantiniekiem, un, ja jūs nogrēkosiet pret Mani, es savā ilgstošā iecietībā pacietīšu to jo pacietīgi, un, patiesi, Es esmu vienmēr piedodošais un viszēlīgais.

Ak, Sīrijas zeme! Kas gan ir noticis ar tavu taisnīgumu? Tevi, it patiesi, ir paaugstinājuši tava Kunga soļi. Vai tu esi jautusi debesu atkalsatikšanās smaržojošās vēsmas, jeb vai tu esi pieskaitāma pie nevērīgajām?

Betlēmē virmo Dieva elpas vēsmas. Mēs dzirdam viņas balsi sakām: „Ak, viscēlsirdīgais Kungs! Kur ir nostiprināta Tava lielā godība? Tavas klātienēs saldme ir mani iedzīvinājusi pēc tam, kad es iztvīku, būdams prombūtnē no Tevis. Esi slavēts par to, ka esi pacēlis plīvurus un esi nācis acimredzamā varenībā un godībā”. Mēs saucām uz to no cēluma un dižuma Mājokļa: „Ak, Betlēme! Šī Gaisma ir izcēlusies austrumos un ir pletusies uz rietumiem, līdz savas dzīves vakarā tā ir sasniegusi tevi. Tad teic Man: „Vai pazīst dēli savu Tēvu un vai tie atzīst Viņu, tāpat kā laikā, kad viņi to [Jēzu] noliedza?” Pēc kam viņa izsaucās, sacīdama: „Tu, patiesi, esi viszinošais, par visu informētais.” Patiesi, Mēs vērojam visas radītās būtnes rosinātas apliecināt Mums. Dažas zina Mūs un dod liecības, bet vairums to dod liecības, bet nepazīst Mūs.

Sinaja kalns virmo Mūsu vaiga raudzīšanas priekā. Viņa ir pacēlusi savu valdzinošo balsi Kunga cildināšanas priekā un saka: „Ak Kungs! Es jaušu Tava tērpa smaržas. Man šķiet, ka Tu esi tuvumā un esi Dieva zīmēs tērpts. Ar saviem soļiem Tu šos apvidus esi cēlus darījis. Liela ir Tavu ļaužu svētlaime, ja tik vien tie Tevi pazītu un spētu ielopot Tavas elpas saldmī; un būt bēdām pār tiem, kas guļ dziļā miegā”.

Laimīgs esi tu, kas esi cēlis savu skatu uz Manu vaigu, tā kā tu esi sarāvis plīvurus un esi satriecis elkus un esi atzinis savu mūžīgo Kungu. Korāna ļaudis ir sacēlušies pret Mums bez jebkādiem skaidriem pierādījumiem un liecinājumiem un ik mirkli moka mūs ar jaunām mocībām. Viņi aļojas, domādami, ka pārbaudījumi spēj novirzīt Mūs no mērķa. Tukšas, patiesi, ir viņu iedomas. Patiesi, Kungs izriko tā, kā Viņam tīk.

Es nekad neesmu pagājis garām tādām kokam, kuru Mana sirds nebūtu uzrunājusi, sacīdama: „Ak, kaut tu būtu nocirsts Manā vārdā

un kaut Manas miesas būtu krustā sistas virs tevis.” Mēs atklājām šo fragmentu vēstījumā šaham, lai tā kalpotu par brīdinājumu reliģiju sekotājiem. Patiesi, tavs Kungs ir vizinošais, visuvedais.

Lai neskumdina tevi viņu pastrādātie nelabie darbi. Patiesi, viņi ir kā miruši, bet nevis dzīvi. Atstājiet viņus mirušo ziņā un tad paceliet vaigu uz Viņu, kas ir dzīvības Devējs pasaulei. Raugi, lai nevērīgo runas tevi neskumdina. Esi nesatricināms Lietā un māci ļaudis visaugstākajā gudrībā. To tev liek zemes un debesu Valdnieks. Patiesi, Viņš ir visvarenais, viscēlsirdīgais. Pavisam drīz Dievs paaugstinās tavu piemiņu un ar Godības Spalvu pierakstīs to, ko tu teici aiz mīlestības uz Viņu. Patiesi, Viņš ir aizsargs tiem, kas dara labu.

Atgādinī par Mani cilvēkam vārdā Murád un teic: „Svētīts tu esi, ak, Murád, jo tu noraidīji pats savu kārojumu čukstus un esi sekojis Viņam, kas ir visu cilvēku Ilgojums.”

Saki: Lai svētīts ir snaudējs, kuru ir atmodinājusi Manas elpas vēsma. Lai svētīts ir nedzīvais, kuru dzīvu darījusi ir Mana dzīvinoša elpa. Lai svētīta acs, kura rod mierinājumu, raugoties Manā skaistumā. Svētīts lai ir ceļinieks, kas virza soļus uz Manas godības un cēluma Mājokli. Lai svētīts ir bēdu māktais, kas Mana baldahīna pavēnī rod patvērumu. Lai svētīti ir gaužām izslāpušie, kas steidzas veldzēties Manas mīlošās laipnības liegi plūstošajos ūdeņos. Lai svētīta ir negausīgā dvēsele, kas aiz mīlas uz Mani atmet savas savtīgās iekāres un ieņem savu vietu, kuru es esmu sūtījis lejup saviem izraudzītajiem no dievišķā dāsnuma debesīm. Lai svētīts ir pazemotais, kas cieši turas pie Manas godības saites un trūkumu cietušais, kas ienāk Manas bagātības Mājokļa pavēnī. Svētīts lai ir nezinošais, kas meklē Manu zināšanas avotu un tāds lai ir nevērīgais, kas turas pie Manis atcerēšanās saites. Lai svētīta tā dvēsele, kuru dzīvei ir piecēlusi Mana spirdzinošā elpa un kas ir tikusi ielaista Manā debesu valstībā. Lai svētīts ir cilvēks, kuru savienošanās ar Mani ir savīļņojusi un likusi tam tuvoties Manas atklāsmes Rīta Zvaigznes avotam. Lai svētīta ir tā auss, kas ir saklausījusi, un tā mēle, kas ir liecinājusi, un tā acs, kas ir redzējusi un pazinusi Kungu pašu visā Viņa godībā un dižumā, tērptu spēkā un varenībā. Lai svētīti ir tie, kas ir iemantojuši Viņa tuvumu. Lai svētīts ir cilvēks, kas ir meklējis

apgaismību no Mana Vārda Ausekļa. Lai svētīts ir tas, kas ir greznojis sev galvu ar Manas mīlestības diadēmu. Svētīts lai ir tas, kas ir dzirdējis par Manām bēdām, un ir cēlies palīdzēt Man Manas tautas vidū. Lai svētīts ir tas, kas ir nolīcis savu dzīvību, ejot pa Manu ceļu un, kas Mana vārda dēļ ir izturējis visdažādākās grūtības. Lai svētīts ir cilvēks, kas, ticēdams Manam Vārdam, ir cēlies no mirušo vidus, lai teiktu Manu slavu. Lai svētīts ir tas, kuru ir aizgrābušas Manas brīnumainās melodijas un kas ar Manas varas spēku ir sarāvis plīvurus. Lai svētīts ir tas, kas ir palicis uzticīgs Manai derībai, un kuru pasaulīgās lietas nav spējušas atturēt no Mana Svētā pagalma iemantošanas. Lai svētīts ir cilvēks, kas ir nošķīries no visa pārējā, tikai no Manis vien nē, kas ir augšup traucies Manas mīlestības plašumos, kas ir iekļuvis Manā valstībā, ir skatījis Manas valsts godības plašumus, kas ir spirdzinājis Mana dāsnuma dzīvajos ūdeņos, kas ir aizgūtnēm dzēris no Manas mīlošās gādības debesu upes, kas ir iepazinies ar Manu Lietu, kurš ir aptvēris to, kas ir noglabāts Manu Vārdu krātuvē un kas ir atspīdējis no dievišķās zināšanas apvāršņa, slavinādams un teikdams Mani. Patiesi, viņš ir no Manējiem. Lai nāk pār viņu Mana žēlsirdība, Mana mīlošā laipnība, Mans dāsnums un Mana godība.

• • •

Bishárát

Prieka vēstis

Šis ir Visugodinātā aicinājums, kas ir ticis pasludināts no visaugstākā apvāršņa Akká cietumā.

VIŅŠ IR SKAIDROTĀJS, VISZINOŠAIS, PAR VISU
INFORMĒTAIS.

PATIESAIS Dievs apliecina, un Viņa vārdu un īpašību Atsedzēji apliecina, ka, skandējot šo aicinājumu un pasludinot Viņa cildeno Vārdu, Mūsu vienīgais nolūks ir, lai ar dievišķās valodas dzīvinošajiem ūdeņiem visas radības ausis tiktu šķīstītas no melu stāstiem un lai tās varētu dzirdēt svēto godības un svētlaimes Vārdu, kas ir plūdis no debesu Veidotāja un vārdu Radītāja zināšanu pūra. Laimīgi ir tie, kas spriež un vērtē taisnīgi.

Ak, zemes ļaudis!

Pirmā prieka vēsts,

kuru šajā diženajā atklāsmē pasaules tautām ir pavēstījusi Grāmatu Māte, ir tā, ka no Grāmatas ir ticis izdzēsts likums par svēto karu. Lai daudzināts top visžēlīgais vēlibas Kungs, pateicoties kuram ir tikušas plaši atvērtas debesu dāsnuma durvis visu to priekšā, kas atrodas debesīs un virs zemes.

Otrā prieka vēsts

Ar to tiek atļauts, lai pasaules ciltis un tautas sadarbotos cita ar citu priekā un līksmē. Ak, ļaudis! Saejieties ar visu reliģiju sekotājiem draudzības un brālības garā. Tā virs Dieva, Kunga pār visām pasaulēm, likumu apvāršņa ir atmirdzējusi Viņa sankcionētā un pilnvarotā rīta zvaigzne.

Trešā prieka vēsts

ir par dažādu valodu apgūšanu. Jau agrāk šis lēmums plūda no Visaugstā Spalvas: Piekļājas, ka pasaules monarhi – lai palīdz viņiem Dievs! – vai arī valdnieki uz zemes saliek galvas kopā un izvēlas vienu no jau pastāvošajām vai arī kādu jaunu valodu, ko mācīt bērniem skolās visā pasaulē, un tāpat arī vienotu rakstību. Tādējādi uz visu pasauli sāks raudzīties kā uz vienu zemi. Labi ir tam, kas uzklausīs Viņa aicinājumu un ievēros to, ko ievērot viņam ir nolīcis Dievs Kungs savā varenajā tronī.

Ceturrtā prieka vēsts

Ja nu kāds no ķēniņiem – lai palīdz viņiem Dievs – celtos un aizsargātu, un palīdzētu savai apspiestajai tautai, visiem ir jācenšas pārspēt vienam otru, mīlot viņu un kalpojot viņam. Tāds ir ikviena pienākums. Labi ir tam, kas rīkosies atbilstoši.

Piektā prieka vēsts

Ikvienā zemē, kurā dzīvo kādi no šīs tautas, viņiem ir pret tās zemes valdību jābūt lojāliem, godīgiem un patiesiem. Tas ir ticis pavēstīts pēc Viņa prasības, kas ir Lēmējs par paaugstināšanu, Sirmgalvis.

Pasaules tautām ir saistoši un to pienākums ir, katrai par sevi un visām kopā, sniegt palīdzību šai vienreizējai Lietuvai, kas pēc mūžam dzīvā Dieva gribas ir nākusi no debesīm, lai varbūt tā naida uguns, kas kvēlo dažu cilvēku sirdīs uz šīs zemes, ar dievišķās gudrības ūdeņiem un ar debesu padoma un mudinājumu palīdzību tiktu izdzēsta un saskaņas un vienotības gaisma atspīdētu un apņemtu savā starojumā visu pasauli.

Mēs lolojam cerību, ka, pateicoties to nopietnām pūlēm, kas ir Dieva varas paudēji, – lai slava Viņam augstībā! – kara ieroči visā pasaulē varēs tikt pārveidoti jauncelsmes rīkos un ķildas un sadursmes tiks izskaustas no viņu vidus.

Sestā prieka vēsts

ir Mazā Miera nodibināšana, par kuru sīkāk ir vēstījusi Mūsu Viscildenā Spalva. Liela svētība nāk pār to, kas to atbalsta un ievēro it visu, ko ir nolīcis Dievs, viszinošais, visuviedais.

Septītā prieka vēsts

Apģērba izvēle un bārdas apgriešana un apdare tiek atstātas cilvēku pašu ziņā. Bet piesargieties, ak, ļaudis, lai jūs nekļūtu par rotaļlietām nezinošo rokās.

Astotā prieka vēsts

Gara⁴ sekotāju vidū esošo mūku un priesteru dievbijīgie darbi – lai ir pār Viņu Dieva miers – tiek atcerēti Viņa klātbūtnē. Tomēr lai viņi šajā laikmetā atsakās dzīvot noslēgtībā un lai vada savu gaitu uz pavērto un vaļējo pasauli un lai nodarbojas ar lietām, kas nesīs labumu viņiem pašiem un citiem. Mēs esam devuši viņiem atļauju stāties laulībā, lai laistu pasaulē tos, kas pieminēs Dievu Kungu pār visu redzamo un neredzamo, cildenā troņa Kungu.

Devītā prieka vēsts

Kad grēkotājs izrādās pilnīgi no visa atraisīts, tikai no Dieva vien nē, viņam ir jālūdz piedošana un atlaide no Viņa. Nav pieļaujams, ka atzistas grēkos un pārkāpumos cilvēku priekšā, jo tas nekad nav veicinājis un arī nekad neveicinās dievišķu piedošanu. Vēl jo vairāk, šāda atzīšanās ļaužu priekšā pazemo un degradē, un Dievs – lai slava Viņam augstībā! – nevēlas, ka Viņa kalpi tiek pazemoti. Patiesi, Viņš ir līdzjūtīgais, žēlīgais. Grēciniekam ir pašam starp sevi un Dievu jāizlūdzas žēlsirdība no žēlsirdības okeāna, jāizlūdzas piedošana no augstsirdības debesīm un ir jāsaka:

Ak Dievs, mans Dievs! Es piesaucu Tevis milētāju asinis, kurus tā aizgrāba Tava dārgā valoda, ka viņi traucās uz godības smaili, uz viscēlākās mocekības vietu un es lūdzu Tevi pie noslēpumiem, kas atrodas tverti Tavas zināšanas svētumā, un pie pērlēm, kuras tiek lolotas Tava dāsnuma okeānā, lai Tu dotu piedošanu man un manam tēvam, un manai mātei. No tiem, kas izrāda žēlastību, Tu patiesi esi visžēlīgais. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visdāsnā.

Ak Kungs! Tu redzi šo grēcīguma būtību griežamies pie Tavas labvēlības Jūras un šo nespēcīgo meklējam Tava dievišķā spēka Valstību, un šo nabaga radījumu tiecamies uz Tavas bagātības rīta zvaigzni. Pie Tavas žēlsirdības un Tavas godības, neliec, ak Kungs, viņam vilties un

tāpat nenorobežo viņu arī no Tava dāsnuma atklāsmes Tavās dienās, kā arī neatstum viņu no savām durvīm, kuras Tu esi plaši atvēris visiem, kas mīt Tavās debesīs un virs Tavas zemes.

Ak vai! Ak vai! Mani grēki nav ļāvuši man tuvoties Tava svētuma Sētai un mani pārkāpumi ir likuši man aizklīst tālu no Tavas staltās telts. Es esmu nodarījis lietas, kuras darīt Tu man biji liedzis un esmu atstūmis to, ko Tu man biji pavēlējis ievērot.

Lūdzot to, kas ir augstākais vārdu Kungs, es lūdzu Tev ierakstīt ar Tavu dāsno Spalvu to, kas padarīs Man iespējamu tuvoties Tev un kas šķīstīs Mani no Maniem pārkāpumiem, kas stājās ceļā starp mani un Tavu piedošanu un žēlastību.

Patiesi, Tu esi spēcīgais, dāsnaiss. Nav cita Dieva, esi vien Tu – varenaiss, žēlīgais.

Desmitā prieka vēsts

Kā žēlsirdības zīmi no Dieva, šī diženā Paziņojuma Atklājēja, Mēs no Svētajiem Rakstiem un vēstuļrakstiem esam izņēmuši likumu par grāmatu iznīcināšanu.

Vienpadsmitā prieka vēsts

Tiek atļauts studēt zinātnes un mākslas, tomēr tikai tādas zinātnes un mākslas, kuras nes labumu un veicina cilvēku plauksmi un virzību. to tā ir nolīcis Lēmējs, visuvedāiss.

Divpadsmitā prieka vēsts

Ikvienam no jums tiek uzlikts par pienākumu nodarboties ar kaut ko, vai nu tas būtu arods, amats, tirdzniecība vai kaut kas tamlīdzīgs. Mēs esam žēlsirdīgi pacēluši jūsu iesaistīšanos šādā darbā līdz līmenim, kas ir vienāds ar patiesā Dieva pielūgsmi. Izsveriet savās sirdīs Dieva žēlsirdību un svētības un pateicieties Viņam kā vakara, tā rītausmas stundās. Nešķīdīet savu laiku dīkdienībā un kūtrumā. Nodarbojieties ar lietām, kas nes labumu jums pašiem un citiem. Tā tas ir nolīkts šajā vēstuļrakstā, no kura apvāršņa spoži atspīd gudras valodas rīta zvaigzne.

Dieva acīs visnacināmākie ir tie, kas sēž dikā un diedelē. Turieties cieši pie materiālās nodrošinātības saites, pilnībā uzticoties Dievam, visu līdzekļu Gādniekam. Kad kāds nodarbojas ar arodu vai ar tirdzniecību, šāda nodarbošanās jau pati tiek uzskatīta Dieva vērtējumā kā pielūgsmes akts un tā ir tikai zīme Viņa bezgalīgajam un visu ietverošajam dāsnumam.

Trīspadsmītā prieka vēsts

Dieva Taisnīguma Nama vīriem ir uzlikts pienākums rūpēties par cilvēku lietām. Patiesi, viņi ir Dieva pilnvarotie starp Viņa kalpiem un autoritātes rītausmas Viņa zemēs.

Ak, Dieva ļaudis! Taisnīgums ir tas, kas izglīto pasauli, jo to balsta divi pīlāri: atalgojums un sods. Šie divi pīlāri ir pasaules dzīvības avoti. Tā kā katru dienu paceļas kāda jauna problēma, un katrai problēmai ir rodams efektīvs risinājums, šādas lietas ir nododamas Taisnīguma Nama kalpotājiem, lai viņi varētu rīkoties atbilstoši laika prasībām un vajadzībām. Tie, kas Dieva dēļ ceļas un kalpo Viņa Lietuvai, ir dievišķas iedvesmas saņēmēji no neredzamās Valstības. Visiem ir jāpakļaujas tiem. Visas valstiskas lietas ir nododamas Taisnīguma Namam, bet Dieva pielūgsmes akti ir novadāmi tā, kā to savās grāmatās ir noteicis Dievs.

Ak, Bahá ļaudis! Jūs esat Dieva mīlestības ausmas vietas un Viņa mīlošās laipnības rītausmas. Neaptraipiet savas mēles, lādot un nomelnojot jebkuru dvēseli, un sargiet savas acis no nepiedienīgā. Neslēpiet to, ko esat iemantojuši. Jūsu mērķis ir sasniegts, ja šis mantojums tiek uzņemts pozitīvi; ja tā nav, protestēt ir veltīgi. Atstājiet to dvēseli mierā un pievērsieties Kungam, aizsargam, pašpastāvošajam. Neesiet par iemeslu bēdām un vēl jo mazāk nesaskaņām un ķildām. Tiek lolota cerība, ka jūs varat iegūt patiesu izglītību zem Viņa maigās žēlsirdības koka pavēņa un rīkojaties saskaņā ar to, kas ir tīkams Dievam. Jūs visi esat viena koka lapas un viena okeāna ūdens lāses.

Četrpadsmitā prieka vēsts

Nebūt nav nepieciešams doties īpašā ceļojumā, lai apmeklētu mirušo atdusas vietas. Ja mantīgi un bagāti cilvēki piedāvā maksu par šādu

ceļojumu Taisnīguma Namam, tas būs patikami un pieņemami Dieva klātbūtnē. Laimīgi ir tie, kas ievēro Viņa priekšrakstus.

Piecpadsmītā prieka vēsts

Lai gan republikāniska valdīšanas forma nes labumu visām pasaules tautām, tomēr karaliskuma majestātiskums ir viena no Dieva zīmēm. Mēs nevēlamies, ka tā tiek laupīta pasaules zemēm. Ja saprātīgie spēj apvienot abas formas vienā, viņiem būs liels atlīdzinājums un gandarījums Dieva klātbūtnē.

Agrākajās reliģijās tādi priekšraksti kā svētie kari, grāmatu iznīcināšana, aizliegšana apvienoties un biedroties ar citām tautām vai liegšana lasīt zināmas grāmatas tika noteikti un apstiprināti atbilstoši tam, ko prasīja situācija attiecīgajā laikmetā; tomēr šajā varenajā atklāsmē, atskanot šim ietekmīgajam Paziņojumam, visus cilvēkus ir pārņēmušas dažnedažādas Dieva dāvanas un labvēlība un no mūžam dzīvā Kunga gribas apvāršņa, Viņa nekļūdīgais lēmums ir nolīcis to, ko Mēs esam nule izklāstījuši.

Mēs dodam slavu Dievam – lai Viņš tiek svētīts un godināts – par it visu, ko Viņš mums ir žēlīgi atklājis šajā dižajā un nesalīdzināmajā Dienā. Patiesi, ja ikviens pasaulē būtu apveltīts ar tūkstoš mēlēm un ja viņš nemitīgi slavinātu Dievu un daudzīnātu Viņa vārdu, līdz beigām, kurām nav beigu, viņu pateikšanās nebūtu adekvāta pat par vienu no Viņa dāvātajām labvēlībām, kuras Mēs esam pieminējuši šajā vēstuļrakstā. To apliecinās ikviens saprotošs un redzošs, un zinošs cilvēks.

Mēs sirsnīgā nopietnībā lūdzam Dievu – lai slava Viņam augstībā! – lai Viņš palīdz valdniekiem un valdītājiem, kas ir varas nesēji un godības rītausmas, lai tie palīdz īstenot Viņa likumus un priekšrakstus. Patiesi, Viņš ir visvarenais, visspēcīgais, Viņš ir radis atsaukties uz cilvēku aicinājumiem.

Ṭarázát

Rotas

MANĀ VĀRDĀ, KAS STĀV PĀRI VISIEM VĀRDIEM.

SLAVA un gods pienākas vārdu Kungam un debesu Radītājam, Viņam, kura atklāsmes okeāns bango pasaules tautu acu priekšā. Viņa Lietas Auseklis spīd cauri visiem plīvuriem, un Viņa apstiprinošais Vārds nav aizsniedzams nekādam noliegumam. Viņa nolūku izkropļot nav spējusi nedz ļaundaru tirānijas nākšana pie varas, nedz apspiedēju celšanās. Cik godības apņemts ir Viņa augstais stāvoklis, cik cildena Viņa valdīšana!

Dižais Dievs! Lai gan Viņa zīmes ir lokā ņēmušas pasauli, un Viņa pierādījumi un liecības atmirdz it visur un izpaužas kā gaisma, taču šķiet, ka nezinošie paliek nevērīgi, nē, viņi pat ir dumpinieciski noskaņoti. Kaut taču viņi būtu samierinājušies vien ar opozīcijā atrašanos. Bet visos laikos un katru reizi tie plāno nocirst svēto Lotus koku. Kopš pašas šīs atklāsmes ausmas dienas savtīguma iemiesojumi ir centušies un tiekušies izdzēst dievišķās izpausmes Gaismu, atjaunojot apspiešanu un cietsirdību. Bet, apturējis viņu rokas, Dievs ar savu augstāko autoritāti ir atsedzis šo gaismu un ir aizsargājis to ar savas varas spēku, līdz debesis un zemi izgaismoja tā starojums un spožums. Lai slava Viņam visos apstākļos!

Lai godība pār Tevi, ak Tu, pasaules Kungs un visu tautu Ilgojums, ak Tu, kas esi parādījies mūsu acīm Dižākajā Vārdā, kurā gudrības vārdu pārles ir izlobījušās no Tavu zināšanu jūras pērlenēm, un dievišķās atklāsmes debesis ir rotājušās ar Tava vaiga saules gaismas parādīšanos.

Es izlūdzos no Tevis, tā Vārda spēkā, kurā Tavs pierādījums tika pilnveidots Tevis radīto būtņu vidū un Tavu kalpu vidū tika piepildīti

Tavi liecinājumi un Tavas liecības, lai spēcīnātu Tavus ļaudis tajā, kam pateicoties Tavas Lietas vaigs laistīsies Tavā valdījumā un Tavu kalpu vidū tiks uzstādīti Tavas varas karogi un viscauri Taviem valdījumiem pacelsies Tavas vadības ceļrāži.

Ak, mans Kungs! Tu redzi viņus kļaujamies pie Tavas žēlastības tauvas un tveramies cieši pie Tavas labdarības tērpa maliņas. Ak, noliec viņiem to, kas var viņus tuvināt Tev un atturi viņus no visa, izņemot Tevi pašu! Es lūdzu no Tevis, ak Tu, esības Ķēniņš un kā redzamā, tā neredzamā Aizsargs, padari ikvienu, kurš celsies, lai kalpotu Tavai Lietuvai kā jūru, kura viņoņas pēc Tavas vēlēšanās, lai tas liesmo ar svētā Koka liesmām un atspīd no Tavas gribas debesīm. Patiesi, Tu esi Varenais, kuru vājināt nespēj nedz visas pasaules vara, nedz visu tautu spēks. Nav cita Dieva kā vien Tu, nepielīdzināmais, aizsargs, pašpietiekamais.

Ak tu, kas esi veldzējies Manu vārdu vīnā, kas plūst no Manu zināšanu kausa! Šie cildenie vārdi bija šodien dzirdami no dievišķā Lotus koka lapu šalkoņas, kuru visaugstajā paradīzē vārdu Kungs ar debesu spēka roku tur ir iestādījis.

Pirmais Tarāz

un pirmais spulgojums, kas ir uzausis no Grāmatu Mātes apvāršņa, ir, ka cilvēkam ir jāpazīst pašam sevi un jāzina tas, kas var pacelt viņu augstumos vai noraut viņu zemumā, pacelt godībā vai pazemot, darīt bagātu vai gāzt nabadzībā. Sasniegušam piepildījumu un brieduma vecumu, cilvēkam kļūst vajadzīga bagātība un tāda bagātība, kādu viņš iegūst ar amatiem vai profesijām, ir uzteicama un slavējama no gudru cilvēku vērtējuma un it īpaši kalpu acīs, kas sevi veltī pasaules izglītošanai un visu tautu audzināšanai. Tie, patiesi, ir kausu nesēji ar dzīvību dodošo zināšanu ūdeni un ir ceļveži uz ideālo virzienu. Viņi virza pasaules tautas uz taisno ceļu un iepazīstina viņus ar to, kas palīdz cilvēci celt un pacilāt. Tieši taisnais ceļš ir tas, kas ved cilvēku uz uztveršanas gaismas avotu uz īstas saprašanas rītausmas maliņu un noved pie tā, kas nesīs godību, godu un dižumu.

Mēs lolojam cerību, ka ar Visuviedā, Vizzinošā mīlošo laipnību var tikt izkļiedēti tumsību nesoši putekļu mākoņi un var tikt veicināta

uztveres un saredzēšanas spēja, lai cilvēki spēj atklāt nolūku, kuram viņi ir tikuši saukti esībā. Šajā Dienā apsvēršanas cienīgs ir it viss, kas var palīdzēt mazināt aklību un stiprināt redzējumu. Šis redzējums iedarbojas kā līdzeklis un ceļvedis uz patiesām zināšanām. Patiesi, gudru cilvēku vērtējumā par izpratnes asumu ir jāpateicas redzējuma asumam. Bahá ļaudīm visos apstākļos ir jāievēro tas, kas ir piemērots un ko ievērot pienākas un uz to jāaicina arī citi.

Otrais Taráz

ir saiešanās ar visu reliģiju sekotājiem draudzības un brālības garā, pasludināt to, ko ir izklāstījis Runātājs Sinaja kalnā, un ievērot godīgumu visās lietās.

Tiem, kas ir sirsnības un uzticības aprasoti, priekā un starojumā ir jāsaietas ar visām ciltīm un tautām virs zemes, jo saiešanās cilvēku starpā ir vienmēr veicinājusi vienotību un saskaņu, kas savukārt veicina kārtības uzturēšanu pasaulē un nāciju atdzimšanu. Svētīti ir tie, kas stingri turas pie labestības un maigās žēlastības saites un ir brīvi no naidīguma un ienaida.

Šis Pārestības Cietušais aicina pasaules tautas būt iecietīgiem un taisnīgiem, jo šie tikumi ir kā divas gaismas, kas izgaismo pasaules tumsu un ir divi skolotāji cilvēces audzināšanai. Laimīgi ir tie, kas ir to iemantojuši, un būt bēdām pār nevērīgajiem.

Trešais Taráz

attiecas uz labu raksturu. Labs raksturs, patiesi, ir labākais tērps, kādu cilvēkam dod Dievs. Ar to Viņš rotā savu mīļoto tempļus. Pie manas dzīvības! Tā gaisma, kas izstaro no laba rakstura, pārspēj saules gaismu un tās starojumu. Tas, kas to iemanto, ir uzskatāms par dārgakmeni cilvēku vidū. Pasaules slavai un pacilāšanai ir katrā ziņā jābalstās uz to. Cilvēka labais raksturs ir tas, kas cilvēkus ved uz taisno ceļu un noved to pie diženā Paziņojuma. Labi ir tam, kuru rotā debesu pulku īpašības un raksturs.

Jums pieklājas visos apstākļos neizlaist no sava redzesloka taisnīgumu un godprātību. Šie cildenie izteikumi ir ierakstīti *Apslēptajos vārdos*, un

ierakstījusi tos tur ir Mūsu Diženākā Spalva:

„Tu, gara dēls! Vislabākais no visām lietām Manās acīs ir taisnīgums; nenovērsies no tā, ja tu ilgojies pēc Manis, un neesi vienalīdzīgs pret to, lai Es varu tev uzticēties. Ar tā palīdzību tu visu redzēsi ar savām un nevis ar citu acīm, un tu visu sapratīsi, ļaujoties uz savām, nevis sava kaimiņa zināšanām. Apdomā savā sirdī, kādam tev pienākas būt. Patiesi, taisnīgums ir Mana dāvana tev un Manas mīlošās laipnības zīme. Neizlaid to no acīm.”⁵

Savos spriedumos taisnie un godprātīgie stāv augstāk un tiek augstāk vērtēti. No šīm dvēselēm spoža atspīd dievbijības un taisnprātības gaisma. Mēs pilnā nopietnībā ceram, ka pasaules zemēm un tautām nepaies secen šo abu spīdekļu mirdzums.

Ceturtais Ļaráz

attiecas uz uzticamību. Uzticamība, patiesi, ir tās durvis, kas ved uz drošību visiem tiem, kas mīt uz zemes, un tā ir godības zīme, kādu mums dāvā Visžēlīgais. Tas, kas bauda no tās, ir patiesi baudījis no turīguma un bagātību dārgumiem. Uzticamība ir visdziļākie vārti, kas paver ceļu ļaužu mieram un drošībai. Patiesi, jebkuras lietas stabilitāte ir vienmēr bijusi un būs no tās atkarīga. Tās gaisma caustrāvo visas cilvēku lieluma, varas un bagātības jomas.

Nesen šie cildenie vārdi tapa Visaugstās Spalvas pavēstīti:

„Tagad Mēs tev pieminēsim uzticamību un to stāvokli, kādu tā ieņem Dieva, tava Kunga, varenā troņa Kunga, izvērtējumā. Vienu dienu Mēs devāmies uz Mūsu Zaļo salu. Tajā nonākuši Mēs skatījām straumes, kas plūda, un zaļoksnius kokus un sauli, kas tajos rotājās. Pagriezdami vaigu uz labo pusi, Mēs skatījām kaut ko tādu, ko aprakstīt spalva nespēj. Tāpat tā nespēj arī izklāstīt to, ko tajā vissvētajā, viscildenākajā, vissvētītajā un cēlajā Vietā pieredzēja cilvēces Kungs. Pēc tam, pagriezušies uz kreiso

pusi, Mēs skatījām vienu no viscildenākās paradīzes košumiem, kā tas stāvēja virs gaismas staba un skaļi sauc: „Ak, zemes un debesu iemītnieki! Raugieties uz manu daili un uz manu starojumu un uz manu atklāsmi, un uz manu mirdzumu. Piesaucu patieso Dievu! Es esmu Uzticamība, tās atklāsme un tās daile. Es atalgošu ikvienu, kas turēsies pie manis un atzīs manu rangu un manu stāvokli, un cieši tversies pie mana tērpā vīles. Bahá cilvēkiem es esmu viskošākā rota un esmu godības mantija visiem, kas atrodas radības valstībā. Es esmu visaugstākais līdzeklis uzplaukšanas sasniegšanai pasaulē, Es esmu apvāršņa mala, pie kuras atplauksnī droša pārliecība visām būtnēm.” Un tā Mēs esam lejup sūtījuši tev to, kas tuvinās cilvēkus radības Kungam.”

Ak, Bahá ļaudis! Uzticamība, patiesi, ir labākais tērps jūsu deniņiem un vislabākais kronis jūsu galvām. Paņemiet to cieši savās rokās kā uz to aicina Viņš, kas paaugstina, par visu informētais.

Piektais Taráz

saistās ar Dieva kalpu saglabāšanu un aizsargāšanu. Taisnību nedrīkst noliegt nevienā lietā, jā, pretēji, ir jāļauj izpausties visam, kas ir pareizs un patiess. Bahá ļaudis nedrīkst liegt nevienai dvēselei tai pienākošos atalgojumu, tiem ir pret amatu pratējiem jāizturas ar cieņu un, atšķirībā no agrāko laiku cilvēkiem tiem nevajadzētu apgānīt savas mēles ar ļauna runāšanu.

Šajā Dienā arodprasmes saule spīd augstu virs rietumu apvāršņa un mākslu straume plūst uz tajā apgabalā atrodošos jūru. Ir jārunā godprātīgi un ir jāvērtē tāds dāsnums. Pie dzīvā Dieva! Vārds „taisnīgums” spīd gaiši un spoži kā pati saule. Mēs lūdzam Dievu, lai tas žēlsirdīgi lej savus starus pār visiem. Patiesi Viņam, kas vienmēr atbild uz visu cilvēku lūgšanām, ir vara pār visām būtnēm.

Mūsu laikos patiesīgums un sirsnība cieš jo smagi viltībnieku ķetnās, un taisnīgumu skaudri šausta netaisnības šautra. Samaitātības tvans ir apņēmis visu pasauli tādā mērā, ka nevienā virzienā nav saskatāms

nekas, izņemot karavīru pulkus, un no nevienas zemes nedzird neko citu kā vien zobenu šķindas. Mēs lūdzam no Dieva, no patiesā Dieva, lai Viņš stiprina Viņa varas turētājus veidā, kas palīdzēs pasaulei atdzimt un atnesīs mieru tautām.

Sestais Taráz

Zināšanas ir viena no visbrīnīšķīgākajām Dieva dāvanām. Apgūt zināšanas ir ikviena cilvēka pienākums. Tās mākas un materiālie līdzekļi, kādi visiem ir tagad zināmi, ir tikuši sasniegti, pateicoties tām zināšanām un gudrībai, kādas ir tikušas atsegtas vēstījumos un vēstuļrakstos, kuri rakstīti ar Viņa Viscildenāko Spalvu, to Spalvu, no kuras dārgumu krātuves ir tikušas nestas gaismā gudrības un izteikumu pērles un pasaules māksla un amati.

Šajā Dienā cilvēku acīm ir atsegti zemes noslēpumi. Ātri iznākošo avīžu lappuses patiesi ir kā pasaules spoguļi. Tās atspoguļo dažādu tautu un cilšu darbus un mērķus. Tās gan atspoguļo tos, gan dara tos zināmus. Tās ir spoguļi, kuri ir apveltīti ar dzirdi, redzi un valodu. Šī parādība ir spēcīga un tā pārsteidz. Tomēr, rakstniekiem nepieklājas rakstīt neko tādu, ko viņiem čukstot diktē viņu ļaunās kaislības un iekāres, un viņiem ir jātērpjas taisnīguma un godīguma tērpos. Viņiem pēc iespējas ir jāiedziļinās situācijās un jāpārbauda fakti un tikai tad tie jāfiksē rakstiski.

Kas attiecas uz šo Pārestības Cietušo, tad lielākā tiesa no tā, kas par Viņu tiek rakstīts avīzēs, neatbilst patiesībai. Godīga runa un patiesīgums to augtā ranga un stāvokļa dēļ tiek vērtēti kā saule, kas mirdz pie zināšanas apvāršņa. Viļņi, kas ceļas no šī Okeāna, ir redzami pasaules tautu acīm, un it visur kļūst zināmas no gudrības un izteikuma Spalvas plūstošās strāvas.

Presē tiek ziņots, ka šis Kalps esot bēdzis no Ṭá [Ṭīhrán] zemes un esot devies uz Irāku. Žēlīgais Dievs! Nē, pat uz vienu vienīgu mirkli šis Pārestības Cietušais nav slēpies. Gluži pretēji, Viņš ir vienmēr palicis nelokāms un pamanāms visu cilvēku acīm. Nekad Mēs neesam atkāpušies un nekad arī Mēs nemeklēsim bēgšanas ceļus. Patiesi, nav gudri tie cilvēki, kuri vairās Mūsu klātienē. Savu dzimto zemi Mēs

atstājām, divu kavalērijas eskortu pavadīti, kas pārstāvēja divas godātas valdības, proti, Persiju un Krieviju, līdz, godības un spēka pilnības apņemti, Mēs ieradāmies Irākā. Lai slavēts ir Dievs! Lieta, kuras nesējs ir šis Pārestības Cietušais, ceļas augstu kā debesis un mirdz spilgta kā saule. Slapstīšanās nav ne tuvumā šim statusam, un tajā arī nav vietas bailēm un klusēšanai.

Augšāmcelšanās noslēpumi un pēdējās stundas notikumi nav slēpti un ir visiem redzami, bet ļaudis ir grimuši vienaldzībā un nevērībā un ir pieļāvuši, ka viņus ietīsta plīvuros. „...Kad jūras vārīsies,.. kad tīstokļi attīsies...”⁶ Pie Dieva taisnīguma! Ausma ir tiešam pieņēmusies spēkā un gaisma ir atmirdzējusi, un nakts ir atkāpusies. Laimīgi ir tie, kas saprot. Laimīgi ir tie, kas to iemanto.

Lai godināts top Dievs! Spalva mulst neziņā, ko rakstīt, un Mēle jautā, ko paust. Neraugoties uz neredzētām grūtībām, un pēc ilgu gadu ieslodzījuma, gūstniecības un baidu pārbaudījumu izciešanas, Mēs tagad redzam, ka ir nākuši plīvuri, kas ir biezāki nekā tie, kurus Mēs bijām sarāvuši, un tie aizklāj redzējumu un ļauj aptumšot izpratnes gaismu. Vēl jo vairāk, Mēs tagad redzam, ka jaunie zaimi un mēlnesība, kas tagad kūsa, ir daudz ļaundabīgāki nekā agrākajos laikos bijušie.

Ak, Bayán ļaudis! Bīstieties žēlsirdīgā Kunga. Padomājiet par agrāko laiku cilvēkiem. Kādi bija viņu darbi un kādus augļus viņi ievāca? It viss, ko viņi sacīja, bija uzurpācija un lai ko arī viņi nepastrādāja, tas viss ir izrādījies tukšs un bez vērtības, izņemot tos gadījumus, kurus Dievs savas žēlsirdības spēkā ir pasargājis.

Tik tiešām, Viņš ir pasaules Ilgojums! Ja vien cilvēks to savā sirdī izsvērtu, viņš, pārvarot pieķeršanos pasaulei, trauktos pie Diženās Gaismas un šķīstītos un attīrītos no tukšām iedomām un no fantāziju dūmakām. Kas gan pagātnē lika cilvēkiem maldīties un kas gan viņus tik nepareizi vadīja? Vēl tagad viņi noraida patiesību un ir pievērsušies pašu savtīgajām iekārēm. Šis Pārestības Cietušais ir skaļi saucis Dieva dēļ. Lai pievērsās Viņam ikviens, kas to vēlas un, kas to grib, lai novērsas no Viņa. Patiesi, Dievs var ļoti labi iztikt bez visa kā, vienalga vai tas būtu pagātnē vai nākotnē.

Ak, Bayán ļaudis! Tieši tādi cilvēki kā Hádí Dawlat-Ábádí⁷ ar turbānu un scepterī⁸ bija cēlonis pretestībai un šķēršļu radišanai, kas tik smagi noslogoja cilvēkus ar māņu ticībām, ka pat šodien vēl viņi gaida, ka no kaut kādas iedomātas vietas parādīsies izdomāts cilvēks. Ak jūs, kam ir saprāts, uztveriet brīdinājumu.

Ak, Hádí! Uzklausi šī uzticamā Padomdevēja balsi: Vadi savu gaitu no kreisās uz labo pusi, proti, no dikām iedomām ej pie pārliecības. Neved cilvēkus maldu ceļos. Dievišķais Spīdeklis vieš gaismu, Viņa Lieta nāk redzama, un Viņa zīmes apņem visus. Cel vaigu uz Dievu, palīgu briesmās, pašpastāvošo. Dieva dēļ, atsakies no savas vadīšanas un atstāj cilvēkus mierā. Tu nejauc būtisko patiesību, tu neesi to iepazinis.

Ak, Hádí! Dieva ceļu iedams, nemaini seju. Būdams kopā ar neticīgajiem, tu izturies kā neticīgais, un, būdams ar dievbijīgajiem, tu esi dievbijīgs. Iedomā par tām dvēselēm, kas tajā zemē upurē savas dzīvības un savu mantību, lai tu varbūt uztvertu atgādinājumu un izrautos no snaudas. Apsver: kuram gan ir dodama priekšroka – tam, kas glābj savas miesas, savu dzīvību un savu mantību, vai arī tam, kas atdod visu kas viņam pieder, iedams pa Dieva ceļu? Spried godīgi un nepieklājies netaisnajiem. Tveries cieši pie taisnīguma un pie taisnas spriešanas, lai tev negadās, ka tu vadies no patmīļīgiem dzinūļiem un ka tu izmanto reliģiju kā cilpu vai arī zelta dēļ ar taisnību nerēķinies. Tik tiešām, tavš negodīgums un vispār tādu cilvēku negodīgums kā tu, ir kļuvis tik nospiedošs, ka Godības Spalvai bija jāizdara šāda piezīme. Bīsties jel Dieva. Viņš, kurš bija šīs atklāsmes Priekštecis, ir pasludinājis: „Visos apstākļos Viņš pieteiks: „Patiesi, patiesi, Es esmu Dievs, nav cita Dieva, izņemot Mani, palīga briesmās, pašpastāvošā.””

Ak, Bayán ļaudis! Jums ir ticis aizliegts sazināties ar Dieva mīļotajiem. Kāpēc gan un kādam nolūkam ir ticis uzspiests šis aizliegums? Piesaucot Dievu Es lūdzu jūs: esiet taisnīgi un neesiet ar vienaldzīgajiem. Tiem, kam ir dota atskārsmē, un Diženās Dailes priekšā šī aizlieguma mērķis ir skaidrs un zināms; tas ir domāts, lai neviens nesāk apjaust viņa [Hádí] slepenās izdarības.

Ak, Hádí! Tu neesi bijis ar Mums, tāpēc tu Dieva Lietu nepazīsti. Nerīkojies, savu dīko iedomu vadīts. No šīm lietām nošķīries, pats ar

savām acīm izpēti Rakstus un izsver to, kas ir noticis. Iežēlojies pats par sevi un par Dieva kalpiem un neizraisi gaisīgumu, kā to cilvēki darīja agrāk. Ceļš ir nepārprotams, un pierādījums ir acīmredzams. Vērt netaisnību taisnībā un negodīgumu – godīgumā. Mums dārga ir cerība, ka dievišķā iedvesma tev varbūt dos spēku un ka tu varbūt ar savu iekšējo dzirdi saklausīsi šos svētītos vārdus: „Saki: Dievs! – Tad pamet tos melšam un niekojam.”⁹ Tu esi tur [Kiprā] bijis un esi redzējis viņu [Mírzá Yahyá]. Nu, un tagad izsakies atklāti un godīgi. Un nesagrozi šo lietu ne sevis paša, ne citu priekšā. Tu esi gan nezinošs, gan arī tev trūkst informācijas. Uzklauti Pārestības Cietušā balsi un steidzies uz dievišķās zināšanas okeānu, lai varbūt tu varētu rotāties ar izpratnes rotu un varētu atteikties no visa, izņemot Dievu. Uzklauti šī labu vēlošā Padomdevēja balsi, kas nesedzies un acīmredzams, skaļi sauc gan ķēniņiem, gan pavalstniekiem, un aicini cilvēkus visā pasaulē, ikkatru un visus, pie Mūžības Kunga. Šis ir Vārds, un no Viņa apvāršņa mūžam daili izstarojošā rīta zvaigzne lej spožu gaismu.

Ak, Hádí! Šis Pārestības Cietušais, sarāvis visas saites ar pasauli, ir ar visu spēku pūlējies izdzēst naidīguma un naida uguni, kas nikni liesmo zemes tautu sirdīs. Ikvienam taisnam un godprātīgam cilvēkam ir pienākums pateikties Dievam – lai gods Viņam augstībā – un celties un stiprināt šo cildeno Lietu, lai ugunis vērstos gaismā un naidis atkāptos mīlestības un brālības priekšā. Es apgalvoju, piesaucot Dieva taisnprātīgu, ka šis ir šī Pārestību Cietušā vienīgais nolūks! Patiesi, pasludinot un piesakot šo iespaidīgo Lietu, un atsedzot tās patiesību, Mēs esam izturējuši visdažādākās ciešanas, grūtības un pārbaudījumus. Tu jau pats apliecinātu visu to, ko Mēs esam šeit minējuši, ja vien tu spētu runāt no godaprāta. Patiesi, Dievs runā patiesību un Viņš rāda ceļu. Viņš ir visspēcīgais, varenais, žēlīgais.

Lai nāk Mūsu godība pār Bahá ļaudīm, kurus no Dieva, pasaulu Kunga, atraut nav spējusi ne apspiedēja tirānija, ne agresora virskundzība.

Tajallíyát

Zibšņu spulgas

Šis ir vēstījums no Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā.

VIŅŠ SPĒJ DZIRDĒT NO VIŅA GODĪBAS VALSTĪBAS.

DIEVS apstiprina, ka nav neviena cita Dieva kā tikai Viņš, un ka tas, kas ir atnācis un parādījies ir neredzamais Noslēpums, lolotais Simbols, diženā Grāmata visām tautām un dāsnuma Debesis visai pasaulei. Viņš ir visvarenākā Zīme cilvēku vidū un visdiženāko īpašību Rīta Zvaigzne radības valstībā. Viņā ir kļuvis redzams tas, kas izsenis bija ticis glabāts noslēpumā un ir bijis plīvuru šķirts no cilvēku acīm. Viņa izpausmi paziņoja debesu Raksti gan agrākajos, gan jaunākajos laikos. Tas, kas atzīst, ka tic Viņam un atzīst Viņa zīmes un liecības, patiesi, ir atzinis to, ko dižuma Mēle jau izteica, iekams tika radītas zeme un debesis un atklāta vārdu valstība. Pateicoties Viņam, cilvēkos iebangoja zināšanu okeāns un dievišķās gudrības upe ir uzvilņojusi, kā to nolika Dievs, Dienu Kungs.

Labi ir tam cilvēkam, kas spēj saskatīt un ir saskatījis, un ir atzinis patiesību, un tas, kam ir dzirdīgas ausis, kuras ir ieklausījušās Viņa mīļajā balsī un rokas, kuras ir saņēmušas Viņa Grāmatu ar tādu apņēmību, kas nāk no Dieva, šis pasaules un nākamās pasaules Kunga, un nopietnais ceļinieks, kas ir traucies pretim Viņa godības apvārsnim un ir ar spēku stiprinātais, kuru satricināt nespēj nedz nomācošā valdnieku vara, nedz reliģiju vadoņu izraisītā kņada. Un būt bēdām pār to, kas ir atraidījis Dieva žēlsirdību un Viņa dāsnumu, un ir noraidījis Viņa maigo līdzjūtību un varēšanu; tāds cilvēks, patiesi, ir pieskaitāms tiem, kas uz mūžu mūžiem ir noliedzis un atraidījis Dieva liecību un Viņa pierādījumu.

Liela svētība nāk pār to, kas šajā Dienā ir atsviedis malā visu, kas ļaudis tagad tik ļoti aizrauj, un ir turējies pie tā, ko ir nolīcis Dievs, vārdu Kungs un visas radības Darinātājs, kas Diženākā Vārda spēkā ir atnācis no mūžīgajām debesīm un ir apveltīts ar tādām neatņemamām pilnvarām, ka neviena vara uz zemes nav spējīga Viņam pretoties. To apliecina Grāmatu Māte, saukdama no viscildenākajiem augstumiem.

Ak, 'Alí-Akbar!¹⁰ Atkal un atkal Mēs esam dzirdējuši tavu balsi un esam atsaukušies tev ar vārdiem, ar kuriem sacensties nespēj visu cilvēku slavinašana, no kuras sirsnīgie un patiesīgie ieelpo Viszēlīgā vārdu spirdzinošās smaržas un tie, kas Viņu patiesi mīl, tver debesu apvienošanās saldmes aromātu un slāpēs iztvīkstošie sadzird dzīvības ūdeņu šalkoņu. Svētīts ir tas cilvēks, kas it tik tālu nonācis un uztver to, kas šobrīd virmo no Dieva Spalvas – palīga briesmās, visvarenā, visdāsnā.

Mēs apliecinām, ka tu savu vaigu esi cēlis uz Dievu un ka esi devies tālu, līdz esi sasniedzis Viņa klātbūtni un tuvumu un esi uzklausījis šī Pārestības Cietušā balsi, kas tika iemests cietumā dēļ to cilvēku ļaunajiem darbiem, kas neticēja Dieva zīmēm un liecībām un noliedza debesu žēlastību, kas lika visai pasaulei iegaismoties. Lai svētīts ir tavs vaigs, jo tas ir vērsies uz Viņu, un tava auss, jo tā ir dzirdējusi Viņa balsi, un tava mēle, jo tā ir teikusi Dieva, visu kungu Kunga, slavu. Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš žēlsirdīgi palīdz tev kļūt par Viņa Lietas veicināšanas karognesēju un lai dod tev spēju tuvoties Viņam jebkurā laikā un visos apstākļos.

Mēs atceramies Dieva izraudzītos un Viņa mīļotos tajā zemē un Mēs vēstījam viņiem prieka vēsti par to, kas caur Kunga, atmaksas dienas visaugstākā Valdnieka, izteikumiem ir nonācis no Viņa valstības viņiem par godu. Piemini viņiem par Mani un apgaismo viņus ar Manas valodas spožo godību. Patiesi, tavs Kungs ir zēlīgais un dāsnaiss.

Ak tu, kas daudzini Manu slavu! Dzirdi to, ko Manās dienās Man pieraksta tirāni. Daži no tiem saka: „Viņš pretendē un apgalvo, ka ir no dievišķības”; citi teic: „Viņš ir izdomājis melus, kas ir vērsti pret Dievu”; un vēl citi teic: „Viņš ir nācis kūdīt uz dumpi”. Zemiski un nožēlojami ir viņi! Skat', tie ir tukšu iedomu varā.

Mēs tagad nelietosim daiļrunības valodu.¹¹ Patiesi, tavs Kungs ir spējīgais, neierobežotais. Mēs labprāt runātu persiešu mēlē, lai Persijas ļaudis, varbūt, viens kā visi, sāktu apjaust, ko ir runājis žēlīgais Kungs, un dotos uz priekšu un atklātu patiesību.

Pirmais Tajallí,

kas ir atausis no patiesības Ausekļa, ir Dieva zināšana – lai gods Viņam augstībā! Un nebeidzamo dienu Ķēniņa zināšana ir panākama tikai, atzīstot Viņu, kas ir Diženākā Vārda Nesējs. Patiesi, Viņš ir tas Runātājs Sinaja kalnā, kas tagad sēž atklāsmes tronī. Viņš ir neredzamais Noslēpums, Viņš ir lolotais Simbols. Visas agrākās un vēlākās Dieva Grāmatas ir skaistas ar Viņa slavas izcelšanu un godības teikšanu. Pateicoties Viņam, pasaulē ir pacelts zināšanas karogs, Dieva vienesmes karogs ir atritināts un plīvo visu pasaules tautu vidū. Dievišķās klātbūtnes iemantošana ir iespējama, vienīgi iemantojot Viņa tuvumu. Pateicoties Viņa klātieņai, tagad ir ticis atklāts viss, kas kopš senseniem laikiem ir bijis aplēpts un plīvuros tīts. Patiesības spēkā Viņš ir nācis atklātībā un ir izrunājis Vārdu, kas lika apmulsumā apklust visiem, kas ir debesīs un virs zemes, izņemot tos, kurus nošķirt ir ticis Visvarenajam. Patiesa ticēšana Dievam un Viņa atzīšana var būt pilnīga, tikai pieņemot to, ko Viņš ir atklājis, un ievērojot it visu, ko Viņš ir nolīcis un ar Godības Spalvu ir ierakstījis Grāmatā.

Tiem, kas ir gremdējušies Viņa valodas okeānā, ir vienmēr augstākā mērā jācienī Viņa dievišķi atklātie priekšraksti un liegumi. Jā, patiesi, Viņa priekšraksti sastāda un veido visvarenāko aizsargātāju cietoksni un stipro pili pasaulei un nodrošinājumu tās tautām – tā ir gaisma tiem, kas pazīst un atzīst patiesību, bet uguns tiem, kuri novēršas un noliedz.

Otrais Tajallí

ir nelokāmībā Dieva Lietā – lai gods Viņam augstībā! – un nesvārstīšanās mīlestībā uz Viņu. Un tas nav nekā savādāk sasniedzams kā vien pilnībā atzīstot Viņu. Un pilnīga atzīšana ir iespējama vienīgi ticot un paļaujoties šiem svētītajiem vārdiem: „Viņš dara visu, ko Viņš grib”. Tas, kurš neatraujami kļaujas pie šī cildenā vārda un aizgūtnēm dzer

no Viņa vēstījumu valodas, kura dzīvinoši strāvo tajos, tas taps tādas stingras pastāvības pilni, ka pat visas pasaules grāmatas būs bezspēcīgas un nespēs novērst Viņu no Grāmatu Mātes. Ak, cik godājams ir šis cildenais statuss, šis augstais līmenis, šis galējais nolūks!

Ak, 'Alí-Akbar! Padomā par to, cik nožēlojams ir neticīgo stāvoklis. Tie visi runā vārdus: „Patiesi, Viņš ir slavējams par Viņa darbiem un Viņš ir klausāms Viņa pavēlēs.” Tomēr, ja Mēs atklājam kaut ko, kas kaut vai par adatas aci neatbilst viņu savtīgajām nostājām un iekārēm, viņi to nicīgās nievās noraida. Saki: Neviens nekad nevar tās neparedzēto vajadzību daudzveidībā izmērīt Dieva visaugstāko gudrību. Patiesi, ja Viņš pasludinātu zemi par paradīzi esam, nevienam nebūtu tiesību apšaubīt Viņa pilnvaras. To ir apliecinājis Bayán Punkts it visā, kas tika sūtīts Viņam lejup visā patiesībā uz Dieva vēlējumu, jo Viņš ir tas, kas ir licis Ausmai aust.

Trešais Tajallí

ir mākslas, arodi un zinātnes. Zināšanas cilvēka dzīvē ir kā spārni, tās viņam ir kāpnes augšup. Ikkatram ir pienākums tās iemantot. Tomēr ir jāapgūst tādas zināšanas, no kurām šis zemes tautas var gūt labumu, bet nevis tādas, kas iesākas ar vārdiem un beidzas ar vārdiem. Zinātnieki un amatu pratēji, patiesi, ar pamatu var apgalvot par savu lomu pasaules tautu dzīvē. Viņa atgriešanās dienā to apliecina Grāmatu Māte. Laimīgi ir tie, kuru ausis spēj sadzirdēt. Patiesi, zināšanas ir cilvēka īstā bagātība, un viņa goda, dāsnuma, prieka, cildenuma, uzmundrinājuma un liksmes avots. Tā ir runājusi Dižuma Mēle Diženajā cietumā.

Ceturtais Tajallí

ir dievišķums, dievība un viss, kas ir ar to saistīts. Ja apskaidrots cilvēks celtu skatu uz svētīgu un skaidru Lotus koku un tā augļiem, viņš, to darījis, justos tik bagātināts, ka kļūtu neatkarīgs un brīvs no visa pārējā un atzītu savu ticību un pārliecību par to, ko Runātājs Sinaja kalnā bija izrunājis uz atklāsmes troņa.

Ak, 'Alí-Akbar! Iepazīstini ļaudis ar tava Kunga vārsmām, paver viņiem Viņa taisno ceļu, Viņa spēcinošo Paziņojumu.

Saki: Ak, ļaudis, ja jūs spriedīsiet taisnīgi un godīgi, jūs apliecināsiet it visu, kas ir plūdis no Viscildenās Spalvas. Ja jūs piederat pie Bayán ļaudīm, *Persiešu Bayán* izvadīs jūs nekļūdīgi un izrādīsies jums par pietiekamu liecību; un, ja jūs piederat pie Korāna ļaudīm, tad pārdomājiet Sinaja kalnā doto atklāsmi un balsi, kura no krūma uzrunāja ‘Imrān dēlu [Mozu].

Žēlīgais Dievs! Bija iecerēts, ka tad, kad izpaudīsies viens patiesais Dievs, spēja saskatīt un pazīt Viņu būs attīstījusies un nobriedusi un būs sasniegusi savu augstāko pakāpi. Tomēr, tagad ir nepārprotami izpaudies, ka neticīgajos šī spēja ir palikusi neattīstīta un īstenībā ir izdzimusi.

Ak, ‘Ali! To, ko viņi ņēma pretī no krūma, to viņi tagad liedzas pieņemt no tā, kas ir pastāvošās pasaules Koks. Saki: Ak, Bayán ļaudis, nerunājiet kaislības un savtīgu dziņu mudināti. Vairums tautu virs zemes apstiprina svētītā Vārda patiesību, kura nāca pasaulē no krūma.

Patiesi, kā Dievs ir patiesīgs! Ja nebūtu slavas dziesmu, kurām lika atskanēt Viņš, kurš bija šīs atklāsmes Priekštecis, šis Pārestības Cietušais nekad nebūtu izdvesis ne vārda, kas varētu viest šausmas nezinošo sirdīs un ļaut tām iet bojā un pazušānā. Kavēdamies pie Viņa, kuram Dievs liks kļūt redzamam, – lai augstu tiek daudzīnāta Viņa Izpausme! – Báb saka *Bayán* sākumā: „Viņš pasludinās katrā ziņā, visos apstākļos: „Patiesi, patiesi, Es esmu Dievs, nav cita Dieva bez Manis, visu radīto būtņu Kungs. Patiešām visi citi bez Manis ir Mana radība. Ak, Mana radība! Tikai Mani jums būs pielūgt. „Līdzīgā kārtā, kāda citā gadījumā, daudzīnādams tā vārdu, kuram būs nākt redzamam, Viņš saka: „Es gribu būt pirmais, kas Viņu pielūgs.” Tagad pienākas padomāt par šī „Pielūdzejā” un „Pielūgtā” nozīmēm, lai varbūt zemes tautas varētu baudīt pilīti rāsas no dievišķās zināšanas okeāna, lai tie uztvertu šīs atklāsmes lielumu. Patiesi, Viņš ir ieradies un ir atdarījis lūpas lai pasludinātu patiesību. Labi būs tam, kas pazīst un atzīst patiesību, un būt bēdām pār gaisīgajam un uzpūtīgajam!

Ak, ciltis, kas mītat virs zemes! Ieklausieties Balsī, kas atskan no dievišķā Lotus koka, kas dod pavēni pasaulei, un neesiet ar tiem, kas uz zemes vieš tirāniju, neesiet no tiem, kas nonievā Dieva Izpausmes un

Viņa nepārspējamo autoritāti un kas ir noraidījuši Viņa labvēlību, jo, patiesi, tie Dieva, visas cilvēces Kunga, Grāmatā taps pieskaitīti tiem, kas pelna nicināšanu.

Lai pār tevi un tiem, kas atrodas ar tevi un kas uzklausa tavus vārdus par visvarenā, visuslavētā Dieva Lietu, nāk tā godība, kas aust virs Manas maigās žēlastības apvāršņa!

• • •

Kalimát-i-Firdawsíyyih

Paradīzes vārdi

VIŅŠ RUNĀ IZTEIKUMU VALSTĪBĀ AR PATIESĪBAS SPĒKU.

AK JŪS, taisnīguma un vienlīdzības nesēji un debesu dāsnuma un tikumības izpausmes! Šis Pārestības Cietušais vaimanā un raud, un skaļi saka: Ak Dievs, mans Dievs! Tērp Tavu mīļoto galvas ar atraisītības kroni un sedz viņiem deniņus ar tikumības vainagu!

Bahá ļaudīm pieklājas tuvināt uzvaru Kungam ar savas valodas spēku un pamācīt ļaudis ar saviem labajiem darbiem un labajām īpašībām, jo darbi atstāj stiprāku iespaidu nekā vārdi.

Ak, Ḥaydar-‘Alí!¹² Lai nāk pār tevi Dieva slavēšana un Viņa godība! Saki: Godīgums, tikums, gudrība un šķīsta daba cilvēku ceļ, bet negodīgums, krāpšana, tumsonība un liekulība cilvēku gremdē. Pie Manas dzīves! Cilvēks neizceļas vis ar bagātību vai greznību, bet gan ar tikumīgu dzīvošanu un patiesu izpratni. Vairums cilvēku Persijā ir ieslīguši māņos un tukšās iedomās. Cik gan liela ir atšķirība starp šo cilvēku stāvokli un to stāvokli, kādā atrodas tās drosmīgās dvēseles, kuras ir tikušas pāri vārdu jūrai un ir uzcēlušas sev teltis atraisītības okeāna krastos. Patiesi, pagaidām ir tikai nedaudzas dvēseles no mūslaiku paaudzes, kas ir izpelnījušās būt cienīgi klausīties visaugstās paradīzes dūju dūdošanā. „...bet maz ir pateicīgo starp Maniem kalpiem”.¹³ Vairumam cilvēku prieku sagādā māņu ticības. Atsevišķa pilīte no maldu jūras tiem šķiet labāka par pārliecības okeānu. Cieši turēdamies pie vārdiem, tie laupa sev iekšējo īstenību, jo pārāk turas pie dīkām iedomām. Viņi nespēj tuvoties debesu zīmju Rīta Zvaigznei. Lai Dievs dod, ka tev tiek žēlīgi palīdzēts it visos apstākļos sadragāt māņticības elkus un noraut cilvēku iedomu plīvurus. Spēks slēpjas Dieva izpratnē,

kas ir atklāsmju un iedvesmas Pirmavots un augšāmcelšanās dienas Kungs.

Mēs esam dzirdējuši to, ko cilvēks, par kuru ir runa, ir atzīmējis attiecībā uz dažiem ticības skolotājiem. Tiešām, viņš ir runājis patiesību. Dažas nevēlētas dvēseles staigā pa zemēm, it kā Dieva vārdā, rosīgi darbojas, lai sagrautu Viņa Lietu, un dēvē to par Dieva Vārdu atbalstīšanu un mācīšanu, un tas notika, neraugoties uz to, ka ticības skolotāju sagatavotība, līdzīgi zvaigznēm, spoži atspīd visās dievišķo vēstuļrakstu debesīs. Jebkurš godprātīgs cilvēks apliecina un ikviens ieskatīties spējīgs cilvēks jo labi apzinās, ka viens patiesais Dievs – lai slava Viņam augstībā! – ir nemitīgi izteicis un izskaidrojis to, kas cels šo stāvokli un darīs cildenāku cilvēku bērnu ieņemamo stāvokli.

Saietu starpā Bahá ļaudis lej spilgtu gaismu, kā to lej sveces, un viņi stingri turas pie Dieva nolūka un iecerēm. Šis ir stāvoklis, kas ieņem vispārāko vietu pār visiem stāvokļiem. Labi ir tam cilvēkam, kas ir atmetis lietas, kuras lolo cilvēki un kas ilgojas lietu, kas ir no Dieva, mūžības augstākā Kunga.

Saki: Ak Dievs, mans Dievs! Tu redzi mani riņķojam ap Tavu gribu un, ka manas acis ir vērstas uz Tava dāsnuma apvārsni un dedzīgi gaida Tavas labvēlības saules mirdzošā spožuma parādīšanos. Es izlūdzos no Tevis, ak, ikvienas saprotošas sirds Vismīļotais un Ilgojums tiem, kuri bauda Tavu tuvumu, lai Tu kārtotu, ka tie, kurus Tu mīli, spētu pilnībā atraisīties no sevis pašu tiekšanās un cieši turētos pie tā, kas ir tikams Tev. Tērp viņus, ak Kungs, godprātības tērpā un lej pār viņiem atraisītības mirdzošo gaismu. Tad aicini viņiem palīgos viedo runātāju pulkus, lai Tavas radības vidū viņi varētu daudzīnāt Tavu Vārdu un pasludināt Tavu Lietu starp Taviem kalpiem. Patiesi, Tev ir vara darīt to, ko Tu gribi, un savās rokās Tu turi grožus pār visām lietām. Nav neviena cita Dieva, izņemot Tevi, visvareno, vienmēr piedodošo.

Ak tu, kas esi cēlis savu skatu uz Manu vaigu! Šajās dienās ir noticis kaut kas tāds, kas licis Man grimt dziļās skumjās. Zināmi ļaundari, kas apgalvo, ka it Tavas Lietas atbalstītāji, ir pastrādājuši tādus darbus, no kuriem nodreb un trīc tik būtiskas daļas kā vaļsirdība, godīgums, taisnīgums, godprātība. Kāds pazīstams cilvēks, kuram bija tikusi

pretī nesta augstākā laipnība un labvēlība, ir pastrādājis darbus, no kuriem Dieva acīs sariesās asaras. Agrāk Mēs runājām brīdinājumu un pamācību vārdus, pēc tam vairākus gadus Mēs par visu šo lietu klusējām, lai dotu viņam iespēju saredzēt un nožēlot. Bet tas viss izrādījās veltīgi. Galu galā viņš visus savus pūliņus veltīja Dieva Lietas zaimošanai visu cilvēku acīs. Viņš sarāva godīguma plīvurus un neizjuta līdzjūtības ne pats pret sevi, ne pret Dieva Lietu. Tomēr tagad zināmu cilvēku darbi ir atnesuši bēdas, kuras ir daudz smagākas nekā tās, kuras bija izraisījuši agrāk minēto darbi. Pielūdziet patieso Dievu, lai Viņš savā žēlsirdībā dod nevērīgajiem varēšanu atkāpties un nožēlot nodarīto. Patiesi, Viņš ir piedodošais, dāsnais, viscēlsirdīgais.

Šajās dienās ikviena pienākums ir neatraujami turēties saskaņā un vienprātībā un dedzīgi pūlēties Dieva Lietas stiprināšanai, lai, iespējams, gaisīgi vieglprātīgie spētu iemantot to, kas viņus novedis pie paliekošas labklājības.

Īsi sakot, strīdi starp dažādiem grupējumiem ir pavēruši ceļu vājumu iekļūšanai. Ikviena grupējums ir izraudzījis pats savu ceļu un turas katrs pie savas īpašas glābšanas tauvas. Neraugoties uz nepārprotamu aklību un muļķību, tie dižojas katrs ar savu dziļredzību un dziļdomību, un zināšanu. Starp viņiem ir mistiķi, kas pauž uzticību islāma ticībai, daži no viņiem nododas lietām, kuras ved pie norobežošanās un dīkdienības. Es piesaucu Dievu! Tas pazemina cilvēka statusu un liek viņiem aiz lepnuma pieblīzt. Cilvēkam ir jānes augļi. Cilvēks, kas nekādus augļus nenes, ir, runājot Gara¹⁴ vārdiem, kā neauglīgs koks, un ir derīgs tikai sadedzināšanai.

Tas, ko ir pieminējušas augstāk minētās personas attiecībā uz dievišķās vienesmes stāvokli katrā ziņā ļoti stiprinās dīkas iedomas un tukšu bezdarbību. Šie mirstīgie cilvēki, bez šaubām, ir nostūmuši malā domstarpības par statusu un ir sākuši raudzīties paši uz sevi kā uz Dievu, bet Dievs taču stāv neizmērojami augstāk pār it visu. Tomēr ikviena radīta būtne atklāj Viņa zīmes, kas nav nekas cits kā izstarošana no Dieva, bet ne Viņa paša patība. Visas šīs zīmes tiek atspoguļotas un tās var skatīt esības grāmatā, un tie ruļļi, kuri attēlo Visumā esošo lietu veidolus un ainas, patiesi veido visaugstākā mērā vislielo grāmatu. Ikviena iedziļināties spējīgs cilvēks, spēj saskatīt to, kas novedīs viņu uz

taisnā ceļa, un atļaus viņam iemantot dižo Paziņojumu. Padomā par saules stariem, kuru gaisma ir apņēmusi visu pasauli. Stari izplūst no saules un pauž tās dabu, bet tie tomēr nav pati saule. It viss, ko mēs spējam saskatīt uz zemes, pilnībā parāda Dieva varenību, Viņa zināšanas un Viņa dāsnuma lietus, kamēr Viņš pats atrodas neizmērojami augstu pār radītajām būtnēm.

Kristus saka: „Tu esi devis bērniem to, kas ir ticis liegts mācītajiem un gudrajiem.” Gudrais no Sabzívar¹⁵ ir sacījis: „Ak vai! Trūkst vēriņu ausu, citādi Sinaja krūma čukstus varēt dzirdēt no ikviena koka.” Vēstuļrakstā kādam gudram vīram, kurš bija uzņēmies izpētīt, ko nozīmē elementārā realitāte, Mēs uzrunājām šo slaveno gudro vīru ar vārdiem: „Ja šis teiciens patiesi pieder tev, kā gan tad sanāk, ka tu neesi saklausījis Aicinājumu, kuru no pasaules augstumiem pacēla Cilvēka Koks? Ja tu tomēr sadzirdēji šo Aicinājumu un tomēr bailes un vēlēšanās saglabāt savu dzīvību lika tev neņemt to vērā, tu esi tāds cilvēks, kurš nav un nekad nav bijis tā vērts, lai to pieminētu; ja tu neesi to dzirdējis, tad tev ir laupīta dzirdes maņa.” Īsi sakot, šādi cilvēki ir tie, kuri lepojas ar saviem vārdiem par visu pasaulē un kuru darbi liek pasaules tautām kaunēties.

Patiesi, Mēs esam likuši atskanēt bazūnei, kas nav it nekas cits kā Manas Godības Spalva, un raugi, cilvēki tās priekšā ir izjutuši vājības nemaņu, izņemot tos, kurus Dievam tikās atbrīvot kā savas žēlastības zīmi. Viņš ir dāsnaiss Kungs, Sirmgalvis.

Saki: Ak, garīdznieku pulki! Vai jūs gan peļat šo Spalvu, kuru uzklausi izteikumu valstību bija gatava, tiklīdz tā pacēla savu spalgo balsi un kuras varenās godpilnās tēmas priekšā visas citas tēmas saruka un kļuva maznozīmīgas? Bīstieties Dieva un neļaujieties savai dikajai iztēlei un samaitātajiem sapņiem, bet gan sekojiet Viņam, kas ir nācis, bruņots ar nenoliedzamu zināšanu un nesatricināmu pārliecību.

Lai Dievam godība! Cilvēka bagātība ir viņa valoda, taču šis Pārestības Cietušais ir apvaldījis savu mēli, jo slēpnī gaida neticīgie; taču Dievs, visu pasaulu Kungs gādā par aizsargāšanu. Patiesi, uz Viņu Mēs balstām savu pašāvēību un Viņam Mēs nododam visas savas lietas. Visa piepildījums Viņš ir Mums un visām radītajām būtnēm. Ar Viņa atļauju un Viņa pavēles spēku, augstākās varas Auseklis ir visā

mirdzumā atspīdējis virs pasaules apvāršņa. Labi ir tam, kas uztver un pazīst patiesību un būt bēdām pār tiem, kas ir lepni un kas netic.

Šis Pārestības Cietušais ir vienmēr pret viedajiem izturējies ar mīlestību. Ar viedajiem tiek domāti tie, kuru zināšanas neaprobežojas tikai ar vārdiem un kuru dzīve ir bijusi auglīga un ir nesusi paliekošus augļus. Ikvienam ir pienākums godāt šīs svētītās dvēseles. Laimīgi ir tie, kas ievēro Dieva priekšrakstus; laimīgi ir tie, kas ir saskatījuši patiesību; laimīgi ir tie, kas spriež taisnīgi visās lietās un turas stingri pie Manas nenomācamās taisnīguma saites.

Persijas ļaudis ir novērsušies no Viņa, kas ir aizsargs un palīgs. Viņi tveras un ir sapinušies muļķu tukšajās iedomās. Tik stingri viņi turas pie mānīcībām, ka nekas nespēj viņus no tām atraut, izņemot Dieva spēcīgo roku – lai Viņam slava augstumos! Lūdzieties Visvareno, lai Viņš ar dievišķā spēka pirkstiem sarauj tos plīvurus, kas ir šķīruši dažādās tautas un ciltis, lai tās spētu iemantot lietas, kuras stiprina drošību, progresu un virzību un var traukties uz priekšu pie nepielīdzināmā Drauga.

Dieva vārds, kuru ir atsegusi Abhá Spalva un uzrakstījusi to uz

pirmās lapas

viscildenajā paradīzē, ir, lūk, kāds: Patiesi, es saku: Bailes no Dieva ir vienmēr bijušas droša aizsardzība un drošs cietoksnis visām pasaules tautām. Tas ir galvenais cēlonis un pamats cilvēces pasargāšanai un visaugstākais līdzeklis tās saglabāšanai. Patiesi, cilvēkam piemīt spēja, kas attur viņu un aizstāv viņu pret visu necienīgo un nepiedienīgo un ko sauc par viņa kauna izjūtu. Tomēr šī spēja ir ierobežota un piemīt tikai nedaudziem. Ne jau visiem tā ir bijusi un ne jau visiem tā ir.

Dieva vārds, kuru Augstākā Spalva ir pierakstījusi uz

otrās lapas

viscildenajā paradīzē skan, lūk, kā: Visaugstā Spalva šobrīd mudina pilnvaru izpausmes un spēka avotus, proti, ķēniņus, valdniekus un prezidentus, valdītājus, garīdzniekus un gudros un uzliek tiem pienākumu godāt un uzturēt ticības lietu un tverties pie tās. Patiesi,

reliģija ir galvenais līdzeklis kārtības iedibināšanai pasaulē un miera uzturēšanai starp tās tautām. Ticības pilāru vājināšana ir stiprinājusi neprātīgos un iedrošinājusi tos, un padarījusi tos uzpūtīgākus. Patiesi, Es saku: Jo lielāks ir reliģijas pagrimums, jo smagāka kļūst bezdievju neapdomība un vieglprātība. Beigu beigās tas var novest tikai pie mulsuma un jucekļa. Uzklusiet Mani, ak, atskārsmes cilvēki, un pieņemiet brīdinājumu, jūs, kam ir dāvāta izpratne!

Dieva vārds, kuru Augstākā Spalva ir ierakstījusi uz

trešās lapas

viscildenajā paradīzē, ir lūk, kāds: Ak, cilvēka dēls! Ja tavas acis raugās pēc žēlastības, pamet to, kas nes labumu tev, un turies pie tā, kas nes labumu cilvēcei. Un, ja tavas acis raugās pēc taisnīguma, izraugies savam kaimiņam to pašu, ko tu izraugies pats sev. Pazemība paceļ cilvēku godības un spēka debesīs, bet lepība viņu gremdē līdz pat posta un nožēlojamības padibenēm.

Ak, Dieva ļaudis! Liela ir Diena, un varens ir aicinājums. Vienā no saviem vēstuļrakstiem Mēs esam pavēstījuši šos cēlos vārdus: „Ja gara pasaule būtu pilnībā pārvērsta dzirdes maņā, tad, patiesi, tā būtu cienīga klausīties Balsī, kas sauc no augstākā apvāršņa; jo citādi šīs ausis, kuras ir melīgu stāstu apgānītas, nav nekad bijušas un arī tagad nav sagatavotas tajā klausīties.” Labi ir tiem, kas ieklausās, un būt bēdām pār tiem, kas ir nevērīgi.

Dieva vārds, kuru Augstākā Spalva ir pierakstījusi uz

ceturtais lapas

viscildenajā paradīzē, ir, lūk, kāds: Ak, Dieva ļaudis! Lūdzieties jūs patieso Dievu – lai gods Viņa vārdam –, lai Viņš savā žēlastībā pasargā valdīšanas un spēka izpausmes no savtīguma un iekāru kārdinājumiem un lai lej pār tām taisnīguma un vadības starus.

Viņa Augstība Muḥammad Sháh, neraugoties uz viņa izcilo stāvokli, nodarīja divus neglītus pārkāpumus. Viens no tiem bija pavēle izraidīt trimdā žēlsirdības un dāsnuma valstību Kungu, Pirmsākumu; cits bija valstiskuma un literārā spožuma pilsētas Prinča noslepkavošana.¹⁶

Ķēniņu kļūdas, tāpat kā viņu labie darbi, var būt lielas. Ķēniņš, kuru reibīgā lepnība par varu un pilnvarām netraucē būt taisnīgam un kuru greznība, bagātības, slava un armiju un leģionu komandēšana nepadara aklu pret godprātīgas spriešanas rīta zvaigzni, ieņems augstu stāvokli debesu pulkā. Ikvienu pienākums ir būt laipnam pret cēlu dvēseli un sniegt tai palīdzību. Labi ir tam ķēniņam, kas stingri tur grožos savas kaislības, apvalda savas dusmas un stāda taisnīgumu un godprātību augstāk par netaisnīgumu un tiraniju.

Dieva vārds, kuru Augstākā Spalva ir pierakstījusi uz

piektās lapas

viscildenajā paradīzē, ir, lūk, kāds: Augstāk par visu citu, vislielākā velte un visbrīnišķīgākā svētība ir vienmēr bijusi un vienmēr būs gudrība. Tas ir cilvēka nezūdošais aizsargs. Tas palīdz viņam un tas padara to stipru. Gudrība ir Dieva sūtne un Viņa vārda *Visgudrais* atklājēja. Tajā nāk redzams un nepārprotams cilvēka cildenais un izcilais stāvoklis. Tā ir vizinošā un izcilākā Skolotāja pastāvēšanas skolā. Tā ir ceļvede un ir apbruņota ar augstu atšķirtspēju. Pateicoties tās izglītojošajai ietekmei zemes būtnes ir tikušas apgarotas ar kā dārgakmeni vērtējamu garu, kas mirdzumā pārspēj debesu spožumu. Taisnīguma pilsētā tas ir bezsāncēns Runātājs, kurš devītajā gadā izgaismoja pasauli ar prieka vēsti par šo atklāsmi. Un tieši šis nepārspējamais gudrības avots pasaules dibināšanas sākumā uzkāpa pa iekšējās nozīmes kāpnēm un, kad tas nostiprinājās uz valodas kanceles troņa, pateicoties dievišķās gribas rīcībai, pasludināja divus vārdus. Pirmais ievadīja solījumu atalgot, bet otrais pauda draudīgo brīdinājumu par sodīšanu. Solījums lika celties cerībai, bet brīdinājums dzemdēja bailes. Tādējādi ir stingri nostiprinājies uz šo principu diādi balstīts pamats kārtībai pasaulē. Lai tiek cildināts gudrības Kungs, lielā dāsnumā Valdītājs.

Dieva vārds, kuru Augstākā Spalva ir pierakstījusi uz

sestās lapas

viscildenajā paradīzē ir, lūk, kāds: Cilvēku gaisma ir taisnīgums. Neslāpējiet to ar apspiešanas un tirānijas pretvējiem. Taisnīguma mērķis ir vienotības nodibināšana cilvēku vidū. Šajā cēlajā vārdā

bango un virmo dievišķās gudrības okeāns, bet visas pasaules grāmatas nevar ietvert tā iekšējo nozīmīgumu. Ja cilvēcei būtu lemts greznoties šajā tērpā, tie skatītu valodas rīta zvaigzni, „tajā dienā Dievs dāvās ikvienam no savas pārpilnības,”¹⁷ un spoži mirdzētu virs pasaules apvāršņa. Vērtējiet šī izteikuma vērtību, tas ir cildens auglis, kuru ir atnesis Godības Spalvas Koks. Laimīgs ir tas cilvēks, kas to uzklausa un ievēro tās priekšrakstus. Patiesi, Es saku, viss, kas Mums tiek sūtīts no Dieva gribas debesīm, ir līdzeklis nodibināt pasaulē kārtību un līdzeklis vienotības un brālības veicināšanai tās tautu starpā. Tā no Diženā cietuma ir runājusi šī Pārestības Cietušā Mēle.

Dieva vārds, kuru Augstākā Spalva ir pierakstījusi uz

septītās lapas

viscildenajā paradīzē ir, lūk, kāds: Ak jūs, daudzo tautu viedie! Slēdziet savas acis pret atsvešināšanos, un pēc tam celiet skatus uz vienotību. Stingri un neatraujami turieties pie visa, kas vedīs uz labklājību un dzidru mieru visai cilvēcei. Šī zemes josla nūdien ir viena dzimtene un viens mājoklis. Jums piederas atnest iedomību, kas rada atsvešināšanos un piesiet sirdis visam, kas nodrošinās saskaņu. Bahá ļaužu vērtējumā cilvēka gods ir meklējams viņa zināšanās, viņa godprātīgā uzvedībā, viņa teicamajā raksturā, viņa gudrībā, bet nevis viņa tautībā vai sabiedrības stāvoklī. Ak, zemes tautas! Novērtējiet šī debesu vārda nozīmi. Patiesi, to var pielīdzināt kuģim, kas ir vadāms pa zināšanu okeānu un ir mirdzošs spīdekļis uztveres valstībā.

Dieva Vārds, kuru Augstākā Spalva ir pierakstījusi uz

astotās lapas

viscildenajā paradīzē, ir, lūk, kāds: Skolām pirmām kārtām ir jā māca bērniem reliģijas principi, lai Dieva Grāmatās pierakstītais solījums un drauds neļautu tiem darīt aizliegtās lietas, un tērtpt tos Dieva baušļu mantijā, bet visu to tādā mērā, lai tas netraumētu bērnus un iznākums nebūtu tumsonīgs fanātisms un liekulība.

Taisnīguma Nama pilnvaroto pienākums ir sanākot kopā apspriest tās lietas, kuras nebija līdz galam atklātas Grāmatā, un īstenot to, ko

viņi pieņēma. Patiesi, Dievs tiem iedvesīs to, ko Viņš radīs par tīkamu, un, patiesi, Viņš ir gādnieks, visa zinātājs.

Mēs jau agrāk esam nolikuši, ka cilvēkiem ir jāved sarunas divās valodās, taču ir jāpūlas samazināt tās līdz vienai, to pašu attiecinot arī uz rakstībām, lai cilvēkiem dzīve nebūtu jāšķiež dažādu valodu apgūšanā. Tādējādi visa pasaule tiktu uzskatīta par vienu pilsētu un vienu zemi.

Dieva Vārds, kuru Augstākā Spalva ir pierakstījusi uz

devītās lapas

viscildenajā paradīzē, ir, lūk, kāds: Visās lietās ir vēlama mērenība. Ja kāda lieta tiek novesta līdz pārmērībai, tā izvērtīsies ļaunuma avotā. Padomājiet par rietumu civilizāciju, kā tā ir satraukusi un baidījusi pasaules tautas. Ir tikusi izgudrota elles mašīna, un tā ir izrādījusies par nežēlīgu iznīcināšanas ieroci, ka tam līdzīgu neviens nav redzējis vai dzirdējis. Šādas dziļi iesakņojušās un visu pārņemošas samaitātības izskaušana nav īstenojama, ja pasaules tautas nebūs vienotas viena kopīga mērķa sasniegšanā un visas nepieņems vienu vispasaules ticību. Ieklausieties šī Pārestības Cietušā aicinājumā un stingri pievienojieties Mazajam Mieram.

Pastāv zem zemes dīvainas un pārsteidzošas lietas, bet cilvēku prātiem un izpratnei tās ir slēptas. Šīs lietas var izmainīt visu atmosfēru uz zemes, un piesārņošana ar tām izrādītos letāla. Lielais Dievs! Mēs esam novērojuši kaut ko pārsteidzošu. Zibeni vai arī tam radniecīgu spēku kontrolē operators un tas kustās pēc tā pavēles. Bezgala augstu stāv visvarenais Kungs, kurš ir atsedzis to, ko Viņš ir iecerējis īstenot ar savas svarīgās un neuzvaramās pavēles spēku.

Ak, Bahá ļaudis! It visi priekšraksti, kurus Mēs esam atseguši, ir varens cietoksnis būtņu pasaules saglabāšanai. Patiesi, šis Pārestības Cietušais vēlas tikai jūsu drošību un svētlaimi.

Mēs mudinām Taisnīguma Nama vīrus un pavēlam viņiem nodrošināt aizsargātību un garantijas vīriem, sievietēm un bērniem. Viņu pienākums ir visaugstākā mērā rēķināties ar un cienīt cilvēku intereses visos laikos un visos apstākļos. Lai svētīts ir tas valdnieks, kurš

aprūpē gūstekni, un tas bagātnieks, kas rūpējas par nabago, un taisnīgais, kas pasargā no pāridarītāja zemē pieliekto tiesības, un laimīgs ir tas pilnvarotais, kas ievēro to, ko viņam priekšrakstījis Lēmējs, Sirmgalvis.

Ak, Ḥaydar-‘Alī! Lai nāk pār tevi Mana godība un Mana slava! Mani padomi un Mani brīdinājumi ir ņēmuši pasauli savā lokā. Taču tie nav devuši prieku un liksmību, bet gan ir bijuši par cēloni bēdām, tāpēc ka daži no tiem, kas apgalvo, ka mīlot Mani, ir tapuši augstprātīgi un ir uzspieduši Man tādas bēdas, kuras nekad neizraisīja nedz agrāko reliģiju sekotāji, nedz garīdznieki Persijā.

Mēs esam sacījuši: „Mans ieslodzījums Man nekādu ļaunumu nenodara, un arī tas, ko Man ir darījušas Manu ienaidnieku rokas. Kas Man nes ļaunumu, ir to Manis mīļoto izturēšanās, kuri, kaut gan tie nēsā Manu vārdu, tomēr nodara tādas lietas, no kurām raud Mana sirds un sten Mana Spalva.” Šādi izteikumi ir nākuši atkal un atkal no jauna, taču paviršie un nevērīgie nav no tiem neko mācījušies, jo tie atrodas sevis pašu ļauno kaislību un netīro dziņu gūstā. Lūdzieties no viena patiesā Dieva, lai Viņš dod visiem spēju nožēlot grēkus un atgriezties pie Viņa. Kamēr cilvēka daba padosies ļaunām dziņām, noziegumi un pārkāpumi turpināsies. Mēs lolojam cerību, ka dievišķās varas roka un debesu svētību lieti uzturēs cilvēkus, tērps viņus piedošanas un dāsnuma tērpos, un pasargās viņus no tā, kas kaitētu Viņa Lietai Viņa kalpu vidū. Patiesi, Viņš ir spēcīgais, visvarenais, un Viņš ir vienmēr piedodošais, žēlīgais.

Dieva vārds, kuru Augstākā Spalva ir pierakstījusi uz

desmitās lapas

viscildenajā paradīzē, ir, lūk, kāds: Ak, zemes tautas! Dzīvot nošķirtībā vai nodoties askētismam nav pieņemami Dieva tuvumā. Tiem, kas ir apveltīti ar gaišu skatu un izpratni, piedienas ievērot lietas, kas nes prieku un gaišumu. Tāda prakse, kas ir radusies dīkas iztēles klēpī, ir iznēsāta un dzimusi māņticības klēpī un nepiestāv zinošiem cilvēkiem. Agrākajos laikos un vēl pavisam nesen ir bijuši cilvēki, kas sāka dzīvot kalnu alās, bet citi naktis ir pavadījuši pat kapsētās. Saki: Uzklausi padomu, kādu tev dod šis Pārestības Cietušais. Atmet to, ko

esat paraduši savā vidē darīt, un pieņemiet to, ko jums liek uzticamais Padomdevējs. Nelaupiet sev tās dāsnās veltes, kuras ir tikušas radītas jūsu dēļ.

Labdarība Dieva acīs ir patīkama un slavējama un tiek augsti vērtēta kā augstākais starp labajiem darbiem. Padomājiet un atsauciet atmiņā to, ko Visžēlīgais ir atklājis Korānā: „lolo šos vairāk nekā sevi, kaut paši dzīvo trūkumā, – kurš pratis izsargāties no mantkāres dvēselē – tādiem veiksies.”¹⁸ Šādā gaismā skatīts, šis svētais izteikums, patiesi, ir rīta zvaigzne starp izteikumiem. Svētīts ir tas, kurš savu brāli stāda augstāk par sevi pašu. Patiesi, šāds cilvēks pateicoties vizinošā, visgudrā Dieva gribai, kopā ar Bahá ļaudīm ir skaitāmi pie tiem, kas mājō Sārtajā Šķirstā.

Dieva vārds, kuru Augstākā Spalva ir pierakstījusi uz

vienpadsmitās lapas

viscildenajā paradīzē, ir, lūk, kāds: Mēs pavēlam viņiem, kas ir Viņa vārdu un īpašību nesēji, no šī brīža turpmāk turēties pie tā, kas ir ticis noteikts šajā diženajā atklāsmē, nepieļaut, ka viņus izmanto ķildu izraisīšanai un līdz pat beigām, kurām nav beigu, turēt acis vērstas uz šajā vēstuļrakstā ierakstīto spožo vārdu rītausmu. Ķildas noved pie asinsizliešanas un izraisa ļaužu starpā sajukumu. Ieklausieties šī Pārestības Cietušā balsī un neaizmirstiet, ko tā saka.

Ja kāds savā sirdī izsvērtu to, kas šajā atklāsmē ir plūdis no Godības Spalvas, viņš pārlicinātos, ka, lai ko arī šis Pārestības Cietušais apgalvotu, Viņam nekad nav bijis nolūka panākt vai nodrošināt kādu stāvokli vai ievēribu sev. Nē, Mūsu nolūks ir bijis ar savu vārdu cēlumu piesaistīt dvēseles netveramas godības virsotnēm un apveltīt tās ar spēju saredzēt un uztvert to, kas attīrīs un šķīstīs pasaules tautas no nesaskaņām un ķildām, kuras rodas no reliģiskām domstarpībām. To apliecina Mana sirds, Mana Spalva, Mana iekšējā un Mana ārējā Būtne. Lai dod Dievs, ka visi cilvēki spēj izmantot viņu būtnes dzīlēs snaudošās bagātības.

Ak, Bahá ļaudis! Avots amatiem, zinātnēm un mākslām ir pārdomu spēks. Pielieciet visas pūles, lai no šīm ideālajām dārgumraktuvēm

atmirdzētu tādas gudrības un atziņu pārles, kas veicinās saskaņu un labklājību starp visām ciltīm uz zemes.

It visos apstākļos, kā nelaimē, tā atspriedzē, vai nu godinātiem vai bēdu skartiem esam, šis Pārestības Cietušais ir mudinājis visus cilvēkus izrādīt mīlestību, sirsnību, līdzjūtību un saskaņu. Un tomēr vienmēr, kad kaut vai cik varēja jaust sekmes un virzību, uz priekšu izvirzījās tie, kas bija slēpušies aiz plīvuriem, un klaigāja zaimus, kas ievainoja vairāk nekā zobeni. Viņi turas pie maldinošiem un nosodāmiem vārdiem un pieļauj, ka tiem tiek laupīts Dieva atklāto vārsmu okeāns.

Ja starpā nebūtu iepinušies šie traucējošie plīvuri, Persija būtu pāris gados aprimusi, pateicoties valodas pārliecinošajam spēkam, būtu stiprinājies kā valdības, tā arī tautas stāvoklis, un visā godības pilnībā, atsegts un neslēpts, būtu kļuvis redzams augstākais Mērķis. Īsi sakot, reizēm tieši un nepārprotami, citreiz ar mājieniem, Mēs esam teikuši to, ko bija nepieciešams pateikt. Tādējādi pēc tam, kad Persija būtu tikusi atvērta, pāri visām zemēm būtu virmojušas Dieva Vārda aromāta saldme, tā kā viss tas, kas izvirto no Viscildenās Spalvas, veicina godu, progresu un izglītību visām tautām un ciltīm uz zemes. Patiesi, tās ir labākās zāles pret it visām kaitēm, ja vien viņi spētu tās uztvert un aptvert.

Nesen Afnán saime un Amín – lai nāk pār viņiem Mana godība un mīloša laipnība – iemantoja Mūsu tuvumu un skatīja Mūsu vaigu; tādā pat kārtā Nabíl, Nabíl dēls un Samandar dēls – lai nāk pār viņiem Dieva godība un Viņa mīlošā laipnība – ir klāt un ir dzēruši no atkalapvienošanās kausa. Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš žēlīgi nosaka viņiem visus šīs pasaules un nākamās pasaules labumus un lai no Viņa žēlastības un dāsnuma debesīm un Viņa līdzjūtības mākoņiem pār viņiem pārlītu Viņa svētība. Patiesi, no tiem, kuri izrāda žēlastību, Viņš ir vislīdzcietīgais, un Viņš ir žēlīgais, labdarīgais.

Ak, Ḥaydar-‘Alí! Tava otrā vēstule, kuru tu atsūtīji ar *Júd*¹⁹ („Dāsnums”) titula nesēju, ir sasniegusi Mūsu svēto sētu. Lai slavēts ir Dievs! To rotāja dievišķās vienotības un atraisītības gaisma, un tā liesmoja mīlestības un sirsnības liesmām. Lūdz Dievu, lai Viņš tavām acīm dod asumu un liek tām mirdzēt ar jaunu gaismu, lai tās spētu pamanīt kaut ko tādu, kam nav līdzvērtīgu, par ko nav nekā pārāka.

Šajā dienā Grāmatu Mātes vārsmas atmirdz pilnā spožumā kā pati saule. Tos nekādi nav iespējams sajaukt ar kaut ko senākā vai nesenākā pagātnē apgalvotu. Patiesi, šis Pārestības Cietušais nevēlas pierādīt sevis paša Lietu ar pierādījumiem, kurus ir snieguši citi. Viņš pieņem un atzīst visu, kamēr visi citi ir ierobežoti. Saki: Ak, ļaudis, lasiet to, kas ir svarīgs jums, un Mēs lasīsim to, kas saistās ar Mums. Tik tiešām, zvēru pie Dieva! Nedz pasaules tautu uzteikšana, nedz visa mantība, kas pieder ciltīm, kas mīt uz zemes, nav pieminēšanas vērti atgādināšanai Viņa vārda priekšā. To apliecina Viņš, kas visos apstākļos pasludina: „Patiesi, Viņš ir Dievs, augstākais Valdnieks atmaksas dienā un Kungs, kas valda no varenības troņa.”

Lai Dievam godība! Jājautā, uz kāda pierādījuma vai cēloņa pamata neticīgie Bayán ļaužu starpā ir novērsušies no esības Kunga. Patiesi, atklāsmes stāvoklis paceļas augstāk virs it visa un pār visu, kas ir ticis izpausts pagātnē un kas tiks izpausts nākotnē.

Ja Bayán Punkts būtu klāt šajā laikā un, ja Viņš, pasarg' Dievs, vilcinātos atzīt Viņa Lietu, tad jau uz Viņu būtu attiecināmi tie paši vārdi, kas plūda no Viņa paša *Bayán* pirmavota. Viņš saka, un Viņa vārds ir patiesība: „Ir likumīgi pamatots tam, ko atklās Dievs, noraidīt to, kas uz zemes ir vislielākais”. Saki: Ak jūs, kuriem ir laupīta saprašana! Šodien tā viscildenā Būtne pasludina: „Patiesi, patiesi, Es esmu pirmais, kas Viņu pielūdz.” Cik sekls ir cilvēku zināšanu krājums un cik vāja ir viņu uztveres spēja. Viņu galējo nabadzību un Dieva, visu pasauli Kunga, bagātību apliecina Mūsu Godības Spalva.

Lai teikts un daudzīnāts tiek Viņš, kas līcis radībai būt. Viņš ir augstākā patiesība, Viņš ir neredzamu lietu zinātājs. Ir atklāta Grāmatu Māte, un uz vissvētītākā godības troņa ir nostiprināts dāsnuma Kungs. Ir uzaususi gaismā, taču ļaudis nesaprot. Zīmes ir pieteiktas un ievestas, un tomēr nepārprotamas skumjas māt šo zīmju atklājēju. Patiesi, Es esmu panesis to, no kā visa esības pasaule vaid.

Saki: Ak, Yaḥyá (Azal), uzraksti vienu vienīgu vārsmu, ja tev piemīt dievišķi iedvesmotas zināšanas. Šos vārdus agrāk runāja Mans Priekštecis, kas arvien šajā stundā paziņo: „Patiesi, patiesi, Es esmu pirmais, kas Viņu pielūdz.” Esi taisnīgs, ak, mans brāli. Vai tu spēj

izteikties, ja esi nostādīts vaigu pret vaigu Mana bangainā izteikumu okeāna priekšā? Vai tu spēj atraisīt mēli, kad tu dzirdi Manas Spalvas skaudro balsi un skaņu? Vai tev ir spēks un varēšana Manas visspēcības atklāsmju priekšā? Spried godīgi, Es lūdzu tevi pie Dieva, un atceries, kā tu stāvēji šī Pārestības Cietušā klātbūtnē un Mēs tev diktējām vārsmas no Dieva, pašpastāvošā, palīga briesmās. Piesargies, lai nepatiesības avots neattur tevi no visiem redzamas patiesības.

Ak tu, kas esi vērsis skatu uz Manu vaigu! Saki: Ak jūs, nevērīgie! Vienas pilītes dēļ jūs esat lieguši sev veselu dievišķo vārsmu okeānu un niecīga puteklīša dēļ jūs esat noslēgušies no patiesības Ausekļa mirdzuma. Kam gan vēl bez Bahá ir spēja uzrunāt visu cilvēci, raugoties tai vaigā? Spried godīgi un nepieklājieties tiem, kas ir netaisni. Pateicoties Viņam, ir uzbangojuši okeāni, ir tikuši atsegti noslēpumi un koki ir pacēlušī savas balsis un ir izsaukušies: Zemes un debesu valstības pieder Dievam, parādību Atklājējam, skaidru zīmju Pirmavotam. Izlasiet *Persiešu Bayán*, kuru atklāja Viņš, kurš bija šīs atklāsmes Priekštecis, un raugies uz to ar godīgu aci. Patiesi, Viņš vedīs tevi taisni pa savu ceļu. Šajā brīdī Viņš pasludina to, ko Viņa Mēle bija paudusi agrāk, kad Viņš sēdēja uz sava visaugstā vārda troņa.

Tu esi pieminējis tevis iemīļotos šajos novados. Lai slavēts ir Dievs! Viņi visi ir iemantojuši godu, ka ikvienu no viņiem atminas patiesais Dievs – lai slavēta augstumos Viņa godība! – kā arī to vārdi, katra atsevišķi un visu kopā, kas plūda no Dižuma Mēles izteiksmes valstībā. Liela, patiesi, ir svētība tiem, jo viņi ir dzēruši no izmeklētā atklāsmes un iedvesmas vīna, pasniegta no viņu līdzjūtīgā, žēlīgā Kunga rokas. Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš tos stiprina un palīdz viņiem paust nelokāmu uzticību un lai aicina viņus palīdzēt gudrības teicēju pulkiem. Patiesi, Viņš ir varenais, visspēcīgais. Nodod viņiem manus sveicienus un pavēsti viņiem priecīgo vēsti, ka ir uzausis atminēšanās Auseklis un, ka tas lej savu starojumu no vienmēr piedodošā, visžēlīgā Kunga dāsno labvēlību debesīm.

Tu piemini Ḥusayn. Mēs esam tērpuši viņa deniņus piedošanas tērpā un pušķojuši viņam galvu ar attaisnošanas kroni. Starp visiem cilvēkiem viņam piedienas lepoties ar šo mirdzošo, šo starojošo un acīmredzamo

dāvanu. Saki: Jel neesi nospiests un grūtsirdīgs. Pēc šīs svētītas vārsmas pavēstīšanas izskatās it kā tu būtu no jauna piedzimis no savas mātes klēpja. Teic, tu esi atbrīvots no grēka un no maldīšanās. Patiesi, Dievs ir šķīstījis tevi ar savas valodas dzīvinošajiem ūdeņiem savā Diženajā cietumā. Mēs lūdzamies Viņu – svētīts Viņš ir un augstu stāvošs – lai viņš žēlīgi apstiprina tevi Viņa cildināšanā un Viņa godības teikšanā, un lai stiprina tevi ar savu neredzamo pulku varēšanu. Patiesi, Viņš ir visvarenais, visspēcīgais.

Tu piemini Tār²⁰ cilvēkus. Mēs esam vērsuši savu skatu uz tiem Dieva kalpiem, kas tur mīt un iesakām viņiem pirmām kārtām apsvērt to, ko Bayán Punkts ir pavēstījis attiecībā uz šo atklāsmi, kas ir satricinājusi visus vārdus un visus titulus, kuras spēkā ir sadrupuši visi tukšo iedomu elki un Dižuma Mēle no godības valstības ir pasludinājusi: Dievs ir taisnīgs! Apslēptais dārgums, neizdibināmais noslēpums ir tikusi atsegta cilvēku acīm, izraisīdama liksmību visās būtnēs, vai tās būtu pagājībā vai nākamībā. Viņš ir sacījis, un Viņa vārdi ir patiesība: „No visiem cildinājumiem, kādus es esmu veltījis Viņam, kas nāks pēc Manis, vislielākais ir, lūk šis, Manis rakstītā atzišanās, ka Man nav nekādu vārdu, kas varētu Viņu atbilstoši aprakstīt un tāpat arī nekāda Viņa pieminēšana Manā Grāmatā *Bayán* nespēj pienācīgi raksturot Viņa Lietu”.

Vēl jo vairāk, Mēs dodam viņiem padomu ievērot taisnīgumu, līdztiesīgumu, godīgumu, dievbijību un visu to, kam pateicoties cilvēku vidū celsies kā Dieva Vārds, tā arī viņu pašu stāvolis. Patiesi, Es esmu tas, kas pamāca taisnīgi. To apliecina Viņš, no kura Spalvas ir plūdušas žēlastības straumes un no kura valodas un runu avota visai radībai ir izstrāvojuši dzīvinoši ūdeņi. Bezgala augsta ir šī neierobežotā žēlastība. Neizmērojama ir šī spožā labvēlība.

Ak, Tār cilvēki! Uzklusiet aicinājumu no Viņa, kas dara pēc savas gribas. Patiesi, Viņš atgādina jums to, kas jūs tuvinās Dievam, visu pasaulu Kungam. No sava cietuma ‘Akká pilsētā Viņš ir vērsis savu vaigu uz jums un ir jūsu dēļ atklājis to, kas padarīs atmiņas par jums nemirstīgas un iemūžinātas Grāmatā, kas paliks neizdzēšama un neskarama paštaiso šaubām. Atmetiet lietas, kas aizrauj cilvēkus

un tverieties cieši pie tā, ko jums liek Lēmēja, Sirmgalvja griba. Šī ir Diena, kurā dievišķais Lotus koks skaļi sauc, sacīdams: Ak, cilvēki! Raugieties uz Maniem augļiem un uz Manām lapām, ieklausieties to šalkoņā. Raugiet, lai cilvēku šaubas nelaupa jums pārliecības gaismu. Izteikumu okeāns sauc un saka: „Ak jūs, kas mītat uz zemes! Skatiet Manus bangojošos ūdeņus un gudrības un izteikumu pārles, kuras Es esmu izcēlis. Bīstieties Dieva un esiet vērīgi.”

Šajā Dienā noris lieli svētki augstības valstībā, jo, it viss, kas tika apsolīts Svētajos Rakstos, ir ticis piepildīts. Šī ir lielas liksmes Diena. Ikvienam piedienas traukties uz Viņa tuvuma sētu ar kūšājošu prieku, laimību, svētlaimi un sajūsmu, lai pārvarētu savu atšķirtības uguni.

Ak, Tār iemītnieki! Ar Mana vārda stiprinošo spēku tveriet zināšanu kausu un dzeriet no tā, apmierinot slāpes par izaicinājumu tiem pasaules cilvēkiem, kas ir lauзуši Dieva derību un Viņa testamentu, noraidījuši Viņa pierādījumus un nepārprotamās parādības, mēlnešoja par Viņa zīmēm, kuras ir pārņēmušas visus, kas ir debesīs un uz zemes.

Neticīgie Bayán ļaužu vidū ir līdzīgi šītu sektas sekotājiem un iet viņu pēdās. Atstājiet viņus viņu dīko fantāziju un tukšo iedomu varā. Vizziņošā, visuviedā Dieva Grāmatā viņi patiesi ir pieskaitīti zudušajiem. Šītu garīdznieki visi kā viens tagad nodarbojas ar patiesā Dieva zākāšanu un zaimošanu no savām kancelēm. Žēlīgais Dievs! Dawlat-Ábádí²¹ arī ir sekojis viņu piemēram. Viņš uzkāpa kancelē un runāja lietas, kuras lika Plāksnēm aiz sāpēm iekliegties un Spalvai vaidēt. Apceriet to, ka viņš izturējās, un arī par Ashraf²² izturēšanos – lai nāk pār viņu Mana godība un Mana žēlastība – tāpat arī padomājiet par tiem mīļotajiem, kuri Manā vārdā steidzās uz mocekļības ceļu un upurēja savas dzīvības Viņa ceļā, kas ir pasaules Ilgojums.

Lieta ir nākusi redzama, tā mirdz spoža kā saule, bet cilvēki ir kļuvuši kā plīvuri paši sev. Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš tiem žēlsirdīgi palīdz atgriezties pie Viņa. Viņš, patiesi, ir piedodošais, žēlīgais.

Ak, Tār ļaudis! Mēs sūtām jums sveicienus no šīs vietas un lūdzam Dievu – lai Viņš tiek svētīts augstumos – lai Viņš no savas labvēlības rokas dod jums dzert no izmeklētā uzticības vīna.

Patiesi, Viņš ir žēlīgais, visuslavētais, dāsnais Kungs. Atstājiet šīs pasaules nenobriedušos viņu pašu ziņā – viņi, kas rosina tikai viņu pašu savtīgās iekāres, un viņi turas pie dīku iedomu sludinātājiem. Patiesi Viņš ir jūsu palīgs un jūsu glābējs. Patiesi, Viņam piemīt spēks izpildīt savu gribu. Nav cita Dieva, izņemot Viņu, vienīgo, nepārspējamo, vareno, visdižēnāko.

Lai no Mūsu klātienēs nāk godība pār tiem, kas savus skatus ir pacēluši uz Viņa atklāsmes Rīta Zvaigzni un ir pazinuši un atzinuši to, ko zināšanas valstībā šajā svētītajā, slavenajā un nesalīdzināmajā Dienā ir runājusi veikla Mēle.

• • •

Lawḥ-i-Dunyá

Pasaules vēstulraksts

MANĀ VĀRDĀ, KAS SKAĻI SKAN IZTEIKUMU VALSTĪBĀ.

SLAVA un pateicība pienākas un piestāv nepārprotamajam valstības Kungam, kas vareno cietumu ir bagātinājis ar godājamo ‘Alí-Akbar un Amín klātbūtni, un ir pielējis to ar pārliecības, pastāvības un drošības gaismu.²³ Lai nāk pār viņiem Dieva godība un visu to godība, kas atrodas debesīs un uz zemes.

Lai nāk gaisma un godība, sveicieni un uzslava pār Viņa Lietas dižrokām, kuriem pateicoties ir atspīdējusi noteiktības spēka gaisma un ir tikusi nostiprināta patiesība, ka tiesības izvēlēties pieder visspēcīgajam, varenajam, neierobežotajam Dievam, pateicoties kuriem ir uzbangojis dāsnuma okeāns un ir izplatījušās Dieva, cilvēces Kunga, žēlīgo labvēlību smaržas. Mēs lūdzamies Viņu – lai Viņš cildināts! – , lai Viņš tos sargā ar savu pulku spēku, lai aizsargā tos ar savu valdīšanu un lai palīdz tiem ar savu neapspiežamo stiprumu, kas caurstrāvo visas radītās būtnes. Augstākā vara pieder Dievam, debesu Radītājam un vārdu valstības Kungam.

Dižais Paziņojums pasludina: Ak, Persijas ļaudis! Agrākajos laikos jūs bijāt žēlastības simboli un sirsnības un labestības iemiesojumi un nesēji. Jūsu zināšanu gaismas spožums un jūsu izglītības žilbinājums piepildīja visus pasaules novadus. Kā tad sanāk, ka jūs esat cēlušies, lai paši ar savām rokām iznīcinātu sevi un savus draugus?

Ak, Afnán, ak jūs, atvase no Manis paša senā Celma! Lai nāk pār jums Mana godība un Mana mīlošā laipnība. Cik plaša ir Dieva Lietas telts! Tā ir sedzusi un apņēmusi visas zemes tautas un ciltis, un nepaies

ilgs laiks, kad tā zem sava jumta sapulcinās visu cilvēku saimi. Tagad ir atnākusi jūsu kalpošanas Diena. Neskaitāmi vēstuļraksti nes liecības jums nodrošinātām dāvanām un veltēm. Celieties Manas Lietas uzvarai un pakļaujiet sev cilvēku sirdis ar savu vārdu daiļrunības spēku. Jums ir jāpadara redzams viss, kas nodrošinās mieru un labklājību nožēlojamiem un nospiestajiem. Savos pūliņos joziet sev apkārt spēka jostu, lai jūs varbūt varētu atbrīvot gūstekni no važām un dot viņam iespēju iemantot patiesu brīvību.

Šajā Dienā taisnīgumam nākas raudāt par savu grūto stāvokli, un vienlīdzība sten zem apspiestības jūga. Biezie patvaldības mākoņi ir aptumšojuši zemes vaigu un ietinuši tajos tās tautas. Ar Mūsu Godības Spalvas kustību Mēs uz visvarenā Lēmēja pavēli esam cilvēces rāmī iedvesuši jaunu dzīvību un ielikuši ikvienā vārdā svaigu spēku. Visas radītās būtnes apliecina šo visu pasauli apņemošo atdzimšanu. Šī ir vislieliskākā prieka vēsts, kādu cilvēcei sniedz šī Pārestību Cietušā Spalva. Kālab gan tad jūs, Mani vismiļotie, baidāties? Kas gan ir tas, kas spēj jūs dzīt izmisumā? Lai mīkstinātu un izšķīdinātu šo sacietējušo mālu, no kura ir darinātā šī izvirtusī paaudze, pietiks tik mitruma pieskāriena. Jau vienkāršas jūsu sapulcināšanas solis būs pietiekams, lai izkļiedētu šo uzpūtīgo un necienīgo ļaužu spēkus.

Ķīviņi un sadursmes piedien džungļu zvēriem. Tieši pateicoties Dieva žēlsirdībai un ar cienījamu un teicamu darbu palīdzību Bábí kopienas zobeni tika ielikti atpakaļ makstīs. Patiešām ar labu vārdu palīdzību tiklajiem ir allaž izdevies iegūt ietekmi pār cilvēku sirdīm. Saki: Ak jūs, miļotie! Neatmetiet piesardzību. Uzklusiet padomus, kas nāk no Viscildenās Spalvas un raugiet, lai ne jūsu rokas, ne jūsu mēles neizraisītu ļaunumu nevienam cilvēku vidū.

Atsaucoties uz Tā [Tīhrán] zemi, Mēs *Kitáb-i-Aqdas* grāmatā esam pavēstījuši to, kas kalpos cilvēcei par brīdinājumu. Tie, kas pasaulē īsteno tirāniju ir sagrābuši zemes tautu un cilšu tiesības un dumpīgā kārtā apmierina savas savtīgās tieksmes. Yá [Yazd] zemes tirāns²⁴ nodarīja darbu, kas lika augstiem pulkiem liet asiņainas asaras.

Ak tu, kas esi veldzējies Manu gudrības vārdu vīnā un esi cēlis savus skatus uz Manas atklāsmes apvārsni! Cik dīvaini, ka Persijas tauta,

kuriem zinātnēs un mākslās nebija sāncenšu, ir zemes cilšu vidū krituši līdz degradācijas viszemākajam līmenim! Ak, ļaudis! Šajā svētītājā, šajā godības Dienā neliedziet sev dāsni plūstošās svētības, kuras jums ir atvēlējis neizsmeļamās žēlsirdības Kungs. Šajā Dienā no dievišķās žēlsirdības debesīm lejup līst gudrības un izteikumu lieti. Labi ir tiem, kas Viņa Lietu vērtē godprātīgi, un būt bēdām pār netaisnīgajiem.

Katrs iejūtīgs cilvēks šajā dienā bez šaubīšanās atzīs, ka padomi, kurus ir atsegusi šī Pārestības Cietušā Spalva, ir galvenais dzīvinošais spēks pasaules virzībai uz priekšu un tautu stāvokļa celšanai. Celieties, ak, ļaudis, un ar Dieva varenības spēku apņemieties izcīnīt uzvaru paši pār sevi, lai varbūt visa pasaule atbrīvotos un atšķīstītos no kalpošanas tukšu iedomu elkiem, tiem elkiem, kas ir likuši zaudēt tik daudz un ir bijuši par cēloni viņu nožēlojamo pielūdzēju postam. Šie elki ir tas šķērslis, kas traucē cilvēkam viņa centienos virzīties pa pilnveidošanās ceļu. Mēs lolojam cerību, ka varbūt dievišķā spēka Roka palīdzēs cilvēcei un atbrīvos to no tās smagā pagrimuma stāvokļa.

Vienā no vēstulrakstiem tiek vēstīti šie vārdi: Ak, Dieva tauta! Nerosieties paši ar savām problēmām; domās pievērsieties lietām, kuras atjaunos cilvēces labklājību un šķīstīs cilvēku sirdis un dvēseles. Vislabāk to var sasniegt ar tīriem un svētiem darbiem, ar tiklu dzīvošanu un labestīgu izturēšanos. Šīs Lietas uzvaru nodrošinās varonīgi darbi, un tikumīga daba tās spēku stiprinās. Turieties pie taisnas dzīves, ak, Bahá ļaudis! Šis tik tiešām ir tas bauslis, kuru jums ir devis šis Pārestības Cietušais un pirmā Viņa absolūtās gribas izvēle attiecībā uz ikvienu no jums.

Ak, draugi! Jums ir jāatsvaidzina un jāatdzīvina savas dvēseles ar žēlsirdīgajām labvēlībām, kuras šajā dievišķajā, šajā dvēseles rosinošajā Pavasarī līst pār jums. Viņa cēlās godības Auseklis ir lējis savus starus pār jums, un Viņa bezgalīgā žēlastība ir ņēmusi jūs savā pavēnī. Cik augsta tad ir balva tam, kas nav sev laupījis tik lielu dāsnumu un kas ir saskatījis sava Vismīļotā daili šajā Viņa jaunajā tērpā. Uzmanieties, jo nelabais uzglūn jums, lai noķertu jūs savos slazdos. Sagatavojieties, lai aizsargātos pret viņa ļaunajām viltībām un, visuredzošā Dieva gaismas vadīti, izbēdziet tumsu, kas jūs apņem. Savā redzējumā ietveriet visu pasauli, un neierobežojiet to ar to, kas ir tikai ap jums pašiem. Nelabais ir tas, kas traucē celties un aizsprosto cilvēku bērniem garīgas izaugsmes ceļu.

Šajā Dienā ikviena cilvēka pienākums ir turēties cieši pie visa, kas veicinās visu nāciju un tainīgu valdību intereses un uzlabos to stāvokli. Ar ikkatru vārsmu, kuru ir atklājusi Visaugstā Spalva, ir tikušas atslēgtas un cilvēku vaigu priekšā plaši vaļā vērtas durvis uz mīlestību un vienotību. Mēs jau izsenis esam pieteikuši – un Mūsu Vārds ir patiesība – : „Saieties ar visu reliģiju sekotājiem draudzības un brālības garā”. It viss, kas ir mudinājis cilvēku bērņus vairīties vienam otra un ir vedis uz domstarpībām un šķelšanos savā starpā, ir ticis atcelts un anulēts ar šo vārdu atklāsmes spēku. No Dieva gribas debesīm un ar nolūku padarīt esības pasauli cēlāku un lai pacilātu cilvēku dvēseles un prātus, mums no debesīm ir ticis sūtīts visiedarbīgākais līdzeklis visas cilvēku cilts izglītošanai. Visdziļākā būtība un vispilnīgākā izteiksme it visam, ko ļaudis senatnē ir vai nu sacījuši vai uzrakstījuši, ir nonācis pie mums, pateicoties šai visspēcīgākajai atklāsmei no tā gribas debesīm, kas ir mūžam dzīvais Dievs, kam pieder viss. Izsenis ir ticis atklāts: „Mīlestība uz savu zemi ir Dieva ticības daļa.” Tomēr Dižuma Mēle šajā Viņa izpausmes dienā ir pieteikusi: „Nav ar ko lielīties tam, kurš mīl savu zemi, bet gan tam, kurš mīl visu pasauli”. Pateicoties šo pacilājošo vārdu izraisītajam spēkam, Viņš cilvēku siržu putniem ir piedēvis jaunu spirtumu un pacēlis tos jaunā virzienā un ir izdzēsis no Dieva svētās Grāmatas jebkādas ierobežojumu un apspiešanas pēdas.

Šis Pārestības Cietušais ir aizlēdzis Dieva cilvēkiem nodoties strīdiem un sadursmēm un ir rosinājis tos darīt taisnus darbus un izturēties uzslavas cienīgi. Šajā Dienā tie pulki, kas spēj nodrošināt Lietas uzvaru, ir tie, kas izturas labestīgi un tikumīgi. Svētīti ir tie, kas cieši pieturas pie visa tā, un būt bēdām pār tiem, kas no visa tā novēršas!

Ak, Dieva ļaudis! Es mudinu jūs ievērot pieklājību, jo tā ir visu tikumu princis. Labi ir tam, kuru apgaismo pieklājības gaisma, un kas ir tērpts taisna godīguma tērpā. Tas, kas ir apveltīts ar pieklājību, ir patiešām iemantojis augstu stāvokli. Pastāv cerība, ka šis Pārestības Cietušais un it visi citi būs spējīgi iemantot to un cieši pie tās pieturēties, ievērot to un vērst savu skatu uz to. Šī ir tā saistošā pavēle, kuru raksta Dižākā Vārda Spalva.

Šī ir tā diena, kad uzticības dārgakmeņi, kuri glabājas cilvēku iekšējā būtībā, ir jāceļ gaismā. Ak, taisnīguma ļaudis! Esiet spilgti kā gaisma un

krāšņi kā uguns, kas liesmoja degošajā krūmā. Jūsu mīlestības uguns spilgtums bez šaubām sakausēs un apvienos cīkstošās tautas un ciltis zemes virsū, bet naidīguma un naida liesmu niknums var beigties tikai ar ķildām un sagrāvi. Mēs lūdzamies Dievu, lai Viņš pasargā savu radību no Viņa ienaidnieku ļaunajām iecerēm. Patiesi, Viņam ir vara pār visām lietām.

Lai visa slava vienam patiesajam Dievam – lai gods Viņam augstībā! – jo ar Visaugstās Spalvas spēku Viņš ir atslēdzis durvis uz cilvēku sirdīm. Ik vārsmā, kuru ir atklājusi šī Spalva, ir kā gaiši, mirdzoši vārti, kuri paver svētas un dievbijīgas dzīves, tīru un nevainojamu darbu godību. Aicinājumi un vēstis, kuras Mēs devām, ne reizi nebija domāti, lai tie sasniegtu tikai vienu zemi un lai no tām labumu gūtu tikai viena zeme vai tauta. Cilvēcei kā vienam veselumam ir stingri jāpiekļaujas tam, kas tai ir ticis atklāts un pasniegts. Tad un tikai tad tā iemantos patiesu brīvību. Visa zeme ir iegaismojusies Dieva atklāsmes mirdzošajā godībā. Sešdesmitajā gadā dievišķās vadības gaismas Priekštecis – lai ziedojas Viņam visa radība – cēlās, lai paziņotu par dievišķā Gara jaunu atklāsmi, un divdesmit gadus vēlāk Viņam sekoja Tas, kura nākšanai pateicoties pasaule saņēma apsolīto godību, šo brīnumaino labvēlību. Raugiet, kā cilvēces lielākā daļa ir tapusi apveltīta ar spēju dzirdēt Dieva visaugstāko Vārdu, to Vārdu, no kura atkarīga visu cilvēku pulcēšanās un garīgā atdzimšana.

Būdami 'Akká cietumā, Mēs Sārtajā Grāmatā atklājām to, kas veicina cilvēces virzību un pasaules pārveidošanu. Tajā rakstītie radības Kunga Spalvas izteikumi iekļauj tālāk uzskaitīto, kas sastāda galvenos principus cilvēku lietu organizēšanai.

Pirmkārt, Taisnīguma Nama kalpotāju pienākums ir tuvināt Mazo Mieru, lai zemes iedzīvotājus atbrīvotu no pārmērīgu izdevumu nastas. Šis jautājums ir kategorisks un absolūti būtisks, jo ienaidis un konflikti ir visu bēdu un posta sakne.

Otrkārt, valodas ir jāsamazina līdz vienai kopējai valodai, kas ir mātāma visās pasaules skolās.

Treškārt, cilvēkiem pieklājas stingri ievērot visu, kas veicina brālību, laipnību un vienotību.

Ceturtkārt, ikvienam, kā vīrietim, tā sievietei, ir jānodod uzticības personai daļa no tā, ko viņš vai viņa nopelna vai nu ar arodu, lauksaimniecību, tirdzniecību vai ar kādu citu nodarbošanos, bērnu mācīšanai un izglītošanai, lai tā ar Taisnīguma Nama pilnvaroto zināšanu tiktu tērēta šiem mērķiem.

Piektkārt, īpaša uzmanība ir pievēršama lauksaimniecībai. Lai gan tā tiek pieminēta tikai piektajā vietā, nav šaubu, ka tai ir jāiet visam pa priekšu. Lauksaimniecība ir augsti attīstīta ārzemēs, tomēr Persijā tā līdz šim ir bijusi katastrofāli nolaista. Tiek cerēts, ka Viņa Augstība šahs – lai viņam ar savu žēlastību palīdz Dievs – pievērsīs savu uzmanību šim vitālajam un svarīgajam jautājumam.

Ja cilvēki stingri ievērotu to, ko Visaugstā Spalva ir atklājusi Sārtajā Grāmatā, viņi varētu ļoti labi iztikt bez noteikumiem, kādi valda pasaulē. No Visaugstās Spalvas ir nepārtraukti un atkārtoti plūdušas zināmas pamācības un atkārtojumi, lai varbūt varas izpausmes un varas ausmas apvāršņiem būtu kādreiz iespēja šos principus īstenot. Patiesi, ja atrastos godprātīgi meklētāji un censoņi, Dieva mīlestības dēļ atklātos ikviens izstrāvojums Dieva visu apņemošajai un neuzvaramajai gribai. Bet kur gan ir atrodami nopietni meklētāji un iedzināties griboši prāti? Kur ir pazuduši izsvērtie un godprātīgie? Pašreiz nepaiet neviena diena bez nikna jaunas tirānijas uzliesmojuma, vai arī bez jauna agresijas zobena izraušanas no maksts. Žēlīgais Dievs! Lielie un varenie Persijā tiksmīnās par tādas mežonības aktiem, ka klausoties stāstus par tiem mulsīsi neizpratnē.

Dienu un nakti šis Pārestības Cietušais teic pateicību un slavu cilvēku Kungam, jo tiek pieredzēts, ka padomu un mudinājumu vārdi, kurus Mēs esam runājuši, ir izrādījušies iedarbīgi un ka šie cilvēki ir par tādu dabu un rīcību, kas Mūsu acīs ir pieņemama. Tas ir ticis pierādīts ar tāda atgadījuma palīdzību, kas patiesi ir priecējis pasaules skatu, un tas nav nekas cits kā draugu vēršanās pēc palīdzības pie atbildīgām instancēm cenšoties panākt labvēlīgu iznākumu to ienaidniekiem. Patiesi, taisni darbi apliecina cilvēku vārdu patiesīgumu. Mēs lolojam cerību, ka dievbijīgie apgaismos pasauli ar savas rīcības starojošo gaismu, un Mēs lūdzam Visvareno – lai Viņš tiek augsti celts un slavēts! – , lai šajā Dienā Viņš dotu ikvienam palikt nelokāmam mīlestībā uz Viņu un

pastāvēt stingri Viņa Lietā. Patiesi, Viņš ir Aizsargs tiem, kas pilnībā ziedojas Viņam un kas ievēro Viņa priekšrakstus.

Ak, Dieva ļaudis! Neskaitāmas ir tās valstības, kuras ir atklājuši Godības Spalva, un daudzkārtīgas ir bijušas tās acis, kurām tā ir devusi patiesu apgaismību. Tomēr vairumam cilvēku Persijā vēl arvien ir liegts gūt labumu no derīgiem padomiem un viņiem vēl arvien ārkārtīgi pietrūkst derīgu zinātņu un mākslu. Agrākos laikos Godības Spalva īpaši atklāja šos cēlos vārdus, par godu kādam no ticīgajiem, cerībā, ka varbūt kāds no apmaldījušajiem pieņems patiesību un iepazīsies ar Dieva likumu smalkajām niansēm.

Neticīgie un neuzticīgie savus prātus piesaista četrām lietām: pirmkārt, asins izliešanai; otrkārt, grāmatu dedzināšanai; treškārt, bēgšanai no citu reliģiju sekotājiem; ceturtkārt, citu kopienu un grupu iznīcināšanai. Tomēr tagad, pateicoties Dieva Vārda žēlastībai un spēkam, šie četri šķēršļi ir tikuši noārdīti, šie skaidrie aizliegumi ir tikuši izdzēsti no vēstuļrakstiem un vardarbīgas noslieces ir tikušas pārkausētas garīgumā. Lai augstu celts tiek Viņa nodoms; lai godināta tiek Viņa varenība; lai palielināta kļūst Viņa valstība! Tagad lūgšim Dievu – lai teicam Viņa slavu – lai Viņš žēlsirdīgi uzved uz taisnā ceļa šītu sektas sekotājus un lai šķīsta tos no nepiedienīgas rīcības. No šīs sektas locekļu lūpām nemitīgi plūst neķītri zaimi, viņiem piesaucot vārdu *Mal'ún* („nolādēts”) – burtu *ʿayn* izrunājot ar rīkles skaņu – tādējādi ik dienas gūstot sev baudu.

Ak Dievs, mans Dievs! Tu dzirdi tā nopūtas, kas ir Tava Gaisma (Bahá), dienu un nakts stundā Tu dzirdi Viņa vaimanas un Tu zini, ka Viņš pats sev nevēlas nekā, bet gan tiecas šķīstīt Tavu kalpu dvēseles un atbrīvot tās no uguns, kas viņus moka katru dienu. Ak Kungs! Tavu labvēlību baudošo kalpu rokas ir paceltas uz Tava dāsnuma debesīm, un Tavu patieso mīlētāju rokas ir celtas uz Tavas augstsirdības dižajiem augstumiem. Neliec viņiem vilties, es Tevi lūdzu, un dod viņiem to, ko viņi meklē no Tavas labvēlības okeāna un no Tavas žēlastības debesīm, un no Tava dāsnuma rīta zvaigznes. Palīdzi viņiem, ak Kungs, attīstīt tādus tikumus, kas pacels viņus augstākā stāvoklī starp pasaules tautām. Patiesi, Tu esi visspēcīgais, varenais, viscēlsirdīgais.

Ak, Dieva ļaudis! Uz klausiet to, kas, ja jūs to uz klausīsiet, nodrošinās brīvību, labklājību, dzidru un rimtu mieru, pacilātību un visu cilvēku progresu. Persijai nepieciešami un neatliekami ir daži likumi un principi. Taču pieklājas, ka šos pasākumus īsteno, saskaņojot ar Viņa Augstības – lai viņam ar savu žēlastību palīdz Dievs! – un viņa mācīto garīdznieku un augsti stāvošo pārvaldītāju apsvērtiem uzskatiem. Ar viņu apstiprinājumu ir jāizvēlas vieta, kur viņi var sapulcēties. Tur viņiem ir stingri jāturas pie savstarpējās apspriešanās saites un jāpieņem tas, kas veicina drošību, turību, bagātību un dzidru mieru ļaudīm. Jo, ja tiktu pieņemti citi pasākumi, bet ne šie, tie iznākumā nestu tikai jucekli un nekārtības.

Atbilstoši tiem pamata likumiem, kurus Mēs esam agrāk atklājuši *Kitāb-i-Aqdas* un citos vēstuļrakstos, visas lietas ir nododamas taisnīgu ķēniņu, prezidentu un Taisnīguma Nama pilnvaroto kārtošanai. Pārdomājuši to, ko Mēs esam formulējuši, visi redzoši un saprātīgi ļaudis viegli ar ārējām un ar iekšējām acīm uztvers taisnīguma rīta zvaigznes mirdzumu, kas strāvo no tiem.

Valdīšanas sistēma, kādu Londonā ir pieņēmuši briti, šķiet laba esam, jo to rotā kā augstmanības, tā tautas apspriežu gaisma.

Formulējot principus un likumus, tiek paredzēti tādi, kas izvirza sodus kā iedarbīgus līdzekļus cilvēku aizstāvēšanai un drošībai. Taču bailes no soda liek cilvēkiem atturēties no ļaunu un nicināmu darbu nodarīšanas tikai ārēji, bet, ja cilvēki bīstas Dieva, tas pasargā viņus kā iekšēji, tā ārēji. Tas ir cilvēka īstais aizsargātājs un viņa garīgais aizbildnis. Viņam pienākas cieši turēties pie tā, kas novedīs viņu pie šīs augstākās dāvanas parādīšanās. Labi būs tam, kurš uz klausīs it visu, ko pasludina Mana Godības Spalva, un kas ievēros to, ko viņam nolīcis Lēmējs, Sirmgalvis.

Tiecieties ar savām sirdīm, ak, Dieva ļaudis, uz jūsu patiesā, jūsu nevienam nepielīdzināmā Drauga padomiem. Dieva Vārdu var pielīdzināt stādiņam, kurš sakņojas cilvēku sirdīs. Jūsu pienākums ir veicināt tā augšanu ar gudrības, ar šķīstu un svētu vārdu dzīvinošajiem ūdeņiem, lai tā sakne stingri iesakņotos un tā zari pļestos debesu augstumā un augstāk.

Ak, zemes iemītnieki! Atšķirīgā iezīme, kas izceļ šīs visaugstākās atklāsmes pārāko dabu, izpaužas tā, ka Mēs no Dieva svētās Grāmatas lapām esam, pirmkārt, izdzēsuši visu, kas var izrādīties par cēloni strīdiem, ļaunumam un nelabiem darbiem cilvēku bērnu vidū, un, otrkārt, Mēs esam nosacījuši būtiskos priekšnoteikumus vienprātībai, sapratnei, pilnīgai un noturīgai vienotībai. Labi ir tiem, kas ievēro Manu noteikumu kopojumu.

Atkal un atkal no jauna Mēs esam pamācījuši Mūsu vismīļotos izvairīties, nē, bēgt no visa, no kā vien var just nākam kaut kāda nelabuma pazīmes. Pasaulē viss ir vienā jūklī un tās cilvēki ir mulsumā. Mēs izlūdzamies no Visvarenā, lai Viņš žēlsirdīgi apgaismo viņus ar sava taisnīguma gaismu un padara viņus spējīgus saskatīt to, kas vienmēr un visos apstākļos var viņiem nākt par labu. Patiesi, Viņam pieder viss, Viņš ir visaugstais, .

Jau agrāk Mēs esam runājuši šos cēlos vārdus: Lai tie, kas jūt uzticību šim Pārestības Cietušajam, līdzinās lietus mākonim labvēlības un labdarības brīžos un liesmojošai ugunij, kas izdedzina zemisko un alkātīgo viņu dabā.

Žēlīgais Dievs! Nesen notika kaut kas tāds, kas izraisīja lielu izbrīnu. Tiek ziņots, ka kāds cilvēks²⁵ devās uz to vietu, kur Persijā atrodas imperatora tronis, un ka viņam ar savu pielabināšanos izdevās iemantot dažu augstmaņu labvēlību. Patiesi, cik nožēlojami, cik apraudāmi! Jājautā, kāpēc tie, kas ir bijuši augstākās godības simboli, tagad nolaižas tik bezgala zemu. Kas gan ir noticis ar viņu cildeno apņemšanos? Kur ir pazudusi cieņas un goda apziņa? Virs Persijas apvāršņa nemītīgi ir spīdējusi goda un gudrības saule, bet tagad tā ir norietējusi tik zemu, ka zināmi cienīgtēvi ir atļāvušies, ka ar viņiem izrīkojas kā ar rotaļlietām muļķu rokās. Augstāk minētā persona ir par šo tautu Ēģiptes presē un Beirutas enciklopēdijā rakstījusi tādas lietas, kas izbrīnīja labi informētos un mācītos. Pēc tam šī persona devās uz Parīzi, kur tā izdeva avīzi ar nosaukumu *'Urvatu'l-Vuthqá* („Drošais Rokturis”) un izsūtīja tās eksemplārus uz visām pasaules daļām. Vienu eksemplāru viņš nosūtīja arī uz 'Akká cietumu, un ar šādu rīcību viņš domā parādīt savu draudzību un izpirkt vainu par savu rīcību pagātnē. Īsi sakot, šis Pārestības Cietušais attiecībā uz viņu klusē. Mēs lūdzam patieso Dievu,

to pasargāt un liet pār viņu taisnīguma un godprātības gaismu. Viņam piedienas sacīt:

Ak Dievs, mans Dievs! Tu redzi mani stāvam Tavas piedošanas un labvēlības durvju priekšā, ceļot skatu uz Tavu dāsno vēlību un daudzveidīgo svētību apvārsni. Es lūdzu Tevi, lai Tu ar savu mīļo balsi un ar Tavas Spalvas spalgo toni, ak Tu, visas cilvēces Kungs, žēlīgi palīdzi saviem kalpiem, kā tas piedien Tavām dienām un Tavas izpausmes un Tava lieluma mirdzumam. Tu esi tik spēcīgs, ka vari darīt savu gribu. Visi, kas mīt debesīs un uz zemes apliecina Tavu spēku un varu, Tavu godību un Tavu dāsnumu. Lai Tev ir slava, ak, pasaulu Kungs un ikviena saprotoša cilvēka sirds Vismīļotais!

Ak, mans Dievs, Tu redzi pašu nabadzību meklējam Tavas bagātības okeānu un pašu negodīgumu alkstam Tavas piedošanas un Tavas maigās žēlošanas ūdeņus. Dāvā, ak Kungs, to, kas pietāv Tavai lielajai godībai un kas piedienas Tavas bezgalīgās žēlastības cēlumam. Patiesi, Tu esi visdāsnaiss, žēlastības pārpilnais Kungs, lēmējs, visuviedais. Nav cita Dieva bez Tevis, visspēcīgākā, nepārvaramā, visvarenā.

Ak, Dieva ļaudis! Šajā dienā ikvienam ir jāvērs skats uz apvārsni, kur zaigo šie svētītie vārdi: „Viens pats un bez jebkādas palīdzības Viņš īsteno savu gribu”. Tas, kas iemanto šādu stāvokli, tas, patiesi, ir iemantojis Dieva vienesmes gaismas būtību un ir tapis tās apgaismots, bet visi pārējie tiek Dieva Grāmatā pieskaitīti tiem, kas ir sekojuši savām tukšajām un dīkajām iedomām. Uzklauti šī Pārestības Cietušā balsi un nodrošini Tavu stāvokļu tvirto viengabalainību. Ir augstākā mērā nepieciešami un būtiski, lai ikviens ievēro šo aspektu.

Atsegts un neslēpts, šis Pārestības Cietušais ir vienmēr visu pasaules tautu priekšā sludinājis to, kas kalpos kā atslēga zinātņu un mākslas, zināšanu, labklājības, turības un pilnības durvju atslēgšanai. Tāpat arī apspiedēju uzspiestām netaisnībām nav izdevies apklusināt Viscildenās Spalvas sadzirdamās balss spalgumu un arī netiklo un musinātāju sētās šaubas nav spējušas aizkavēt Viņa vēstīto viscildenāko Vārdu. No visas sirds es lūdzu Dievu, lai Viņš pasargā un šķīstī Bahá ļaudis no dīkām iedomām un samaitātām iekārēm, kas raksturo agrākās ticības sekotājus.

Ak, Dieva ļaudis! Taisnīgie mācītie vīri, kuri sevi veltījuši citu vadīšanai un esot atbrīvoti un labi pasargāti no zemiskās un alkatīgās dabas kārdinājumiem, ir patiesas zināšanas debesu zvaigznes tā priekšā, kas ir visas pasaules Ilgojums. Ir svarīgi, lai Mēs pret viņiem izturamies ar visu cieņu. Patiesi, viņi ir kā maigi viļņojošu avotu ūdeņi, kā spoži mirdzošas zvaigznes, kā svētītā Koka augļi, debesu spēju pārstāvji un debesu gudrības okeāni. Ir laimīgi tie, kuri viņiem seko. Patiesi, Dieva, varenā troņa Kunga, Grāmatā tāda dvēsele tiek pieskaitīta pie tām, kurām klāsies labi.

Tā godība, kas nāk no Dieva, augstā troņa un lejas zemes Kunga, lai pārņem jūs, ak, Bahá ļaudis, ak, Sārtā Šķirsta pavadoņi, kā arī tos, kas ir ieklausījušies jūsu saldās balsīs un ir ievērojuši to, ko viņiem lika ievērot šajā varenajā un brīnumainajā vēstuļrakstā.

• • •

Ishráqát

Mirdzumi

Šis ir vēstījums no Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā.

VIŅŠ IR DIEVS, KAS STĀV AUGSTU, GUDRĪBAS UN
IZTEIKUMU DIEVS.

LAI SLAVĒTS ir Dievs, kas ir nesalīdzināms savā cēlumā, spēkā un skaistumā, nepārspējams godībā, varenībā un dižumā. Pārāk augstu Viņš stāv, lai cilvēku iztēle spētu Viņu iztēloties un aptvert Viņu, vai arī lai varētu pierakstīt, ka ir kāds, kas ir Viņam līdzīgs vai pārāks par Viņu. Viņš ir nepārprotami un visdaiļākos vārdos izteicis un nospraudis savu taisno ceļu. Patiesi, Viņam pieder viss, Viņš ir viscildenais. Kad Viņš nolēma saukt esībā jauno radību, Viņš no savas gribas apvāršņa vispirms sūtīja izpausto un mirdzošo Punktu; tas izgāja cauri visām zīmēm un izpaudās ikvienā formā, līdz tas sasniedza savu zenītu, kā to bija nolīcis Dievs, visu cilvēku Kungs.

Šis Punkts ir vārdu apļa centrālais punkts un radības pasaulē tas apzīmē Burtu izpausmju kulmināciju. Tajā ir parādījušies norādījumi uz necaurredzamo Noslēpumu, uz izpušķoto Simbolu, uz Viņu, kas stāv atklāts Diženākajā Vārdā – Vārdā, kas ir pierakstīts mirdzošajā Plāksnē un ir ierakstīts svētajā, svētītajā sniegbaltajā Vistoklī. Un kad šis Punkts tika pievienots otrajam Burtam,²⁶ kurš parādās *Maṭhání*²⁷ sākumā, tas šķērsoja izklāstu un skaidrojumu debesis. Tad Dieva nebeidzamā Gaisma lēja savus starus, uzliesmoja Viņa liecības firmamentā pašā sirdī un radīja divus Spīdekļus. Lai godināts top Visžēlīgais, kuru nevar izteikt mājiēnos, kas nav nosakāms ne ar kādiem izteicieniem, nav atsedzams ne ar kādiem apgalvojumiem un nav aprakstāms ne ar kādiem liecinājumiem. Patiesi, Viņš ir Lēmējs, Viscāsnais kā sākumā,

tā galā. Un no varenības un spēka pulkiem Viņš sagādāja tiem aizstāvjus un sargus. Patiesi, Viņš ir palīgs briesmās, varenais, neierobežojamais.

Ievads šim vēstījumam ir ticis pasludināts divreiz kā to darīja Matháni.²⁸

Lai slava Dievam, kas darīja redzamu Punktu un izpaua no tā zināšanas par visām lietām, gan tām, kuras bija pagātnē, gan tām, kuras nāks nākotnē – to Punktu, kuru Viņš izraudzīja par sava vārda Priekštecī un savas lielās atklāsmes Nesēju, kas lika cilvēku ciltij notrīsēt pie visiem locekļiem un pār pasaules apvāršni atplaiksnīt Viņa gaismai. Patiesi, šis ir tas Punkts, kuram Dievs nolika būt par gaismas okeānu saviem sirdī patiesajiem kalpiem un par uguns liesmu iedomīgajiem savas radības vidū un bezdievjiem savu ļaužu starpā – tiem, kuri iztirgoja Dieva veltes apmaiņā pret neticīgumu, bet debesu barību apmaiņā pret liekulību un aizveda ar viņiem saistījušos uz turieni, kur mīt nožēlojamie. Tur ir cilvēki, kas ir musinājuši uz dumpi pasaulē un ir lauzuši Viņa derību Dienā, kurā nemirstīgā Būtne uzkāpa tronī un Saucējs pacēla savu balsi no drošības un miera ostas svētajā ielejā.

Ak, *Bayán* sekotāji! Bīstieties Visžēlīgā. Tas ir Viņš, kuru tika godinājis Muḥammad, Dieva Apustulis, un pirms Viņa – Gars,²⁹ un vēl pirms tam – Viņš, kurš sarunājās ar Dievu.³⁰ Šis ir Bayán Punkts, kas troņa priekšā skaļi sauc un saka: „Patiesi, kā Dievs ir taisns, jūs esat tikuši radīti, lai godinātu diženo Paziņojumu, šo izcilo Ceļu, kurš slēpās praviešu dvēselēs, kuru sirdīs kā dārgumu glabāja Dieva izraudzītie un kurš tika pierakstīts ar jūsu Kunga, vārdu Īpašnieka, godājamo Spalvu.”

Saki: Mirstiet aiz sava niknuma, ak, ļaunsirdīgie! Patiesi, ir parādījies Viņš, kuram nezināms nepaliek nekas. Ir atnācis Viņš, kas ir līcis atplaukt smaidā dievišķās zināšanas vaigam. Viņā skaista top darīta izteikumu valstība, ikviena uzņēmīga un uztveroša dvēsele ir cēlusi skatu uz atklāsmju Kungu. It visi, kas bija metušies ceļos, piecēlās, un visi kūtrie un pašpmierinātie ir traukušies uz priekšu, lai iemantotu sev Sinaja kalna pārliecību. Šī ir tā Diena, kuru Dievs ir nolīcis par svētības dienu taisnajiem, atriebes dienu ļaunajiem, velšu dienu uzticīgajiem un par Viņa dusmu dienu neuzticīgajiem un iedomīgajiem. Patiesi, Viņš ir nācis redzams, un Dieva apdāvināts ar neuzvaramu varenību. Viņš ir atklājis to, ar kuru nav salīdzināms nekas, kas ir debesis un uz zemes.

Bīstieties Visžēlīgā, ak, Bayán ļaudis, un nenodarīet to, ko ir nodarījuši Korāna sekotāji, kas apliecināja ticību Dievam dienas laikā un nakts stundā, tomēr, kad tiešām parādījās visu cilvēku Kungs, tie novērsās no Viņa un izteica Viņam tik nežēlīgu spriedumu, ka atgriešanās dienā Grāmatu Māte lēja par Viņa ciešanām sūras asaras. Atsauciet prātā un pārdomājiet viņu vārdus un darbus, viņu stāvokļus un nopelnus, un tās lietas, kuras notika viņu izraisītas un viņu dēļ, kad viņš, kas sarunājās Sinaja kalnā, raisīja mēli, kad atskanēja taures sauciens, pēc kura visi, kas bija debesīs un uz zemes zaudēja samaņu, izņemot tos, kurus pieskaitīja pie apstiprinātajiem burtiem.

Ak, Bayán ļaudis! Atmetiet savu dīko iztēli un savas tukšās iedomas un tad ar godīgām acīm raugieties uz Viņa atklāsmes Rīta Zvaigzni un pārdomājiet tās lietas, kuras Viņš ir darījis redzamas, vārdus, kurus Viņš dievišķā kārtā ir atklājis un tās ciešanas, kas nāca pār Viņu no Viņa ienaidnieku rokām. Viņš bez iebildumiem pieņēma jebkura veida pārbaudījumus savas Lietas un sava Vārda pasludināšanas un teikšanas dēļ. Vienu laiku Viņš smaka ieslodzījumā Tā [Tīhrān] zemē, citā laikā Viņš bija ieslodzīts Mīm [Mázindarān] zemē, un tad atkal iepriekšējā zemē Dieva, debesu Veidotāja, Lietas labā. Savā milestībā uz visžēlīgā, visdāsnā Dieva Lietu Viņš tur tika kalts važās un ķēdēs.

Ak, Bayán ļaudis! Vai esat aizmirsuši Manas brīdinošās pamācības, kuras rakstīja Mana Spalva un runāja Mana Mēle? Vai jūs manu pārliecību esat aizmainījuši pret savām dīkajām iedomām un Manu ceļu pret savām savtīgajām iekārēm? Vai jūs esat atmetuši Dieva pamatprincipus un vairs Viņu nepieminat un vai esat atmetuši Viņa likumus un priekšrakstus? Bīstieties Dieva un atstājiet dīkās iedomas to dzemdētājiem un māņticības lai paliek to izdomātāju un nelabās nojautas to perinātāju ziņā. Un tad ar starojošām sejām un neaptraipītām sirdīm ejiet uz apvārsni, virs kura paceļas pārliecības Auseklis, mirdzēdams pēc Dieva, atklāsmju Kunga, pavēle.

Lai slavēts Dievs, kurš savas Lietas templim radības valstībā par vairogu ir padarījis Diženo Nekļūdīgumu un nevienam nav piešķīris ne daļu no sava augstā un diženā stāvokļa, tā stāvokļa, kurš ir kā audums,

kuru Viņa diženajai patībai ir auduši netverama spēka pirksti. Tas nepiestāv nevienam, izņemot Viņu, kas ir sēdināts uz varenā troņa zem vārdiem „Viņš dara pēc savas gribas”. Tas, kurš pieņem un atzīst to, kas šajā brīdī ir ticis uzrakstīts ar Viņa Godības Spalvu, patiesi tiek ieskaitīts Dieva, sākuma un beigu Kunga, Grāmatā, starp Viņa dievišķās vienības aizstāvjiem, tiem, kas uztur priekšstatu par Dieva vienesmi.

Kad vārdu straumes nonāca līdz šai vietai, uz visām pusēm tika iznēsātas patiesas zināšanas saldās smaržas, un uz Viņa svētās valodas apvāršņa atmirdzēja dievišķās vienotības rīta zvaigzne. Svētīts ir tas, kuru Viņa aicinājums ir vilcis uz godības augstumiem, kas ir tuvojis augstākajam nolūkam un kas Manas Godības Spalvas skarabajā balsī ir saklausījis šīs un nākamās pasaules Kunga gribu. Tas, kas aizgūtnēm neveldzēsies izmeklētajā vīnā, kuru Mēs ar sava vārda *Vispārliecinotais* spēku esam atdarījuši, nespēs saskatīt dievišķās vienotības gaismas mirdzumu vai aptvert to būtisko nolūku, kas atrodas Dieva, debesu un zemes Kunga, augstākā šīs un nākamās pasaules Valdnieka, Svēto Rakstu pamatā. Viszinošā un par visu informētā Dieva Grāmatā tie tiks ieskaitīti starp neticīgajiem.

Ak tu, cienījamais pētītāj!³¹ Mēs apliecinām, ka tu stingri uzturēji piedienīgu pacietību tajās dienās, kad Spalva tika tās kustībā apturēta, un Mēle necēlās dot izskaidrojumu brīnumainajai zīmei, Diženajam Nekļūdīgumam. Tu lūdž šo Pārestības Cietušo, lai Viņš tevis dēļ paceļ šos plīvurus un sedzenes, izgaismot tā noslēpumu un dabu, stāvokli un pozīciju, tā teicamību, cildenumu un apgarotību. Pie Dieva dzīves! Ja Mums būtu likts atsegt tās liecības pērles, kuras guļ slēptas zināšanu un pārlicības okeāna pērlēnēs, vai arī ļaut dievišķo noslēpumu košumiem, kuri slēpjas valodu kambaros patiesi saprotošo paradīzē, nākt ārā no saviem mājokļiem, tad starp reliģijas vadoņiem no visām pusēm rastos vardarbīga sacelšanās, un tu redzētu, ka Dieva ļaudis atrodas zobos tiem vilkiem, kas ir nolieguši Dievu kā sākumā, tā beigās. Tāpēc Mēs ievērojamu laiku apvaldījām savu Spalvu, kā Mums to teica dievišķā gudrība un tāpēc, lai aizsargātu uzticīgos no tiem, kas ir iemainījuši debesu svētības pret neticīgumu un ir izvēlējušies saviem ļaudīm iznīcības perēkli.³²

Ak tu, meklētāj, kas esi apveltīts ar apskaidrotību! Es apliecinu, piesaucot Viņu, kurš saistīja augstos pulkus ar sava viscildenākā Vārda spēku! Patiesi, Manā valstībā mītošie putni un Manas gudrības rožu dārzā mājajošās dūjas vītero un dzied melodijas, kuras ir izprotamas vienīgi Dievam, visu valstību Kungam kā debesīs, tā arī uz zemes; un, ja šīs melodijas tiktu atklātas pat par mazāk kā adatas actiņu, tad tirāniski noskaņotie ļaudis teiktu tādus zaimus, kādus nekad nav teicies neviens agrākajās paaudzēs, un nodarītu tādas lietas, kādas nekad neviens nav nodarījis iepriekšējos laikmetos un gadsimtos. Viņi ir noraidījuši Dieva dāsnumu un Viņa pierādījumus un ir nolieguši Dieva liecības un Viņa zīmes. Viņi ir nomaldījušies un ir likuši maldīties arī ļaudīm, taču nemana un nejaus to. Viņi pielūdz tukšas iedomas un nezina, ka to dara. Viņi ir pieņēmuši tukšu iedomu virskundzību, un ir atstājuši novārtā Dievu, taču viņi to nesaprot. Viņi ir atstājuši vislielo okeānu un drāžas uz diķi, bet neaptver to. Viņi seko savām dīkajām iedomām, novērsdamies no Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā.

Saki: Dievs ir taisns! Visžēlīgais ir atnācis, tērpts spēkā un varenībā. No Viņa spēka pašos pamatos ir nodrebējušas reliģijas un izteikuma Lakstīgala visaugstākajā patiesas izpratnes zarā ir vīterojusi tās melodiju. Patiesi, tas, kas bija slēpts Dieva pazīšanā un ir ticis pieminēts Svētajos Rakstos, ir parādījies. Saki: Šī ir tā Diena, kad Runātājs Sinaja kalnā ir uzkāpis atklāsmes tronī un ļaudis ir stāvējuši pasaulu Kunga priekšā. Šī ir tā Diena, kurā zeme ir izsmēlusi un izskaitījusi savas vēstis un ir atsegusi savus dārgumus; kad okeāni ir iznesuši krastā savas pērles un dievišķais Lotus koks ir devis savus augļus; kad saule ir izlējusi savu starojumu un mēneši ir izplatījuši savu gaismu un debesis ir atsegušas savas zvaigznes, un stunda – savas zīmes, un augšāmcelšanās – savu baigo cildenumu; kad spalvas būs laidušas iet klajā savam sakāmajam un gari būs atseguši savus noslēpumus. Svētīts ir cilvēks, kas pazīst Viņu un iemanto Viņa tuvumu un būt bēdām pār tiem, kas noliedz Viņu un novēršas no Viņa. Es lūdzu Dievu, lai Viņš palīdz saviem kalpiem atgriezties pie Viņa. Patiesi, Viņš ir piedevējs, piedodošais, žēlīgais.

Ak tu, kas esi cēlis skatu uz valstību augstumos un esi veldzējies no dāsnās rokas pasniegtā izmeklētā vīna! Zini, ka terminam „Nekļūdīgums” ir daudzas nozīmes un dažādi pielietojumi. Vienā

nozīmē tas ir attiecināms uz Viņu, kuru Dievs ir padarījis neuzņēmīgu pret kļūdām. Tāpat to attiecina uz visām dvēselēm, kuras Dievs ir pasargājis no grēka, pārkāpumiem, dumpīguma, bezdievības, neticības un tamlīdzīgām lietām. Tomēr Diženais Nekļūdigums attiecas tikai uz to, kurš stāv neizmērojami augstāk un viņpus priekšrakstiem vai aizliegumiem un ir šķīstīts no kļūdām un paviršības. Patiesi, Viņš ir Gaisma, kurai neseko tumsa, un patiesība, kuru maldi neapsteidz. Ja Viņš paziņotu, ka ūdens ir vīns vai ka debesis ir zeme, vai gaisma ir uguns, Viņš runātu patiesību un par to nebūtu nekādu šaubu. Un nevienam netiek dotas tiesības apšaubīt Viņa patiesību un pilnvaras un jautāt, kāpēc un kamdēļ. Ikviens, kas cels iebildumus, tiks pieskaitīts pie iedomīgajiem Dieva, pasaļu Kunga, Grāmatā. „Patiesi, Viņam par Viņa darbiem³³ nevaicās, bet visus pārējos vaicās par viņu darbiem.” Viņš ir atnācis no neredzamajām debesīm, nesdams karogu ar vārdiem „Viņš dara pēc savas gribas”, un Viņu pavada spēka un varas pulki, bet visiem, izņemot Viņu, ir pienākums stingri ievērot visus likumus un pavēles, kas ir tikuši tiem doti un, ja kāds no tiem novērstos pat par mata platumu, viņa darbi augļus nenestu.

Apsver un atceries to laiku, kad parādījās Muḥammad. Viņš sacīja, un Viņa vārds ir patiesība: „Dievs likts ļaudīm uz Namu³⁴ svētceļot.”³⁵ Un tāpat arī ikdienas lūgšana, gavēšana un likumi, kas atmirdz no tā Dieva Grāmatas apvāršņa, kas ir pasaules Kungs un zemes tautu un cilšu patiesais Izglītotājs. Ikviena pienākums ir paklausīt Viņam visā, kā to ir nolīcis Dievs; un ikviens, kas Viņu noliedz, nav ticējis Dievam, Viņa vārsēm, Viņa Vēstnešiem un Viņa Grāmatām. Un, ja Viņš teiktu, ka pareizais ir nepareizs vai, ka noliegšana ir ticēšana, Viņš runātu Dieva noliktu patiesību. Šis ir stāvoklis, kurā nedz pastāv, nedz tiek pieminētas kļūdas, nedz pārkāpumi. Padomā par svētīto, dievišķi atklāto pantu, kurā ikvienam tiek pavēlēts doties svētceļojumā uz Namu. Un tiem, kas saņēma pilnvaras pēc Viņa,³⁶ kļuva par pienākumu ievērot to, kas bija ticis viņiem priekšā rakstīts Grāmatā. Nevienam nav dotas tiesības novirzīties no Dieva likumiem un priekšrakstiem. Tie, kas no tiem novirzās, tiek Dieva, varenā troņa Kunga, Grāmatā pieskaitīti pie pārkāpējiem.

Ak tu, kas esi vērsis skatu uz Dieva Lietas Ausmas Vietu! Tad droši zini, ka Dieva gribai cilvēku normas robežas nesprauž un ka Dievs viņu ceļus nestaigā. Bet gan, ka ikvienam ir pienākums stingri turēties pie Dieva taisnā ceļa. Ja Viņš pasludinātu, ka labā puse ir kreisā un ka ziemeļi ir dienvidi, Viņš runātu patiesību, un par to nevar būt nekādu šaubu. Patiesi, Viņš ir teicams Viņa darbos un paklausāms Viņa novēlējumos. Viņa spriedumos Viņam nav līdztiesīgu, un Viņa valdīšanā Viņam palīgi nav vajadzīgi. Viņš dara savu gribu, un pavēl to, kas Viņam patīk. Bez tam vēl zini, ka viss cits kā vien Viņš ir ticis radīts no Viņa klātbūtnes ar Viņa vārda spēku, bet pašiem no sevis tiem nav ne kustības, ne miera stāvokļa, ja vien to nepavēl vai neatļauj Viņš.

Ak tu, kas lidinies Viņa mīlestības un brālības gaisotnē un esi pievērsis skatu Kunga, radības Ķēniņa, vaiga gaismai. Teic pateicību Dievam, jo Viņš tev ir atmudzinājis to, kas bija iešķirstots Viņa zināšanas svētnīcā, lai ikviens apjaustu, ka Viņa visaugstākā nekļūdīguma valstībā Viņš nav sev ņēmis ne partneri, ne padomdevēju. Viņš patiesi ir dievišķo priekšrakstu un baušļu Rīta Zvaigzne un zināšanu un gudrības Pirmavots, bet visi pārējie bez Viņa ir Viņa pavalstnieki un ir zem Viņa valdīšanas, un Viņš ir augstākais Valdnieks, vizinošais un par visu informētais Lēmējs.

Kas attiecas uz tevi pašu, vienmēr, kad tevi apgardo pavēstīto vārsmu dzīvinošā elpa un kad tevi aizrauj Kunga, augšāmcelšanās dienas suverēnā Valdnieka dāsnās rokas pašķirtie dzīvības un šķīstības ūdeņi, pacel balsi un teic:

Ak, mans Dievs! Ak, mans Dievs! Es pateicos Tev par to, ka Tu esi mani virzījis sev pretī, ka esi mani vadījis uz Tavu apvārsni, ka esi skaidri iezīmējis man Tavu taku, esi atklājis man savu liecību un esi devis man iespēju celt skatu uz Tevi, kamēr vairums viedo vīru un garīdznieku Tavu kalpu vidū kopā ar viņu sekotājiem ir no Tevis novērsušies, kaut gan viņiem tam par labu nav bijis ne mazākā pierādījuma vai liecības. Lai svētība nāk pār Tevi, ak, vārdu Kungs, un lai godība nāk pār Tevi, ak, debesu Radītāj, jo Tu esi ar sava vārda *Pašpastāvošais* spēku devis man dzert no Tava aizkorķētā vīna, esi rosinājis mani tuvināties Tev un esi darījis mani spējīgu saklausīt Tavu vārdu Rīta Zvaigzni, Tavu zīmju

Izpausmi, Tavu likumu un pavēļu Pirmavotu, Tavas gudrības un velšu Krājumu. Svētīta ir zeme, kuru cildenu darijušas ir Tavu kāju pēdas, uz kuras ir uzcelts Tavas augstākas varas tronis un pār kuru ir virmojusi Tava tērpa smarža. Pie Tavas godības un pie Tava cēluma, pie Tava spēka un pie Tavas augstākās varas, savu redzi es vēlos tikai, lai skatītu Tavu daili, savu dzirdi tikai, lai saklausītu Tavu aicinājumu un Tavas vārsmas.

Ak, mans Dievs! Ak, mans Dievs! Neliedz manām acīm skatīt to, kā skatīšanai Tu esi tās radījis, neliedz vaigiem tikt celtiem uz Tavu apvāršni, neliedz paust cieņu pie Tava dižuma vārtiem, nedz parādīties Tava troņa priekšā, neliedz noliekties zem Tava dāsnuma Ausekļa mirdzuma.

Es esmu tas, ak Kungs, kura sirds un dvēsele, kura locekļi, kura iekšējā un ārējā mēle apliecina Tavu vienesmi un Tavu vienotību un kas apliecina, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva, izņemot Tevi. Tu radīji cilvēkus, lai tie zinātu Tevi un kalpotu Tavai Lietai, lai viņu stāvoklis uz zemes tādējādi kļūtu augstāks un lai viņu dvēseles tiktu pacilātas, pateicoties tam, ko Tu esi pavēstījis savos Rakstos, savās Grāmatās un savos vēstuļrakstos. Taču Tu vēl nebiji parādījies un atklājis savas zīmes, kad viņi jau novērsās no Tevis un nopulgoja Tevi, un atraidīja to, ko Tu atsedzi viņu acīm ar sava spēka un savas varas varēšanu. Viņi sacēlās, lai darītu Tev ļaunu, lai izdzestu Tavu gaismu, lai aplāpētu liesmu, kas kvēlo no degošā krūma. Viņu netaisnīgums un negodīgums kļuva tik smags, ka viņi sazvērējās piesmiēt Tavu godu un izliet Tavas asinis. Un tāpat rīkojās viņš,³⁷ kuru Tu bijī barojis mīlošā laipnībā ar savu roku, bijī pasargājis no dumpīgajiem Tavas radības vidū un savu kalpu uzpūtīgo starpā un kuram Tu bijī devis uzdevumu rakstīt Tava troņa priekšā Tavas svētās vārsmas.

Ak vai! Ak vai! par tām lietām, kuras viņš pastrādāja Tavās dienās tādos apjomos, viņš lauza Tavu derību un pārkāpa Tavu testamentu, noraidīja Tavus svētos Rakstus, izraisīja sacelšanos un sastrādāja ko tādu, kas Tavā valstībā mītošajos izraisīja vaimanas. Pēc tam nebija viņš vēl atradis savas cerības drupās un nebija vēl sajutis neveiksmes smirdoņu, ka viņš sāka klaigāt tā, ka Tevis izraudzītie, kas atrodas Tavā tuvumā un Tavas godības lokā, sāka mulst neziņā un apjukumā.

Tu redzi mani, ak, mans Dievs, izmisumā kā zivi lokāmiēs pīšļos. Atbrīvo mani, apžēlojies par mani, ak Tu, kura palīdzību ir piesaukuši visi cilvēki, ak Tu, kura rokas valda varas grožus pār visiem vīriem un sievietēm. Kad es domāju par saviem smagajiem trūkumiem un lielajiem pārkāpumiem, mani no visām pusēm pārņem izmisums un vienmēr, kad es apņemtu un iegrimstu apcerē par Tava dāsnuma un augstsirdības okeānu un Tavas žēlsirdības debesīm un par Tavas maigās līdzjūtības rīta zvaigzni, es ieelpoju cerības smaržas, kas nāk no labās un no kreisās puses, un no ziemeļiem un no dienvidiem, it kā ikviena radīta būtne vēstītu man prieka vēsti par to, ka pār mani līs lieti no Tavas žēlastības debesīm. Es piesaucu Tavu varu, ak Tu, kas esi patiesi sirsnīgo galvenais Balsts un Ilgojums tiem, kurus priecē tuvība Tev! Tava daudzveidīgā labvēlība un svētības un Tavas žēlastības un mīlošās laipnības atklāsmes, patiesi, ir devušas man drosmi. Kā gan citādi ir iespējams, ka absolūtā niecība var daudzināt Viņa vārdu, kas ar viena vārda spēku bija devis esību radībai, kā gan gaistoša radība var cildināt Viņu, kas ir parādījis, ka Viņš nav izsakāms ne ar kādiem aprakstiem un, ka nekādi slavas vārdi nevar daudzināt Viņa godību? Viņš ir no mūžību mūžības ticis pacelts neizmērojami augstāk par Viņa radīto būtņu izpratni un attīrīts no Viņa kalpu priekšstatiem par Viņu.

Ak Kungs! Tu raugi šo bez dzīvības esošo Tava vaiga priekšā; ļauj lai viņam, pateicoties Tavai augstsirdībai un Tavam dāsnumam, netiktu liegts mūžīgās dzīvības kauss. Un Tu redzi šo nelaimju pārņemto stāvam Tava troņa priekšā, nenovērs viņu no Tava dziedinošā okeāna. Es Tevi lūdzu, ļauj man vienmēr un visos apstākļos atcerēties Tevi, daudzināt Tavu vārdu un kalpot Tavai Lietai, lai gan es labi apzinos, ka, vienalga, kas nāk no kalpa, nespēj pacelties augstāk par viņa dvēseles robežām, un nevar piestāvēt Tavai varai un nevar piedienēt Tavas godības galmam un Tavam dižumam.

Tava varenība lai ir mana lieciniece! Ja man nebūtu jācildina Tava slava, man no manas mēles nebūtu nekāda labuma, un, ja man nebūtu kalpošanas Tev, no manas dzīves man nebūtu nekādas jēgas. Un kam gan man būtu jātur redze dārga, ja ne priekam, kādu es jūtu, raudzīdamies Tavas godības valstībā? Un, kam gan vajadzīga dzirde, ja ne priekam no Tavas mīlās balss klausīšanās?

Ak vai! Ak vai! Es nezinu, ak, mans Dievs, mans galvenais Balsts, manas sirds Ilgojums, vai Tu man esi nolīcis to, kas dos mierinājumu manam skatam, kas ielīksmos manu sirdi un priecēs manu dvēseli, vai arī Tavs neatsaucamais lēmums, ak Tu, mūžības Ķēniņ un visu tautu augstākais Kungs, neaizliegs man stāties Tava troņa priekšā? Tik tiešām, kā Tev piemīt godība un cēlums, un spēks, un valstība, mana tāluma no Tevis tumsība ir iznīcinājusi mani. Kur gan ir palikusi Tava tuvuma gaisma, ak Tu, ikvienas saprotošas sirds Ilgojums? Mani ir saēdušas no Tevis atšķirtības mokošās sāpes. Ak, Vismīļotais, kur ir saplūšanas ar Tevi žilbinošā gaisma visiem tiem, kas ir pilnībā ziedojušies Tev?

Tu redzi, ak, mans Dievs, kas ir nācis pār mani, man Tavu ceļu ejot, no to rokām, kas ir nolieguši Tavu patiesību, kas ir laužuši Tavu derību, kas ir zaimojuši Tavas zīmes, ir noraidījuši Tavas svētības, kuras Tu bijī nodrošinājis, neticēja vārsēm, kuras Tu sūtīji lejup un kas ir atteikušies atzīt Tevis piepildīto liecību.

Ak Kungs! Manu mēļu mēle un manu siržu sirds, un manu garu gars, un mana ārējā un mana visdziļākā iekšējā būtība apliecina Tavu vienotību un Tavu vienesmi, Tavu spēku un Tavu visvarenību, Tavu lielumu un Tavu valdīšanu un apliecina Tavu godību, Tavu augstumu un Tavu teikšanu. Es apliecinu, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva, izņemot Tevi. No mūžu mūžiem Tu esi bijis cilvēku skatiem un prātiem slēpts dārgums un mūžu mūžos Tu tāds paliksi. Tu esi atslēdzis zināšanas vārtus Tavu kalpu priekšā, lai tie spētu pazīt Viņu, kurš ir Tavas atklāsmes Auseklis, Tavu zīmju Ausmas Vieta, Tavas izpausmes Debesis un Tavas dievišķās dailes Saule. Tavās svētajās Grāmatās, Tavos Rakstos, Tavos Vīstokļos Tu visām pasaules tautām esi apsolījis, ka Tu parādīsies pats un noņemsi godības plīvurus no sava vaiga tieši tā, kā Tu to savos vārdos paziņoji savam Draugam,³⁸ kuram pateicoties pie Hījāz apvāršņa spoži atmirdzēja atklāsmes Auseklis un dievišķās patiesības austošais mirdzums lēja savus starus visiem ļaudīm, pavēstīdams „tai Dienā, kad ļaudis stās pasaulu Kunga priekšā.”³⁹ Un pirms Muḥammad Tu šo priekā vēsti pavēstīji tam, kas sarunājās ar Tevi,⁴⁰ un teici: „Izved savu cilti no tumsas gaismā un liec, ka tie atceras Dieva dienas.”⁴¹ Vēl jo vairāk, Tu šo patiesību pavēstīji Garam⁴² un Taviem praviešiem, un Taviem vēstnešiem gan tālākajā, gan nesenākajā pagātnē. Ja visam tam,

ko Tu, godinot šo visdiženo Atgādinājumu, šo diženo Paziņojumu esi licis nonākt līdz mums no Tavas Diženās Spalvas pirmavotiem, būtu lemts plūst uz priekšu, zināšanu un izpratnes pilsētu iemītniekiem aizrautos elpa un valoda, izņemot tiem, kurus Tu atbrīvotu ar savas varas spēku un pasargātu kā zīmi savai dāsnajai labvēlībai un žēlastībai. Es apliecinu, ka Tu patiesi esi izpildījis savu solījumu un esi darījis redzamu Viņu, kura nākšanu pareģoja Tavi pravieši, Tavi izredzētie un tie, kas Tev kalpo. Viņš ir nācis no godības un spēka debesīm, nesdams karogus ar Tavām zīmēm un Tavām liecībām. Ar savas nepārvaramās varas un spēka varēšanu Viņš pacēlās visu cilvēku skatu priekšā un aicināja visu cilvēci uz netveramas godības virsotni un uz visaugstāko Apvārsni tādā veidā, ka ne garīdznieku apspiešana, ne valdnieku uzbrukumi nespēja Viņu aizkavēt, cēlās nelokāmā apņēmībā un, raisīdams sev mēli, paziņoja skanīgos toņos: „Ir atnācis Visdāsnais, jādams jo augstu mākoņos. Nāciet uz priekšu, ak, zemes ļaudis, ar mirdzošām sejām un liksmojošām sirdīm!”

Liela, patiesi, ir svētība tam, kas iemanto Tavu tuvumu, kas dzer no Tavas dāsnās rokas sniegtā apvienošanās un saplūšanas vīna, kas ieelpo Tavu zīmju smaržu, kam atraisās mēle, teicot Tavu slavu, kas paceļas augstu Tavās debesīs, kuru aizrauj Tavas balss maigums, kas tiek pielaists visaugstākajā paradīzē un kas iemanto atklāsmes un redzējuma statusu Tava augstā troņa priekšā.

Es lūdzu, piesaucot Tavu Diženo Nekļūdīgumu, kuru Tu esi izraudzījis par Tavas atklāsmes rītausmu, un piesaucot Tavu viscildenāko Vārdu, ar kura spēku Tu devi radībai esību un pavēstīji savu Lietu, un piesaucot Tavu vārdu, kurš ir licis visiem citiem vārdiem skaļi stenēt un gudrajiem trīcēt pie miesām, es lūdzu Tevi, ļauj man atraisīties it no visa, tikai no Tevis vien nē, tā, lai es pārvietotos tikai saskaņā ar Tavu gribu un labpatiku, un lai es runātu tikai saskaņā ar Tava nolūka pavēli un lai es dzirdētu tikai Tavas slavīnāšanas un godināšanas vārdus.

Es daudzīnu Tavu vārdu, ak, mans Dievs, un saku Tev pateicību, ak, mans Ilgojums, jo Tu man esi devis spēju saskatīt Tavu taisno ceļu, manu acu priekšā esi atsedzis diženo Paziņojumu un esi palīdzējis man vērst skatu uz Tavu atklāsmes Rīta Zvaigzni un Tavas Lietas Pirmavotu,

kamēr no Tevis novērsās Tavi kalpi un Tavi ļaudis. Es lūdzu Tevi, ak, mūžības valstības Kungs, piesaucot Tavas Godības Spalvas spalgo balsi un degošo krūmu, kas skaļi aicina no zaļoksnējā Koka, un piesaucot Šķirstu, kuru Tu darināji īpaši Bahá ļaudīm, dodī, lai es palieku nelokāms, pastāvīgs savā mīlestībā uz Tevi, lai es būtu apmierināts ar visu, ko Tu man esi ierakstījis savā Grāmatā un lai es stingri stāvētu, kalpojot Tev un Taviem mīļotajiem. Tad žēlīgi palīdzi saviem kalpiem, ak, mans Dievs, darīt to, kas palīdzēs cildināt Tavu Lietu un palīdzēs viņiem ievērot visu, ko Tu esi atklājis savā Grāmatā.

Patiesi, Tu esi stiprais Kungs, Tev ir vara lemt par it visu, ko Tu gribi, un savās rokās Tu turi grožus pār visu radību. Nav cita Dieva, izņemot Tevi, visuspēcīgo, viszinošo, visuviedo.

Ak, Jalíl! Mēs esam tavām acīm atseguši jūru un tās viļņus, sauli un tās starojumu, debesis un zvaigznes tajās, pērles ar to pērlēm. Teic pateicību Dievam par tik lielu dāsnumu, par tik žēlīgu labvēlību, kas ir cauraudusi visu pasauli.

Ak tu, kas esi vērsis skatu uz Mana Vaiga mirdzumu! Zemes iemītņiekus ir pārņēmušas miglainas iedomas un liegušas tiem vērsties uz pārliecības Apvāršni ar tā gaišumu, tā izpausmēm un spīdekļiem. Tukšas iedomas ir atturējušas viņus no Viņa, kas ir pašpastāvošais. Viņi runā tā, it kā viņiem to priekšā čukstētu viņu personīgie untumi, un viņi nesaprot. Viņu vidū ir tie, kas ir sacījuši: „Vai vārsmas ir tikušas mums sūtītas?” Saki: „Jā, tās ir sūtījis debesu Kungs!” „Vai Stunda ir situši?” „Nē, vēl vairāk; tā ir pagājusi, piesaucot to, kas ir nepārprotamu zīmju Atklājējs! Patiesi, Nenovēršamais ir atnācis, un pierādījumos un liecībās ir ieradies Viņš, Patiesais. Vienkāršais un skaidrais ir ticis atklāts un atsegts, un cilvēce ir dziļi satraukta un baiļu pārņemta. Zemestrīces ir izlauzušās un ciltis ir vaimanājušas, bīdamās Dieva, kas ir stiprais, nepārvaramais Kungs”. Saki: „Skaļi ir pacelts satriecošais taures sauciens, un Diena pieder vienīgajam, neierobežotajam Dievam”. Un viņi saka: „Vai katastrofa ir notikusi?” Saki: „Jā, pie kungu Kunga!” „Vai augšamcelšanās ir pienākusi?” „Nē, notika kas vairāk: savu zīmju valstībā ir parādījies Pašpastāvošais.” „Vai tu redzi cilvēkus, pieplakušus pie zemes?” „Jā, pie mana visaugstā, visgodinātā Kunga!” „Vai koku celmi ir izrauti ar visām saknēm?” „Jā, vēl vairāk: kalni ir tapuši izkaisīti

kā putekļi. Patiesi, kā Viņš ir visu īpašību Kungs!” Tie saka: „Kur ir paradīze un kur ir elle?” Saki: „Tā viena ir savienojoties ar Mani, tā otra esi tu pats, ak tu, kas biedrojies ar Dievu un tomēr šaubies”. Viņi saka: „Mēs neredzam Svarus.” Saki: „Protams, piesaucot manu Kungu, žēlastības Dievu! Redzēt tos nespēj neviens, izņemot tos, kuri ir apveltīti ar spēju ieskatīties.” Tie saka: „Vai zvaigznes ir kritušas?” Saki: „Jā, kad Pašpastāvošais mita Noslēpumu Zemē.⁴³ Uzmanieties, ak jūs, ar redzējumu apveltītie!” Visas zīmes kļūva redzamas, kad Mēs no varas un augstības azotes izvilkām spēka roku. Patiesi, Saucējs ir izsaucies, kad pienāca solītais laiks un tie, kas pazina Sinaja krāšņumus, aiz vilcināšanās mulsas grima nesamaņā tava Kunga, radības Kunga, baisā dižuma priekšā. Bazūne jautā: „Vai taures sauciens ir izskandēts?” Saki: „Jā gan, – piesaucu atklāsmes Ķēniņu! – , kad Viņš kāpa sava vārda *Visžēlīgais* tronī.” Tava Kunga, visas gaismas avota austošā gaisma ir padzinusi tumsu. Visžēlīgā vēsma ir novirmojusi un savu miesu kapenēs ir iedzīvinājušās dvēseles. Tādējādi ir ticis piepildīts visvarenā, labdarīgā Dieva lēmums. Tie, kas noraida patiesību, ir sacījuši: „Kad tika debesis pušu šķeltas?” Saki: „Kad jūs gulējāt gaisīguma un maldu kapos.” Starp neticīgajiem atrodas tas, kas berzē sev acis un raugās te pa labi, te pa kreisi. Saki: „Akls tu esi tapis. Tev nav patvēruma, uz kuru bēgt.” Un viņu vidū ir arī tas, kas saka: „Vai cilvēki ir tapuši kopā pulcēti?” Saki: „Jā, piesaucu savu Kungu! Kamēr tu dusēji dīku iedomu šūpulī.” Un viņu vidū ir viņš, kas saka: „Vai ar patiesās ticības palīdzības spēku ir mums tikusi atsūtīta Grāmata?” Saki: „Pārsteigta ir pati patiesā ticība. Bīstieties, ak, vīri ar saprotošām sirdīm!” Un ir viņu vidū tāds, kas saka: „Vai esmu ticis pulcēts kopā ar citiem, man to neredzot?” Saki: „Jā. Pulcējis tevi ir tas, kas jāz uz mākoņu kumeļiem!” Paradīze ir noslēpumainu rožu klāta, un ellei ir nācies uzliesmot bezdievju liesmās. Saki: „No atklāsmes apvāršņa ir atmirdzējusi gaisma, un, derības dienas Kungam ierodoties, ir iegaismojusies visa zeme!” Šaubīgie ir gājuši bojā, bet tie, kas, pārlicības gaismas vadīti, ir vērsušies pie pārlicības Rīta Zvaigznes, ir uzplaukuši. Esi svētīts, tu, kas cēli skatu uz Mani, jo šis vēstuļraksts, kurš ir ticis tev sūtīts no debesīm, ir vēstuļraksts, kas ir licis cilvēku dvēselēm traukties augšup. Atstāj to atmiņā un skandē to. Pie Manas dzīves! Šie ir vārti, kas ved uz Kunga žēlastību. Labi ir tam, kas skandē to vakara stundā un gaismai austot. Patiesi, Mēs dzirdējām

tevi teicam šo Lietu, ar kuras spēku saberzts tika zināšanas kalns, un vīriem slīdēja kājas. Mana godība lai nāk pār tevi un pār ikvienu, kas ir pievērsies Visvarenajam, Visdāsnaļam. Vēstuļraksts ir pabeigts, bet tēma nav izsmelta. Esi pacietīgs, jo pacietīgs ir tavs Kungs.

Pastāv vārsmas, kuras Mēs esam nosūtījuši jau agrāk, un Mēs esam sūtījuši tās tev, lai tu varētu iepazīties ar to, ko ir runājušas viņu melīgās mēles, kad viņu starpā varens un valdošs nāca Dievs. Tukšām iedomām notricēja pamati, un pušu pāršķēlās dīkas iztēles debesis, un tomēr cilvēki vēl šaubās un strīdas ar Viņu. Viņi ir nolieguši Dieva liecību un Viņa pierādījumu, pēc kam Viņš nonāca no savas varas debesīm, Viņa zīmju valstības ieskauls. Viņi ir atmetuši to, kas viņiem bija ticis priekšā rakstīts un bija pastrādājuši to, ko pastrādāt viņiem bija liegusi Grāmata. Viņi ir pametuši savu Dievu un ir pieķērušies savām iekārēm. Patiesi, viņi ir noklīduši un maldās. Viņi lasa vārsmas un noliedz tās. Viņi redz nepārprotamās zīmes un skatās sāņus. Patiesi, viņi ir apmaldījušies neizprotamās šaubās.

Mēs esam pamācījuši savus mīļotos bities Dieva ar bailēm, kas ir pirmavots visiem labestīgiem darbiem un tikumiem. Tās ir taisnīguma pulku pavēlnieces Bahá pilsētā. Laimīgs ir tas cilvēks, kas ir ienācis tās gaismu metošā karoga pavēnī un to stingri saņēmis rokās. Patiesi, viņš ir no Sārtā Šķirsta pavadoņiem, kas ir ticis pieminēts *Qayyúm-i-Asmá*.

Saki: Ak, Dieva ļaudis! Rotājiet savus deniņus ar dievbijības un uzticības rotām. Tad palīdziet savam Kungam ar virkni labestības darbu un ar uzslavas cienīgu tikumu. Manās Grāmatās un Manos Rakstos, Manos Vīstokļos un Manās Plāksnēs Mēs esam jums lieguši domstarpības un ķildas un neesam ar to domājuši panākt neko citu kā vien jūsu pašu celšanu un attīstību. To apliecina debesis un zvaigznes tajās, un zeme, un dārgumi tās dzīlēs. Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš palīdz saviem mīļotajiem un lai palīdz tiem it visā, kas ir viņiem piedienīgs šajā viņu svētītajā, varenajā, šajā brīnumainajā stāvoklī. Vēl jo vairāk, Mēs lūdzam Viņu, lai viņš žēlīgi tiem, kas ir ap Mani, palīdz ievērot to, ko viņiem priekšā ir rakstījusi Mana Godības Spalva.

Ak, Jalíl! Lai nāk pār tevi Mana godība un Mana mīlošā gādība. Patiesi, Mēs esam nolikuši, lai ļaudis dara to, kas tiem pieklājas un piedienas, un tomēr tie ir pastrādājuši tādas lietas, kuru dēļ no

Manas sirds un no Manas Spalvas lauzās ārā vaimanas. Ieklausies tajā, kas ir atskanējis lejup no Manas gribas debesīm un no Manas patikas valstības. Es neskumstu par savu gūstu un arī par visu to, kas ir pār Mani nācis no Manu ienaidnieku rokām. Nē, Manas bēdas ir izraisījuši tie, kuri apgalvo, ka ir Man rada, taču nodara tādas lietas, kas liek Manai balsij celties vaimanās un Manām asarām plūst. Mēs esam dažādos vēstuļrakstos visai plaši pamācījuši viņus un esam lūguši Dievu, lai Viņš palīdz viņiem, lai dod viņiem iespēju tuvināties Viņam un nostiprināt viņus stāvoklī, kas viesīs mieru viņu sirdīs un rīmtumu viņu dvēselēs, un atturēs viņu rokas darīt jebko tādu, kas nav Viņa dienu cienīgs.

Saki: Ak, Mani mīļotie Manās zemēs! Uzklusiet padomus, kas nāk no Viņa, kas Dieva dēļ jūs pamāca un brīdina. Patiesi, Viņš ir radījis jūs, ir atklājis jūsu acīm to, kas cels jūs un veicinās jūsu intereses. Viņš ir darījis jums zināmu savu taisno ceļu un ir iepazīstinājis jūs ar savu diženo Paziņojumu.

Ak, Jalíl! Māci cilvēkiem būt Dieva. Piesaucu Dievu! Šīs bailes ir virspavēlnieks tava Kunga armijā. Tā pulkus sastāda teicami tikumi un labestības darbi. Ar tiem, gadsimtiem ritot, ir tikušas atvērtas cilvēku siržu pilsētas un augstāk pār visiem citiem karogiem ir pacelti augšupejas un uzvaras karogi.

Mēs tagad stāstīsim tev par Uzticamību un to, kādu vietu tā ieņem Dieva Kunga, varenā troņa Kunga vērtējumā. Kādudien Mēs devāmies uz Mūsu Zaļo salu. Ierodoties tur, Mēs atradām straumes plūstam un kokus zaļojam, un sauli rotājamies tajos. Pavērsuši skatu uz labo pusi, Mēs skatījām kaut ko tādu, ko aprakstīt spalvai nav pa spēkam, tāpat tā nespēj izteikt arī to, kam par liecinieku bija cilvēces Kunga acs tajā visšķīstākajā, viscildenākajā, vissvētītākajā, visaugstākajā Vietā. Pēc tam, pagriezušies pa kreisi, Mēs skatījām vienu no viscildenākās paradīzes krāšņumiem stāvam virs gaismas staba un skaļi sakām: „Ak jūs, kas mītat uz zemes un debesīs! Raugiet manu daili un manu mirdzumu, un manu atklāsmi un manu zaigumu! Dievs ir patiesības Dievs! Es esmu Uzticamība un tās atklāsme, un tās daiļums. Es atlīdzināšu ikvienam, kas turēsies pie manis un atzīs manu stāvokli un manu pakāpi, un turēsies pie mana tērpa malas. Bahá ļaudīm es esmu viskrāšņākā rota

un godības ietērs visiem tiem, kas mīt radības valstībā. Es esmu visaugstākais līdzeklis pasaules uzplaukumam un drošības apvārsnis visām būtnēm.” Tādējādi Mēs esam sūtījuši tev to, kas tuvinās cilvēkus radības Kungam.

Visaugstā Spalva pievēršas no daiļrunīgas valodas⁴⁴ spulgojošajai,⁴⁵ lai tu, ak, Jalīl, spētu novērtēt tava nesalīdzināmā Kunga maigo žēlastību un kļūtu viens no tiem, kas ir patiesi pateicīgi.

Ak tu, kas vērs skatu uz visas godības apvārsni! Sauciens ir atskanējis, bet dzirdošas ausis ir saskaitāmas, nē, drīzāk to nemaz nav. Šis Pārestības Cietušais jūtas kā čūskas guzā, taču Viņš neaizmirst pieminēt Dieva mīļotos. Tik smagas ir bijušas Mūsu ciešanas šajās dienās, ka augstie pulki ir līdz asarām un vaimanām aizkustināti. Nedz pasaules likstas, nedz tautu nodarītais ļaunums nevarētu aizkavēt Viņu, kas ir Mūžības Ķēniņš, izteikt savu aicinājumu vai arī izjaukt Viņa nodomu. Kad tie, kas gadiem ilgi bija slēpušies zem plivuriem, pamanīja, ka Lietas apvārsnis mirdz jo spoži un ka Dieva Vārds iespīezas it visur, tie drāzās uz priekšu un ar zobeniem nodarīja tik daudz ļauna, kas nav aprakstāms ar spalvu nedz arī izsakāms ar mēli.

Tie, kas spriež taisni un godīgi, apliecina, ka kopš Lietas agrīnajām dienām šis Pārestības Cietušais ir cēlies, nemaskējies un spožs, ķēniņu un vienkāršās tautas priekšā, valdnieku un dievišķības priekšā, un skanīgos toņos aicināja visus vīrus uz taisno ceļu. Viņam nav bijis nekādu palīgu, izņemot Viņa Spalvu, nedz arī nekāda atbalstītāja, izņemot pašam sevi.

Tie, kas nezina vai arī kuriem ir vienaldzīgs Dieva Lietas nolūks, ir sacēlušies pret Viņu. Šādi ļaudis ir ļauna vēstneši, kurus Dievs ir pieminējis savā Grāmatā un vēstuļrakstos un pret kuru ietekmi, klaigām un māņiem Viņš ir brīdinājis savus ļaudis. Labi ir tiem, kas Mūžības Kunga piemiņas priekšā raugās uz pasaules tautām kā uz nenožīmīgāmniecībām, kā uz kaut ko aizmirstu un turas stingri pie Dieva stingrā roktura, tā, ka ne šaubīšanās, nedz ļauni mājiēni, ne zobeni, ne lielgabali nevar tos aizturēt un laupīt viņiem Viņa klātieni. Svētīti ir nelokāmie, svētīti ir tie, kas ticībā stāv stingri.

Atsaucoties uz tavu lūgumu, Godības Spalva ir žēlīgi raksturojusi Dīžāko Nekļūdīguma dažādās pakāpes un pārejas. Nolūks ir, lai visi

droši zinātu, ka Praviešu Zieģelis⁴⁶ – lai ziedotas top Viņam visas dvēseles, izņemot Viņa paša! – ir nesalīdzināms, ir bez līdzinieka, bez partnera Viņam vien piemītošajā stāvoklī. Svētie⁴⁷ – lai nāk pār viņiem Dieva svētība – tika radīti ar Viņa Vārda spēku, un pēc Viņa tie bija vismācītākie un visizcilākie starp cilvēkiem un vada savu dzīvi galējās kalpošanas stāvoklī. Dievišķā būtība, kas stāv viņpus jebkādiem salīdzinājumiem, ir iedibināta pravietī, un Viņā nāk redzama Dieva visdziļākā realitāte, kurai nav līdzinieka vai partnera. Šis ir patiesas vienotības un īstenas vienesmes stāvoklis. Iepriekšējo virsvaldību sekotāji nožēlojamā kārtā šo stāvokli īsti neizprata. Pirmsākums⁴⁸ – laiveltī Viņam savu dzīvi visi, kas ir bez Viņa – saka: „Ja Praviešu Zieģelis nebūtu izteicis vārdu „pēctecība”, tad šāds statuss nebūtu ticis radīts.”

Izsenis cilvēki ir stājušies savienībā ar Dievu, lai gan viņi apliecināja ticību Viņa vienesmei; un, lai gan viņi bija no cilvēkiem visnezinošākie, tie paši uz sevi raudzījās kā uz visdaudzpusīgāk izglītotajiem. Bet par zīmi dievišķai atdarīšanai šiem nevērīgajiem, viņu maldīgie uzskati un rīcība šajā tiesas Dienā katram redzošam un saprotošam cilvēkam ir kļuvuši skaidri un acīmredzami.

Lūdziet vienīgo patieso Dievu, lai Viņš žēlīgi sargā šīs atklāsmes sekotājus no tukšām iedomām un samaitātām iztēlēm, kādas piemīt agrākajai ticībai un lai tās nelaupa viņiem patiesas vienotības rīta zvaigznes krāšņo mirdzumu.

Ak, Jalíl! Šis pasaules Pārestības Cietušais tagad paziņo: Taisnīguma gaisma ir pietumsusi un kļuvusi blāva, un līdztiesīguma saule ir tikusi skatam slēpta. Laupītājs ieņem aizsargātāja un aizstāvja sēdekli, un uzticīgā vietu ir sagrābis nodevējs. Pirms gada pār pilsētu valdīja apspiedējs, un katrs mirklis izraisīja jaunu ļaunumu. Patiesi, ka Dievs ir dzīvs! Viņš nodarīja darbus, kuri cilvēku sirdīs modināja šausmas. Bet tirānija Godības Spalvai nekad nav spējusi būt un arī nekad nebūs par šķērslī. Mūsu žēlsirdības un mīlošās labestības pārpilnībā Mēs īpaši pasaules valdniekiem un garīdzniekiem esam atklājuši kaut ko, kas veicinās aizsargāšanu un drošību, rīmtumu un mieru; iespējams, ka cilvēku bērniem nebūs jābīstas no apspiešanas ļaunuma. Viņš, tik tiešām, ir aizsargātājs, palīgs un uzvaras devējs. Dieva Taisnīguma Nama vīru pienākums ir dienu un nakti vērst skatu uz visu, kas

ir atmirdzējis no Godības Spalvas tautu izglītošanai, nāciju attīstībai, cilvēku aizsardzībai un viņu goda nodrošināšanai.

Pirmais Isbráq

Kad virs Dieva svētās virsvaldības apvāršņa pacēlās Auseklis, tas pauda šos godības apņemtos vārdus: Tiem, kam pieder bagātības, vara un spēks, ir jāizrāda visdziļākā cieņa pret reliģiju. Patiesi, reliģija ir starojoša gaisma un nesakaujams cietoksnis pasaules tautu aizsargāšanai un labklājībai, jo bīšanās no Dieva liek cilvēkam cieši turēties pie tā, kas ir labs, un vairīties visa, kas ir ļauns. Ja reliģijas gaismeklis tiktu dzēsta, sekas tam būtu apjukums un juceklis, un godīguma un taisnīguma, rimtuma un miera gaismekļi pārstātu viest gaismu. Ikviens patiesi saprotošs to apliecinās.

Otrais Isbráq

Mēs visai cilvēcei esam uzlikuši par pienākumu nodibināt un nostiprināt Diženo Mieru, kas ir visdrošākais līdzeklis cilvēku cilts saglabāšanai. Pasaules valdnieki, pilnā vienprātībā, turēsies pie tā cieši, jo tas ir augstākais instruments, kas var nodrošināt visu tautu un nāciju drošību un labklājību. Patiesi, tās ir Dieva varas izpausmes un Viņa pilnvaru rītausmas. Mēs lūdzam Visvareno, lai tas visžēlīgi palīdz it visā, kas veicina viņu pavalstnieku labklājību. Pilnīgu izskaidrojumu šajā sakarā ir devusi Godības Spalva; labi ir tiem, kas arī rīkojas atbilstoši.

Trešais Isbráq

Ikviens pienākums ir ievērot Dieva svētos baušļus, jo tie ir dzīvības pirmavoti pasaulei. Dievišķās gudrības debesis izgaismo divi spīdekļi: apspriešana un līdzjūtība, un pasaules kārtības jumtu ceļ un uztur divi pīlāri, proti atalgojums un sods.

Ceturtais Isbráq

Šajā atklāsmē tai uzvaru nesošie pulki ir teicami darbi un krietns raksturs. Šo pulku vadonis un virspavēlnieks vienmēr ir bijusi Dieva bijāšana, bailes, kas apņem visas lietas un kas valda pār visām lietām.

Piektais Ishráq

Valdībām ir visā pilnībā jāiepazīstas ar apstākļiem, kādos dzīvo viņu pavalstnieki un jāpiešķir viņiem posteņi atbilstoši to darbiem un nopelniem. Likumdevēja un valdnieka pienākums ir pret šo aspektu izturēties augstākā mērā uzmanīgi, lai ticīgā vietu nesagrābtu nodevējs, un lai laupītājs un izšķērdētājs nevaldītu uzticības cienīgā vietā. Starp amatpersonām, kas kādreiz pārvaldīja Dižāko cietumu, paldies Dievam, dažus rotāja taisnīgums, bet, kas attiecas uz citiem, Mēs meklējam patvērumu pie Dieva. Mēs lūdzam vienīgo patieso Dievu vadīt viņus visus kā vienu, lai viņiem nepaietu secen labas gribas un uzticības augļi un lai viņus sasniegtu līdztiesiskuma un taisnīguma gaisma.

Sestais Ishráq

ir vienotība un saskaņa cilvēk bērnu starpā. Jau no paša laika sākuma vienotības gaisma ir lējusi savas gaismas starus pār pasauli, un vislabāk šī vienotība tiks stiprināta un veicināta, ja pasaules tautas sapratis cita citas valodu un rakstību. Savos agrākajos vēstījumos Mēs esam uzlikuši Taisnīguma Nama pilnvarotajiem par pienākumu izvēlēties no tagad pastāvošajām valodām vienu vai arī pieņemt kādu jaunu, un tādā pat veidā izvēlēties kopīgu rakstību, lai kā viena, tā otra tiktu mācītas skolās visā pasaulē. Tādējādi uz visu zemi raudzīsies kā uz vienu valsti un kā vienām mājām. Zināšanas koka visspilgtākais auglis ir šis pacilātais vārds: Jūs visi esat augļi no viena koka un lapas no viena zara. Lai nelepojas cilvēks ar to, ka viņš mīl savu valsti, bet gan lai labāk lepojas ar to, ka viņš mīl visu cilvēci. Šajā sakarā Mēs jau agrāk esam atklājuši līdzekli pasaules pārveidošanai un tautu vienotībai. Lai svētīti ir tie, kas to iemantos. Svētīti ir tie, kas rīkojas atbilstoši.

Septītais Ishráq

Godības Spalva dod padomu ikvienam par to, kā audzināt un izglītēt bērnus. Raugiet to, ko Mums ir atklājusi Dieva griba, kad Mēs ieradāmies cietuma pilsētā un ko Mēs pierakstījām *Vissvētakajā Grāmatā*.⁴⁹ Katram tēvam ir uzlikts pienākums mācīt savu dēlu un meitu lasīšanas un rakstīšanas mākslā un visā tajā, kas ir nolikts Svētajā

vēstuļrakstā. Ja kāds atstumj to, kas viņam tiek pavēlēts, pilnvarotajiem ir jānoņem no viņa viss nepieciešamais bērnu izglītošanai, ja viņš ir turīgs, bet, ja viņš tāds nav, lieta kļūst par Taisnīguma Nama atbildību. Patiesi, Mēs to esam padarījuši par patvērumu nabadzīgajiem un trūcīgajiem. Tas, kas audzina savu vai arī kāda cita dēlu, tikpat labi it kā audzina Manu dēlu; lai nāk pār viņu Mana godība, Mana mīlošā laipnība, Mana žēlsirdība, kuras apņēmu visu pasauli.

Astotais Ishráq

Šis fragments, kuru tagad raksta Godības Spalva, tiek uzskatīts par *Vissvētākās Grāmatas* daļu: Dieva Taisnīguma Nama vīriem ir uzlikts par pienākumu nodarboties ar cilvēku lietām. Patiesi, viņi ir Dieva pilnvarotie Viņa kalpu vidū un Viņa varas rītausmas Viņa valstīs.

Ak, Dieva ļaudis! Tas, kas audzina pasauli, ir taisnīgums, jo to tur un balsta divi pīlāri: atalgojums un sods. Šie abi pīlāri pasaulei ir dzīvības avots. Tā kā katrai dienai ir sava jauna problēma un katrai problēmai ir savs atbilstošs risinājums, šādas lietas ir jānodod Taisnīguma Nama zināšanā, lai tā locekļi rīkotos atbilstoši laikmeta prasībām un vajadzībām. Tie, kas, Dieva dēļ, ceļas, lai kalpotu Viņa Lietuvai, ir dievišķās iedvesmas saņēmēji no neredzamās Valstības. Visu pienākums ir paklausīt tiem. Visas valsts lietas ir jānodod Taisnīguma Nama ziņā, bet pielūgšana ir jānotur atbilstoši tam, kā to Dievs ir atklājis savā Grāmatā.

Ak, Bahá ļaudis! Jūs esat apvāršņa maliņa, kurā aust Dieva mīlestība un Viņa mīlošās laipnības rītausmas. Neaptraipiet savas mēles, nepulgojiet un nelādiat nevienu cilvēku, un pasargājiet savas acis no visa nepiedienīgā. Neslēpiet to, kas jums ir. Ja tas tiek uzņemts labvēlīgi, jūsu mērķis ir sasniegts; ja netiek, iebilst ir veltīgi. Atstājiet to cilvēku viņa paša ziņā un griezieties pie Dieva, kas ir sargātājs, pašpastāvošais. Neesiet par cēloni bēdām un vēl mazāk nesaskaņām un ķildām. Tiek lolota cerība, ka Viņa maigās žēlastības koka pavēnī jūs iegūsiat patiesu izglītību un rīkosieties saskaņā ar Dieva gribu. Jūs visi esat viena koka lapas un viena okeāna pilītes.

Devītais Isbrāq

No Dieva svētās gribas debesīm atklāts, ka reliģijas mērķis ir nodibināt pasaules tautu starpā vienotību un saskaņu; nepadariet to par cēloni domstarpībām un strīdiem. Dieva ticība un Viņa dievišķais likums ir spēcīgi palīgi un visdrošākie līdzekļi tam, lai cilvēku starpā ataustu vienotības gaisma. Pasaules virzība, tautu attīstība, nāciju rimtums un miers visiem, kas mīt uz zemes, pieder pie Dieva principiem un priekšrakstiem. Reliģija dāvā cilvēkiem visvērtīgākās veltes, sniedz tiem pārticības kausu, dāvā mūžīgo dzīvību un lej pār cilvēci nezūdošos labumus. Pasaules priekšniekiem un valdniekiem un, it īpaši, Dieva Taisnīguma Nama pilnvarotajiem pieklājas pielikt vislielākās pūles, lai nodrošinātu savu stāvokli, sekmētu savas intereses un paceltu savu stāvokli pasaules acīs. Tāpat viņiem ir pienākums izpētīt, kādos apstākļos dzīvo viņu pavalstnieki, un iepazīties ar viņu pārvaldītajās teritorijās esošo kopienu darbību. Mēs uzaicinām Dieva varas izpausmes, proti, valdniekus un ķēniņus uz zemes, saņemties un sarosīties, un darīt visu, kas ir viņu spēkos, lai viņi varbūt spētu izskaust nesaskaņas no šīs pasaules un piepildīt to ar saskaņas gaismu.

Ikvienam ir pienākums cieši turēties pie tā un ievērot to, kas ir plūdis no Mūsu Viscildenās Spalvas. Patiesais Dievs ir Mans liecinieks, un ik puteklītis šajā pasaulē rosās un apliecina, ka tādi līdzekļi, kas ved pie pasaules tautu pacelšanas, virzības, izglītošanas, aizsargāšanas un atdzimšanas tika skaidri Mūsu izvirzīti un Godības Spalva to ir pavēstījusi svētajās Grāmatās un vēstuļrakstos.

Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš žēlīgi palīdz saviem kalpiem. Šis Pārestības Cietušais sagaida no ikviena taisnīgumu un godīgumu. Lai neviens neapmierinās tikai ar dzirdēšanu, bet katram pieklājas domāt par to, ko šis Pārestības Cietušais ir pavēstījis. Es zvēru pie valodas Ausekļa, kas mirdz pie Visžēlīgā valstības apvāršņa, ka Mums nebūtu nācies sevi pakļaut cilvēku nosodījumiem, apsmieklam un pulgām, ja būtu bijis manāms kāds runātājs jeb skaidrotājs.

Kad Mēs ieradāmies Irākā, Mēs secinājām, ka Dieva Lieta ir ieslīgusi dziļā gurdumā un, ka dievišķās atklāsmes vēsmas ir pieklusušas. Vairums ticīgo bija vāji un zaudējuši dūšu, nē, viņi bija pavisam apmulsuši un

miruši. Tāpēc no Taures atskanēja otrs aicinājums, pēc kura Dižuma Mēle izrunāja šos svētītos vārdus: „Mēs esam likuši Taurei atskanēt otro reizi.” Tādējādi visa pasaule iedzīvinājās, pateicoties dzīvinošajām dievišķās atklāsmes un iedvesmas vēsmām.

No plīvuru slēpņa tagad ir iznirušas dažas dvēseles kārē nodarīt ļaunu šim Pārestības Cietušajam. Viņi ir nolieguši un traucējuši šī nenovērtējamā dāsnuma izpaušanos.

Ak jūs, kas spriežat taisni! Ja šai Lietai tiek lemts tapt noliegtai, tad kādu gan citu lietu ir vērts apstiprināt un uzskatīt par pieņemšanas cienīgu?

Tie, kas ir novērsušies no Dieva Lietas, strādīgi tiecas savākt šīs atklāsmes Svētos Rakstus, un pateicoties draudzīgiem žestiem, viņiem ir izdevies sadabūt dažus no šiem Rakstiem no cilvēkiem, kam tādi piederēja. Vēl jo vairāk, kad viņi satiekas ar jebkuras reliģijas sekotājiem, tie izliekas, ka arī tic tai. Saki: Nomirstiet savās dusmās! Patiesi, Viņš ir parādījis ar tādām pilnvarām, ka noliegt Viņu nespēj neviens cilvēks, kas ir apveltīts ar redzi, dzirdi, ieskatu, taisnīgumu vai līdztiesiskumu. Šajā spožajā Stundā to apliecina Sirmgalvja Spalva.

Ak, Jalīl! Lai nāk pār tevi Mana Godība! Mēs mudinām Dieva mīļotos darīt labus darbus, lai viņiem žēlsirdīgā kārtā būtu iespējams saņemt palīdzību un lai viņi varētu cieši turēties pie tā, ko mums ir no debesīm atsūtījusi šī atklāsmē. Labumi, kas rodas no šiem dievišķajiem izteikumiem, nāks pie tiem, kas ievēro Viņa priekšrakstus. Mēs lūdzam Dievu, lai Tas dara tos spējīgus darīt darbus, kas ir pieņemami un tikami Viņam, lai gādā, ka tie izturas taisnīgi un ievēro taisnīgumu šajā visu pārvarošajā Lietā, lai iepazīstina viņus ar Viņa Svētajiem Rakstiem un lai virza to soļus uz taisno ceļu.

Mūsu cildenais Priekšsteci – lai visu dzīve, izņemot Viņējo, tiek ziedota Viņam – ir atklājis zināmus likumus. Tomēr Viņa atklāsmes valstībā šie likumi tika pakļauti Mūsu lēmumam, tāpēc šis Pārestības Cietušais ir dažus no tiem īstenojis, izsakot tos ar citādiem vārdiem *Kitāb-i-Aqdas*. Pārējos Mēs atlikām malā. Viņš savās rokās tur pilnvaras. Viņš dara savu gribu un noliek to, kas Viņam tīk. Viņš ir visvarenais, visslavētais.

Ir arī pēdējā laikā atklāti priekšraksti. Svētīti ir tie, kas iemanto. Svētīti ir tie, kas ievēro Viņa priekšrakstus.

Dieva ļaudīm ir jāpieliek vislielākās pūles, lai ienaida un ļaunuma uguns, kas gruzd cilšu un tautu krūtīs, pateicoties valodas dzīvinošajiem ūdeņiem un Viņa, pasaules Ilgojuma, pamācībām varbūt tiktu izdzēsta un cilvēku esības koks rotātos ar brīnišķiem un teicamiem augļiem. Viņš, patiesi, ir pamācītājs, līdzjūtīgais, visdāsnaiss.

Lai nāk pār jums Viņa godības spožums, kas staro virs dāsnuma apvāršņa, ak, Bahá ļaudis, pār ikvienu, kas stāv stingri un nelokāmi, un pār tiem, kas ir cieši iesakņojušies ticībā un ir apveltīti ar patiesu izpratni.

Kas attiecas uz tavu jautājumu par augļiem un peļņu, kas nāk no zelta un sudraba: Pirms dažiem gadiem no Visžēlīgā debesīm tika atklāts šāds fragments par godu tam, kas nes Dieva vārdu un kuram piešķirts tituls *Zaynu'l-Muqarrabín*⁵⁰ – lai nāk pār viņu Visgodinātā godība. Viņš – lai augsti teikts tiek Viņa Vārds – saka: Daudziem ļaudīm tādi ir nepieciešami. Tāpēc, ka, ja nepastāvētu izredzes iegūt augļus, cilvēku lietas ciestu sabrukumu vai kļūtu juceklīgas. Reti kad ir iespējams atrast cilvēku, kas izrādītu tādu iejūtību pret citiem cilvēkiem, pret saviem tautiešiem vai pret savu paša brāli, kam būtu tāda maiga labvēlīga rūpība pret tiem vai kas būtu tik labestīgi noskaņots, ka aizdotu tiem naudu uz labgribīgiem nosacījumiem.⁵¹ Tāpēc, par labvēlības zīmi cilvēkiem, Mēs esam noteikuši, ka procenti par naudu ir jāuzskata kā jebkuri citi veikala darījumi, kādi notiek cilvēku starpā. Tādējādi tagad, kad šis nepārprotamais bauslis ir nonācis no Dieva gribas debesīm, ir likumīgi un pareizi iekasēt procentus no naudas, lai pasaules iedzīvotāji draudzības un sadraudzības garā, ar prieku un labprātīgi varētu ar visu sirdi iesaistīties tā vārda paaugstināšanā, kurš ir visas cilvēces Miļotais. Patiesi, Viņš norīko visu, kas Viņam tīk. Tagad viņš procentus par naudu ir padarījis likumīgus, tāpat kā agrāk tos bija darījis nelikumīgus. Viņš tur rokās varas valstības grožus. Viņš dara un norīko. Patiesi, Viņš ir viszinošais Lēmējs.

Pateicies savam Kungam, ak, Zaynu'l-Muqarrabín, par šo acīmredzamo bagātību.

Daudzi Persijas garīdznieki, izmantojot neskaitāmas metodes un mehānismus, ir iedzīvojušies no nelikumīgiem ienākumiem, ko tie guvuši no augļošanas. Viņi pamanījušies izdomāt veidus, kā piešķirt to ārējai formai taisnīgu likumības izskatu. Viņi rotaļājas ar Dieva likumiem un priekšrakstiem, bet viņi tos nesaprot.

Tomēr tas ir jautājums, kas jāīsteno mēreni un godīgi. Mūsu Godības Spalva ir gudrības zīme un cilvēku ērtībai ir atteikusies no robežas noteikšanas. Tomēr mēs aicinām Dieva tuviniekus ievērot taisnīgumu un godprātīgumu un darīt to, kas pamudinātu Dieva draugus izrādīt maigu žēlsirdību un līdzjūtību citam pret citu. Viņš patiešām ir padomdevējs, līdzjūtīgais, visdāsnaiss. Dievs piešķirs visiem cilvēkiem žēlīgu palīdzību ievērot to, ko izteica viena patiesā Dieva Mēle. Un, ja viņi dzīvē īstēnos to, ko Mēs esam noteikuši, Dievs – lai slava Viņam augstībā! – noteikti dubultos viņu daļu no savas bagātības debesīm. Patiesi, Viņš ir dāsnaiss, diedodošais, līdzjūtīgais. Lai slavēts viscildenais, diženais Dievs!

Tomēr šo lietu kārtošana ir uzticēta Taisnīguma Nama vīriem, lai viņi tās izpildītu saskaņā ar katra laikmeta prasībām un gudrības prasībām.

Mēs vēlreiz aicinām visus ticīgos ievērot taisnīgumu un godaprātu, kā arī izrādīt mīlestību un pieticību. Viņi patiešām ir Bahá ļaudis, Sārtā Šķirsta iemītnieki. Ar viņiem ir Dieva, visu vārdu Kunga, debesu Radītāja, miers.

• • •

Lawḥ-i-Ḥikmat

Gudrības vēstuļraksts

Šī vēstuļraksta adresāts ir Áqá Muḥammad, ievērojams ticīgais no Qá'in pilsētas, kurš tika nosaukts par Nabil-i-Akbar (sk. „Uzticīgo piemiņai” 1. nodaļu „Nabil-i-Akbar”). Vēl viens ievērojams Qá'in ticīgais, Mullá Muḥammad-‘Alí, bija pazīstams kā Nabil-i-Qá'íní (sk. „Uzticīgo piemiņai” 17. nodaļu „Nabil no Qá'in”). Arābu skaitīšanas sistēmā vārdam „Muḥammad” ir tāda pati skaitliskā vērtība kā „Nabil”.

ŠĪ IR vēstule, kuru Visžēlīgais ir sūtījis no izteikumu valstības. Tā patiešām ir dzīvības dvaša tiem, kas dzīvo radības valstībā. Lai ir slavēts visu pasaulu Kungs! Šajā vēstījumā tiek pieminēts tas, kurš pagodina Dieva, sava Kunga, vārdu, un kuram nozīmīgajā vēstuļrakstā devām vārdu Nabil.

Ak, Muḥammad! Ieklausies godības valstības balsī, kas skaļi sauc no debesu Koka, kas slienas pāri Za'farán zemei:⁵² Patiesi, nav cita Dieva bez Manis, vizzinošā, gudrā. Esības valstības kokiem esi kā žēlsirdīgā vēsma un izkop tos ar sava Kunga vārdiem Taisnīgs, Informētais. Mēs vēlamies tev pastāstīt to, kas kalpos par atgādinājumu cilvēkiem, lai viņi varētu atteikties no visiem ikdienišķajiem darbiem un vērst skatu uz Dievu, patieso Kungu.

Mēs brīdinām cilvēci šajās dienās, kad taisnības seja ir aptraipīta ar putekļiem, kad augstu uzšaujas neticības liesmas un saplīst gudrības apmetnis, kad miers un uzticība ir mazinājušies un pārbaudījumi

un bēdas ir kļuvušas smagākas, kad līgumi tiek laužti un saites tiek sarautas, kad neviens nezina, kā atdalīt gaismu no tumsas vai atšķirt vadību no maldiem.

Ak, pasaules tautas! Atstājiet visu ļauno, turieties pie tā, kas ir labs. Centieties būt mirdzoši paraugi visai cilvēcei un patiesi atgādinājumi par Dieva tikumiem cilvēku vidū. Tam, kurš ceļas kalpot Manai Lietuvai, vajadzētu atklāt Manu gudrību un pielikt visas pūles, lai izskaustu nezināšanu no zemes virsmas. Esiet vienoti apspriedēs un vienprātīgi domās. Lai katrs rīts ir labāks par savu priekšvakaru un katra rītdiena bagātāka par vakardienu. Cilvēka nopelni ir kalpošanā un tikumībā, un nevis ārišķīgā pārpilnībā un bagātībā. Esiet piesardzīgi, lai jūsu vārdi tiktu šķīstīti no dīkām iedomām un pasaulīgām vēlmēm un jūsu darbi tiktu attīrīti no viltības un aizdomām. Neizkļiedējiet savas dārgās dzīves bagātību, sekojot ļaunām un samaitātām kaislībām, un neizšķiediet savus pūliņus uz kalpošanu savām personīgajām interesēm. Esiet dāsni savās pārpilnības dienās un esiet pacietīgi zaudējumu stundā. Likstām seko panākumi, un liksmība seko bēdām. Sargieties no dīkdienības un laiskuma, un turieties pie tā, kas dod labumu cilvēcei, vienalga, vai esat veci vai jauni, augsti vai zemi. Sargieties sēt strīdu nezāles cilvēku vidū vai stādīt šaubu ērkšķus tīrās un mirdzošās sirdīs.

Ak jūs, Kunga vismīļotie! Nedariet to, kas piesārņo dzidro mīlestības straumi vai iznīcina draudzības saldo smaržu. Pie Kunga patiesuma! Jūs esat radīti, lai izradītu cits citam mīlestību, nevis samaitātību un naidu. Lepojieties nevis ar mīlestību pret sevi, bet gan ar mīlestību pret tuvākajiem radības vidū. Gods nav mīlestībā pret savu valsti, bet mīlestībā pret visu cilvēci. Lai jūsu skats būtu šķīsts, roka – uzticama, mēle – patiesīga un sirds – apskaidrota. Nepazeminiet mācīto cilvēku stāvokli starp Bahá ļaudīm un nenoniecīniet tos valdniekus, kas jūsu vidū vieš taisnīgumu. Uzticieties taisnības armijai, apvelciet gudrības bruņas, lai jūsu rotas ir piedošana un žēlastība, un tas, kas priecē Dieva mīļoto sirdis.

Pie manas dzīvības! Tavas sūdzības Mani skumdina. Nepiegriez vērību pasaules bērniem un visām viņu darbībām, bet gan vērs skatienu uz Dievu un Viņa nebeidzamo valdīšanu. Patiesi, Viņš aicina tevi

atcerēties to, kas ir iepriecinājuma avots visai cilvēcei. Dzer svētlaimīgā prieka dzīvinošo ūdeni no izpausmes krūkas, ko dāvā dievišķās atklāsmes Pirmavots – Viņš, kurš tevi ir pieminējis šajā varenajā cietoksnī. Centies visiem spēkiem, lai ar daiļrunību un gudrību iedibinātu patiesības vārdu un kļiedētu melus no zemes virsas. Tā tev pavēl dievišķo zināšanu Rīta Zvaigzne no šī skaidrā apvāršņa.

Ak tu, kas runā Manā vārdā! Apsver cilvēkus un tās lietas, ko viņi ir nodarījuši Manās dienās. Vienam no valdniekiem Mēs pavēstījām par to, kurš pārspēj visus zemes iedzīvotājus, un lūdzām viņam Mūs nostādīt aci pret aci ar šī laikmeta izglītotākajiem vīriem, lai Mēs varētu viņam parādīt Dieva liecības, Viņa pierādījumus, Viņa godību un Viņa varenību; un ar to Mēs nedomājām neko citu kā tikai augstāko labumu. Tomēr viņš izdarīja to, kas izraisīja taisnības un vienlīdzības pilsētu iemītnieku vaimanas. Tādēļ starp Mani un viņu ir pieņemts spriedums. Patiesi, tavs Kungs ir par visu informētais Lēmējs. Kā šādos apstākļos, kādus tu redzi, debesu putns var pacelties dievišķo noslēpumu padebešos, kad tā spārni ir sasisti ar dīku iedomu un rūgta naida akmeņiem un Viņš tiek iemests cietumā, kas uzbūvēts no cieta akmens? Pie Dieva patiesuma! Ļaudis ir nodarījuši smagu pārestību.

Kas attiecas uz tavām pārdomām par radīšanas sākumu, tad šeit ir dažādi priekšstati atkarībā no cilvēku domu un viedokļu atšķirībām. Ja tu paziņotu, ka tā ir mūžam pastāvējusi un pastāvēs, tā būtu taisnība; vai, ja tu apgalvotu to, kas minēts Svētajos Rakstos, par to arī nebūtu jāšaubās, jo to ir atklājis Dievs, visu pasaulu Kungs. Patiesi, Viņš bija apslēpts dārgums. Šis ir stāvoklis, kuru nevar aprakstīt un uz kuru pat nevar atsaukties. Un Dievs bija stāvoklī „Es vēlējos sevi darīt zināmu”, un Viņa radība mūžam pastāvēja Viņa paspārnē jau no sākuma, kam nav sākuma, izņemot Sākotnējo, kuru nevar uzskatīt par sākotnēju, un Cēloni, kuru neizdibināt pat visiem mācītiem cilvēkiem.

Tas, kas ir pastāvējis, pastāvēja jau iepriekš, bet ne tādā veidā, kādu tu redzi šodien. Esības pasaule radās ar karstuma palīdzību, kas veidojies mijiedarbībā starp aktīvo spēku un to, kas ir tā saņēmējs. Šie abi ir vienādi, un tomēr atšķirīgi. Tā Diženais Paziņojums informē tevi par šo cildeno uzbūvi. Tie, kas nes radošo ietekmi, un tie, kuri pieņem tās

iedarbību, patiešām tiek radīti ar neatvairāmu Dieva Vārdu, kas ir visas radības Cēlonis, turpretī visi pārējie, izņemot Viņa Vārdu, ir tikai tā radījumi un izpausmes. Patiesi, tavs Kungs ir skaidrotājs, visuviedais.

Turklāt zini, ka Dieva Vārds – lai slava Viņam augstībā! – ir augstāks un daudz pārāks par to, ko maņas var uztvert, jo tas ir šķīstīts no jebkuras īpašības vai vielas. Tas pārsniedz zināmu elementu ierobežojumus un stāv augstāk pār visām būtiskajām un atzītajām vielām. Tas kļūva atklāts bez zilbes vai skaņas, un tas nav nekas cits kā Dieva Pavēle, kas caurstrāvo visas radītās lietas. Tas nekad nav ticis paslēpts no esības pasaules. Tā ir Dieva visaptverošā žēlastība, no kuras izriet visa žēlastība. Tā ir būtība, kas ir tālu no visa, kas ir bijis un būs.

Mēs nevēlamies tālāk izvērst šo tēmu, jo neticīgie spicē ausis uz Mums, lai dzirdētu to, kas ļautu viņiem pieķeroties sīkumiem novērsties no Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā. Un, tā kā viņi nespēj sasniegt zināšanu un gudrības noslēpumus no tā, ko ir atklājis dievišķā spožuma avots, viņi protestē un klaigā. Bet taisnību sakot, viņi iebilst pret to, ko viņi paši saprot, nevis pret Skaidrotāja sniegtajiem skaidrojumiem un patiesību, ko izklāstījis viens patiesais Dievs, neredzamo lietu Zinātājs. Viņu iebildumi, visi kā viens, ir vērsti pret viņiem pašiem, un Es zvēru pie tavas dzīvības, ka viņiem nav izpratnes.

Katrai lietai ir jābūt savam sākumam, un katrai celtni jābūt savam celtniekam. Patiesi, Dieva Vārds ir Cēlonis, kas ir bijis pirms mainīgās pasaules – pasaules, kuru rotā Sirmgalvja īpašību krāšņums, taču tas Vārds visu laiku tiek atjaunots un atdzimst. Neizmērojami augstu ir Gudrības Dievs, kurš ir cēlis šo cildeno celtni.

Paskaties uz pasauli un nedaudz apceri to. Tā tavu acu priekšā atklāj savas būtības grāmatu un atsedz to, ko tajā ir ierakstījusi tā Spalva, kas ir tavs Kungs, darinātājs, par visu informētais. Tā tevi iepazīstinās ar to, kas ir tajā un ārpus tās, un sniegs tev tik skaidrus izskaidrojumus, ka tu būsi neatkarīgs no jebkāda daiļrunīga skaidrotāja.

Saki: Daba pēc būtības iemieso Manu vārdu – Veidotājs, Radītājs. Tās izpausmes ir dažādas pēc to daudziem cēloņiem, un šajā daudzveidībā ir zīmes tiem, kuri ir ar izpratni. Daba ir Dieva griba, un tā ir tās

izpaušme mainīgajā pasaulē un tās veidolā. Tā ir likteņa izpaušme, kā to ir noteicis visuviedais Lēmējs. Ja kāds apgalvotu, ka tā ir Dieva griba, kas izpaužas esības pasaulē, nevienam nevajadzētu apšaubīt šo apgalvojumu. Tā ir apveltīta ar spēku, kura būtību pat mācīti cilvēki nespēj aptvert. Patiesi, ar izpratni apveltīts cilvēks uztvers no tās vien Mūsu vārda *Radītājs* mirdzošo spožumu. Saki: Šī ir esība, kas nepazīst sabrukuma, un pati Daba pārsteigti vēro tās atklāsmes, tās pārliecinošos pierādījumus un mirdzošo godību, kas aptver Visumu.

Tev nepiedienas vērst savu skatu uz kādreizējiem vai jaunākiem laikiem. Piemini šo Dienu un slavini to, kas tajā parādījies. Patiesi, ar to pietiks visai cilvēcei. Šādu jautājumu izskaidrošana un apspriešana vājina garu. Tev piedienas runāt tā, lai patiesu ticīgo sirdis iedegtos un viņu ķermeņi celtos spārnos.

Tas, kurš šodien cieši tic cilvēka atdzimšanai un pilnībā apzinās, ka viscildenais Dievs ieņem visaugstāko valdīšanas un absolūtas varas stāvokli pār šo jauno radību, patiešām tiek pieskaitīts tiem, kuri ir apveltīti ar garīgu atskārsmi šajā visdziļākajā atklāsmē. Par to liecina ikviens saprotošais ticīgais.

Diženākā Vārda spēkā pacelies augstu virs esības pasaules, lai tu uzzinātu par sensenajiem noslēpumiem un iepazītos ar to, ar ko neviens nav pazīstams. Patiesi, tavs Kungs ir vizinošais, par visu informētais Palīgs. Esi kā pulsejoša artērija visas radības ķermenī, lai no šīs kustības radītā karstuma varētu rasties tas, kas atdzīvinās svārstīgo sirdis.

Laikā, kad Mēs bijām paslēpti aiz neskaitāmiem gaismas plīvuriem, tu sarunājies ar Mani un biji liecinieks Manas gudrības debesu spīdekļiem un Manu izteikumu okeāna viļņiem. Tiešām, tavs Kungs ir patiesais, uzticīgais. Liela patiešām ir tā svētība pār to, kurš sava visdāsnā, visuviedā Kunga laikos ir sasniedzis šī okeāna ūdeņu neizsīkstošos avotus.

Mūsu uzturēšanās laikā Irākā, kad Mēs atradāmies Majíd namā, Mēs tev skaidri izklāstījām radīšanas noslēpumus un tās izcelsmi, kulmināciju un cēloni. Tomēr kopš Mūsu aizbraukšanas Mēs esam aprobežojušies ar šo apgalvojumu: „Patiesi, nav cita Dieva kā vien Es, vienmēr piedodošais, dāsnais.”

Māci Dieva Lietu ar tādu izteiksmi, kas liks krūmiem iekvēlināties, un teikt: „Patiesi, nav cita Dieva bez Manis, visvarenā, neierobežotā”. Saki: Cilvēku runa ir būtība, kas tiecas ietekmēt, un tā ir jāpielieto ar mērenību. Kas attiecas uz ietekmi, to nosaka iejūtība, kas, savukārt, ir atkarīga no sirds atraisītības un šķīstības. Kas attiecas uz to mērenību, tad tā ir jāapvieno ar taktu un gudrību, kā tas ir rakstīts Svētajos Rakstos un vēstuļrakstos. Apceri to, kas straumēm plūdis no tava Kunga gribas debesīm, no Tā, kurš ir visas žēlastības avots, lai tu saprastu patieso nozīmi, kas ir ierakstīta Svēto Rakstu garīgajos dziļumos.

Tiem, kas ir noraidījuši Dievu un stingri pielūdz Dabu, kāda tā ir pati par sevi, tiešām trūkst zināšanu un gudrības. Viņi patiešām ir tie, kas ir tālu nomaldījušies. Viņiem nav izdevies sasniegt augsto virsotni un viņi nav piepildījuši augstāko mērķi; tāpēc viņu acis bija ciet un viņu domas kļaiņoja, kamēr viņu vadoņi ir ticējuši Dievam un Viņa neuzvaramajai augstākai varai. Par to liecina tavs Kungs, palīgs briesmās, pašpastāvošais.

Kad Austrumu cilvēku acis bija aizrāvušas Rietumu māksla un brīnumi, viņi aizgrābti aizmaldījās materiālajā tuksnesī, aizmirsuši Viņu, kurš ir šo lietu Cēlonis un to Uzturētājs, kamēr tādi cilvēki kā Gudrības avots un strūklaka nekad nav nolieguši ne šo lietu iekustinošo impulsu, ne to Radītāju, ne to Sākumu. Tavs Kungs zina, bet vairums cilvēku nesaprot.

Tagad Dieva, vārdu Kunga dēļ Mēs esam sev izvīrījuši uzdevumu šajā vēstuļrakstā pieminēt dažus gudro viedokļus,⁵³ lai tie atvērtu cilvēku acis un lai viņi kļūtu pilnīgi pārliecināti, ka Viņš patiesi ir veidotājs, visvarenais, Radītājs, ierosinātājs, vizinošais, visuviedais.

Lai gan ir atzīts, ka mūsdienu mācīti vīri ir augsti kvalificēti filozofijā, mākslā un amatniecībā, tomēr, ja kāds pavērotu ar vērīgu aci, viņš viegli saprastu, ka vairums šo zināšanu ir iegūtas no pagātnes gudrajiem, jo viņi ir tie, kas ir likuši filozofijas pamatus, izbūvējuši tās celtni un nostiprinājuši pilārus. Tā tevi informē tavs Kungs, Sirmgalvis. Gudrie agrākos laikos savas zināšanas ieguva no praviešiem, jo pēdējie bija dievišķās filozofijas izplatītāji un debesu noslēpumu atklājēji. Šie cilvēki atdzērās Viņu izrunāto vārdu kristāldzidros, dzīvos ūdeņus,

kamēr citi apmierinājās ar nogulsnēm. Katrs saņem savu daļu atbilstoši savam mēram. Patiesi, Viņš ir taisnīgais, gudrais.

Empedokls, kurš bija ievērojams filozofs, bija Dāvida laikabiedrs, savukārt Pitagors dzīvoja Dāvida dēla Salamana laikos un gudrību ieguva no pravietības dārgumu krātuves. Viņš ir tas, kurš apgalvoja, ka ir dzirdējis debesu čukstošo skaņu un sasniedzis eņģeļu stāvokli. Tavs Kungs patiešām skaidri izklāstīs visu, ja vien Viņam tā labpatiksies. Patiesi, Viņš ir gudrais, visaptverošais.

Filozofijas būtība un pamati ir nākuši no praviešiem. Tas, ka cilvēku domas dalās attiecībā uz to iekšējām nozīmēm un noslēpumiem, ir saistīts ar viņu uzskatu un prātu atšķirībām. Mēs varam tev izstāstīt šo: Kāds no praviešiem savulaik paziņoja savai tautai to, ko Viņu iedvesmoja teikt visvarenais Kungs. Patiesi, tavs Kungs ir Iedvesmotājs, Žēlīgais, Cildenais. Kad gudrības un daiļrunības strūklaka izplūda no Viņa runas avota, un dievišķo zināšanu viņš apreibināja tos, kas bija meklējuši Viņa sliekšni, Viņš iesaucās: „Lūk! Visi cilvēki ir piepildīti ar Garu.” Ļaužu vidū bija tas, kurš stingri pieturējās pie šī apgalvojuma un, pateicoties savai fantāzijai, izpratoja, ka gars burtiski iekļūst vai ieiet ķermenī, un, izmantojot garus prātuļojumus, viņš izvīrēja pierādījumus, kas apstiprinātu šo domu; un cilvēku grupas gāja viņa pēdās. Viņu vārdu pieminēšana vai detalizēta pārskata sniegšana šajā brīdī novestu pie tukšvārdības un novirzītos no galvenās tēmas. Patiesi, tavs Kungs ir visuviedais, vizinošais. Bija arī tas, kurš saņēma savu devu izmeklētā viņa, kura zīmogu bija noņēmusi tā valodas atslēga, kas ir žēlīgā, viscēlsirdīgā Kunga vārsmu Atklājējs.

Patiesi, filozofi nav nolieguši Sirmgalvi. Vairums no viņiem aizgāja mūžībā nožēlā par to, ka nespēja izprast Viņa noslēpumus, gluži kā daži no viņiem par to ir liecinājuši. Patiesi, tavs Kungs ir par visu informētais padomnieks.

Padomājiet par ārstu Hipokrātu. Viņš bija viens no izcilākajiem filozofiem, kas ticēja Dievam un atzina Viņa augstāko varu. Pēc viņa nāca Sokrāts, kurš patiešām bija gudrs, pieredzējis un taisnīgs. Viņš praktizēja pašaieliedzību, apvaldīja izpatikšanu savtīgām vēlmēm un novērsās no materiālajām baudām. Viņš devās kalnos, kur dzīvoja alā.

Viņš atrunāja cilvēkus no elku pielūgšanas un mācīja viņiem Dieva, žēlsirdības Kunga ceļu, līdz nevēlams sacēlās pret viņu. Viņi viņu arestēja un ieslodzīja nomiršanai cietumā. Tā jums vēsta šī ātri kustīgā Spalva. Cik dziļa vīzija filozofijā bija šim izcilajam cilvēkam! Viņš ir izcilākais no visiem filozofiem un bija ar ļoti plašām zināšanām. Mēs liecinām, ka viņš ir viens no šīs jomas varoņiem un izcils tās aizstāvis. Viņam bija padziļinātas zināšanas par tādām zinātnēm, kādas viņa laikos bija izplatītas cilvēku vidū, kā arī par tām, kuras viņu prātiem bija neizprotamas. Man šķiet, viņš bija iedzēris kādu malku no diženākā Okeāna, kas pārpildīts ar mirdzošiem un dzīvinošiem ūdeņiem. Viņš ir tas, kurš lietās saskatīja unikālu, pastāvīgu un visaptverošu dabu, kam ir visciešākā līdzība ar cilvēka garu, un viņš atklāja, ka šī daba ir atšķirīga no lietu būtības to attīrītā veidolā. Viņam ir īpašs izklāsts par šo svarīgo tēmu. Ja tu jautātu šīs paaudzes pasaulīgajiem gudrajiem par šo skatījumu, tu piedzīvotu viņu nespēju to aptvert. Patiesi, tavs Kungs runā patiesību, bet vairums cilvēku to nesaprot.

Pēc Sokrāta nāca dievišķais Platons, kurš bija pirmā skolnieks un ieņēma filozofijas krēslu kā viņa pēctecis. Viņš atzina savu ticību Dievam un Viņa zīmēm, kas caurstrāvo visu, kas ir bijis un būs. Tad nāca pazīstamais zinību vīrs Aristotelis. Viņš ir tas, kurš atklāja gāzveida vielas spēku. Šie vīrieši, kas izceļas kā tautas vadoņi un ir izcilākie viņu vidū, visi kā viens atzina savu ticību nemirstīgajai Būtnei, kura savās rokās tur visu zinātņu grožus.

Es jums pieminēšu arī aicinājumu, ko izteica Balínús, kurš bija pazīstams ar filozofijas tēva izvirzītajām teorijām par radīšanas noslēpumiem, kas tika doti uz viņa hrizolīta plāksnēm, tā, lai ikviens var būt pilnīgi pārliecināts par to, ko Mēs tev esam izskaidrojuši šajā skaidrajā vēstuļrakstā, kurš, ja tas nokļūš godīgās un zinošās rokās, dos dzīvības garu visa radītā atdzīvināšanai. Liela ir svētība tam, kas iegremdējas šajā okeānā un teic sava žēlīgā, vismiļotā Kunga slavu. Patiesi, no tava Kunga vārsēm dievišķās atklāsmes vēsmas strāvo tā, ka neviens nespēj apstrīdēt tās patiesību, izņemot tos, kam ir liegts dzirdēt, redzēt un saprast un vispār jebkāda cilvēciska spēja. Patiesi, tavs Kungs dod liecību par to, un tomēr cilvēki nesaprot.

Šis cilvēks ir sacījis: „Es esmu Balínús, viedais, brīnumdaris, talismanu darinātājs.” Viņš pārspēja visus pārējos mākslu un zinātņu ieviešanā un pacēlās līdz pazemības un labestības visaugstākajām virsotnēm. Ieklausies tajā, ko viņš saka, lūgdams To, kuram pieder viss, Viscildeno: „Es stāvu sava Kunga priekšā, teikdams Viņa dāvanas un veltes un cildinādams Viņu par to, par ko Viņš sevi cildina pats, lai es spēju kļūt par svētības un vadības avotu tiem cilvēkiem, kas atzīst manus vārdus.” Un tālāk viņš saka: „Ak Kungs! Tu esi Dievs, un nav cita Dieva, esi tik vien Tu. Tu esi Radītājs, un nav cita radītāja, izņemot Tevi. Palīdzi man savā žēlastībā un dod man spēku. Mana sirds ir baiļu pārņemta, un es trīcu pie visiem locekļiem, es esmu zaudējis spriestspēju, mans prāts ir mani pievilis. Dāvā man spēku un rasi manu mēli, lai tā runā gudri.” Un vēl tālāk viņš saka: „Patiesi, Tu esi zinošais, gudrais, visspēcīgais, līdzjūtīgais.” Tieši šis gudrais vīrs bija tas, kas uzzināja par radības noslēpumiem un saskatīja smalkās nianšes, kas glabājas iemūžinātās hermetiķu rakstos.⁵⁴

Mums nav vēlēšanās minēt vēl kaut ko, bet Mēs runāsim tikai to, ko Gars ir iedēstījis Man sirdī. Patiesi, nav cita Dieva, izņemot Viņu, zinošo, vareno, palīgu briesmās, visizcilāko, visuslavēto. Pie Manas dzīves! Šajā Dienā debesu kokam negribas vēstīt pasaulei neko citu kā vien šo apstiprinājumu: „Patiesi, nav cita Dieva, esmu vien Es, nepārspējamais, par visu informētais.”

Ja nebūtu tās mīlestības, kas man ir dārga attiecībā uz tevi, es no visa tā, kas šeit ticis pieminēts, nebūtu teicis nevienu vārdu. Aptveriet šī stāvokļa vērtību un glabā to kā savu acuraugu un esi ar tiem, kas ir pateicīgi.

Tu labi zini, ka Mēs nelasījām tās grāmatas, kādas ļaudīm ir, un Mēs neapguvām mācības, kādas cirkulē viņu vidē, un tomēr, allaž, kad Mēs vēlamies citēt to, ko ir teikuši mācītie un gudrie,⁵⁵ Kunga acu priekšā uz rakstu plāksnēm parādās viss, kas ir parādījies pasaulē un ir atklāts Svētajās Grāmatās un Svētajos Rakstos. Tādējādi Mēs pierakstām rakstos to, ko uztver acs. Patiesi, Viņa zināšana aptver zemi un debesis.

Šis ir vēstuļraksts, kurā Neredzamā Spalva ir ierakstījusi visu zināmo par to, kas ir bijis un kam būs būt – zināšanas, kuras izskaidrot nespēj

neviena cita kā vien Mana brīnumainā Mēle. Patiesi, Mana sirds, kāda tā ir bijusi, ir tikusi Dieva šķīstīta no mācīto priekšstatiem un atbrīvota no gudro izteikumiem. Patiesi, tā neatspoguļo neko citu kā vien Dieva atklāsmes. To apliecina Dižuma Mēle šajā skaidrajā Grāmatā.

Saki: Ak, zemes ļaudis! Piesargieties, lai neviena atsaukšanās uz gudrību neaizēno jums tās avotu vai neatšķir jūs no tās Ausmas Vietas. Piesieniet sirdis jūsu Kungam, izglītotājam, visuviedajam.

Katrai zemei Mēs esam paredzējuši tai atbilstošu daļu, katram gadījumam tam pienācīgo laika nogriezni, katram izteikumam nozīmētu laiku, katrai situācijai atbilstošu piezīmi. Padomājiet par Grieķiju. Mēs padarījām to par Gudrības troni ļoti ilgu laiku. Tomēr, kad sita nozīmētā stunda, tās tronis tika gāzts, tās mēle rimās runāt, tās gaisma kļuva blāva un tās karogs tika novilkts. Lūk, tā Mēs dāvājām un tā Mēs atkal paņemam. Patiesi, tavs Kungs ir tas, kas dod un kas atkal paņem, varenais, visspēcīgais.

Ikvienā zemē Mēs esam uzstādījuši zinību spīdekli, un, kad ir pienācis paredzētais laiks, tas mirdzēs un zaigos pie apvāršņa, pēc vizinošā, visuviedā Dieva lēmuma. Ja tā būs Mūsu griba, Mēs būsīm pilnībā spējīgi tev aprakstīt it visu, kas pastāv ikvienā zemē un kas tur notiek. Patiesi, tava Kunga zināšanas caurstrāvo debesis un zemi.

Bez tam zini, ka jau agrākos laikos cilvēki ir radījuši lietas, kuras nav spējuši radīt zinoši cilvēki mūslaikos. Mēs tev atgādinām Mūrņus, kas bija viens no mācītājiem. Viņš izgudroja ierīci, kas spēja pārraidīt skaņas sešdesmit jūdžu distancē. Bez viņa vēl citi ir atklājuši lietas, kuras šajā laikmetā nav skatījis neviens cits. Patiesi, katrā laikmetā Kungs atsedz it visu, kas Viņam tik, par zīmi Viņa gudrībai no Viņa puses. Viņš, patiesi, ir tas, kas paaugstina, visuviedais.

Patiesi filozofs nekad nenoliegtu Dievu un arī Viņa pierādījumus nē, drīzāk gan viņš atzītu Dieva godību un visu pārvarošo lielumu, kas ir augstāks par visām radītām būtnēm. Patiesi, Mēs mīlam visus tos zinību vīrus, kas ir atklājuši tādas lietas, kas veicinās cilvēces vislabākās intereses, un Mēs palīdzējām viņiem ar Mūsu rīkojumu spēku, jo Mēs tik tiešām esam spējīgi piepildīt savu mērķi.

Piesargieties, ak, Mani mīļotie, ka nesākat nievāt Manu mācīto kalpu nopelnus, kurus Dievs ir žēlīgi izraudzījis par Viņa vārda „Darinātājs” pārstāvjiem cilvēku vidū. Pielieciet vislielākās pūles, lai spētu attīstīt tādas mākas un amatus, no kuriem labumu spētu gūt kā vecs, tā jauns. Mēs vairs neveltīsim savu uzmanību tiem neprašām, kas savā mulķībā iztēlojas, ka gudrība nozīmē savu dīko iedomu izpaušanu un Dieva, visu cilvēku Kunga, noliegšanu un pulgošanu; tieši, kad Mēs šodien dzirdam dažus no šiem nevērīgajiem izsakām šādus apgalvojumus.

Saki: Gudrības sākums un jebkāda tās cilme ir atzīt it visu, ko Dievs ir nepārprotami izklāstījis, jo tā spēkā ir tikuši stingri nostiprināti pamati valsts institūcijai, kas ir vairogs cilvēku kopienas saglabāšanai. Brīdi padomājiet, lai jūs spētu uztvert to, ko Mana viscildenākā Spalva ir pasludinājusi šajā brīnumainajā vēstuļrakstā. Saki: Ikviens jautājums, kas attiecas uz tām valsts lietām, kuras jūs izvīrāt pārrunām, nonāk viena no Viņa cēlās un augstās runas debesīm sūtīto vārdu pavēnī. Lūk, tā Mēs esam tev pavēstījuši to, kas ieliksmos tavu sirdi, nesīs mierinājumu tavām acīm un dos tev iespēju celties Viņa Lietas nostiprināšanai tautu vidū.

Ak, Mans Nabíl! Lai nekas tevi neskumdina, drīzāk gan lai Tavu sirdi pārpilda prieks un liksmība, jo Es esmu pieminējis tavu vārdu, esmu pievērsis tev savu sirdi un savu vaigu un esmu sarunājies ar tevi šajā neapgāžamajā un svarīgajā izklāstā. Apsver savā sirdī visus tos pārbaudījumus, kurus Es esmu izturējis, gūstu un ieslodzījumu, kurus Es esmu izcietis, ciešanas, kuras Mani ir piemeklējušas, un apvainojumus, kurus cilvēki ir Man uzvēluši. Raugi, tie tiešam ir smagā plīvurā tīti.

Kad sarunas sasniedza šo pakāpi, manāma kļuva dievišķo noslēpumu ausma un Viņa runas gaisma tika apslāpēta. Lai nāk Viņa godība pār tiem gudrības vīriem, kā to ir nolīcis Visvarenais, Visuslavētais.

Saki: Lai daudzinašs top Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Es lūdzu Tevi pie Tava vārda, kura spēkā gudrības gaismas mirdzums spoži atmirdzēja, kad cilvēku vidē sarosījās dievišķās runas debesis, tāpēc lai man žēlīgi palīdz Tavi debesu apliecinājumi un lai dod man iespēju daudzinašs Tavu vārdu Tavu kalpu vidū.

Ak Kungs! Pret Tevi es esmu cēlis vaigu, atraisījies no it visa, izņemot Tevi un turoties cieši pie Tavu daudzkārtējo svētību tērpa maliņas. Tāpēc raisi man mēli pasludināt to, kas valdzinās vīru prātus un liksmos viņiem garu un prātus. Tad stiprini mani Tavā Lietā tā, lai es netiktu kavēts dēļ pretinieku celšanās Tavas radības vidū un netiktu arī aizturēts dēļ neticīgo uzbrukuma starp tiem, kas mīt Tavā valstībā. Vērs mani gaismeklī, kas apspīd visas Tavas zemes, lai tos, kuru sirdīs kvēlo Tevis zināšanas gaisma un mājo ilgas pēc Tavas mīlestības, vadītu tā starojums.

Patiesi, Tu it visā spēj īstenot savu gribu un savās rokās Tu turi radības valstību. Nav cita Dieva kā vien Tu, visvarenais, visuviedais.

• • •

Aṣl-i-Kullu'l-Khayr

Gudrības vārdi⁵⁶

CILDENĀ, VISAUGSTĀKĀ DIEVA VĀRDĀ.

A VOTS visam labajam ir paļaušanās uz Dievu, pakļaušanās Viņa pavēlei un samierināšanās ar Viņa svēto gribu un patikšanu.

Gudrības būtība ir bišanās no Dieva, bailes no Viņa šautras un soda un Viņa taisnīguma un likumu apjaušana.

Reliģijas būtība ir apliecināt to, ko Kungs ir atklājis un sekot tam, ko Viņš ir nolīcis savā varenajā Grāmatā.

Godības avots ir visa tā pieņemšana. ko ir devis Kungs, un apmierinātība ar to, ko Dievs ir nolīcis.

Mīlestības būtība ir cilvēkam pievērst sirdi Vismīļotajam un norobežoties no visa, tikai no Viņa vien nē, un nevēlēties neko, izņemot to, ko vēlas Kungs.

Patiesa atceršanās ir visuslavētā Kunga pieminēšana un visa aizmiršana, tikai Viņa vien nē.

Patiesa paļaušanās ir, ka kalps nodarbojas ar savu profesiju un aicinājumu šajā pasaulē, ka turas cieši pie Kunga, ka nemeklē nekā, kā vien Viņa žēlastības, jo Viņa rokās atrodas visu Viņa kalpu liktenis.

Atraisītības būtība ir, ka cilvēks vērš savus skatus uz Kunga pagalmiem, lai nonāktu Viņa Klātienē, lai raudzītu Viņa vaigu un kā liecinieks stāvētu Viņa priekšā.

Saprašanas būtība ir apliecināt savu nabadzību un pakļauties Kunga, augstākā valdnieka, žēlīgā, visspēcīgā, gribai.

Drosmes un spēka avots ir Dieva Vārda un Viņa mīlestības noturīguma stiprināšana.

Labdarības būtība ir kalpam vēstīt par no Kunga saņemtajām svētībām un vienmēr un visos apstākļos teikt Viņam pateicību.

Ticības būtība ir mazvārdība un darbu pārpilnība; tie, kuru vārdu ir vairāk nekā darbu, patiesi zina, ka to nāve ir labāka nekā dzīvošana.

Patiesas drošības būtība ir klusuma ievērošana, raudzīšanās uz lietu izbeigšanos un atteikšanās no pasaules.

Augstsirdības sākums ir, kad cilvēks tērē savu bagātību sev pašam, savai ģimenei un nabagajiem savu ticības brāļu vidū.

Bagātības būtība ir mīlestība uz Mani; tam, kas mīl Mani, pieder visas lietas, un tas, kas Mani nemīl, ir patiesi pieskaitāms trūcīgajiem un nabagajiem. Lūk, ko ir parādījis godības un krāšņuma Pirksts.

Visa ļaunuma avots ir cilvēka novēršanās no sava Kunga un sirds piesiešana bezdievīgām lietām.

Visedzinošākā uguns ir Dieva zīmju apšaubīšana, tukša strīdēšanās par to, ko Viņš ir atklājis, Viņa noliegšana un lepna sevis pašā nostādīšana Viņa priekšā.

Visas mācīšanās sākums ir zināšana par Dievu – lai slava Viņam augstībā! – un tas ir iemantojams tikai ar Viņa dievišķo Izpausmju zināšanu.

Pagrimšanas būtība ir iziet no Žēlīgā pavēņa un meklēt patvērumu pie nelabā.

Maldu avots ir neticēšana vienam patiesajam Dievam, paļaušanās vēl uz kaut ko citu, izņemot Viņu, un izvairīšanās no Viņa sprieduma.

Patiesš zaudējums ir tam, kas savas dienas ir aizvadījis, nepavisam nepazīstot pats sevi.

Visa tā būtība, ko Mēs esam atklājuši priekš tevis, ir Taisnīgums, ir cilvēka atbrīvošanās no tukšām iedomām un atdarināšanas un ar vienesmes aci saskatīt Viņa lielisko roku darbu un ielūkoties visās lietās ar pētījošu skatu.

Lūk, tā Mēs esam tevi informējuši, esam pauduši tev gudrības Vārdus, lai tu varētu būt pateicīgs Kungam, tavam Dievam un liksmot par to kopā ar visām tautām.

• • •

Lawḥ-i-Maqṣúd

Maqṣúd vēstuļraksts

Aiz cieņas bahājieši tā vietā, lai rakstītu tieši Bahá'u'lláh, rakstīja Viņa sekretāram Mírzá Áqá Ján, dēvētam par „Dieva kalpu” un „Klātesošo kalpu”. Atbilde parasti bija vēstules veidā no Mírzá Áqá Ján, kurā tika citēti Bahá'u'lláh vārdi, bet faktiski Bahá'u'lláh bija tos diktējis pilnībā. Tādējādi visas vēstuļraksta daļas, pat tās, kuras nepārprotami satur Mírzá Áqá Ján vārdus, ir svēti, paša Bahá'u'lláh atklāti Svētie Raksti. Maqṣúd vēstuļraksts sarakstīts šādā formā. Tas bija adresēts Mírzá Maqṣúd, vienam no agrīnajiem ticīgajiem, kas tajā laikā dzīvoja Damaskā un Jeruzalemē.

VIŅŠ IR DIEVS, VIŅŠ IR CILDINĀTS, VARENAIS
UN SPĒCĪGAIS KUNGS.

DIEVINĀTAJAM pienākas slava, kas ir augstāka par jebkādu pieminēšanu vai raksturošanu, Viņam pieder viss – kā redzamais, tā neredzamais, Viņš ir darījis iespējamu Izejas Punktam atklāt un pavēstīt neskaitāmas Grāmatas un vēstījumus, ar sava cēlā Vārda spēku Viņš ir devis esību visai gan bijušo, gan nesenāku paaudžu radībai. Vēl jo vairāk, ikvienā laikmetā un ciklā Viņš saskaņā ar savu pārlaicīgo gudrību ir sūtījis savu dievišķu Vēstnesi, lai tas atdzīvinātu un atspirdzinātu pagurušās un grūtsirdīgās dvēseles ar Viņa vārdu, runas, dzīvajiem ūdeņiem, Viņš, patiesi, ir Skaidrotājs, patiesais Izskaidrotājs, jo cilvēks nav spējīgs saprast to, kas strāvo no Godības Spalvas un kas ir pierakstīts

Viņa debesu Grāmatās. Visos laikos un visos apstākļos cilvēkiem ir nepieciešams kāds, kas tiem dotu norādījumus, tos pamācītu, vadītu un izglītotu. Tāpēc Viņš ir sūtījis savus Vēstnešus, savus praviešus un izraudzītos, lai tie varētu ļaudis iepazīstināt ar dievišķo nolūku, kas ir pamatā Grāmatu atklāsmēm un Vēstnešu sūtīšanai, un lai ikviens spētu apjaust paļaušanos uz Dievu, kas ir iedēstīta katras dvēseles realitātē.

Cilvēks ir visaugstākais talismans. Taču nepietiekama izglītība nav ļāvusi viņam attīstīt un izvērst viņam piemītošās spējas. Ar vārdu, kas nāca no Dieva lūpām, tam deva esamību; vēl viens vārds ļāva viņam izziņāt, kas ir viņa zināšanu avots; vēl viens nodrošināja viņam viņa stāvokli un sūtību. Lielā Būtne ir teikusi: Raugies uz cilvēku kā uz zemes dzīli, kas sevī slēpj nenovērtējamus dārgakmeņus! Tikai ar izglītību ir iespējams izgaismot šos dārgakmeņus, lai visa cilvēce gūtu no tiem labumu. Ja cilvēki iedziļinātos tai jēgā, kādu atklāj ar Dieva gribu mums sūtītie Svētie Raksti, tie saskatītu, ka to mērķis ir uzlūkot visus cilvēkus kā vienu dvēseli, tā, lai katru sirdi varētu apzīmogat ar vārdiem: „Šai Valstībai būs piederēt Dievam!” un lai visu cilvēci apņemtu dievišķā dānuma, mīlestības un žēlsirdības gaisma. Viens patiesais Dievs – lai slava Viņam augstībā! – sev pašam nav vēlējies nekā. Nav Viņam labuma no cilvēku uzticības, un nespēj Viņu skart to ļaunums un samaitātība. Valodas valstības Putns, nemitīgi aicinot, dzied: „Visas lietas es esmu gribējis priekš tevis un arī tevi pašu priekš tevis paša.” Ja šī laikmeta mācītie un pasaules lietās gudrie vīri atļautu cilvēcei ieelpot brālības un mīlestības saldo smaržu, tad ikviena saprātīga sirds apjēgtu, ko nozīmē īsta brīvība, un atklātu netraucēta miera un pilnīgas rimtības noslēpumu. Ja zemei būtu lemts sasniegt šādu stāvokli un baudīt no tā nākošo gaismu, tad par to tiešām varētu sacīt: „Ne iedobes, ne uzkalna tu neredzēsi uz tās.”⁵⁷

Lai nāk svētība un miers pār To,⁵⁸ kura atnākšana savērpa Baṭṭhā⁵⁹ seju smaidu krunkās un kura tērpa saldās vēdas apņēma saldmē visu cilvēci, pār Viņu, kas ieradās, lai pasargātu cilvēkus no tā, kas kaitētu tiem lejas pasaulē. Cildens, bezgala augsts ir Viņa stāvoklis, augstāks par visu būtņu cildinājumiem un neatkarīgs no visas radības slavinājumiem. Pateicoties Viņa atnākšanai, pa visu pasauli cēlās stabilitātes un kārtības teltis, un pāri nācijām planda zināšanas karogs. Lai svētības nāk arī

pār Viņa radiniekiem un Viņa līdzgaitniekiem, kuriem pateicoties tika uzvilks Dieva vienotības un Viņa vienesmes karogs un atrotīti debesu uzvaru ģerboņi. Pateicoties viņiem, Viņa radīto būtņu vidū stingri nostiprināta tika Dieva reliģija, un Viņa vārds tika daudzināts starp Viņa kalpiem. Es lūdzu Viņu – cik augstu Viņš stāv! – lai Viņš pasargā savu ticību no Viņa ienaidnieku viltībām, kas norāva plīvurus, rāva tos uz pusēm un galu galā panāca, ka islāma karogs visās tautās tika izkropļots.

Tava vēstule, no kuras dvašoja atkalredzēšanās saldme, ir tikusi saņemta. Lai slavēts ir Dievs, ka pēc stingrā lēmuma par atšķiršanos, ir ievīļņojusies tuvības un sazināšanās vēsma un sirds augšņi ir atsvaidzinājuši prieka un liksmības ūdeņi. Mēs teicam Dievam savu pateicību visās situācijās un lolojam cerību, ka Viņš – lai slava Viņam augstībā! – savā žēlīgajā gādībā izvadīs visus zemes iemītniekus līdz Viņam pieņemamajam un tīkamajam.

Redziet, kā gadu gadiem zemi šausta nemieri un jukas, kā tautas mokās apjukumā un satraukumā! Tā ir tikusi vai nu karu postīta, vai arī pēkšņi un neparedzēti nelaimju mocīta. Un postā un bēdās slikušajā pasaulē neviens nav uz brīdi apstājies, lai padomātu, kur visam tam pirmsākums un cēloņi. Vienmēr, kad Patiesais Padomnieks teica brīdinošu vārdu, to nopulgoja kā nemieru cēlēju un noraidīja viņa apgalvojumus. Cik neizprotama, cik mulsinoša ir šāda izturēšanās! Nav iespējams atrast kaut vai divus cilvēkus, par kuriem var teikt, ka tie ir vai nu ārēji vai iekšēji vienoti. It visur redz tik nesaskaņu un ļaunuma pēdas, kaut gan visi ir tikuši radīti vienotībai un saskaņai. Lielā Būtne saka: Ak, vismīļotie! Debesu vienotības svētnīca ir tikusi uzcelta; neraugieties viens uz otru kā uz svešiniekiem! Jūs esat viena koka augļi un viena zara lapas. Mums dārga ir cerība, ka taisnības gaisma līs pār pasauli un glābs to no tirānijas. Ja šīs zemes valdnieki un ķēniņi, šie Dieva varas simboli, – lai slava Viņam augstībā! – modīsies un ziedos sevi visam tam, kas veicina cilvēces intereses, tad starp cilvēku bērniem droši valdīs taisnība un visu zemi pārņems tās gaisma. Lielā Būtne saka: Pasaules kārtība un stabilitāte ir celta uz diviem pilāriem, ko sauc par apbalvojumu un sodu, un tie to

balstīs vienmēr... Un kādā citā vietā Viņa daiļrunīgā mēle⁶⁰ ir teikusi: Taisnīgumam piemīt varens spēks. Tas nav nekas cits kā atalgojums un sods par cilvēku darbiem. Pateicoties šiem spēkiem ir uzcelta kārtības svētnīca visā pasaulē, kas liek ļaunajiem apvaldīt savu dabu, jo viņi baidās soda.

Kādā citā vietā Viņš raksta: Uzmanieties, ak, pasaules valdnieku pulki! Nav uz zemes cita spēka, kas savā iedarbībā var līdzināties taisnīguma un gudrības spēkam. Patiesi, Es apstiprinu, ka nekad nav bijis spēka, kas ir varenāks par taisnīguma un gudrības spēku. Svētīts ir tas ķēniņš, kas iet ar savā priekšā atrotītu gudrības karogu un kura aizmugurē sapulcējies taisnīguma bataljons. Tāds, patiesi, ir rota miera pierēi un drošības vaigam. Nevar būt nekādu šaubu, ka zemes virsa pilnībā pārtaptu, ja taisnīguma rīta zvaigzne, kuru ir aptumšojuši tirānijas mākoņi, varētu liet savu gaismu pār cilvēkiem.

Vēlēdamās atklāt, kas pirmām kārtām ir nepieciešams pasaules mierīgumam un tautu progresam, Lielā Būtne ir rakstījusi: Ir jāatnāk laikam, kad visā pasaulē apzināsies kategorisko nepieciešamību noturēt plašu, visaptverošu cilvēku sanāksmi. Tā noteikti ir jāapmeklē pasaules valdniekiem un ķēniņiem, un, piedaloties tās apspriedēs, tiem ir jāapsver veidi un līdzekļi, ar kādiem ielikt pamatus pasaules Dižajam Mieram cilvēku starpā. Šāds miers prasa, lai lielvalstis apņemas zemes tautu mierīguma interesēs panākt pilnīgu izlīgumu un samierināšanos savā starpā. Ja gadījumā kāds ķēniņš celtu ieročus pret kādu citu ķēniņu, visiem vajadzētu vienotībā celties un aizkavēt viņu. Ja tas tā tiks darīts, pasaules tautām vairs nevajadzēs nekādu apbruņojumu, izņemot to valstu drošības saglabāšanai un iekšējās kārtības uzturēšanai to teritorijās. Tas nodrošinās mieru un satvaru katrai tautai, valdībai un valstij. Mēs ļoti gribam cerēt, ka zemes ķēniņi un valdnieki, kas ir žēlīgā un visvarenā Dieva vārda spoguļi, sasniegs šādu stāvokli un aizsargās cilvēci pret tirānijas uzbrukumiem.

Tāpat Viņš saka: Pie lietām, kuras veicina saskaņu un vienotību un kas būs par cēloni tam, ka visu zemi sāks uzlūkot kā vienu valsti, pieder arī dažādo valodu aizstāšana ar vienu valodu un tāpat arī pasaulē lietoto rakstību aizstāšana ar vienu rakstību. Visām tautām ir pienākums iecelt

dažus saprotošus un erudītus vīrus, lai tie sasauca sanāksmi un, kopīgi apspriedušies, izvēlas no dažādajām pasaulē pastāvošajām valodām vienu valodu vai arī lai izveido jaunu valodu, kuru mācīt bērniem skolās visā pasaulē.

Tuvojas diena, kad visas pasaules tautas būs pieņēmušas vienu vispasaules valodu un kopēju rakstību. Kad tas būs sasniegts, neatkarīgi no tā, kādā pilsētā cilvēks iebrauks, tas būs it kā viņš iebrauktu pats savās mājās. Šīs lietas ir obligātas un absolūti būtiskas. Ikvienam saprotošam cilvēkam ar redzējumu ir jātiecas īstenot un vērst īstenībā un rīcībā to, kas ir tapis uzrakstīts.

Mūsu dienās taisnīguma Mājoklis ir kritis tirānu un apspiedēju ķētnās. Lūdziet vienu patieso Dievu – lai gods Viņam augstībā! – , lai Viņš neļautu, ka cilvēcei laupa patiesas sapratnes okeānu, jo cilvēki viegli novērtētu to, kas ir strāvojis no Godības Spalvas un ko tā ir pierakstījusi, ja vien viņi būtu vērīgi – ka tas ir tāpat kā saule visai pasaulei un ka tajā slēpjas visu cilvēku labklājība, drošība un patiesās intereses; citādi katru dienu zemi mocīs jaunas nelaimes un radīsies agrāk nepieredzēti nemieri. Lai dod Dievs, ka pasaules cilvēkiem tiek žēlīgi palīdzēts gudrības kupolā saglabāt Viņa mилоšo padomu gaismu. Mēs lolojam cerību, ka ikvienu rotās patiesas gudrības ģērbs, jo tā ir pamats pasaules valdībām.

Lielā Būtne saka: Valsts lietu debesis atmirdz un atzaigo no šo svētīto vārdu spožuma, kas ir atausuši no Dieva gribas rītausmas: Ikvienam valdniekam pieklājas ik dienas izsvērt sevi uz taisnīguma un godīguma svāriem un tikai tad spriest tiesu cilvēkiem un tad dot padomu vadīt savu gaitu pa gudrības un sapratnes taku. Lūk, tas ir valdīt mākas stūrakmens un tās būtība. No šiem vārdiem ikviens gudrs un apgaismots cilvēks tūlīt uztvers to, kas veicinās tādas mērķus kā cilvēces labklājība un aizsardzība, un cilvēku dzīvību sargāšana. Ja cilvēki ar redzējumu dzertu, cik katram no viņiem vajadzīgs, no iekšējo nozīmju okeāna, kas slēpjas šajos svētajos vārdos, un iepazītos ar tiem, tie apliecinātu šo vārdu dižumu un patiesīgumu. Ja šis pazemīgais pierakstītu to, ko viņš uztver, visi apliecinātu Dieva augstāko gudrību. Valsts varas un cilvēku vajadzību noslēpumi ir ielocīti šajos vārdos. Šis pazemīgais kalps kvēli lūdz vienu patieso Dievu – lai gods Viņam augstībā! – , lai Viņš

apgaismotu pasaules cilvēku acis ar gudrības gaismas mirdzumu, lai viņi visi kā viens spētu saskatīt to, kas ir nepieciešams šajā dienā.

Tāds cilvēks šodien tiešām ir tas, kas ziedojas visas cilvēku cits kalpošanai. Lielā Būtne saka: Svētīts un laimīgs ir cilvēks, kas ceļas, lai kalpotu zemes cilšu un tautu labākajām interesēm. Kādā citā vietā Viņš pavēstī: Ne jau tam ir jālepojas, kas mīl pats savu zemi, bet gan tam, kas mīl visu pasauli. Pasaule ir viena valsts un cilvēce ir tās pilsoņi.

Tie mudinājumi uz vienotību un saskaņu, kurus Visaugstā Spalva ir ierakstījusi praviešu Grāmatās, ir attiecināmi uz īpašām lietām; ne jau tāda vienotība, kas novedīs pie šķelšanās, ne jau tāda saskaņa, kas izraisīs nesaskaņas. Šī ir situācija, kurā izmērīts tiek it viss, situācija, kurā ikviens tā cienīga dvēsele saņems sev pienākošos daļu. Labi ir tiem, kas šo nozīmīgumu izprot un aptver šo vārdu jēgu, un būt bēdām pār nevērīgajiem. Visu to bagātīgi to pilnīgākajā būtībā aplicina dabas liecības. Ikviens redzīgs, ar gudrību apveltīts cilvēks ir labi apguvis to, ko Mēs esam minējuši, bet ne tie, kas ir aizmaldījušies tālu no godprātības dzīvinošā avota un mulsumā maldās tumsonības un akla fanātisma biezokņos.

Lielā Būtne saka: Ak, cilvēku bērni! Galvenais mērķis, kurš dāvā dzīvību Dieva ticībai un Viņa reliģijai, ir cilvēku saimes interešu nodrošināšana un tās vienotības stiprināšana, un mīlestības un brālības gara kopšana cilvēku starpā. Nepieļaujiet, ka kļūstat par cēloni domstarpībām un nesaskaņām, naidīgumam un ienaidam. Šis ir taisnais ceļš, nostiprinātais un nepārbīdāmais pamats. Pasaules pārmaiņas un pavērsieni nevar iedragāt tā stiprumu, kas tiek uzcelts uz šī pamata, un neskaitāmi gadsimti, nomainīdami viens otru, nevar satricināt šo celtni. Mūsu cerība ir, ka pasaules reliģiju vadītāji un valdnieki vienotībā celsies šī laikmeta pārveidošanai un tā likteņu atkopšanai. Lai tie, savas vajadzības apsvēruši, apspriežas visi kopā un rūpībā un apdomībā sniedz slimību nomāktajai un apsēstajai pasaulei tās zāles, kādas tai ir nepieciešamas.

Lielā Būtne saka: Dievišķās gudrības debesis izgaismo divi spīdekļi; apspriešanās un līdzjūtība. Visās lietās kopīgi apspriedieties, jo apspriede ir vadības lāpa, kas rāda ceļu un nes saprašānu.

Uzsākot jebkuru pasākumu, ir nepieciešams apdomāt tā mērķi. No visām mākslām un zinātnēm mudiniet bērns apgūt tās, kuras iznākumā nesīs labumu cilvēkiem, nodrošinās viņu virzību un cels viņu stāvokli. Tādējādi tiks izklaidētas kļaidīgās bezlikumību smakas un tādējādi, pateicoties tautas vadoņu intensīvām pūlēm, visi dzīvos drošības un miera šūpulī.

Lielā Būtne saka: Mūsu laika mācītājiem ir jāmudina cilvēki, lai tie apgūst tās zinību nozares, kuras nes labumu tā, lai kā mācītie paši, tā arī cilvēki vispār gūtu no tā šo labumu. Tādām akadēmiskām pūlēm, kas iesākas ar vārdiem un beidzas ar vārdiem vien nekad nav bijis un arī nekad nebūs nekādas vērtības. Vairums doktoru Persijā visu savu dzīvi veltī filozofijas izpētei, kura galu galā nenes neko citu kā vārdus.

Tiem, kam ir teikšana, ir visās lietās jābūt apvaldītiem un mēreniem. It viss, kas pārsniedz mērenības robežas, pārstās nest labvēlīgu ietekmi. Padomājiet, piemēram, par brīvību, civilizāciju un tamlīdzīgām lietām. Lai cik arī labvēlīgi mācītie vīri uz tām raugās, tās visas vedīs cilvēkus uz iznīcību, ja tiks novestas līdz pārmērībām.

Ja mēs gribētu izklāstīt šo punktu, būtu nepieciešami sīki izskaidrojumi, kuri, jābaidās, varētu šķist garlaicīgi. Šis pazemīgais kvēli cer, ka Dievs – lai slava Viņam augstībā! – dos viņiem visu, kas ir labs. Jo tas, kas tiek ar to apveltīts, tas ir apveltīts ar visu. Lielā Būtne saka: Gudrības Mēle vēstī: Tas, kuram Manis nav, tam ir ņemts viss. Novērsieties no visa, kas ir uz zemes, un meklējiet tikai Mani. es esmu gudrības saule un zināšanu okeāns. Es uzmundrinu pagurušos un atdzīvinu mirušos. Es esmu vadības Gaisma un Es gaismoju ceļu. Es esmu karaliskais vanags uz Visvarenā rokas, es atveru spārnus ikvienam ievainotam putnam un laižu viņu no jauna lidot.

Un tāpat Viņš saka: Īstenas Saprātnes debesīs spožu gaismu lej divi spīdekļi: iecietība un taisnīgums.

Ak, mans draugs! Šajos nedaudzajos vārdos ietverti plaši okeāni. Svētīti ir tie, kas saprot to svētību, dzer no to dziļēm un aptver to nozīmi, un būt bēdām pār nevērīgajiem! Šis pazemīgais lūdz pasaules iemītniekus ievērot godprātību, lai viņu maigā, viņu smalkā dzirde, kas ir tikusi radīta tam, lai uzklausītu gudrības vārdus, tiktu atraisīta no

iebkādiem kavēkļiem un no tādiem mājiem, dīkām iedomām un tukšas iztēles augļiem, „kuri nespēj nedz pabarot izsalkumu, nedz to kaut cik nomierināt”, tā lai patiesais Padomdevējs būtu žēlīgi nosliecies pavēstīt to, kas ir svētības avots cilvēcei un nes augstāko labumu visām tautām.

Pašreiz vairumā zemju samierināšanās un saderības gaisma ir pietumsusi un tās stari izdzēsti, kamēr ir iedegušās ķildas un nekārtības, kas liesmo ar niknumu. Divas lielvalstis, kuras uzskata sevi par civilizācijas dibinātājiem un vadonēm, un konstitūciju radītājiem, ir sacēlušās pret tās ticības sekotājiem, kura ir saistīta ar To, kas sarunājās ar Dievu.⁶¹ Esiet brīdināti, ak jūs, vīri, kam ir sapratne. Ar cilvēka statusu nav savienojama tirāniska izturēšanās; tam gan pieklājas ievērot taisnīgumu un tērties godprātības tērpā it visos apstākļos. Lūdziet vienu patieso Dievu, lai Viņš ar mīlošas laipnības un garīgas audzināšanas roku attīra un šķīsta zināmas dvēseles no ļaunu kaislību un netīru iekāru sārņiem, lai viņi varētu celties un atraisīt mēles Dieva lietas dēļ, lai no zemes virsas varbūt varētu dzēst netaisnības pēdas un lai taisnīguma gaisma varētu liet savus starus pār visu pasauli. Cilvēki nezina un viņiem ir vajadzīgs, lai kāds viņiem izklāstītu patiesību.

Lielā Būtne saka: Augstākā mērā mācīts cilvēks un gudrais, kas apveltīts ar it visā iedziļinātās spējīgu gudrību ir kā divas acis cilvēces ķermenim. Ja vien Dievs vēlē, zemei šīs divas dāvanas nekad netiks ņemtas. Tas, kas ir jau ticis pareģots un kas tiks pavēstīts nākotnē, ir tikai kā zīme šī kalpa kvēlajai vēlmei ziedoties kalpošanai visām ciltīm, kas mīt uz zemes.

Ak, mans draugs! Lai kādi arī nebūtu apstākļi, ir jāizmanto visi līdzekļi, lai nodrošinātu drošību un mieru starp pasaules tautām. Lielā Būtne saka: Šajā cildenajā Dienā it viss, kas attīra jūs no samaitātības un ved uz mieru un savaldību, ir, patiesi, taisnā ceļa iešana.

Lai dod Dievs, ka viņu valdnieku un mācīto un viedo vīru pūliņu rezultātā pasaules tautas tiktu novestas pie savu labāko interešu apzināšanās. Cik gan ilgi cilvēki turpinās izturēties vieglprātīgi? Cik ilgi turpināsies netaisnīgums? Cik ilgi ir lemts juceklim un apmulsumam valdīt? Cik ilgi nesaskaņas kropļos sabiedrības seju?

Šis pazemīgais kalps ir izbrīna pārņemts, jo visiem cilvēkiem ir dota spēja redzēt un dzirdēt, taču mēs atklājam, ka viņiem tiek laupīta priekšrocība šīs spējas izmantot. Šis kalps ir ticis mudināts rakstīt šīs rindiņas par tās mīlestības zīmi, kādu viņš jūt pret tevi. Tomēr, ak vai, no visām pusēm pūš izmisuma vēji un ikdienas pieaug strīdi, kas skalda un apsēž cilvēku cilti. Tagad ir saskatāmas zīmes par sagaidāmām konvulsijām un jukām, jo šķiet, ka valdošā kārtībā ir nožēlojami daudz trūkumu. Es lūdzu Dievu – lai slava Viņam augstībā! – lai Viņš žēlīgi atmodina pasaules tautas, lai viņš žēlīgi dod, ka viņu izturēšanās mērķis būtu viņiem izdevīgs un palīdzētu viņiem piepildīt to, kas piedienas viņu stāvoklim.

Ja cilvēki apzinātos sava statusa lielumu, un viņu likteņa dižumu, viņi izrādītu tikai savu labestīgo dabu, šķīstos darbus un piedienīgu un teicamu uzvedību. Ja mācītie un labas gribas cilvēki nodrošinātu cilvēkiem vadību, visa pasaule tiktu uzlūkota kā viena valsts. Tiešām, šī ir neapšaubāma patiesība. Šis kalps griežas pie visiem strādīgiem un uzņēmīgiem cilvēkiem ar aicinājumu pielikt vislielākās pūles, celties un atjaunot apstākļus visos reģionos, un atdzīvināt mirušos ar gudrības vārdu dzīvinošajiem ūdeņiem, ar tās mīlestības spēku, kāda viņam bija pret Dievu, pret vienu, nepārspējamo, visvareno, labdarīgo.

Neviens no gudriem vīriem nevar parādīt savas zināšanas, ja tie to neizsaka ar valodu. Lūk te nāk redzams, kāda nozīme ir Vārdam, kā to apstiprina visi Svētie Raksti no agrākiem vai arī no nesenākiem laikiem. Jo tieši ar tā spēku un iedzīvinošo garu cilvēki pasaulē ir iemantojuši tik izcilu stāvokli. Vēl jo vairāk, vārdiem un izteikumiem ir jābūt gan iespaidīgiem, gan jānostiprinās cilvēku sirdīs. Taču nevienam vārdu necaurstrāvos šīs īpašības, ja tas nebūs teikts vienīgi Dieva dēļ un ievērojot situācijas un cilvēku diktētos apstākļus.

Lielā Būtne saka: Cilvēku runa ir būtība, kas tiecas ietekmēt, un kas ir jāpielieto ar mērenību. Kas attiecas uz ietekmi, to nosaka iejūtība, kas atkal, savukārt, ir atkarīga no sirdīm, kurām ir jābūt atraisītām un šķīstām. Kas attiecas uz valodas mērenību, tad tā ir jāapvieno ar taktu un gudrību, kā tas ir priekšā rakstīts Svētajos Rakstos un vēstuļrakstos.

Katrā vārdā iemājo gars, tāpēc runātājam jeb skaidrotājam savi vārdi ir jāizsaka piesardzīgi un pienācīgā laikā un vietā, jo iespaids, kādu atstāj katrs vārds, ir manāms un acīmredzams. Lielā Būtne saka: Viens vārds ir salīdzināms ar uguni, cits – ar gaismu, un kā viena, tā otra ietekme ir jūtama pasaulē. Tāpēc apgaismotam un gudram cilvēkam ir jārunā galvenokārt ar vārdiem maigiem kā piens, lai tie barotu un pacilātu cilvēku bērnus un tādējādi sasniegtu cilvēku esības augstāko mērķi, kas ir patiesa sapratne un augstsirdība. Un tāpat Viņš saka: Viens vārds ir kā pavasaris, kas maigajām rožu vasām liek zaļot un ziedēt, bet cits vārds varbūt iedarbojas kā nāvīga inde. Saprātīgam un gudram cilvēkam pienākas izteikties ar vislielāko iecietību un saudzību, lai viņa vārdu sirsnība rosinātu ikvienu sasniegt to, kas ir cilvēka stāvokļa cienīgi.

Ak, mans draugs! Dieva Vārds ir ķēniņš starp vārdiem, un tā visu pārņemošā ietekme ir neapbrīcināma. Tas ir vienmēr valdījis un tas vienmēr turpinās valdīt esības valstībā. Lielā Būtne saka: Vārds ir galvenā atslēga, kas atslēdz visu pasauli, jo ar tā spēku tiek atslēgtas cilvēku sirdis, kuras būtībā ir durvis, kas ved uz debesu valstību. Nebija vēl tā mirdzošā krāšņuma atspulgs atstarojies pret mīlestības spoguļi, kad jau tajā bija salasāmi svētītie vārdi „Es esmu Vismīļotais”. Tas ir okeāns ar neizsmeļamām bagātībām, kas ietver visas lietas. Ikvienu lieta, kuru ir iespējams uztvert, ir tikai izstrāvojums no tās. Augsts, neizmērojami augsts, ir šis cēlais stāvoklis, kura pavēnī, dižumā un krāšņumā tērpti, virmo augstsirdība un skaistums.

Man šķiet, ka cilvēku gaumes izjūtu ir ļoti negatīvi ietekmējis paviršības un muļķības drudzis, jo tā, izrādās, ir pilnīgi neapzinīga, un tai trūkst Viņa valodas sirsnības. Tiešām, cik nožēlojami, ka cilvēks laupa sev gudrības koka augļus, kamēr viņa dienas un stundas ātri aiziet. Lai dod Dievs, ka dievišķā spēka roka nodrošina visu cilvēci un virza tās gaitu uz patiesas sapratnes apvārsni.

Patiesi, mūsu žēlastības Kungs ir palīgs, Viņš ir zinošais, gudrais.

Es vēlētos piebilst, ka tava otrā vēstule, kas bija sūtīta no Jeruzalemes, ir saņemta un, ka tur rakstīto un izklāstīto izlasīja Viņa klātienē. Viņš lika man uzrakstīt sekojošo.

Ak, Maqşúd! Mēs esam izdzirdējuši tavu balsi un uztvēruši tavas nopūtas un vaimanas, kas tev ir nākušas tavās ilgās un tavā dedzībā. Lai slavēts Dievs! No ikkatra vārda tajā plūst mīlestības saldā dvaša. Lai Dievs dod, ka šī bagātība turpinās mūžam. Klātesošais kalps skaitīja tevis sacerētos pantus. Tavs vārds tiek bieži pieminēts šī Pārestības Cietušā klātbūtnē, un uz tevi raugās Mūsu mīlošās laipnības un līdzjūtības skati.

Dižens ir cilvēka stāvoklis. Dižiem ir jābūt arī viņa pūliņiem atdzīvināt pasauli un tautu labklājību. Es lūdzu vienu patieso Dievu, lai Viņš apstiprina tevi visā, kas ir cilvēka stāvokļa cienīgs.

Visās situācijās vadies no gudrības, jo cilvēki, kas lolo ļaunus motīvus, vēl arvien nadzīgi perina dažādas intrigas. Žēlīgais Dievs! Tai neizmērojami augstajai Būtnei, kas tiecas tikai kopt mīlestības un brālības garu cilvēku starpā, atdzīvināt pasauli un padarīt dzīvi tajā cēlāku, tie ir uzvēlušī tādus apvainojumus, kurus mēle un spalva kaunās atstātīt.

Mēs esam atcerējušies tevi un tagad tevi pieminam. Mēs lūdzam Viņu – teikts top Viņa gods – lai Viņš ar varas un spēka roku pasargā un dara tevi spējīgu saskatīt to, kas vislabāk kalpos tavām interesēm gan šajā pasaulē, gan tajā, kas nāks pēc tam. Viņš ir cilvēces Kungs, Viņam pieder tronis augstumos un tronis lejas pasaulē. Nav cita Dieva, izņemot Viņu, visvareno, visspēcīgo. Lai Dievs dod, ka šis Pārestības Cietušais vēro uzticību. Viņš nav aizmirsis tevi un arī nekad neaizmirsīs.

Tu piemini savu nodomu palikt Damaskā līdz pavasarim un tad doties uz Mosulu, ja radīsies līdzekļi. Šis pazemīgais kalps lūdz Dievu – lai teikta tiek Viņa godība – lai Viņš sagādā līdzekļus, kādi tiek uzskatīti par nepieciešamiem, un lai palīdz tev. Viņš ir spēcīgs un visvarens.

Lai gan pret visiem šī reģiona iedzīvotājiem ir izturējušies ar vislielāko labestību, tomēr no viņu puses nav pamanāmas nekādas brālības tieksmes. Tev ir jābūt ļoti taktiskam un gudram, jo viņi visu laiku cenšas nopulgot un noliegt Lietu. Lai viens patiesais Dievs dāvā tiem godprātību un taisnīgumu.

Kas attiecas uz tavām personīgajām lietām, būtu teicami, ja tu būtu mierā ar to, kas var notikt. Ir ļoti ieteicams nodarboties ar kādu profesiju, jo cilvēks domā mazāk par dzīves nepatīkamajām pusēm, ja viņš ir aizņemts darbā. Ja Dievs vēlē, tu varbūt izjutīsi prieku un liksmību, jautrību un sajūsmu jebkurā pilsētā un zemē, kurās tev nāksies uzturēties. Šis pazemīgais kalps nekad neaizmirsīs to izcilo un labestīgo draugu. Viņš ir atcerējies un vienmēr atcerēsies tevi. Lēmumi ir atkarīgi no Dieva, kas ir visu pasaulu Kungs. Es ļoti gribu cerēt, ka Viņš tev dāvās dievišķu palīdzību un apliecinājumus it visā, kas būs Viņam pieņemams un tīkams.

Ikviens vārds tavā dzejā, patiesi, ir kā spogulis, kurš atstaro tavas mīlestības un uzticības liecības Dievam un Viņa izraudzītajiem. Labi ir tev, jo tu esi aizgūtnēm dzēris no valodas izmeklētā vīna un esi veldzējies patiesas zināšanas liegi plūstošajā straumē. Laimīgs ir tas, kas ir pilnībā atdzēries un iemantojis Viņa tuvumu, un būt bēdām pār nevērīgajiem! Tā izlasīšana, patiesi, ir izrādījusies ļoti iespaidīga, jo tā rādīja kā atkalredzēšanās gaismu, tā atšķirtības uguni.

Nekad, nekādos laikos mēs nezaudējam cerību uz neapbrēķināmajām Dieva labvēlībām, jo Viņš varētu likt mazākajam puteklītīm pārvērsties saulē un vienai lāsītei milzu okeānā, ja vien tā būtu Viņā vēlēšanās. Viņš atdara tūkstošiem durvju, kamēr cilvēks nespēj aptvert un izprast pat to, kas atrodams aiz vienām vienīgām.

Tik nevērīgs ir šis kalps, ka viņš ar tādiem vārdiem kā šie mēģina apstiprināt Dieva visaugstāko varu – lai slava Viņam augstībā! Es izlūdzos dižēnā Dieva piedošanu par šiem apgalvojumiem un apstiprinu, ka šis kalps vienmēr apzinās savus smagos pārkāpumus un nedarbus. No sava viscildenā Kunga piedošanas okeāna viņš izlūdzas savu grēku atlaidi un lūdz to, kas padarīs viņu par Dievam pilnīgi ziedojušos un darīs viņu spējīgu teikt Viņa godību, pievērsties Viņam un pilnīgi paļauties uz Viņu. Patiesi, Viņš ir spēcīgais, piedodošais, žēlīgais. Lai slavēts ir visvarenais, viszinošais Dievs!

Šis pazemīgais kalps ir izlasījis aprakstu par dialogu ar ceļinieku, kuru tu atstāsti savā vēstulē manam Kungam – lai tiek Viņam ziedota manis paša dzīve! Paskaidrojumi, kuri tika doti, modina cilvēkus

no viņu vienaldzības snaudas. Patiesi, cilvēku pašu izdarības izraisa milzīgu sātānisku varu. Jo ļaunums jau sen būtu bez pēdām padzīts no zemes vaiga, ja cilvēks turētos pie dievišķajām mācībām un ievērotu tās. Tomēr plaši izplatītās domstarpības, kas pastāv cilvēku starpā un musināšanas, strīdu, sadursmju un tamlīdzīgu lietu izplatība ir galvenie faktori, kas izsauc sātāniskā spēka izpausmes. Taču Svētais Gars ir allaž vairījies šādu lietu. Pasaule, kurā var uztvert tikai cīniņu, strīdus un samaitātību, nevar nekļūt par sātana troņa lielpilsētu.

Cik skaitā daudzi Dieva mīļotie un izraudzītie ir raudājuši un vaimanājuši gan dienu, gan nakti, lai varbūt no Viņa labās gribas pagalma pūstu spirdzinoši saldās vēsmas un izkliedētu pretīgos, sastāvējušos garaiņus prom no pasaules. Tomēr šo galamērķi nebija iespējams sasniegt, cilvēkus tam tuvoties atturēja viņu pašu ļaunie darbi, kas nesa pār tiem Dieva atmaksu atbilstoši Viņa dievišķā likuma, dievišķās valdīšanas pamatprincipiem. Šajos apstākļos mūsu pienākums ir palikt pacietīgiem, līdz no piedodošā, dāsnā Dieva nāks atvieglinājums.

Lai daudzināts top Tavs vārds, visu būtņu Kungs un visas radības Ilgojum! Es lūdzu Tevi, piesaucot Vārdu, kas lika pacelt balsi degošajam krūmam un izsaukties klintij, uz kuru labvēlību baudošie traucās sasniegt Tavas klātienes sētu un sirdī šķīstie – Tava vaiga gaismas rītausmu, un piesaucot Tavu patieso mīlētāju nopūtas viņu atšķirtībā no Taviem izraudzītajiem un piesaucot vaimanas, kas nāca no tiem, kuri ilgojas Tavas atklāsmes ausmas mirdzumā skatīt Tavu vaigu, Es lūdzu Tevi žēlīgi dot Taviem kalpiem iespēju saskatīt to, kas ir tapis nolikts viņiem, pateicoties Tavam dāsnumam un Tavai žēlastībai. Tad ar savas Godības Spalvu paraksti viņiem to, kas virzīs viņu gaitu uz Tavas augstsirdības okeānu un novedīs viņus līdz Tavas debesu atkalredzēšanās dzīvinošajiem ūdeņiem.

Ak Kungs! Neskaties uz to, ko viņi ir nodarījuši, bet gan skaties uz Tava debesu dāsnumu augstsirdību, kas nāca pirms visām radītām būtnēm, kā redzamajām, tā neredzamajām. Ak Kungs! Ar savas zināšanas mirdzošo gaismu apgaismo viņu sirdis un ar savas labvēlības rīta zvaigznes staru mirdzumu liec spulgot viņu acīm.

Es lūdzu Tevi, ak, vārdu Kungs un debesu Radītāj, piesaucot asinis, kas ir izlietas, tavu ceļu ejot, un piesaucot galvas, kas Tavas mīlestības dēļ tika nestas uzduktas uz iesmiem, un piesaucot sirdis, kuras izkusa to atšķirtībā no Taviem mīļotajiem, un piesaucot sirdis, kas tika salauztas, ceļot augstu Tavu Vārdu, dodi, lai Tavas valstības iemītnieki apvienotos uzticībā Tavam nesalīdzināmajam Vārdam tā, lai viņi visi varētu atzīt Tavu vienotību un Tavu vienesmi. Nav cita Dieva, izņemot Tevi, visvareno, viscildeno, zinošo, gudro.

Es ļoti gribu cerēt, ka Viņš, visiem pietiekams, nepieejamais, uzklausīs šī pazemīgā kalpa lūgšanas, ietērps pasaules iemītniekus labu darbu tērpā un šķīstīs tos no ļaunām tieksmēm. Viņš ir varena, visspēcīgais, visuviedais, visuzinīgais; Viņš redz un dzird; Viņš ir visudzirdošais, visuredzošais.

• • •

Súriy-i-Vafá

Vafá sūra

VIŅŠ IR VISZINOŠAIS.

AK, VAFÁ!⁶² Teic pateicību Kungam, ka Viņš ir palīdzējis Tev pieņemt Viņa Lietu, devis tev spēju pazīt sevis paša Izpausmes un ir pacēlis tevi, lai tu daudzinaātu Viņu, kas ir diženais Atgādinājums šajā godības apņemtajā Paziņojumā.

Svētīts tu esi, ak, Vafá, jo tu esi bijis uzticīgs Dieva derībai un Viņa testamentam laikā, kad visi cilvēki lauza to un nopulgoja to, kam paši bija ticējuši, neraugoties uz to, ka Viņš bija nācis it visās liecībās tērpts un parādījās kā rītausma pie savas atklāsmes debesīm, nepārprotamā varenībā tērpts.

Tomēr tev pieklājas pielikt vislielākās pūles, lai sasniegtu uzticību pašā tās būtībā. Tā saistās ar stingru pārliecību savā sirdī un ar sevis paša mēli apliecināt to, ko Dievs bija apliecinājis pats savai augstajai patībai, pasludinādams: „Patiesi, Es esmu pašpastāvošs godības valstībā.” Ikviena, kas šajās dienās ir spējīgs svinīgi apstiprināt šo patiesību, ir iemantojis visu, kas ir labs, un kā dienas laikā, tā nakts stundā pār viņu nāks debesu Gars un žēlīgi palīdzēs Viņam cildināt sava Kunga vārdu un atļaus viņam raisīt mēli un ar saviem vārdiem atbalstīt sava visžēlīgā, līdzjūtīgā Kunga Lietu. Un neviens nekad nespēj sasniegt to, izņemot to, kas ir šķīstījis savu sirdi no it visa, kas ir ticis radīts starp debesīm un zemi, un ir pilnībā atraisījis no visa, izņemot Dievu, visaugstāko Kungu, visvareno, žēlīgo.

Celies un kalpo Lietuvai un saki: Tik tiešām, ka Dievs ir taisns! Patiesi, šis ir Izejas Punkts savā jaunajā tērpā un izpausts Viņa godības

apņemtajā vārdā. Šobrīd no šī apvāršņa Viņš redz it visu. Patiesi, Viņš ir augstāks par visām būtnēm un lietām. Starp pulkiem debesu augstumos Viņš ir pazīstams kā diženais Paziņojums un mūžības valstībās – kā Mūžsenā Daile un troņa priekšā pēc šī vārda,⁶³ kas ir licis savā gaitā kļupt daudziem, kas ir apveltīti ar sapratni.

Saki: Es zvēru pie Dieva! Šajā atklāsmē Dieva augstākā liecība bija tikusi piepildīta debesīs mājajošajiem un uz zemes mītošajiem pat, iekams no svētuma un augstības valstībām pie viņiem tika atsūtīts viena atsevišķa vārsmā; vēl jo vairāk, Mēs esam atklājuši līdzvērtīgo visam, ko atsūtīja *Bayán* virsvaldības laikā. Bīstieties Dieva un nepieļaujiet, ka jūsu darbus izvērš veltīgus un neesiet no tiem, kas ir ieslīguši vienaldzībā. Atdariet acis, lai varat raudzīt Mūžseno Daili no šīs mirdzošās, zaigojošās vietas.

Saki: Dievs ir mans liecinieks! No debesīm ir nonācis Apsolītais, sēžot uz sārtā mākoņa kopā ar atklāsmes pulkiem Viņam pie labās rokas un iedvesmas eņģeļiem – pie kreisās, un pēc visspēcīgā, visvarenā Dieva vēlējuma spriedums ir ticis piepildīts. Pēc tam ikvienam ir paslīdējušas kājas, izņemot tos, kurus savā maigajā žēlastībā ir pasargājis Dievs un ir pieskaitījis pie tiem, kas ir atpazinuši Viņu viņa paša esības spēkā un ir atraisījušies no it visa, kas ir no šīs pasaules.

Uzklausī tava Kunga Vārdus un attīri savu sirdi no jebkādam ilūzijām, lai mirdzošā gaisma no tava Kunga pieminēšanas lietu savu starojumu pār to un lai tā sasniegtu pārliecības stāvokli.

Bez tam zini, ka tava vēstule ir nonākusi līdz Mums, un Mēs esam uztvēruši un izlasījuši to. Mēs esam ņēmuši vērā tavus jautājumus un labprāt atbildēsim uz tiem. Šajā Dienā ikvienam pienākas lūgt no Dieva to, pēc kā viņš ilgojas, un Kungs ievēros viņa lūgumu ar brīnumainām un nenoliedzamām vārsēm.

Tu man jautā par atgriešanos. Tad zini, ka beigas ir līdzīgas sākumam. Pat, kad tu apdomā sākumu, tev tajā pašā laikā vajadzētu domāt arī par beigām, un tev ir jābūt no tiem, kas uztver. Nē, labāk uzlūko sākumu kā beigas pašas un atkal otrādi, lai tu visu uztvertu jo skaidri. Bez tam zini, ka ikviena radīta būtne uz tava Kunga, spēka un varas Dieva, pavēli tiek nemitīgi atnesta un atkal atgriezta.

Kas attiecas uz atgriešanos, kā to savos svētajos un cēlajos vēstuļrakstos, kuros Viņš saviem kalpiem padarīja šo tēmu zināmu ir nolīcis Dievs; domāta ar to tiek visu radīto būtņu atgriešanās augšāmcelšanās dienā, un šī, patiesi, ir atgriešanās būtība, kā tu pats tam esi bijis par liecinieku Dieva paša dienās, un tu esi no tiem, kas apliecina patiesību.

Patiesi, Dievs spēj likt visiem vārdiem parādīties vienā vārdā un visām dvēselēm – vienā dvēselē. Nav šaubu, ka Viņš ir spēcīgs un varens. Un šī atgriešanās uz Viņa vēlēšanos tiek īstenota jebkurā veidā atbilstoši Viņa gribai. Patiesi, Viņš izdara un nolemj it visu. Bez tam atgriešanās un augšāmcelšanās tev ir jāuztver tikai tava visvarenā, vizīnošā Kunga Vārdā. Piemēram, ja Viņš paņemtu saujā zemi un pavēstītu, ka tas ir Izredzētais, kuram tu sekoji pagājībā, tas neapšaubāmi būtu taisnīgi un patiesi, tieši tāpat kā Viņš kā īstenībā pastāvoša persona, un nevienam nav dotas tiesības apšaubīt Viņa autoritāti. Viņš dara savu gribu un noliek to, kas Viņam tīk. Bez tam šajā stāvoklī raugi, ka nevērs savu skatu uz trūkumiem un uz mājieniem, bet gan uz to, ar kā palīdzību ir piepildījusies pati atklāsme, un esi no tiem, kas izšķir patiesību. Lūk, tādējādi Mēs tev skaidrā un nepārprotamā valodā skaidrojam, lai tu spētu saprast to, ko tu meklēji pie tava sendienu Kunga.

Padomā par augšāmcelšanās dienu. Ja Dievs pieteiktu vizzemāko no radītajām būtnēm starp uzticīgajiem kā pirmo, kura ticēja *Bayán*, tev nepiedienētu izjust šajā sakarā nekādas bažas un nemieru un tev jābūt starp tiem, kas tic. Šajā stāvoklī neraugies uz cilvēku trūkumiem un uz vārdiem, bet gan uz to, kas apstiprina pirmā ticētāja statusu, proti, ticību Dievam un Viņa Būtnes atzišanu un pārliecību par Viņa neatvairāmās un saistošās pavēles izpildīšanu un piepildīšanos.

Padomā par Bayán Punkta atklāsni – lai augsta Viņam godība. Viņš paziņoja, ka pirmais,⁶⁴ kas Viņam ticēja, bija Muḥammad, Dieva Vēstnesis. Vai cilvēkam pieklājas strīdēties ar Viņu, sakot, ka šis cilvēks ir no Persijas, bet otrais no Arābijas, vai ka šo sauca par Ḥusayn, bet otrajam vārds bija Muḥammad? Nē, tik tiešām, ka Dievs ir cildenā, visdziņā svēta Būtne. Nav šaubu, ka cilvēks ar saprātu un iejūtības spēju nekad nepievērsīs uzmanību trūkumiem un vārdiem, bet gan tam, ar ko Muḥammad bija apveltīts, kas nebija nekas cits kā Dieva

Lieta. Šāds ar iedziļināšanos apveltīts cilvēks tāpat pienācīgi novērtētu Ĥusayn un viņa visspēcīgā, visaugstā, zinošā, gudrā Dieva Lietā ieņemamo stāvokli. Un, tā kā pirmais, kas *Bayán* virsvaldībā ticēja Dievam, bija apveltīts ar teikšanu un varu, kas bija līdzīga tai, kāda bija Muḥammad, Dieva Vēstnesim, tādēļ Báb pasludināja Viņu kā pēdējo, proti par savu atgriešanos un augšāmcelšanos. Šis stāvoklis ir atbrīvots no visiem trūkumiem un vārdiem, un saskatāms tajā ir tikai Dievs, viens, nepārspējamais, vizinošais.

Bez tam zini, ka, ja Viņš atklāsmes dienā izsludinātu, ka viena no lapām ir visu Viņa augsto titulu izpausme, nevienam nav dota tiesība minēt cēloņus vai iemeslus, un, ja kāds to darītu, tas tiktu uzskatīts par Dievam neticētāju un pieskaitīts pie Viņa patiesības noliedzējiem.

Piesargieties, piesargieties, ka neizturaties tāpat kā Bayán ļaudis. Jo viņi patiešām smagi aļojās, sāka vest ļaudis maldu ceļos, neievēroja derību ar Dievu un Viņa testamentu un pielīdzināja sevi Viņam, nepielīdzināmajam, vizinošajam. Viņi tiešām nepazīna Bayán Punktu, jo, ja tie būtu Viņu pazinuši, viņi nebūtu nolieguši Viņa izpausmi šajā starojošajā un spožajā Būtnē. Un, tā kā tie bija vērsuši savus skatus uz vārdiem, Viņš savu vārdu „Viscildenais” aizstāja ar „Visgodinātais”, viņu acu skats apmiglojās. Viņi nav spējuši pazīt Viņu šajās dienās un tiek pieskaitīti pie tiem, kuri iznīks. Patiesi, ja viņi būtu Viņu atpazinuši Viņa patībā vai arī pēc tā, ko Viņš ir atklājis, tie nebūtu Viņu nolieguši, kad Viņš parādījās ar šo godības apņemto nepielīdzināmo vārdu, kuram Dievs ir nolīcis būt Viņa atklāsmes Zobenam starp debesīm un zemi un pateicoties kuram patiesība tiek atšķirta no maldiem no šī brīža līdz pat Dienai, kad cilvēkiem būs stāvēt pasaulu Kunga priekšā.

Bez tam, zini, ka Viņa Izpausmes dienā visas būtnes, kas ir bez Viņa tiks izvestas un nostādītas vienādā stāvoklī neatkarīgi no tā vai tie ir augstmaņi vai zemu stāvoši. Atgriešanās diena ir neizdibināma visiem cilvēkiem līdz pat laikam, kad būs piepildījusies dievišķā atklāsmē. Viņš, patiesi, nolemj to, kas Viņam tik. Kad radītajām būtnēm tiek atklāts Dieva Vārds, it visi, kas ieklausās un ievēro aicinājumu, patiešām tiek pieskaitīti pie izraudzītākajām dvēselēm, kaut arī tie būtu pelnu vedēji. Un tie, kuri novēršas, tiek uzskatīti starp Viņa kalpiem par

viszemākajiem, kaut vai tie būtu valdnieki pār cilvēkiem un kaut vai tiem piederētu visas grāmatas pasaulē.

Tev pieklājas raudzīties ar dievišķu ieskatu uz lietām, kuras Mēs esam atseguši un sūtījuši tev, bet nevis ļaudīm un nevis uz to, kas cirkulē ļaužu starpā. Šajā dienā viņi ir pielīdzināmi aklam vīram, kurš, iedams pa saulainu ceļu, vaicā: Kur ir saules stari? Vai saule spīd? Viņš noliegtu un apstrīdētu patiesību un nebūtu no tiem, kas spēj uztvert. Nekad viņš nespēs saskatīt sauli un saprast, kas ir nostājies starp viņu un to. Viņš pats pie sevis iebilstu pats, izteiktu iebildumus vārdos un būtu pieskaitāms dumpīgajiem. Lūk, tādā stāvoklī atrodas šie ļaudis. Atstāj viņus viņu pašu ziņā un saki: Lai jums tiek tas, kā jūs ilgojaties, un mums – tas, kā ilgojamies mēs. Tiešam ir nožēlojams bezdievīgo posts.

Bez tam, zini, ka iepriekšējās Izpausmes apgalvoja, ka garu celšanās un atgriešanās notiks augšāmcelšanās dienā, kamēr patiesībā atgriešanās un augšāmcelšanās ir katrai radītai būtnei. Tomēr Mēs nevēlamies pieminēt neko, kas nav izklāstīts *Bayán*, lai ļauni ļaudis varbūt nesaceltu klaigas. Ak, kaut tas, kas nāk starp cilvēku bērniem un viņu Radītāju, taptu izkļiedēts, un lai viņi taptu darīti spējīgi saskatīt Dieva neuzvaramo augstāko varu un valdīšanu, veldzējies Viņa debesu strautu pirmavotā, apšļakstinies ar patiesas izpratnes okeāna šaltīm un tiec šķīstīts no bezdievju un aizdomīgo pulgām.

Kas attiecas uz tavu jautājumu par Dieva pasaulēm, tad zini kā patiesību, ka Dieva pasaules nav saskaitāmas un to saraksts ir bezgalīgs. Nevienš, izņemot vizzinošo, visuviedo Dievu, nevar tās ne aptvert, ne aprēķināt. Padomā par to, kādā stāvoklī tu esi, būdams miegā. Patiesi, es saku, ka šī parādība ir viena no visneizprotamākajām Dieva zīmēm cilvēku vidū, ja tik viņi to savās sirdīs apsvērtu. Raugi, ka tas, ko tu redzi savā sapnī, pēc ievērojama laika sprīža kļūst par pilnīgu īstenību. Ja tā pasaule, kurā tu atradies savā sapnī, būtu bijusi identiska ar pasauli, kurā tu dzīvo, tad būtu bijis nepieciešams, lai tas, kas notika tajā sapnī, izpaustos šajā pasaulē tieši sapņošanas laikā. Ja tas būtu tā, jūs paši kļūtu tam par lieciniekiem. Tomēr, tā kā tas tā nav, no tā noteikti izriet, ka tā pasaule, kurā tu dzīvo ir cita un šķirta no tās, kuru tu pieredzi savā sapnī. Šī pēdējā minētā pasaule ir bez sākuma un ir bez

nobeiguma. Tas atbilstu patiesībai, ja tu apgalvotu, ka šī pati pasaule ir, kā to noteicis visugodinātais un visvarenais Dievs, tevī pašā un ir ierobežota tevī. Tāpat patiesībai atbilstu arī, ja tu apgalvotu, ka tavš gars, pārvarējis miega robežas un sarāvis visas saites ar zemes dzīvi un Dieva rīcības spēkā ir ticis piespiests šķērsot valstību, kura atrodas slēpta šīs pasaules visdziļākajā īstenībā. Patiesi, Es saku, ka Dieva radība apņēma pasaules vēl bez šīs pasaules un radības vēl bez šīs radības. Ikvienā no šīm pasaulēm Viņš ir nolīcis un noteicis lietas, kurās iedziļināties nevar neviens cits, izņemot Viņu, visu izpētošo, visgudro. Pārdomā visu to, ko Mēs esam tev atklājuši, lai tu spētu saskatīt Dieva, tava Kunga un visu pasaulu Kunga nolūku. Šajās pasaulēs kā dārgumi ir tikuši glabāti dievišķās gudrības noslēpumi. Mēs atturamies pakavēties pie šīm lietām to bēdu dēļ, kuras ir apņēmušas Mūs, izrietot no to darbiem, kuri ir tapuši radīti Mūsu vārdu spēkā, ja vien jūs esat no tiem, kas grib ieklausīties Mūsu balsī.

Kur atrodas tas, kas spēj palīdzēt Man un pasargāt Mani no šo neticīgo dvēseļu zobeniem? Kur ir ieskatīties spējīgais cilvēks, kurš uz Dieva Vārdiem raudzīsies pats ar savām acīm un kurš atbrīvosies no zemes tautu viedokļiem un priekšstatiem?

Ak, kalps! Brīdini Dieva kalpus, lai viņi nenoliedz to, ko nespēj aptvert. Saki: Lūdzies no Dieva, lai Viņš paver jūsu sirdīm patiesas saprašanas vārtus, lai jūs spētu uzzināt, ko neuzzina neviens. Patiesi, Viņš ir devējs, piedodošais, līdzjūtīgais.

Bez tam tu Man jautā par Dieva priekšrakstiem. Tad zini kā patiesību, ka it viss, ko ievērot pavēlēts Grāmatā, tik tiešām ir patiesība, par to nav nekādu šaubu, un ikvienam ir pienākums ievērot to, ko Atklājējs, Vizziņošais ir atsūtījis. Ja cilvēks tos atstumtu malā, neraugoties uz to, ka viņš tos apzinās, Dievs patiesi atstātu tādu un arī Mēs atstātu viņu, jo, Viņa norādījumi ir dievišķā Koka augļi un no tiem vairīsies vien nevērīgie un gaisīgie.

Kas attiecas uz paradīzi, tā ir realitāte, un par to nevar būt nekādu šaubu, un tagad šajā pasaulē tā tiek īstenota mīlestības uz Mani un Manas labpatikas ceļā. Ikvienam, kas to sasniedz un iemanto, Dievs palīdzēs šajā lejas pasaulē un pēc nāves Viņš dos tam iespēju tikt ielaistam

paradīzē, kura ir tikpat plaša kā debesis un zeme. Tajā kā dienas laikā, tā nakts stundā viņu apkalpos godības un svētuma kalpones, bet viņa Kunga nevīstošā skaistuma rīta zvaigzne visu laiku lies pār viņu savus starus, un tā staros tik spilgti, ka neviens nevarēs izturēt skatīties uz to. Tāda ir likteņa virsvaldība, taču cilvēki ir no tā šķirti ar smagu plīvuru. Tāpat baidies no elles liesmu dabas un esi no tiem, kas tic patiesīgi. Par katru rīcību tur nāks atlīdzība atbilstoši Dieva vērtējumam, un to bagātīgi apliecina tieši šie priekšraksti un liegumi, kurus ir izrakstījis Visvarenais. Jo, patiesi, ja par darbiem nenāktu atlīdzība un ja tie nenestu augļus, tad Dieva Lieta – lai augsta Viņam slava! – izrādītos veltīga. Viņš stāv augstu pār šādiem zaimiem, neizmērojami augstu! Tomēr tiem, kas ir spējuši atraisīties no it visa, pats labais darbs no sevis jau ir atlīdzība. Ja Mēs gribētu par šo tēmu runāt plašāk, tad par to būtu jāuzraksta vairāki vēstuļraksti.

Tik tiešām, ka taisnīgs ir viens patiesais Dievs! Spalva nespēj rosīties aiz tā iemesla, kas ir nācis pāri tās Kungam, un tā rūgti raud un Es arī raudu, un tāpat acis asaro Viņam, kas ir Cēluma Būtība aiz vārdu Mājokļa, kad Viņš sēž uz sava godības vārda troņa.

Šķīsti savu sirdi, lai Mēs spējam likt gudrības un valodas straumēm plūst no tās, tā dodamas tev iespēju likt cilvēkiem saklausīt tavu balsi. Tava žēlīgā Kunga pieminēšanai rasi sev mēli un sludini patiesību. Nebīsties neviena, pilnībā paļaujies uz visvareno, vizzinošo Dievu. Saki: Ak, ļaudis, piepildiet it visu, ko jūs saprotat no *Persiešu Bayán* un, ja ir kaut kas, ko jūs nesaprotat, vaicājiet šim nemaldīgajam Atgādinājumam, lai Viņš varētu skaidri izklāstīt to, ko Dievs savā Grāmatā ir domājis, jo patiesi, Viņš zina to, kas ir iemūžināts *Bayán*, pateicoties Visvarenā, Visspēcīgā gribai.

Tu vaicā par brīdinājumu, ar kuru Mēs brīdinājām ļaudis, kad Mēs devāmies projām no Irākas, kas skanēja, ka tad, kad saule pazudīs skatam, sarosīsies tumsas putni un augstu pacelti taps Samírī⁶⁵ karogi. Tik tiešām, ka ir Dievs! Šie putni tagad ir sarosījušies, un Samírī ir sacēlis klaigas. Ir labi tam, kas pazīst un ir pieskaitāms pie ļaudīm ar sapratni. Tāpat Mēs esam brīdinājuši viņus par teļa parādīšanos. Dievs ir Mans liecinieks! Visi Mūsu brīdinājumi ir piepildījušies, kā tiem,

patiesi, vajadzēja piepildīties, jo šie brīdinājumi nākuši no godības un varenības pirkstiem. Lūdz Dievu, lai Viņš pasargā tevi no šo vīru nelietības un lai šķīstī tevi no iedomīgo vīpsnāšanas. Tad sajozies Lietas stiprināšanai un nepiegriez vērību vārdiem, kurus saka Bayán ļaudis, jo viņi tiešām nespēj saprast un viņiem nav izdevies saprast Lietas būtību, kāda tā ir atklāta šajā cēlajā, šajā diženajā Paziņojumā. Lūk, tā Mēs esam tevi iedvesmojuši un iepotējuši tev sirdī to, kas darīs tevi neatkarīgu no cilvēku mājieniem.

Lai nāk Dieva godība pār tevi un tiem, kas uzklausa vārdus, kurus tu saki aiz mīlestības pret Dievu, tavu Kungu, un paliec nesatricināms Viņa Lietā. Lai visa slava Dievam, pasaulu Kungam!

• • •

Lawḥ-i-Síyyid-i-Mihdíy-i-Dahají Síyyid-i-Mihdíy-i-Dahají vēstuļraksts

VIŅŠ IR SVĒTUMU SVĒTUMS, DIŽĀKAIS, VISCILDENAIS,
VISAUGSTĀKAIS.

AK, MANS vārds!⁶⁶ Dod Dievam slavu par to, ka Viņš ir žēlīgi izraudzījis tevi, lai tu būtu par dāsnuma lietu par to, ko Mēs esam iesējuši tīrajā un svētītajā augsnē un ir devuši tev iespēju kalpot par maigas žēlastības pavasari, par brīnumainajiem un dižajiem kokiem, kurus Mēs esam iestādījuši. Patiesi, šī labvēlība ir tik liela, ka neviena no visām pasaulē esošajām būtnēm nekad nevar cerēt ar to sacensties un būt tai līdzīga. Vēl jo vairāk, Mēs esam devuši tev baudīt no valodas izmeklētā vīna no tava žēlsirdīgā Kunga debesu dāvanu kausa, kas nav nekas cits kā šī svētuma Mēle, kura, tikko tā bija atraisīta, iedzīvināja visu radību, iekustināja visas būtnes un lika Lakstīgalai izplūst melodijās. Lūk, dzīvības ūdens strūklaka visiem, kas mīt esības valstībā.

Ne reizi vien Mēs esam vēdījuši pār tevi Visžēlīgā saldās vēsmas no šī Zara, kas slīd pār tava varenā, neierobežotā Kunga vēstuļrakstu. Pie viena patiesā Dieva taisnības! Ja visas radītās būtnes, kā redzamās, tā neredzamās, virzītos pretim Viņam, tu atrastu tās pacēlušās spārnos lidojumam uz augstāko mērķi, uz vietu, kurā dievišķais Lotus koks izsaucas: Patiesi, nav cita Dieva, izņemot Mani, visvareno, visdāsno.

Liela ir tev svētība, jo tu esi ceļojis pa Dieva zemēm un esi bijis prieka un pārliecības iemiesojums Bahá ļaudīm, kas ir atteikušies no visa cita, tikai no Viņa vien nē, un ir piesējuši savas sirdis Sētai, kas lej savu starojumu pār visām valstībām un esi slacinājis tos ar šī okeāna bangojošiem ūdeņiem, ar kuriem aplacināts ticis esi arī tu pats, no okeāna, kas ir apņēmis visas radītās būtnes.

Patiesi tu aptvēri, cik svarīgi ir palīdzēt Dievam un tu cēlies, lai veiktu to ar gudrības un ar valodas spēku. Saki: Palīdzēt Man nozīmē mācīt Manu Lietu. Lūk, tēma, kura pilda veselus vēstuļrakstus. Lūk, neizmaināmais Dieva bauslis, mūžīgs pagātnē, mūžīgs nākotnē. Aptveriet to, ak, ļaudis ar redzējumu. Tie, kas ir aizgājuši tālāk par gudrības robežām, nespēj saprast, ko nozīmē palīdzība Dievam, kā tas ir teikts Grāmatā. Saki: Bīstieties Dieva un nesējiet nesaskaņu sēklu cilvēku starpā. Ievērojiet to, ko jums par pienākumu ir uzlicis jūsu visvarenais, vizinošais Kungs. Viņam ir pazīstama uzvara tās īstenumā un Viņš ir iemācījis to tev ar vārdiem, kurus ar tukšām iedomām apgānīt nekad nespēs tie, kas mulsumā klaiņo pa šaubu džungļiem.

Ak, Mans vārds! Jel ļauj visām radītajām būtnēm vēlreiz veldzēties no šī kausa, kurš ir licis jūrām celties. Tad iedez viņiem sirdīs liesmojošo uguni, kuru uzšķīlis ir sārtais Koks, lai viņi varētu celties slavēt un daudzināt Viņa vārdu visu ticību sekotāju vidū.

Mūsu troņa priekšā ir lielā skaitā nonākušas tavas vēstules. Kā zīmi Mūsu žēlastībai Mēs tās esam izlasījuši, un katram vārdam, kuru tu tajās piemini, Mēs esam atklājuši ko tādu, kas savīļņos cilvēku prātus un liks viņiem garā augšup traukt. Turklāt, ne reizi vien Mēs esam devuši tev iespēju ieklausīties debesu putnu vīterošanā un klausīties dziesmās, kuras zaros izlej lakstīgalas. Lūk, kā tavai pieminēšanai iedzīvinājās Dieva Spalva, lai tu varētu pamācīt un mudināt vīrus ar šo vārdu palīdzību, kuri ir dievišķi nolikti kā Viņa godības zīmju atklājēji.

Svētīta ir vieta, kurā atskanēja slavas dziesma Viņam, un svētīta ir tā auss, kas ieklausās tajā, kas no tava visžēlīgā Kunga mīlošās laipnības debesīm ir ticis atsūtīts.

Mudini Dieva kalpus uz to, uz ko Mēs esam mudinājuši tevi, lai viņi varētu izvairīties no visa, kas tiem ir ticis aizliegts Mātes grāmatā. Tie, kas nodara lietas, kas izraisa jucekli cilvēku vidū, ir patiešām aizklīduši tālu no palīdzēšanas Dievam un Viņa Lietai un vēstuļrakstā, kuru Dievs ir nosaucis par visu vēstuļrakstu uzaušanas apvārsni, tie tiek pieskaitīti pie nemiera cēlājiem.

Saki: Ja tā būs Mūsu griba, Mēs padarīsim Lietu uzvarošu ar viena vienīga vārda palīdzību no Mūsu klātienēs. Viņš, patiesi, ir visvarenais,

nepārvaramais. Ja tas būtu Dieva nodoms, no Viņa debesu varas mežiem iznāktu nenomācama spēka lauva, kuras rēcieni atgādina pērkonu dārdus, kas atskan cauri kalniem. Tomēr, tā kā Mūsu mīlošā gādība pārspēj visas lietas, Mēs esam nolikuši, ka pilnīgai uzvarai būs tikt sasniegtai ar valodas un runas palīdzību, ka Mūsu kalpi pa visu zemi var tādējādi kļūt par dievišķā labuma saņēmējiem. Šī ir tikai Dieva dāsnuma zīme, kas tiek tiem dāvāta. Patiesi, tavs Kungs ir visiem pietiekams, viscildenais.

Saki: Bīstieties Dieva un nedariet tādus darbus, kas liktu Manis mīļotajiem uz zemes vaimanāt. To jums pavēl šī Spalva, kas iekustināja Godības Spalvu tās kustībā pa gudrības un patiesas saprašanas apli.

Nodod Manus sveicienus tiem, kuru sejās atmirz Bahá mirdzums, tad teic viņiem šos vārdus, no kuriem taisno acīs iemirdzas prieks. Lai nāk Dieva godība pār tevi un pār tiem, kas turas cieši pie Dieva, vārsmu Atklājēja saites.

Atturi tajos apgabalos mītošos no musinošas rīcības, no ķildošānās, nesaskaņām vai no jebkā cita, kas varētu izraisīt nekārtības. It viss uzslavu pelnošais šajās dienās stiprina Lietu. Piemēram, ja tie cilvēki, kas dzenas pēc noteiktiem mērķiem, nodotos Lietas mācīšanai, nepaietu ilgš laiks, kā to apgabalu iedzīvotāji būtu tērpti ticības mantijā.

Ja kāds uztvertu sekojošā fragmenta skaistumu vēstuļrakstā, kurš ir atklāts, godinot Nabíl no Qá'in,⁶⁷ tas uzreiz saprastu palīdzēšanas nozīmi: Cilvēku runa būtībā pauž tieksmi ietekmēt un tai ir jābūt mērenai. Kas attiecas uz ietekmēšanu, tā ir atkarīga no izsmalcinātības, kas, savukārt, atkarīga no siržu šķīstības un attīrīšanas. Bet mērenība ir jāapvieno ar smalkjūtību un gudrību, kā to iesaka Svētie Raksti un vēstuļraksti.

Ak, Mans vārds! Runai ir jābūt ar caururbjošo spēku. Jo, ja tai trūks šī spēka, tā neatstās nekādu iespaidu. Un šāda paliekoša iedarbība ir atkarīga no gara šķīstības un sirds neaptraipītības. Tai tāpat ir nepieciešama mērenība, jo bez tās klausītājs nespēs to paciest, drīzāk viņš jau no paša sākuma izrādīs pretestību. Un mērenība ir sasniedzama, ieaūžot runā dievišķas gudrības zīmes, kuras ir ierakstītas svētajās Grāmatās un vēstuļrakstos. Tādējādi, ja cilvēka runai piemītīs šīs divas

nepieciešamās īpašības, tā izrādīsies augstākā mērā iedarbīga un kļūs par noteicošo faktoru cilvēku dvēseļu pārtapšanā. Lūk tāda ir augstākā uzvara un debesu valdīšana! Tas, kas to sasniedz, ir jau nodrošināts ar spēku mācīt Dieva Lietu un iespaidot cilvēku prātus un sirdis.

Ak, Mans vārds! Izteikumu Auseklis, kas spoži atmirdz no dievišķās atklāsmes rītausmas, ir tā izgaismojis vīstokļus un vēstuļrakstus, ka izteikumu ķēniņvalsts un saprāta augstā valstība virmo aiz prieka un liksmības un uzzaigo Viņa gaismas mirdzumā, bet cilvēces lielākā daļa to nesaprot.

Cēlonis tam, ka palīdzības un palīdzēšanas tēma atkal un atkal no jauna uzvirto un turpinās virmot no likteņa Spalvas ir nepieciešamība brīdināt Dieva draugus, lai tie neiepītos pasākumos, kas varētu izraisīt strīdus un nemierus. Ikkatram no viņiem un visiem kopā ir pienākums dedzīgi meklēt iespējas palīdzēt Dieva Lietuvai tādā veidā, kādu Mēs esam skaidrojuši. Tā ir tikai Viņa žēlastības zīme, kas tiek īpaši piešķirta Viņa mīļotajiem, lai ikviens no tiem varētu iemantot stāvokli, kas raksturojams ar vārdiem: „Tas, kas iedzīvina vienu dvēseli, tas patiesi iedzīvina visu cilvēci.”

Laicīga plauksme un augšupeja ir atradusies un arī turpmāk atradīsies šāda stāvokļa pavēnī. Tā nozīmētā stunda ir jau iepriekš nolikta Dieva Grāmatā. Viņš, patiesi, to zina, un tas izpaužsies Viņa varas spēkā. Patiesi, Viņš ir visspēcīgais, visus pakļaujošais, visvarenais, viszinošais, visuviedais.

Šķīstītajām dvēselēm ir savās sirdīs jāizsver un jāapcer mācīšanas metodes. No debesu Svēto Rakstu brīnišķīgajiem tekstiem viņiem ir jāiegaumē izteicieni un izvilkumi, kas attiecas uz dažādām situācijām, lai runājot tie varētu noskaitīt dievišķas vārsmas, vienmēr, kad to prasa situācija, jo šīs svētās vārsmas ir visspēcīgākais eliksīrs, vislielākais un varenākais talismans. Tik stipra ir to iedarbība, ka klausītājam nebūs iemesla vilcināties. Tik tiešām, ka Es esmu dzīvs! Šai atklāsmei piemīt tāds spēks, ka tā kalpos kā ceļazīģne visām zemes ciltīm un tautām. Ja cilvēks apstāsies un uzmanīgi apcerēs, viņš atzīs, ka nav un nevar būt uz kuriem no tā aizbēgt.

Kitáb-i-Aqdas ir tikusi pavēstīta tā, ka tā pievelk un ietver visas dievišķi noteiktās virsvaldības. Svētīti ir tie, kas to lasa. Svētīti ir tie, kas to izprot. Svētīti ir tie, kas apcer to. Svētīti ir tie, kas izsver tās nozīmi. Tās apvārtnis ir tik plašs, ka tā iekļauj visus cilvēkus, iekams tie to apjauš. Pavisam drīz tās augstā vara, tās iedarbīgums un tās spēka lielums izpaudīsies uz zemes. Patiesi, Dievs ir vizzinošais, par visu informētais.

Ak, Mans vārds! Ieklausies Manā balsī, kas atskan no Mana troņa. Viņš vēlas pieminēt tavu vārdu visos laikos, jo tu esi izrādījies nelokāms Viņa tikumu teikšanā ļaužu vidū. Patiesi, tavs Kungs mīl uzticību, kas rodama radības valstībā, un Viņš dod tai virsroku pār vairumu teicamo tikumu. Patiesi, Viņš ir spēcīgs un visvarens.

Bez tam zini, ka Mēs esam dzirdējuši, kā tu, sarunājoties ar Dievu, savu cildeno, žēlīgo Kungu, esi teicis Viņa slavu. Liela, patiesi, ir tā svētība, kas sagaida tevi, jo tu esi ierobežojis pats savas darīšanas par labu šai nepārkāpjamai, šai varenajai un apgaismotajai Lietuvai. Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš padara tavu aicinājumu par magnētu, kas pievilks vārdu iemiesojumus esības pasaulē, lai visas būtnes tūdaļ varētu traukties tajā ieklausīties. Nav cita Dieva, izņemot Viņu, cildeno, par visiem pārāko, vienmēr svētīto, viscēlāko, visdiženāko, visgodināto, visdāsnāko, vizzinošo, par visu informēto.

Lawḥ-i-Burhán

Pierādījuma vēstulraksts

Šis vēstulraksts tika atklāts pēc Mocekļu Kēniņa un Mocekļu Miļotā moceklības (sk. „Garām paiet Dievs”, VIII nodaļu) un tika adresēta Shaykh Muḥammad Bāqir, kuru Bahá'u'lláh nosodoši nosauca par „Vilku”. Šajā vēstulrakstā Bahá'u'lláh runā par Mír Muḥammad Husayn, Imám Jum'ih no Işfáhán pilsētas, iesaukātu par „Čūsku”, kas bija Shaykh Muḥammad Bāqir līdzgaitnieks bahājiešu vajāšanā (sk. „Garām paiet Dievs”, XII nodaļu). „Vēstījums Vilka dēlam” bija adresēts Shaykh Muḥammad Taqí-i-Najafi, kas bija Shaykh Muḥammad Bāqir dēls.

VINŠ IR visvarenais, vizzinošais, visuvedais! Baḥá⁶⁸ šķirstu ir aplenkusi ienaida vēji, un tos ir izraisījušas apspiedēju roku pastrādātās nelietības. Ak, Bāqir! Tu esi pasludinājis spriedumu pret tiem, par kuriem asaras ir lietas pasaules grāmatās un kam par labu ir liecinājuši visu reliģiju Raksti. Tu, kas esi tālu aizmaldījies, patiesi esi bieza plīvura apņemts. Piesaucu pašu Dievu! Tu esi izteicis spriedumu pret tiem, kuriem pateicoties ir izgaismojies ticības apvārsnis. To apliecina tie, kas ir atklāsmes Ausmas Vieta un vislīdzcietīgā Kunga Lietas Izpausmes, kas ir upurējuši savas dvēseles un visu savu mantību uz Viņa taisnā ceļa. Dieva ticība ir raudājusi it visur tavas tirānijas dēļ, taču tas tevi izklaidē un tu esi līksms. Manā sirdī nav nekāda ienaida pret tevi un ne pret vienu. Ikviens mācīts vīrs raugās uz tevi un uz tev līdzīgiem kā uz acīmredzamā muļķībā ieslīgušiem. Ja tu būtu apjautis,

ko tu esi nodarījis, tu būtu meties ugunī, vai būtu pametis savas mājas un aizbēdzis uz kalniem, vai būtu vaidējis, līdz tu būtu atgriezies uz vietu, kuru tev nolīcis ir stiprais un spēcīgais Kungs. Ak tu, kas neesi nekas! Rauj pušu diku iedomu un tukšu iedomu plīvurus, lai tu spētu saskatīt zināšanu Ausekli mirdzam no spoža apvāršņa. Tu esi saplošījis gabalos to, kas palicis pāri no pravieša, un iedomājies, ka esi palīdzējis Dieva ticībai. Lūk, tā tava dvēsele ir tev pateikusi priekšā, un tu tiešām esi no tiem, kas neņem vērā. Tava rīcība ir izdedzinājusi sirdis debesu pulkiem un tiem, kas ir Dieva, visu pasaulu Kunga, Lietas lokā. No tavas cietsirdības iztvīka Šķīstā⁶⁹ dvēsele, un paradīzes iemītnieki rūgti raudāja tajā svētītajā vietā.

Spried taisnīgi, es piesaucu tevi pie Dieva. Kādu pierādījumu deva jūdu garīdznieki, lai varētu notiesāt to, kas ir Dieva Gars,⁷⁰ kad Viņš nāca pie tiem ar patiesību? Kāda gan varēja būt tā liecība, kuru uzrādīja farizeji un elku pielūdzēji priesteri, lai attaisnotu Muḥammad, Dieva Apustuļa, noliegšanu, kad Viņš nāca pie tiem ar Grāmatu, kas šķiroja starp patiesību un nepatiesību ar taisnīgumu, kas uz zemes valdošo tumsu vērsa gaismā un iepriecināja sirdis tiem, kas Viņu zināja. Patiesi, tu šajā laikā esi sniedzis tos pašus pierādījumus, kurus negudrie garīdznieki izvirzīja tajā laikmetā. To apliecina žēlastības valstības Ķēniņš šajā lielajā cietumā. Tu patiesi esi staigājis viņu pēdās, nē, tu viņus cietsirdībā pārspēj, bet iedomājies, ka palīdzi ticībai un aizstāvi viszinošā, visuviedā Dieva likumu. Viņš ir patiesība! Tava divkosība ir izsaukusi vaidus Gabriēlam un ir izraisījusi asaras Dieva likumam, kuram pateicoties visus tos, kas mīt debesīs un virs zemes, apņēma taisnības vēsmas. Vai tu tiešām muļķīgi iedomājies, ka spriedums, kādu tu piespriedi, tev ir nesis kādu labumu? Nē, Viņš ir visu vārdu Ķēniņš! Tavu zaudējumu apliecina Viņš, kam ir zināšana par visām lietām, kā tās ir pierakstītas saglabātajos vēstuļrakstos. Kad tu rakstīji savu spriedumu, tevis paša spalva apsūdzēja tevi. To apliecina visaugstā Dieva Spalva Viņa nepieejamajā stāvoklī.

Ak tu, kas esi apmaldījies! Tu neesi Mani ne redzējis, ne sagājis ar Mani, nedz bijis Mans sabiedrotais pat uz īsu brītiņu. Kā gan tad sanāc, ka tu esi licis saviem vīriem Mani lādēt? Vai tu, to darīdams, sekoji pats savu vēlmju mudinājumiem vai arī tu paklausīji savam Kungam? Parādi

zīmi, ja tu pieder pie patiesīgajiem. Mēs apliecinām, ka tu esi atstājis sev aiz muguras Dieva likumu un esi pietvēries paša kaislei un kaislībai. Patiesi, Viņa zināšanai neizbēg nekas. Patiesi, Viņš ir nesalīdzināmais, par visu informētais! Ak, nevērīgais! Uzklausi, ko Žēlīgais ir atklājis Korānā: „...tādam, kas pasaka: miers! –, jums nebūs teikt: tu neesi ticīgais!”⁷¹ To tā ir nolīcis tas, kas aptver atklāsmes un radības valstības, ja vien tu pieder tiem, kas klausās. Tu esi atstūmis malā Dieva baušļus un esi pieķēries pie tevis paša iekāres mudinājumiem. Tad, būt bēdām pār tevi, ak tu, bezrūpīgais, tu, kas šaubies! Ja tu noliegsi Mani, ar kādiem pierādījumiem tu varēsi apstiprināt, ka patiesi ir tas, ko tu pašreiz iemanto. Tad uzrādi to, tu, kas noslēdz partnerību ar Dievu un novērsies no Viņa valdīšanas, kas ir aptvērusi pasaules!

Ak, neprātīgais! Tev jāzina, ka patiesi mācīts ir tas, kas ir atzinis Manu atklāsmi un ir veldzējies Manas zināšanas okeānā un ir traucies Manas mīlestības debesīs un ir atteicies no visa, izņemot Mani, un ir cieši pieķēries tam, kas viņam atsūtīts no Manas brīnumainās valodas valstības. Patiesi, Viņš cilvēcei ir kā acs un visam radības ķermenim – gars. Lai slavināts Visžēlīgais, kas ir apgaismojis viņu un licis tam celties un kalpot Viņa lielajai un varenajai Lietai. Patiesi, tāds cilvēks ir pebesu pulku svētīts, un viņu svētī cildenuma Mājoklī mītošie, kas ir spirdzinājušies ar atlasīto vīnu Manā vārdā – Visvarenais, Visuspēcīgais. Ak, Bāqir! Ja tu esi no tiem, kas ieņem tādu augstu un izcilu stāvokli, tad uzrādi kādu zīmi no Dieva, debesu Radītāja. Un, ja tu gadījumā atzīsti savu bezspēcību, tad iegrožo savas kaislības un atgriezies pie sava Kunga, lai Viņš varbūt varētu piedot tev tavus grēkus, kuru dēļ ir apsvīlušas dievišķā Lotus koka lapas un Klints ir kliegusi un saprotošu vīru acis ir raudājušas. Tevis dēļ saplēsts tapa dievības plīvurs un nogrima šķirsts, kamieļu mātīte sarāva cīpslu un Gars⁷² vaidēja savā augstajā mītnē. Vai tu strīdies ar pie tevis atnākušo ar liecībām par Dievu un Viņa zīmēm, kuras ir tev un tiem, kas mīt uz zemes? Atdari acis, lai tu spētu raudzīt šo Pārestības Cietušo, gaismas apņemtus pie Dieva – Valdnieka, Patiesības, Mirdzošā – gribas apvāršņa. Tad atdari savas sirds ausis, lai tu spētu klausīties dievišķā Lotus koka valodā, kuru patiesībā uzaudzina varenais, labdarīgais Dievs. Patiesi, šis Koks, neraugoties uz visu to, kas nāca pār to tavas cietsirdības un tev līdzīgo nodarīto pārkāpumu dēļ, skaļi sauc un aicina

visus cilvēkus pie Sadratu'l-Muntahá⁷³ un uz augstāko apvārsni. Svētīta ir tā dvēsele, kas ir skatījusi visvareno Zīmi, un auss, kas ir dzirdējusi Viņa vismiļo Balsi, un būt bēdām pār to, kas ir novērsies un darījis ļaunus darbus!

Ak tu, kas esi novērsies no Dieva! Ja tu uz dievišķo Lotus koku paraudzītos ar godprātības aci, tu uz tā zariem pamanītu zobena cirtieņu pēdas, tāpat kā uz tā zariņiem un lapām, neraugoties uz to, ka Dievs radīja tevi tam, lai tu atzītu to un kalpotu tam. Padomā, ka varbūt tu varētu atzīt savu nodevīgumu un tapt pieskaitīts pie tiem, kas ir grēkus nožēlojuši. Vai tu domā, ka Mēs baidāmies tavas cietsirdības un nežēlības? tad zini un esi pārliecināts, ka no pašas pirmās dienas, kurā starp debesīm un zemi atskanēja Viscildenās Spalvas balss, Mēs upurējām savas dvēseles, savas miesas, savus dēlus, un savu mantību, ejot cildenā, dižā Dieva taku, un Mēs te saskatām sev godību radīto būtņu vidū un debesu pulkos. To apliecina viss tas, kas ir nācis pār Mums uz šī taisnā ceļa. Dievs ir! Mūsu sirdis sadega, Mūsu miesas tapa krustā sistas, un Mūsu asinis tika izlietas, kamēr Mūsu skati bija celti uz viņu Kunga, Liecinieka, Visuredzošā, mилоšās laipnības apvārsni. Jo smagākas bija viņu sāpes, jo stiprāka kļuva Bahá ļaužu mīlestība. Par viņu jūtu īstumu liecina tas, ko Visžēlīgais ir sūtījis Korānā. Viņš saka: „...tad alkstiet tak nāves, ja esat jūs – patiesīgi!”⁷⁴ Kam gan ir jādod priekšroka: tam, kas ir slēpies aiz aizkariem, vai tam, kas ir ziedojis sevi uz Dieva ceļa? Spried godīgi un neesi no tiem, kas apmulsumā maldās pa nepatiesības biezokņiem. Vislīdzcietīgā mīlestības dzīvinošie ūdeņi tos bija tā aizrāvuši, ka nedz pasaules ieroči, nedz nāciju zobeni nav spējuši aizkavēt tos celt skatus uz viņu Kunga, Devēja, Cēlsirdīgā, dāsnuma okeānu.

Dievs ir! Bēdas nav spējušas atņemt Man spēku, un garīdznieku noraidījumi nav varējuši Mani vājināt. Es esmu runājis un turpinu uzrunāt cilvēkus: „Žēlsirdības durvis ir tikušas atdarītas un taisnīguma Rīta Zvaigzne ir nākusi ar nepārprotamām zīmēm un acīmredzamām liecībām no Dieva, stiprā un varenā Kunga!” Nāc pie Manis, lai dzirdētu noslēpumus, kuri gudrības Sinajā dzirdēja ‘Imrān dēls.⁷⁵ To no sava lielā cietuma pavēl tev Viņš, kurš ir Kunga, žēlīgā Dieva, atklāsmes Ausma Vieta.

Vai valdīšana ir darījusi tevi lepnu? Izlasi, ko Dievs ir pavēstījis augstajam valdniekam, Turcijas sultānam, kas ir ieslodzījis Mani šajā nocietinātajā cietoksnī, lai tu uzzinātu par to, kādā stāvoklī atrodas šis Pārestības Cietušais. To tā ir nolīcis Dievs, kas ir viens un vienīgs, par visu informētais. Vai tu esi laimīgs redzēt atbirušos un necienīgos kā savus sekotājus? Tie atbalsta tevi tāpat, kā to darīja kāda tauta pirms viņiem, tie, kas sekoja Annasam, kas bez skaidriem pierādījumiem un liecībām pasludināja spriedumu pret Garu.⁷⁶

Lasi *Kitáb-i-Íqán* un to, ko Visžēlīgais aizsūtīja Parīzes karalim⁷⁷ un viņam līdzīgajiem, lai tu apjaustu, kas notika pagātnē, un pārliecinātos, ka Mēs neesam tiekušies izplatīt nekārtības zemē pēc tam, kad tā bija labi sakārtota. Mēs mācām Viņa kalpus pilnībā tikai Dieva dēļ. Lai vērsas pie Viņa, kas to vēlas, un kas vēlas novērsties, lai novērsas. Mūsu žēlīgais Kungs, patiesi, ir visiem pietiekams un visuslavētais. Ak, garīdznieku pulki! Šī ir diena, kurā nekas no visām lietām un neviens no visiem vārdiem nevar nest jums labu, izņemot šo vārdu, kuru Dievs ir darījis par savas Lietas Izpaušmi un par Viņa visizcilāko titulu Rīta Zvaigzni visiem, kas atrodas radības valstībā. Svētīts ir tas cilvēks, kas ir atpazinis Visžēlīgā smaržu un ir ticis pieskaitīts pie nesvārstīgajiem. Jūsu zinātnes jums šajā dienā nenesīs labuma, to nenesīs jums arī jūsu mākslas, jūsu bagātības, jūsu godība. Atstājiet to visu aiz muguras un vērsiet skatus uz viscildenāko Vārdu, kuram pateicoties ir klajā nākuši Svētie Raksti un Grāmatas, un šis nepārprotamais vēstuļraksts. Atmetiet, ak, garīdznieku pulki, to, ko ir sacerējušas jūsu dīko iedomu un tukšās iztēles spalvas. Dievs ir! Zināšanas Auseklis ir atmirdzējis virs pārliecības apvāršņa.

Ak, Bāqir! Lasi un atceries, ko izsenis sacīja kāds ticīgais no tavas cilts: „Vai nokausiet cilvēku par to, ka viņš teicis: mans Kungs ir Dievs! – Viņš tak atnesis jums Pierādījumus no jūsu Kunga – ja viņš melo, tad viņa meli nāks pār viņu, bet, ja viņš saka taisnību, tad jūs var piemeklēt kas no tā, ko viņš jums sola. Paties, Dievs nav par ceļvedi tādiem, kas pārkāpēji un melkuļi.”⁷⁸

Ak tu, kas esi aizmaldījies! Ja tev attiecībā uz Mūsu izturēšanos ir kaut kādas šaubas, tad zini, ka Mēs varam apliecināt to, ko apliecināja

patš Dievs, iekams tika radītas debesis un zeme, ka nav cita Dieva, izņemot Viņu, visvareno, visdāsno. Mēs apliecinām, ka Viņš ir viens savā būtībā, viens savās īpašībās. Viņš ir sūtījis savus Vēstnešus un ir piesūtījis savas Grāmatas, lai tie varētu Viņa radībai vēstīt par taisno ceļu.

Vai šahs ir ticis informēts un ir izlēmis pievērt acis tavu izdarību priekšā? Vai arī, vilku baram kaucot, viņu ir sagrabušas bailes, jo šie vilki ir pametuši taisno ceļu un ir sekojuši tev bez jebkādiem skaidriem pierādījumiem vai bez Grāmatas? Mēs esam dzirdējuši, ka Persijas provinces ir tikušas rotātas ar taisnīguma rotu. Tomēr, kad Mēs ielūkojāmies ciešāk, Mēs atklājām, ka tur ir tirānijas iedīgli un netaisnības aizmetņi. Mēs redzam taisnību tirānu ķetnās. Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš to atbrīvo ar savas varas un savas valdīšanas spēku. Zem Viņa spārna, patiesi, atrodas viss, kas ir debesis un uz zemes. Nevienam netiek dotas tiesības protestēt pret kāda rīcību sakarā ar to, kas ir piemeklējis Dieva Lietu. Ikvienam, kas ir cēlis skatu uz viscildeno apvārsni, pieklājas cieši turēties pie pacietības saites un paļauties uz Dievu, palīgu briesmās, neierobežoto. Ak jūs, Dieva mīļotie! Atdzerieties gudrības avotā un traucieties gudrības virnās, un izsakiēties daiļrunīgi un gudri. To jums liek jūsu visvarenais, vizinošais Kungs!

Ak, Bāqir! Nepaļaujies uz savu godību un uz savu varu. Tu esi kā pēdējā saules atblāzma kalnos. Drīz tā izdzīsīs, kā to nolīcis Dievs, tas, kuram pieder viss, visaugstais. Tava godība un tev līdzīgo godība ir tikušas atceltas, un to, patiesi, ir nolīcis Viņš, pie kura atrodas Plāksnes Māte. Kur ir atrodams tas, kas strīdējās ar Dievu, un kur ir pazudis tas, kas nolīdzēja Viņa zīmes un novērsās no Viņa augstākās varas? Kur ir tie, kas ir nokāvuši Viņa izraudzītos un ir izlējuši Viņa svēto asinis? Apdomā, lai tu varbūt vari uztvert tevis nodarītā dvašu, ak, neprātīgo apšaubītāj! Tevis dēļ vaimanāja Apustulis⁷⁹ un raudāja Šķīstā,⁸⁰ tika nopostītas zemes un tumsa apņēma veselus apgabalus. Ak, garīdznieku pulki! Jūsu dēļ tika pazemoti cilvēki, norauts un samīdīts tika islāma karogs, un tā varenais tronis tika nodots. Ikvienu reizi, kad cilvēks ar redzējumu mēģināja pieturēties pie tā, kas pagodinātu islāmu, jūs sacēlāt klaigas un tādējādi neatļāvāt viņam sasniegt savu mērķi, bet zeme palika ieslīgusi nepārprotamā postā.

Padomā par Turcijas sultānu. Viņš kara negribēja, bet to gribējāt tādi kā jūs. Kad tā ugunis bija iedegtas un liesmas cēlās augstu, tas vājināja valdību un tautu. Ikviens godīgs un redzošs cilvēks apliecinās to. Posts izvērtās tik liels, ka dūmi no tā apņēma Noslēpumu zemi⁸¹ un tās apkaimi, un acīm redzams nāca tas, kas bija pateikts sultāna vēstuļrakstā. Tā tas ir nolikts Grāmatā pēc Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā, vēlējuma.

Ak, Mana Augstākā Spalva! Atstāj Vilku nepieminētu un atsauc atmiņā Čūsku,⁸² no kura cietsirdības stenēja visas radītās būtnes, un svētie trīcēja pie visiem locekļiem. To šajā godības apņemtajā stāvoklī liek visu vārdu Kungs. Šķīstā⁸³ raudāja par tavu negodīgumu, taču tu iedomājies, ka piederi pie Dieva Apustuļa ģimenes! To tev teica tava dvēsele, ak tu, kas atrāviies no Dieva, Kunga pār visu, kas ir bijis, un pār visu, kas būs. Spried taisni, ak tu, Čūska! Par kādu gan noziegumu tu sadzēli Dieva Apustuļa bērņus⁸⁴ un izlaupīji viņu mantību? Vai tu noliedz Viņu, kas radīja tevi, sakot: „Topi, un tas tapa”? Ar Dieva Apustuļa bērņiem tu esi izrīkojies, kā nav izrīkojušies nedz ‘Ád ar Húd, nedz Thamúd ar Šálih, nedz jūdi ar Dieva Garu,⁸⁵ visas radības Kungu. Vai tu noliedz sava Kunga zīmes, kuras vēl nebija atnākušas no Viņa Lietas debesīm, kad to priekšā jau noliecās visas pasaules grāmatas? Apceri, lai tu apjaustu, ko esi nodarījis, ak tu, nevērīgais atkritēj! Pavisam drīz tevi sagrābs nosodījuma svelme, kā tā sagrāba citus, kas nāca pirms tevis. Uzgaidi, ak tu, kas stājies partnerībā ar Dievu, redzamās un neredzamās radības Kungu! Šī ir tā diena, kuru ar sava Apustuļa mēli ir pieteicis Dievs. Domā, lai saprastu, ko Visžēlīgais ir sūtījis mums Korānā un šajā parakstītajā vēstuļrakstā. Lūk, šī ir diena, kurā ar nepārprotamām un nevienam nesaskaitāmām zīmēm ir nākusi atklāsmes Rīta Zvaigzne. Šī ir diena, kurā ikviens ar redzējumu apveltīts cilvēks ir sajutis radības pasaulē Visžēlīgā vēsmu nestās smaržas, un ikviens iejūtīgs cilvēks ir traucies uz sava Kunga, ķēniņu Kēniņa, žēlastības dzīvinošajiem ūdeņiem, ak tu, nevērīgais! Ir no jauna pastāstīts stāsts par Upuri,⁸⁶ un upurējamais nogāja savu gaitu līdz upurēšanas vietai un, pateicoties tavu roku nodarītajam, nekad neatgriezās, ak tu, izvirtušais nīdēj! Vai tu gan iedomājies, ka mocīšana pazemos šo Lietu? Nē, nekad, piesaucot Dieva iecelto Viņa atklāsmes

glabātuvi, ja vien tev tas ir aptverams. Būt bēdām pār tevi, tu, kas stājies savienībā ar Dievu, un būt bēdām pār tiem, kas pieņēma tevi sev par vadoni bez nepārprotamām zīmēm un bez apskaidrojošas Grāmatas. Cik skaitā daudz ir apspiedēju pirms tevis, kas ir cēlušies, lai apslāpētu Dieva gaismu, un cik daudz bezdievju, kas slepkavoja un laupīja, līdz no viņu nežēlības vaidēja cilvēku sirdis un dvēseles! Ir aptumšota taisnības saule, jo ienaida tronī ir nostiprinājies tirānijas iemiesojums, un tomēr ļaudis to nesaprot. Ir tapuši noslepkavoti Apustuļa bērni un viņu mantība izlaupīta. Saki: Vai gan tavā vērtējumā tie bija viņi paši vai viņu mantība, kas noliedza Dievu? Spried taisnīgi, ak tu, nelga, kas esi aiz plīvura šķirts no Dieva. Tu esi pieķēries vardarbībai un esi atmetis taisnīgumu; un pēc tā visas radītās būtnes vaimanāja, un tomēr tu paliec pie nevērīgajiem. Tu esi nonāvējis vecos un aplaupījis jaunus. Vai tu gan domā, ka tu aprīsi tos, kurus ir pulcējusi tava netaisnība? Nē, tik tiešām, ka Es esmu! Tā tev pasaka kāds, kas zina visu. Dievs ir! Tā manta, kas tev pieder, tev nenesīs labuma, nekas, ko tu esi savācis ar savu nežēlību. Tā apliecina tavs vizinošais Kungs. Tu esi cēlies, lai izdzēstu šīs Lietas gaismu; pavisam drīz pēc Viņa pieprasījuma tiks izdzēsta tevis paša gaisma. Viņš, patiesi, ir stiprais un varenais Kungs. Pasaules likteņi un to izmaiņas, un valstu varas nespēj noārdīt Viņa ieceres. Viņš dara savu gribu un pats ar savas valdīšanas spēku noliek savu gribu. Padomā par kamieļu mātīti. Kaut gan tā ir tikai dzīvnieks, tomēr Viszēlīgais ir pacēlis to tik augstā stāvoklī, ka zemes mēles to pieminēja un teica tās slavu. Patiesi, zem Viņa spārniem ir viss, kas atrodas debesīs un virs zemes. Nav cita Dieva, izņemot Viņu, visvareno, vislielo. Tā Mēs esam izrotājuši Mūsu vēstulraksta debesis ar Mūsu vārdu saulēm. Svētīts ir cilvēks, kas to ir iemantojis un ir to gaismas apgaismots, un būt bēdām pār tiem, kas novēršas no Viņa un noliedz Viņu, un aizmaldās no Viņa. Lai slavēts ir Dievs, pasaulu Kungs!

• • •

Kitáb-i-‘Ahd Derības grāmata

LAI ARĪ godības valstībā nav nevienas no pasaules ārišķībām, taču Mūsu gādības un samierināšanās dārgumu krātuvē Mēs esam saviem mantiniekiem novēlējuši lielisku un nenovērtējamu mantojumu. Mēs neesam novēlējuši laicīgas bagātības un tāpat neesam pielikuši tās rūpes, kas ar tādām saistītos. Pie Dieva! Zemes bagātībās slēpjas bailes un briesmas. Atceries un padomā par to, ko Korānā ir atklājis Visžēlīgais: „Vai! ik dzēlējam, pēlējam, kas krāj mantu un skaita, un tic, ka manta šo mūžošot!”⁸⁷ Gaistošas ir pasaules bagātības. It viss, kas iznīkst un mainās, nav un arī nekad nav bijis uzmanības vērts, varbūt tikai saprāta robežās.

Šī Pārestības Cietušajā mērķis, izturot bēdas un likstas, vēstījot svētās vārsmas un uzrādot pierādījumus, ir bijis tikai izdzēst naidīguma un ienaida liesmas, lai cilvēku siržu apvārsnis iemirdzētos saskaņas gaismā un lai tās iemantotu īstu mieru un rimtību. No dievišķā vēstulraksta ausmas malas spoža atmirdz vārdu rīta zvaigzne, un ikvienam ir pienākums vērst skatus uz to: Mēs mudinām jūs: Ak, pasaules tautas, ievērot it visu, kas cels jūsu stāvokli. Turieties stingri pie Dieva bijāšanas un kļaujieties pie pareizā. Patiesi, Es saku: Mēle ir dota, lai minētu to, kas ir labs, neaptraipiet to ar nepiedienīgām runām. Dievs ir piedēvis to, kas ir pagājis. No šī brīža ikvienam jāsaņem tas, kas ir piedienīgs un piemērots un jāatturas no nonievāšanas un pulgošanas, un no visa, kas izsauc cilvēkos skumjas. Augsts ir cilvēka stāvoklis! Nav nemaz tik ilgi, kad šis Vārds nāca no Mūsu Godības Spalvas dārgumu glabātuves: Diža un svētīta ir šī Diena, tā Diena, kurā viss, kas snauž cilvēkā, ir ticis un tiks darīts redzams. Cildens ir cilvēka stāvoklis, ja vien viņš paliktu

stingrs un nelokāms Lietā. Viszēlīgā acīs īsts cilvēks ir it kā debess jums; saule un mēness tajā ir viņa redze un dzirde, un tā zvaigznes ir viņa mirdzošais un spožais raksturs. Viņa stāvoklis ir visizcilākais, un viņa ietekme audzina esības pasauli.

Ikviena uztveroša dvēsele, kas šajā Dienā ir ieelpojusi Viņa tērpa smaržu, un ir sirdsšķīstībā cēlusi skatu uz godībā mirdzošo apvārsni, Sārtajā Grāmatā tiek pieskaitīta pie Bahá ļaudīm. Manā vārdā, tveriet Manas mīlošās laipnības kausu, atveldzējieties pilnībā Mana goda un Mana brīnuma pieminēšanā.

Ak jūs, kas mājot uz zemes! Dieva reliģija ir atklāta mīlestībai un vienotībai; nepadariet to par naida un strīdu cēloni. Redzošu cilvēku acīm un viscildenāko vīziju redzējušajiem Godības Spalva ir atklājusi it visu, kas var būt par iedarbīgu līdzekli cilvēku laimes un labklājības nodrošināšanai un sekmēšanai. Bet šīs zemes neprātīgie, ļaunu kaislību un iekāru baroti, ir atstājuši neievērotu Viņa augstāko gudrību. Viņš, patiesi, ir visuviedais, bet viņu vārdus un darbus diktē dīka iztēle un uzpūtīgas iedomas.

Ak jūs, Dieva mīlotie un pilnvarotie! Ķēniņi ir spēka izpausmes un Dieva varenības un bagātību gaismas avoti. Lūdzieties viņu vārdā. Viņš ir piešķīris viņiem zemes valdīšanā, un savā īpašumā atstājis cilvēku sirdis.

Sadursmes un strīdi Viņa Grāmatā ir kategoriski aizliegti. Tāds ir Dieva nolikums šajā diženajā atklāsmē. Dievišķā kārtā tas tiek nodrošināts pret atcelšanu un to apņem Viņa apliecinājuma mirdzošais tērps. Patiesi, Viņš ir viszinošais, visuviedais.

Ikvienam ir pienākums palīdzēt tiem noteikšanas gaismas lējējiem un pavēļu avotiem, kas kā ar rotām izceļas ar taisnprātību un godīgumu. Lai svētīti ir valdītāji un mācītie Bahá ļaužu vidū! Tie ir Mani pilnvarotie starp Maniem kalpiem un Manu baušļu izpausmes Manu ļaužu vidū. Lai nāk pār viņiem Mana godība, Manas svētības un Mana žēlastība, kas ir pārņēmušas esības pasauli. Šajā sakarā izteikumiem, kuri ir atklāti *Kitáb-i-Aqdas*, ir tāds spēks, ka no to vārdu apvāršņa mirdzoša un spoža staro dievišķās žēlastības gaisma.

Ak, Mani Zari! Esības pasaulē slēpti dus vareni spēki, visaugstākās iespējas. Pievērsiet tiem un to vienojošajai ietekmei savus skatus, bet nevis domstarpībām, kas rodas sakarā ar tiem.

Dievišķā testamenta atstājēja griba ir, lūk, kāda: Aghsán, Afnán un Manai saimei katram pa vienam un visiem kopā nākas celt skatus uz Visvarenāko Zaru. Apsveriet to, ko Mēs esam atklājuši savā *Vissvētākajā Grāmata*: „Kad Manas klātbūtnes okeāns atkāpsies un Manas atklāsmes Grāmata būs nobeigta, vērsiet savu skatu uz Dieva izraudzīto, kas ir atzarojies no šīs Mūžsēnās Saknes.” Šis svētās vārsmas objekts ir tikai Visvarenais Zars [‘Abdu’l-Bahá]. Lūk, tā Mēs esam žēlīgi pavēstījuši savu iedarbīgo gribu, un, patiesi, Es esmu žēlīgais, visdāsnaiss. Patiesi, Dievs ir nolīcis, ka Lielākā Zara [Muḥammad ‘Alí] stāvoklis būtu zemāks par Dižākā Zara [‘Abdu’l-Bahá] stāvokli. Viņš, patiesi, ir tas, kas paaugstina, visuviedais. Mēs izraudzījām „Lielāko” pēc „Dižākā”, kā to noteica vizziņš, par visu informētais.

Katram tiek uzlikts par pienākumu paust mīlestību pret Aghsán, bet Dievs viņiem nav piešķīris tiesības uz citu cilvēku īpašumu.

Ak, Mani Aghsán, Mani Afnán un Mana saime! Mēs mudinām jūs būt Dieva, veikt teicamus darbus un darīt to, kas pieklājas un kalpo jūsu stāvokļa celšanai. Patiesi, Es saku: Dieva bijāšana ir vislielākais pavēlnieks, kas spēj nest uzvaru Dieva Lietai, un šim pavēlniekam vispiemērotākie pulki ir bijuši un ir tie, kam ir patiesa daba un kas dara šķīstus un labestīgus darbus.

Saki: Ak, kalpi! Nepielaidiet, ka līdzekļi kārtības nodrošināšanai kļūst par cēloni apjukumam un vienotības svira – par nesaskaņu izraisītāju. Mēs ļoti gribam cerēt, ka Bahá ļaudis vadīsies no šiem svētīgajiem vārdiem: „Saki: Visas lietas nāk no Dieva.” Šie cildenie vārdi ir kā ūdens naida un naidīguma izdzēšanai, kuri vēl aizvien gruzd cilvēku krūtīs un sirdīs. Paklausot šai vienai atziņai, cikstošās tautas un ciltis sasniegs patiesas vienotības gaismu. Patiesi, Viņš runā patiesību un Viņš ceļā iet pa priekšu. Viņš ir visuspēcīgais, cildenais, žēlīgais.

Ikvienam pieklājas izrādīt cieņu un laipnību Aghsán, lai tādējādi godināta taptu Dieva Lieta un augstu celts Viņa Vārds. Šis pienākums

ir ticis atgādināts atkal un atkal un ir ierakstīts Svētajos Rakstos. Labi ir tam, kas ir kļuvis spējīgs sasniegt to, ko Lēmējs, Sirmgalvis ir viņam paredzējis un parakstījis. Bez tam jums tiek vēlēts cienīt Svētā Nama locekļus, Afnán un saimi. Mēs tāpat atgādinām jums kalpot visām tautām un tiekties pēc pasaules pilnveidošanas.

Viņš, kas ir pasaules Ilgojums, ir sūtījis mums vārdus, kas ir būtiski, jo veicina pasaules atjaunināšanu un atdzimšanu, un zemes tautu un cilšu pestīšanu. Vērīgi ieklausies Godības Spalvas padomos. Tēv no tā būs vairāk labuma nekā no visa, kas atrodas uz zemes. To apliecina Mana godinošā un brīnumainā Grāmata.

• • •

Lawḥ-i-Ard-i-Bá

Bá zemes vēstuļraksts

LAI SLAVA tam, kas pagodināja Bá⁸⁸ zemi ar savu klātbūtni, ap kuru vijas visi vārdi. Ikviens atoms uz zemes ir pavēstījis visām radītajām būtnēm, ka aiz cietuma pilsētas vārtiem ir parādījusies un virs apvāršņa tur ir uzlēkusi visdaiļākā Zvaigzne, Dieva Visvarenais Zars – Viņa mūžsenais un nemainīgais noslēpums – iedams savu ceļu uz citu zemi. Tāpēc šo cietuma pilsētu ir apņēmušas bēdas, kamēr cita zeme līksmo. Cildens, neizmērojami cildens ir mūsu Kungs, debesu un zemes darinātājs un visu būtņu Radītājs, kura augstākajai varai pateicoties tika atdarītas cietuma durvis, tādējādi ļaujot piepildīties tam, kas iepriekš bija ticis pareģots vēstuļrakstos. Patiesi, Viņš spēj piepildīt savu gribu, un Viņa rokās ir valdīšana pār visām radībām. Viņš ir visuspēcīgais, vizinošais, visuviedais.

Svētīta, divreiz svētīta ir zeme, kuru minušas viņa pēdas, acis, kuras ir priecējis viņa vaiga skaistums, ausis, kurām bija gods saklausīt viņa aicinājumu, sirds, kura baudījusi viņa mīlestības saldmi, krūtis, kuras ir cilājusi viņa pieminēšana, spalva, kas ir teikusi viņa slavu, vīstoklis, kas ir nesis liecību par viņa uzrakstīto. Mēs lūdzam Dievu – svētīts un cildināts lai top Viņš! – lai Viņš Mūs spēj drīz pagodināt ar viņa drīzu satikšanu. Patiesi, Viņš ir visudzirdošais, visuspēcīgais, tas, kas dod atbildes.

• • •

Izvilcumi no citiem vēstulrakstiem

DIEVS apliecina, ka nav cita Dieva, izņemot Viņu, un ka Viņš, kas ir atnācis no dievišķās atklāsmes debesīm, ir glabātais noslēpums, neizdibināmā mīkla, kura nāksana tika pareģota Dieva Grāmatā un kuru ir ievadijuši Viņa pravieši un vēstneši. Pateicoties Viņam, noslēpumi ir tikušas atšķetināti, plīvuri ir tikuši pušu rauti un zīmes un liecības ir tikušas atsegta. Raugi! Viņš it tagad nācis redzams. Viņš nes gaismā visu, ko Viņš grib, un staigā zemes augstajās takās, pārļaicīgā cildenumā un spēkā tērpts.

Svētīts ir tas stiprais, kas sadragās tukšā iztēlē iedomātus dievus ar tā sava Kunga vārda spēku, kas valda pār visiem cilvēkiem.

Ak, Mans Afnán! Mēs ļoti labprāt pieminētu tavu vārdu kā žēlastības zīmi no Mūsu puses, lai Manis pieminēšanas saldā smarža pievilktu tevi Manai valstībai un pievestu tevi tuvu pie Manas augstības Mājokļa, kas ir ticis uzcelts ar šī vārda spēku, tā vārda, kas ir licis nodrebēt visiem pamatiem.

Saki: Ak, zemes tautas! Dievs ir taisns! It viss, kas jūsu Kunga, atgriešanās dienas Valdnieka, Grāmatās ir ticis jums apsolīts, ir parādījies un ir nācis redzams. Raugiet, lai pasaules likteņu pavērsieni neattur jūs atpakaļ no Viņa. Viņš ir augstākā patiesība. Pavisam drīz viss redzamais iznīks, un pastāvēs tikai tas, ko ir pavēstījis Dievs, kungu Kungs.

Saki: Šī ir vērtīgu darbu Diena, kaut jūs to apjaustu. Šī ir Dieva godināšanas un Viņa Vārda skaidrošanas diena, kaut jūs to spētu saskatīt. Pametiet lietas, kurām cilvēki ir pieķērušies, un turieties cieši pie tā, ko jums ir iedalījis Dievs, palīgs briesmās, pašpastāvošais. Ātri tuvojas diena, kad no visām zemes bagātībām jums augļu nebūs. To

apliecina vārdu Kungs, kas pasludina: Patiesi, nav cita Dieva, izņemot Viņu, augstāko patiesību, neredzamo lietu zinātāju.

Labi ir tev, ak, Mans Afnán, jo tev iekrita tas gods saņemt Manas svētās vārsmas, tu esi ieelpojis Manas atklāsmes saldo elpu un esi atsaucies uz Manu aicinājumu laikā, kad Mani pulgoja kalpi un Mana radība, aizmezdami Grāmatu Māti un pieķeroties diku iedomu un tukšas iztēles aizstāvju pavēlēm. Tā Dižuma Mēle ir runājusi izteikumu valstībā pēc Dieva, radības Kunga pavēles.

Paliec apzinīgs un neatlaidīgs kalpošanā Lietuvai un ar sava Kunga vārda – visu redzamo un neredzamo lietu īpašnieka – palīdzību saglabā tev piešķirto stāvokli. Es zvēru pie Dieva taisnības! Ja jebkuram tiktu pastāstīts tas, kas ir cilvēku acīm segts, viņu pārņemtu tāda liksmē, ka viņš celtos spārnos lidojumam pie Dieva, Kunga pār visu, kas ir bijis un kas būs.

Lai šī godība nāk pār tevi un pār tiem, kas ir iemantojuši tavu tuvumu un ir sapratuši visvarenā, vismilošā Dieva, augstās Spalvas pavēstītā un šajā vēstulrakstā pierakstītā nozīmi.

LAI VISA slava nāk pār Tevi, ak, mans Dievs, jo Tu esi rotājis pasauli ar rītausmas krāšņumu, kas seko naktij, kurā piedzima Tavas pārlaicīgās valdīšanas Izpausmes Priekštecis, Tavas dievišķās būtības un Tavas augstākās varas atklāsmes Rīta Zvaigzne. Es lūdzu Tevi, ak, debesu Radītāj un vārdu Darinātāj, lai tu žēlīgi palīdzi tiem, kas ir meklējuši patvērumu Tavas pārpilnās žēlsirdības pavēnī un ir pacēlušī savas balsis pasaules tautu vidū, lai godinātu Tavu vārdu.

Ak, mans Dievs! Tu redzi visas cilvēces Kungu ierobežotu savā diženajā cietumā, skaļi piesaucot Tavu vārdu, skatoties uz Tavu vaigu, pasludinot vēstis, kuras ir ieliksmojušas Tavas radības un atklāsmes valstību pilsoņus. Ak, mans Dievs! Es redzu pats sevi Tavu kalpu roku gūstā, taču Viņa sejā krāšņa atmirdz Tavas augstākās varas un Tava nepieņemamā spēka atklāsmju gaisma, kas nepārprotami liek visiem zināt, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis. Tāpat Tavus nodomus nevar izjaukt vareno vara un Tavā priekšā nostāvēt nevar

valdnieku augšupeja. Ar savas valdīšanas spēku Tu dari, ko Tu gribi, pateicoties Tavai augstākajai varai, kas apņēm visas radītās būtnes, un Tu noliec to, kas Tev tīk ar savas pavēlēšanas spēku uz Tavu vēlējumu, kas pārņēmis visu radību.

Es lūdzu Tevi, piesaucot Tavas Izpaušmes godību un Tavas varas spēku, Tavu valdīšanu un Tavu paaugstināšanu, lai Tu nestu uzvaru tiem, kas ir cēlušies, lai kalpotu Tev, kas ir palīdzējuši Tavai Lietai un ir zemojušies Tava vaiga gaismas spožumā. Dari tos, ak, mans Kungs, kas nesīs mums uzvaru pār Taviem ienaidniekiem, un liec viņiem būt nesatricinātiem Tavā kalpošanā, lai ar viņu palīdzību Tavās valstībās varētu tikt konstatēti pierādījumi Tavai valdīšanai un Tavās zemēs izpaustos Tava nepieņemamā spēka zīmes. Patiesi, Tev ir varēšana darīt visu, ko Tu gribi; nav cita Dieva kā vien Tu, palīgs briesmās, pašpastāvošais.

Šis slavas apņemtāis vēstuļraksts tika pavēstīts [Báb] dzimšanas gadskārtā, lai tu varētu noskaidrot to pazemības un izlūgšanās garā un teikt pateicību savam Kungam, vizzinošajam, par visu informētajam. Pūlies, cik vien spēj, kalpot Dievam tā, lai no tevis nāktu darbi, kas iemūžinās atmiņu par tevi augstajās godības debesīs.

Saki: Lai godība ar Tevi, ak, mans Kungs! Es piesaucu Tavu zīmju Ausmas Vietu un Tavu nepārprotamo zīmju Atklājēju, lai es visos apstākļos spēju cieši turēties pie Tavas mīlošās gādības saites un tverties pie Tavas augstsirdības tērpa vīles. Tad pieskaiti mani pie tiem, kuru pasaules likteņu pavērsieni nav spējuši kavēt kalpot un būt uzticīgiem Tev, kuru cilvēku uzbrukumi nav spējuši traucēt Tava vārda daudzināšanā un Tavas slavas teikšanā. Esi žēlīgs un palidzi man, ak, mans Kungs, darīt visu, kas Tev ir tīkams un kā Tu ilgojies. Tad dari mani spējīgu piepildīt to, kas katru dienu cildinās Tavu vārdu un kurs liesmās Tavas mīlestības uguni.

Tu, patiesi, esi piedodošais, dāsnais.

AK, ḤUSAYN! Lai dod Dievs, ka Tu esi vienmēr gaišs un starojošs, lai izstarotu Patiesības Saules gaismu un lai tu spētu raisīt mēli Dieva vārda daudzināšanai, jo tas no visiem darbiem ir tas teicamākais.

Padomā par to milzīgo skaitu dvēseļu, kas šķīta kārojam un slāpstam, un kas, esības pasaules dzīvības ūdeņu okeānam uzbangojot, tos neiemantoja, tāpēc ka nespēja atteikties no savām dikajām iedomām un apzināti apjaust to, kas ir visu zināšanu Objekts. Šī nespēja ir maksa par to, ko viņu rokas bija agrāk pastrādājušas.

Teic pateicību pasaules Vismīļotajam par to, ka Viņš tev žēlsirdīgi palīdzēja iemantot apstiprinājumu šajā godību nesošajā Lietā. Bez tam lūdz, lai Viņš savus mīļotos tajā stiprina, jo nemieru cēlāju musinošie raksti ir izplatījušies un ļaunu pareģoņu klaigas ir uzvirmojušas. Laimīgi ir tie, kas pilnīgi ir atstājuši aiz muguras visu pārējo, tikai Dievu vien nē, un ir cieši turējušies pie tā, ko spēcīgais un varenais Kungs viņiem vēlējis.

Lai Viņa godība nāk pār tevi un tiem, kuri šo vareno Lietu saskatīja un pieņēma.

ŠIS IR vēstulraksts, kuru esības Kungs ir sūtījis no sava cildenā stāvokļa par godu tiem, kas ir ticējuši visvarenajam, vismīlošajam Dievam.

Svētīts ir ceļinieks, kas ir atpazinis Ilgoto, un meklētājs, kas ir uzklājis aicinājumu no visas cilvēces nodomu Mērķa, un mācītais, kas ir ticējis Dievam, palīgam briesmās, pašpastāvošajam.

Cik liels ir to mācīto skaits, kas ir novirzījušies no Dieva ceļa, un cik daudzskaitlīgi ir nemācīti cilvēki, kas ir sapratuši patiesību un ir traukušies pie Viņa un sacījuši: „Esi slavēts Tu, visu redzamo un neredzamo būtņu Kungs!”

Dievs ir taisns! Pasaules apvārsnis ir iemirdzējies diženā Spīdekļa gaismā, un tomēr lielākā daļa cilvēku to neuztver. Patiesi, visu cilvēku acu priekšā darbojas visaugstākā patiesība. To apliecina Viņš, kas pašā pasaules sirdī dara zināmu: „Patiesi, nav neviena cita Dieva, izņemot Mani, kam ir vara pār visām būtnēm, kādas ir bijušas pagātnē un kādas būs nākotnē.”

Liela ir svētība ticīgajam, kas ir spēris soļus pretim Viņam un ir ticis pieļauts Viņa tuvumā, un būt bēdām pār ikvienu neticīgo, kas ir novērsies no Dieva un ir sekojis gaisīgajiem un atstumtajiem.

AK, DRAUGS! Mēs šajā diženajā atklāsmē vadījām ar *Bayán* ikvienu, lai tas skatās pats ar savām acīm un klausās pats ar savām ausīm. Tomēr, kad pasaules apvārsnis iegaismojās ar šīs atklāsmes spožo gaismu, daudzi ļaudis piemirsa šo dievišķo bausli, pazaudēja no redzesloka šo debesu mudinājumu un ieslīga pašu prātu izgudrotās tukšās iedomās. Patiesi, taisnības un godprātības saules vaigs ir slēpts aiz šo neprāšu ieņemto dīko iedomu mākoņa. Tāpēc nav jābrīnās, ka uzmanību saista tumsas putnu lidināšanās. Ar Vismīļotā vārda spēku aicini jūtīgās dvēseles Dieva svētajā sētā, lai tām neietu secen dzīvības ūdens no debesu strūklakas. Patiesi, Viņš ir žēlīgais, piedodošais.

Dieva mīlošās laipnības skats – lai Viņš ir augstu godāts! – ir bijis mūžam vērstis uz Viņa vismīļotajiem draugiem. Patiesi, Viņš ir viens, kas zina un atceras.

AK, JAVÁD! Šīs Dienas lielums ir tāds, ka pati Stunda ir satraukuma pārņemta, un visi debesu Svētie Raksti apliecina tās aizraujošo cēlumu. Šajā Dienā Grāmata svinīgi apliecina Viņa godību, un Svāri tiek uzstādīti savas balsis pacelšanai. Šī ir Diena, kurā Šīraļ skaļi iesaucās: „Es esmu taisnais ceļš”, un Sinaja kalns sauca: „Patiesi, ir atnācis atklāsmes Kungs”.

Nekrietnu tieksmju reibuma pārņemti, zemes mītnieki atrodas stingrā mulsumā. Tāpēc viņiem ir liegtas brīnumainās Dieva zīmes, viņiem netiek ļauts sasniegt augstāko mērķi un ir laupīts dievišķās žēlastības viļņojums.

Dieva cilvēkiem pienākas būt iecietīgiem. Viņiem ir jāsludina Dieva Vārds atbilstoši klausītāju sapratnes un uztveres mēram, lai cilvēku bērni varbūt varētu atmesties no vienaldzības un celt skatus uz šo apvārsni, kas ir neizmērojami augstāks pār visiem apvārsņiem.

Ak, Javád! Dieva daudzveidīgās veltes ir vienmēr tikušas un vienmēr tiks tev garantētas. Lai slavēts ir Dievs! Tu esi ticis pasargāts no vislielākajām šausmām un tev ir izdevies tuvināties Diženajam dāsnumam laikā, kad atpazīt mūžīgo Ķēniņu traucēja ārējā spožuma plīvuri, proti, šī laika garīdznieki. Dārgu kā pats savu dzīvību glabā šo Visugodinātās Spalvas pausto liecību un no visa spēka tiecies saglabāt to ar visas radības Mīlotā vārda spēku, lai šis cēlais gods būtu nodrošināts pret laupītāju acīm un rokām. Patiesi, tavš Kungs ir skaidrotājs, vizzinošais.

Nodod šī Pārestības Cietušā sveicienus mīļotajiem draugiem tajā apgabalā un atgādini viņiem Mūsu brīnumainās un pacilātās atmiņas, lai tie varbūt spētu atteikties no lietām, kuras pievelk cilvēkus un piesaistītu savas sirdis pie Dieva un paliktu attīrīti no nepiedienīgiem darbiem un centieniem.

Lai Visvarenā, Visuviedā godība nāk pār tevi un saistītajiem ar tevi.

MĒS PIEMINĀM kādu, kuru pievilka Mūsu aicinājums, kad tas atskanēja no netveramas godības virsotnēm, un kurš cēla savu vaigu uz Dievu, radības Kungu. Viņš tiek pieskaitīts pie tiem, kas ir dzirdējuši sava Kunga aicinājumu un ir atsaukušies uz to laikā, kad pasaules tautas ir acīmredzamu plīvuru apņēmtas. Viņš apliecina to, ko ir apliecinājis Dievs, un atzīst savu ticēšanu tam, ko ir runājusi Dižuma Mēle. To šajā brīnumainajā vēstuļrakstā apliecina vārdu Kungs.

Ak, Mana cildenā Spalva! Manā vārdā nes viņam prieka vēsti par lietām, kuras viņam ir iecerējis visspēcīgais, visvarenais Dievs. Patiesi, lielāko laika daļu viņu ir apņēmušas daudzas un dažādas bēdas un, patiesi, viņa žēlīgais Kungs redz un zina visu. Liksmojies pāri kūšājošā priekā, jo šis Pārestības Cietušais ir pievērsis tev savu vaigu, ir minējis tavu vārdu jau agrāk un piemin to tieši šobrīd.

Manā vārdā sveicini Manus mīļotos draugus un nodod viņiem vēstis par viņu Kunga, devēja, visucēlsirdīgā, žēlīgajām veltēm. Mēs sūtām savus sveicienus tiem ticīgajiem, kas ir cieši satvēruši Drošo Rokturi un ir veldzējušies izmeklētā uzticības vīnā, kuru sniedz tava visvarenā, visuslavētā Kunga labvēlības roka.

Šajā Dienā dzirdēšanas maņa izsaucas: „Šī ir mana Diena, kurā es saklausu brīnumaino balsi, kas nāk no mana Kunga, gaišreģa, dzirdošā, cietuma iežogojuma.” Un redzes maņa skaļi sauc: „Patiesi, šī ir mana Diena, jo es skatu godības Rīta Zvaigzni spoži atmirdzam uz vēlējumu no tā, kas ir lēmējs un visuspēcīgais.” Svētīta ir tā augs, kas ir saklausījusi aicinājumu: „Skaties, tad tu redzēsi Mani.”⁸⁹ un laimīga ir tā acs, kas ir skatījusi visbrīnumaino zīmi paceļamies pie zaigojošā apvāršņa.

Saki: Ak, valdnieku un mācīto, un gudro pulki! Ir pienākusi apsolītā diena, un Pulku Kungs ir parādījies. Lielā liksmē liksmojiet par šo visaugstāko laimi. Tad palīdziet Viņam ar gudrības valodas spēku. To liek jums Viņš, kas ir vienmēr sludinājis: „Patiesi, nav cita Dieva, izņemot Mani, viszinošo, visuviedo.”

Lai nāk pār tevi un tiem, kas ir ar tevi, Viņa godība, un lai tie uzklausu vārdus, kurus tu runā, teicot šo vareno, šo pārļaicīgo atklāsmi.

AK TU, kas nes Manu vārdu *Jūd* („Dāsnums”)⁹⁰ Lai nāk pār tevi Mana godība. Uzklāsi to, ko tu jau dzirdēji agrāk, kad virs Irākas apvāršņa spoži uzlēca liecības Auseklis, kad Bagdāde kalpoja kā tava cildenā, varenā Kunga troņa sēdeklis.

Es dodu liecību, ka tu esi ieklausījies Dieva melodijā un Viņa runas mīļumā, esi vērsis ausi dievišķās atklāsmes Dūjas dūdošanai un esi dzirdējis uzticības Lakstīgalu uz godības Zara izplūstam dziesmā: Patiesi, nav cita Dieva, izņemot Mani, nepielīdzināmo, par visu informēto.

Ak tu, kas nes Manu vārdu! Dieva mīlošās laipnības skati ir tikuši un vēl arvien tiek vērsti uz tevi. Viņa tuvumā būdams, tu esi dzirdējis viena patiesā Dieva balsi – lai godība Viņam augstībā! – un esi skatījis atsegtu Viņa dievišķās zināšanas gaismas mirdzumu. Apsver uz brīdi! Cik cildena ir augstākās patiesības valoda un cik zemiski nožēlojami cilvēku dīkie un tukšie apgalvojumi. Sastrēgušās tukšās iedomas ir aizbāzušās un piesārņojušās cilvēkiem ausis tā, ka tās vairs nesadzird Dieva balsi, un cilvēku mācītības plīvuri un tukšās iedomas nav ļāvušas viņu acīm skatīt Viņa vaiga gaismas mirdzumu. Ar spēka un varenības roku Mēs

esam paglābuši vairākas dvēseles no draudošas iznīcības un izdzēšanas dumberāja un devuši tām iespēju sasniegt godības Rīta Zvaigzni. Turklāt Mēs esam atseguši dievišķos noslēpumus un visskaidrākajā valodā pareģojuši nākotnes notikumus, tā ka nedz neticīgo šaubas, nedz uzpūtīgo noliegumi, nedz nevērīgo sačukstēšanās nespēj atturēt patiesības meklētājus no vienīgā patiesā Dieva gaismas avota. Tomēr šķiet, ka dažus cilvēkus ir sagrābusi krītamā kaite, un citi tiek šķelti kā dobji koku celmi. Tie pamet viscildenāko Dievu, kura vienas atsevišķas vārsmas atklāsmes priekšā nenožīmībā un niecībā nobāl visi pagājības un arī vēlāku laiku Svētie Raksti, – un piesien sirdis melu stāstiem, un seko tukšiem vārdiem.

Nav šaubu, ka tu esi veldzējies Manas valodas okeānā un esi bijis par liecinieku Manas gudrības saules spožumam. Tāpat tu esi dzirdējis neticīgo izteikumus, kuri nedz pazīst ticības pamatprincipus, nedz ir baudījuši no izmeklētā vīna, kuru ir vaļā taisījis Mana vārda – palīgs briesmās, pašpastāvošais – spēks. Lūdz no Dieva, lai ar patiesu sapratni apveltītie ticīgi var žēlīgi kļūt spējīgi darīt darbus, kas ir Viņam tīkami.

Cik dīvaini, ka, neraugoties uz šo skaļo aicinājumu, neraugoties uz šo brīnumaino atklāsmi, Mēs ievērojam, ka vairākums cilvēku ir piesējuši sirdis pasaules ārišķībām un ka tos smagi plosa bailes un nemiers, kas izriet no uzmācīgām šaubām un ļaunām tieksmēm. Saki: Šī ir Dieva Diena; bīstieties Dieva un neesiet no tiem, kas Viņam netic. Atstājiet tukšas runas aiz muguras un raugieties uz Manu atklāsmi ar Manām acīm. Uz to jūs esat tikuši rosināti debesu Grāmatās un Svētajos Rakstos, Vīstokļos un Plāksnēs.

Celies un kalpo sava Kunga Lietai; tad pavēstī cilvēkiem prieka vēstis par šo spožo Gaismu, kuras atklāsmi Dievs paziņoja ar saviem praviešiem un vēstnešiem. Vēl jo vairāk, pamāci ikvienu ievērot apdomību, kā to ir nolīcis Viņš, un Dieva vārdā dod viņiem zināt, sacīdams: Šajā Dieva Dienā ikvienam ir pienākums nodoties Lietas mācīšanai ar visaugstāko piesardzību un nelokāmību. Ja viņš atrod tīru augsni, lai viņš sēj Dieva Vārda sēklu, ja nē, labāk lai ievēro klusumu.

Nē tik sen atpakaļ Visugodinātā Spalva atklāja Sārtajā Grāmatā šo viscildenāko Vārdu: „Dievišķās gudrības debesis apgaismoja divi

spīdekļi: apspriede un līdzjūtība”. Lai dod Dievs, ka visi spētu ievērot šo svarīgo un svētīgo vārdu.

Šķiet, ka zināmiem cilvēkiem pilnīgi trūkst sapratnes. Turoties pie dīku iedomu saites viņi nespēj satvert Drošo Rokturi. Tik tiešām, k`a Es esmu dzīvs! Ja viņi kaut brītiņu godīgi padomātu par to, ko mums ir sūtījis Visžēlīgais, viņi, visi kā viens, spontāni izrunātu, lūk, šos vārdus: „Patiesi, Tu esi patiesība, acīmredzamā patiesība.”

Visos apstākļos tev pieklājas vērst skatu uz vienu patieso Dievu un dedzīgi tiekties kalpot Viņa Lietai. Atsauc atmiņā laiku, kad tu biji Mans biedrs godības Mājoklī un dzirdēji no Manis to, ko Viņš, kas sarunājās ar Dievu [Mozus], dzirdēja dievišķās zināšanas Sinaja kalnā. Tā Mēs tev žēlīgi palīdzējām, vērdzdami tevi spējīgu saskatīt patiesību, un piekodinājām tev pateikties savam dāsnajam Kungam. Ar Manu vārdu – Visvarenais, Uzticīgais – tev ir jānodrošina šis cildenais stāvoklis.

Manā vārdā nodod sveicienus Maniem mīļotajiem un atļauj tiem klausīties Manā saldajā balsī. To pavēl tavs Pavēlnieks pagātnē; patiesi, Es esmu Lēmējs, par visu informētais. Lai nāk Mana slava pār tevi un tiem, kas ieklausās vārdos par šo svarīgo Lietu un kas mīl tevi Dieva, pasaulu Kunga dēļ.

AK, HAYDAR!⁹¹ Šis Pārestības Cietušais ir dzirdējis atskanam tavu balsi, kalpojot Dieva Lietai un Viņš labi apzinās tās prieka jūtas, kādas Viņa mīlestība izraisīja tavā sirdī, un tava nemiera sāpes, redzot to, kas ir noticis ar Viņa mīļotajiem. Tik tiešām, ka Dievs ir žēlīgs! Visu pasauli nomāc skumjas par to, kā cilvēci mulsina šaubas un domstarpības. Dieva, vārdu Kunga, ļaudis ir tik lielā mērā ienaidnieku ielenkti, ka augstā paradīze ir vaimanājusi un skaļi stenējuši ir visaugstāko debesu iemītnieki un tie, kas dienu un nakti riņķo ap troni.

Ak, ‘Alī! Bēdas un likstas nespēj ierobežot tavu visžēlīgo Kungu. Patiesi, Viņš ir cēlies cīņai par Dieva Lietu tādā veidā, ka nedz pasaules nomācošo vara, nedz valstu tirānija nespēj Viņu izbiedēt. Viņš skaļi sauc starp zemi un debesīm un saka: Apsolītā diena ir pienākusi. Radības Kungs pasludina: Patiesi, nav cita Dieva, izņemot Mani, visvareno, visdāsno.

Ak, 'Alí! Naivā vēlēšanās ar savām mutēm izdzēst Dieva gaismu un ar saviem darbiem izdzēst degošā krūma liesmas. Saki: Nožēlojams, patiesi, ir tavs posts, ak tu, maldu un alošanās iemiesojums. Bīsties Dieva un neatraidi debesu žēlastību, kas ir lējusi savus starus pār visu pasauli. Saki: Ir parādījies Viņš, kas ir apslēptā vārda Paudējs, kaut jūs jel to zinātu. Ir atnācis Viņš, kura atnākšana tika pareģota debesu Svētajos Rakstos, ak, kaut jūs to saprastu. Pasaules apvārsnis ir izgaismots ar šīs visdiženās atklāsmes mirdzumu. Ar starojošām sirdīm traucieties un neesiet no tiem, kam laupīta saprašana. Ir situši pareģotā stunda un cilvēce ir noliekta ceļos. To apliecina Dieva godājamie kalpi.

Ak, Ḥaydar-'Alí! Tik tiešām, ka Dievs ir taisnīgs! *Bayán* taures skaņa ir atskanējusi, ka to bija nolīcis žēlīgais Kungs, un visi, kas ir debesīs un uz zemes slīga nemaņā, izņemot tos, kas bija atraisījušies no pasaules un kas kļāvās pie Dieva, cilvēces Kunga saites. Šī ir Diena, kurā zeme atmirdz tava Kunga gaismas mirdzumā, bet ļaudis ir pazuduši maldos, un tos ir šķīris it kā plīvurs. Mēs vēlamies, lai pasaule atdzimtu, bet viņi ir apņēmušies atņemt Man dzīvību. Lūk, to viņiem šajā Dienā ir teikušas viņu sirdis – Dienā, kura iemirdzējās spoža tās visspēcīgā, visvarenā, neierobežotā Kunga vaiga gaismas staros. Grāmatu Māte ir pacēlusi balsi, bet cilvēkiem ir atņemta dzirdes spēja. Saglabātais vēstuļraksts ar tās patiesību ir tapis atklāts, tomēr lielākā cilvēces daļa to nelasa. Viņi ir nolieguši Dieva žēlīgo labvēlību pēc tam, kad tā nonāca līdz viņiem, un ir novērsuši no Dieva, neredzamo lietu Zinātāja. Tie iecirtīgi turas pie tukšu iedomu tērpa malas un pagriež muguras Visvarenā apslēptajam vārdam.

Saki: Ak, garīdznieku pulki! Esiet taisni savos spriedumos, Es lūdzu jūs, piesaucot Dievu. Tad uzrādiet, kādi jums ir pierādījumi un liecības, ja jums ir lemts būt par šīs lepnās mītnes iemītniekiem. Ar sirdi tiecieties uz dievišķās atklāsmes Rīta Zvaigzni, lai Mēs jūsu acīm varētu atsegt tik daudz visādu šādu vārsmu, pierādījumu un liecību, apstiprinājumu un apgalvojumu, cik ir jums un visām citām ciltīm uz zemes. Bīstieties Dieva un neesiet pie tiem, kas pamatoti pelna Dieva, radības Kunga nosodījumu.

Šī ir Diena, kurā zināšanu okeāns ir pacēlusi balsi un ir uzskalojusi savas pārles. Ak, kaut jūs to zinātu! Uz Dieva – palīga briesmās, pašpastāvošā – vēlējumu ir tikušas uzceltas *Bayán* debesis. Zvēru pie

Dieva! Zināšanu būtība izsaucas un saka: Raugi! Viņš, kas ir visu zināšanu Objekts, ir atnācis, un, pateicoties Viņa atnākšanai, žēlīgā, mīlošā Dieva svētās Grāmatas ir pieņēmušās krāšņumā. Ikvienu žēlastības atklāsme, ikviens labu dāvanu liecinājums izstaro no Viņa, un pie Viņa tas atkal atgriežas.

Bīstieties Dieva, jūs neprātīgo bari, un nedariet pāri tiem, kas ir gribējuši tikai to, ko ir gribējis Dievs. Vēl jo vairāk, ja jūs dzirdat Manu aicinājumu, nepadodieties savām savtīgajām iekārēm. Tuvojas tā diena, kad viss, kas tagad ir uztverams, būs izgaisis, un jūs raudāsi, ka neesat pildījuši savu pienākumu Dieva priekšā. To apliecina šis vēstulraksts.

Liksmojies lielā priekā, ka Mēs esam atcerējušies tevi kā tagad, tā arī pagātnē. Patiesi, šis atminēšanās saldās smaržas neizgaisīs un neizmainīsies viscauri Dieva, cilvēces Kunga, vārdu mūžībai. Mēs esam žēlīgi pieņēmuši tavu pielūgsmi, tavus cildinājumus, tavu apgaismotāja darbu un pakalpojumus, kādus tu esi sniedzis par labu šim varenajam Paziņojumam. Mēs tāpat esam uzklaušījuši, ko saietos un sanāksmēs ir runājuši tava mēle. Patiesi, tavš Kungs dzird un novēro it visu. Mēs esam tērpuši tevi Manas labās gribas tērpā Manā debesu valstībā, un no dievišķā Lotus koka, kas ir uzaudzis uz drošības un miera ielejas robežas, kas atrodas mirdzošajā vietā aiz godības pilsētas, Mēs skaļi saucam, sacīdami: Patiesi, nav cita Dieva, izņemot Mani, viszinošo, visuviedo. Mēs esam dāvājuši tev esību, lai tu kalpotu Man, lai tu teiktu Manu Vārdu un lai sludinātu Manu Lietu. Koncentrē savu enerģiju tam mērķim, kādam tu esi radīts pēc augstākā Lēmēja, Sirmgalvja gribas.

Šajā brīdī Mēs atceramies savus mīļotos un nesam viņiem prieka vēsti par Dieva uzticīgo žēlastību un par lietām, kas ir tikušas viņiem sarūpētas Manā skaidrības Grāmatā. Jūs esat piecietuši savu ienaidnieku pulgošanu aiz mīlestības pret Mani un esat nelokāmi gājuši Manu ceļu, paciešot smagās ļaundarības, kuras ar jums darīja bezdievīgie. To apliecinu Es pats, un Es esmu Viszinošais. Cik daudz ir to vietu, kuras ir padarītas cēlas ar jūsu asinīm Dieva dēļ! Cik skaitā daudz to pilsētu, kur ir skanējušas jūsu vaimanas un jūsu sāpju vaidi! Cik daudz ir to cietumu, kuros jūs ir metuši tirānu bari! Tad ziniet droši, ka Viņš nesīs jums uzvaru, pacels jūs starp tautām un parādīs jūsu augsto kārtu visu nāciju skatam. Nav šaubu, ka Viņš nepieļaus, ka Viņa mīļotajiem iet secen gandarījums.

Pieraugiet, lai dīku iedomu iemiesojumu pastrādātie darbi nespēj jūs skumdināt vai ikviena uzpūtīga apspiedēja rīcība jūs nenospiestu. Ar Viņa vārda spēku tveriet uzticības un pastāvības kausu, tad spirdzinieties no tā, pateicoties visspēcīgā, visvarenā Dieva valdīšanai. Lūk, tā vīrs šī vēstuļraksta apvāršņa ir atmirdzējusi Manas maigās līdzjūtības un mīlošās laipnības Auseklis, lai jūs varētu teikt savu pateicību savam visvarenajam, visdāsnajam Kungam.

Godība, kas spoži uzaususi no Manas izteiksmes debesīm, lai nāk pār tevi un tiem, kas ir virzījuši savu gaitu uz tevi un ir centušies saklausīt tavas mutes teiktos vārdus par šo godības apņemto, šo cēlo atklāsmi.

DIEVS ir taisnīgs! Grāmatu Māte ir nākusi redzama, un tā aicina cilvēkus pie Dieva, pasaulu Kunga, kamēr jūras sauc: Ir parādījies visdiženais okeāns, no kuras viļņiem ir sadzirdams pārkoņdārdiem līdzīgs sauciens: „Patiesi, nav cita Dieva, izņemot Mani, nepārspējamo, vizinošo.” Un koki, saceldami klaigas, sauca: Ak, pasaules cilvēki! Dievišķā Lotus koka balss skandē skaidri un Godības Spalvas skaudrā skaņa skaļi dzied: Uzklusiet un neesiet no vienaldzīgajiem! Un saule sauc: Ak, garīdznieku pulki! Reliģiju debesis ir sašķēlušās un mēness ir pušu šķelts, un zemes tautas ir savestas kopā, no jauna augšāmceļoties. Bīstieties Dieva un nesekojiet savu iekāru čukstiem, bet gan sekojiet tam, par kuru ir liecinājuši vizinošā, visuviedā Dieva Svētie Raksti.

Šajā atklāsmē tiek atkārtots Sinaja kalna gadījums, un Viņš, kas kalnā sarunājās, skaļi sauc: Patiesi, visu Ilgojums ir atnācis, Viņš ir apsēdies pārliecības tronī, ja tikai jūs to uztvertu! Viņš ir mudinājis visus cilvēkus ievērot visu, kas veicinās Dieva Lietas celšanu un vedīs cilvēci uz Viņa taisno ceļu.

Cik skaitā daudzi ir apspiestie, kurus aizgrāba Dieva aicinājums! Cik daudz ir varas nesēju, kas ir cēlušies un pastrādājuši tādus ļaunus darbus, kas izraisīja augstākās paradīzes iemītnieku vaimanas un lika šajā godības mītnē mītošajiem aiz bēdām asaras liet! Cik neskaitāmi daudzi ir nabadzīgo, kas ir spirdzinājušies no izmeklētā dievišķās atklāsmes

vīna, un cik daudz ir bagātnieku, kas ir novērsušies, nolieguši patiesību un pauduši savu neticību Dievam, šīs svētītās un brīnumainās Dienas Kungam!

Saki: Bīstieties Dieva un godprātīgi spriediet par šo diženo Paziņojumu, kura priekšā pielūgsmē noliecās visi nozīmīgie vēstījumi, tiklīdz tas bija atmirzdējis. Saki: Ak, neprātīgo bari! Ja jūs noraidāt Viņu, tad ar kādām liecībām jūs varat pierādīt savu uzticību agrākajiem Dieva Vēstnešiem vai apstiprināt savu ticību tam, ko Viņš ir sūtījis jums no savas varenās augstās Valstības? Kādu labumu gan jums dod jūsu mantība? Kādu aizsardzību gan jums spēj dot jūsu bagātība? Nekādu, tik tiešām, ka Dieva Gars caurstrāvo visu, kas ir debesīs un uz zemes. Atmetiet visu, ko esat sarausuši ar dīku iedomu un uzpūtīgas iztēles rokām un stingi tverieties pie Dieva Grāmatas, kura jums ir atsūtīta ar Viņa visu pārņemošas un nepārkāpjamas autoritātes spēku.

Tava vēstule tika nodota šī Pārestības Cietušā klātbūtnē, un tev par godu Mēs esam atklājuši šo vēstuļrakstu, no kura izstrāvo tava līdzjūtīgā, dāsnā Kunga žēlīgās labvēlības smarža. Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš vērš tevi karogā, kam jāpaceļas Viņa pieminēšanas pilsētā un lai celtu tavu statusu Lietā – šajā Lietā, kuras pavēnī Dievā sirsnīgi patiesie raudzīs zemes tautas un ciltis meklējam patvērumu. Patiesi, Kungs zina un ziņo. Bez tam Mēs lūdzam, lai Viņš spēcina tevi ar vislabāko, kas ir uzkrāts un glabājas Viņa Grāmatā. Patiesi, Viņš ir viens, kurš dzird aicinājumu un atbild uz to.

Neatlaidies un palīdzi Viņai ar gudrības teicēju pulku spirdzinošā spēka atbalstu. Tā to ir noteicis žēlīgais, visuslavētais Dievs. Svētīts ir ticīgais, kas šajā Dienā ir pieņēmis patiesību, un noteiktas apņēmības pārņemtais cilvēks, kuru iebaidīt tirānu pulkiem nav izdevies.

Lai nāk pār tevi un tiem ticīgajiem, kas ir tvēruši kausu ar Viņa atlasīto vīnu un ir dzēruši dziļiem malkiem, vīrs pamācību apvāršņa uzaususi godība ar Viņa vārda *Pašpastāvošais* spēku, neraugoties uz tiem, kas ir noraidījuši Viņu, kuram viņi agrāk bija apstiprinājuši savu ticību, kas ir apstrīdējuši šī diženā Paziņojuma patiesību, kuru savā dārgajā un senajā Grāmatā bija apliecinājis Dievs.

AK, MUḤAMMAD Ḥusayn! Esi gatavs saņemt Dieva, pasaļu Kunga mīlošās laipnības dāsnumu. Visžēlīgajam ir labpaticies dāvāt tev zināšanu pārles no visvarenā, viscildenā Dieva žēlastības okeāna.

Kur gan ir tas cilvēks ar redzējumu, kas saskatīs un uztvers patiesību? Kur ir atrodams dzirdīgs cilvēks, kas ieklausīsies Manā brīnumainajā balsī saucam no godības valstības? Kur ir tā dvēsele, kas cels savu vaigu uz dievišķo Lotus koku tā, lai nedz ķēniņu nospiedošā vara, nedz viņu pavaltstnieku vardarbīgās izdarības nevar vērst viņu centienus veltīgumā, ar gudrības valodas spēku un apliecinādams to, ko ir apliecinājis Dievs, paceldams savu balsi radības vidū, ka bez Viņa, visspēcīgā, neuzvaramā, visvarenā, zinošā, gudrā, patiesi, cita Dieva nav.

Ak, Ḥusayn! Tavs vārds ir ticis pieminēts šī Pārestības Cietušā priekšā diženajā cietumā, un Mēs esam atklājuši tev kaut ko tādu, ar ko salīdzināties nespēj neviena no grāmatām. To apliecina mūžības Ķēniņš, tomēr lielākā daļa cilvēku ir pieskaitāma vienaldzīgi nevērīgajiem. No liecību ausmas maliņas Mēs esam izsaukuši aicinājumu visiem, kas mīt radības valstībā. Ir starp cilvēkiem tādi, kurus tādā mērā ir aizrāvusi viņu Kunga vārdu smarža, ka viņi ir atmetuši visu, kas saistās ar cilvēkiem, kas kvēli vēlas sasniegt Dieva, varenā troņa Kunga klātbūtnes galmu. Ir arī tādi, kas ir ļoti apmulsuši un svārstās. Citi ir traukušies ceļā lidojumam, lai atsauktos uz viņu Kunga, Sirmgalvja aicinājumu. Vēl citi ir novērsušies, noraidījuši patiesību un beiguši ar to, ka pārstāja ticēt visvarenajam, visuslavētajam Dievam. Un ir vēl citi, kas ir izteikuši spriedumu pret viņu ar tādu cietsirdību, ka ikviena gudra un jūtīga dvēsele nevarēja neraudāt. Mēs esam tos žēlīgi aicinājuši pie upes, kas, patiesi, ir dzīvība, bet viņi kliedzošā netaisnībā ir pavēlējuši izliet Manas asinis. Tādējādi gudrības Auseklis ir atmirdzējis virs tava visžēlīgā Kunga valodas debesīm. Ja tu iemantotu tās gaismu, tev pienāktos daudzinaīt tava Kunga slavu un sacīt: Es saku Tev savu pateicību, ak, pasaļu Dievs!

Esi svētīts tu, un svētīti ir arī tie, kurus pasaules ārišķībām nav izdevies novirzīt no mirdzošā apvāršņa.

Nodod Manus sveicienus Maniem mīļotajiem. Mēs mudinām viņus ievērot gudrību, kā tas ir noteikts brīnumainajā Grāmatā.

AK, MANA kalpone un Mana Lapa! Pricājies un līksmojies lielā priekā, jo tavs aicinājums ir sasniedzis dievišķo Lotus koku un ir saņēmis atbildi no godības apņemtā apvāršņa. Patiesi, nav cita Dieva, izņemot Mani, Pārestības Cietušo, Trimdinieku.

Mēs esam atklājuši sevi cilvēkiem, esam atseguši Lietu, esam veduši cilvēci uz Dieva taisno ceļu, esam formulējuši likumus un esam ikvienam uzdevuši darīt to, kas patiesi noderēs tiem kā šajā, tā nākamajā pasaulē; un tomēr viņi ir pasludinājuši spriedumu izliet Manas asinis, par ko ir rūgti raudājuši Debesu Kalpone, ir vaimanājis Sinaja kalns un uzticīgajam Garam aiz bēdām bija jānopūšas.

Šajās dienās cilvēki ir sev lieguši dievišķās žēlastības strāvotumus, jo ir gājuši pa pēdām ikvienam nezinošam, kas ir noklīdis. Viņi ir atmetuši dievišķas zināšanas okeānu un ir saistījuši skatus pie tādiem neprāšiem, kas apgalvo, ka labi pārzina mācības, bet viņu rīcībai par pamatojumu nav nekādu liecību no Dieva, cilvēces Kunga.

Labi ir tev, jo tu esi atmetusi dīku iztēlošanos un esi stingri tvērusi Dieva saiti, kuru pārcirst nespēj neviens cilvēks. Padomā par Dieva žēlīgo labvēlību – lai slava Viņam augstībā! Cik daudz ir ķēniņu un ķēniņieņu uz zemes, kas ir norobežotas no pasaules Ilgojuma, neraugoties uz kvēlu ilgošanos, alkām un gaidām, bet tu to tomēr iemantoji. Ja Dievs to dos, tu varēsi piepildīt darbu, kura smarža turēsies tikpat ilgi kā turpināsies Dieva vārdi – lai slava Viņam augstībā! Dievs ir taisns! Tituls „Ak, Mana kalpone!” ir daudz augstāks par jebkuru citu titulu, kāds ir redzams pasaulē. Pavisam drīz cilvēku acis tiks apgaismotas un iepriecinātas, jo tās atpazīs Mūsu Godības Spalvas atklāto.

Esi svētīta tu un svētīta lai ir māte, kas ir tevi zīdījusi. Pienācīgi novērtē šo stāvokli un celies kalpot Viņa Lietuvai tādā veidā, lai dīka iztēle un apšaubītāju čuksti neatturētu tevi no tavas ciešās apņemšanās. Pārlicības Auseklis mirdz jo spožs, bet pasaules mītnieki stingri turas pie savām iedomām. Dievišķās zināšanas okeāns ir augstu uzbangojis, bet cilvēku bērni neatlaižas no neprātīgo tērpa malas. Ja nebūtu drošas Dieva žēlastības – lai slava Viņam augstībā! – nebūtu nekādu zāļu, kas jekad spētu izdziedēt šīs iesīkstējušās slimības.

Nodod Manus sveicienus Dieva kalponītēm tajā apkaimē un pavēstī viņām prieka vēsti, ka Viņa maigā žēlastība ir viņām nodrošināta. Augsts patiešām ir tev noliktais stāvoklis. Tev pieklājas teikt slavu un pateicību tavam dāsnajam, viscēlsirdīgajam Kungam. Lai godināts top cildenais, lielais Dievs!

BIJA VIENS laiks, kad šis cēlais Vārds bija dzirdams no visas radības turētāja mēles un augstā un zemes troņa Kunga, – lai daudzināta tiek Viņa valodas godība: dievbijība un norobežošanās ir kā divi vislielākie spīdekļi mācīšanas debesīs. Svētīts ir tas, kas ir iemantojis šo augstāko stāvokli, šo mitni ar netveramu svētumu un cildenumu.

ŠO VĒSTUĻRAKSTU visiem, kas mīt uz zemes, ir sūtījis Visžēlīgais no izteikumu valstības. Laimīgs ir tas cilvēks, kas klausās un ievēro, un būt bēdām pār to, kas ir nomaldījies un šaubās. Šī ir Diena, kura ir izgaismota ar Dieva vaiga mirdzošo gaismu, Diena, kurā Dižuma Mēle izsaucās: Valstība pieder Dievam, augšamcelšanās dienas Kungam.

Tavs vārds ir ticis pieminēts Mūsu klātbūtnē, un Mums ir ticies atklāt priekš tevis kaut ko tādu, ko atstāstīt nespēj neviena mēle tautu vidū. Liksmojies pāri kūsājošā priekā, jo tu esi ticis pieminēts diženajā cietumā un no šī augstā mājokļa uz tevi ir celts Sirmgalvja vaigs.

Mēs, patiesi, esam atklājuši zīmes, parādījuši neapgāžamus pierādījumus un esam aicinājuši visus cilvēkus uz taisnā ceļa. Starp cilvēkiem ir tādi, kas ir novērsušies un ir noraidījuši patiesību, citi ir sludinājuši spriedumu pār Mums bez jebkādam liecībām jeb pierādījumiem. Pirmie, kas no Mums novērsās, ir bijuši pasaules garīdznieki, kādi tie ir šajā laikmetā – tie, kas piesauc Mūs dienas laikā un nakts stundā un, neatstājot savus troņus min Manu vārdu. Tomēr, kad Es atklāju sevi cilvēkiem, tie cēlās pret Mani tā, ka rūgti raudāja un stenēja pat akmeņi.

Liela ir tava svētība, jo tu esi klausījies Viņa balsī, esi cēlis savu skatu uz Viņu un esi ievērojis tava Kunga aicinājumu, kad Viņš nāca, nepieņemamā spēkā un varenībā tērpts.

AK, MANA kalpone, ak, Mana Lapa! Teic savu pateicību pasaules Vismīļotajam par to, ka esi iemantojusi neizmērojamu žēlastību laikā, kad pasaules mācītākie un izcilākie vīri palika no tās šķirti. Mēs esam tevi apzīmējuši par „lapu”, lai tu tāpat kā lapa varētu kustēties Dieva gribas maigajā vēsmā – lai slava Viņam augstībā! – tāpat kā koku lapas saviļņo uznākošie vēji. Teic savu pateicību savam Kungam par šiem spilgtajiem izteikumiem. Ja tu uztvertu šī titula „Ak, Mana kalpone” maigumu, tu apjaustu, ka esi atraisījusies no visas cilvēces, dienu un nakti iegrimusi pielūgsmes kvēlē, sarunājoties ar Viņu, kas ir pasaules vienīgais Ilgojums.

Nesalīdzināmi skaistos vārdos Mēs esam piedienīgi pieminējuši tādas lapas un kalponītes, kas ir veldzējušās debesu žēlastības dzīvības ūdeņos un ir turējušas savus skatus vērstus uz Dievu. Patiesi, viņas ir laimīgas un svētītas. Pavisam drīz Dievs atklās viņu statusu, kura cēlumu atbilstoši nespēj neviens vārds izteikt un neviens raksturojums raksturot.

Mēs rosinām tevi darīt to, kas kalpos Dieva Lietas interešu veicināšanai vīru un sievu starpā. Viņš patiesi dzird draugu aicinājumu un redz viņu darbus. Patiesi, Viņš redz un Viņš dzird.

Lai nāk pār tevi un viņām visspēcīgā, vizinošā, visuviedā Dieva godība.

AK, DIEVA kalpone! Ieklausies vārdu Kunga balsī, kas no sava cietuma ir vērsis skatu uz tevi un kas tevi piemin.

Viņš ir sniedzis palīdzību katram ceļiniekam, ir žēlīgi atsaucies ikvienam lūdzējam un ir pielaidis pie sevis ikvienu patiesības meklētāju. Šajā Dienā redzams kļūst taisnais ceļš, tiek uzstādīti dievišķās taisnības svāri un gaiši atmirdz Viņa dāsnuma saules gaisma, taču tirānu nospiedošā tumsa iespiežas tāpat kā mākoņi un izsauc smagus šķēršļus starp debesu žēlastības Ausekli un pasaules cilvēkiem. Svētīts ir tas, kas ir sarāvis šķērējus šķidrautus un ir apgaismots ar dievišķās atklāsmes gaismas stariem. Padomā, cik daudz bija to, kas bija pieskaitījuši sevi

pie viedajiem un mācītajiem, taču Dieva Dienā tika šķirti no debesu dāsnuma plūsmas.

Ak, Mana Lapa, ak, Mana kalpone! Novērtē šīs svētības un šīs maigās žēlastības vērtību, kuras ir apņēmušas tevi un ir virzījušas tavu gaitu uz godības Rīta Zvaigzni.

Nodod šī Pārestības Cietušā sveicienus kalponēm, kuras pielūdz Dievu un iepriecē tām sirdis ar pārliecību par Viņa mīlošo gādību.

PIEVĒRS savu skatu gudrībai it visās lietās, jo tā ir zāles, kas vienmēr iedarbojas. Cik bieži tā ir pievērsusi neticīgo ticībai un ienaidnieku pārvērtusi draugā. Tās ievērošana ir ārkārtīgi būtiska, jo šī tēma ir izklāstīta daudzos vēstuļrakstos, kas tika atklāti pēc Viņa gribas, kas ir dievišķās vienotības gaismas Izpausme. Labi klājas tiem, kas rikojas atbilstoši.

Nemitīgi pievērs visu savu uzmanību lietām, kuras palīdzēs celt Dieva Vārdu. Šajā visdziņenajā atklāsmē labus darbus un teicamu izturēšanos uzskata par Dieva pulkiem, pie tiem pieder arī Viņa svētītais un svētais Vārds. Šie pulki ir kā magnēts cilvēku sirdīm un iedarbīgs līdzeklis, lai atslēgtu durvis. No visiem pasaules ieročiem šis ir visasākais.

Lūdz Dievu, lai Viņš žēlīgi palīdz visiem cilvēkiem ievērot to, ko Viņa godības Spalva ir pierakstījusi svētajās Grāmatās un vēstuļrakstos.

ŠIS PĀRESTĪBAS Cietušais patiesi piemin viņu, kas ir cēlis vaigu uz Nepielīdzināmo, Vīzinošo, kas dod liecību par Viņa vienotību tieši tāpat kā Visugodinātā Spalva ir sniegusi liecības, virzoties gudru vārdu lokos. Svētīta ir dvēsele, kas ir atzinusi Kungu un būt bēdām pār to, kas ir smagi maldījies un šaubījies.

Cilvēks ir kā koks. Ja viņu rotā augļi, viņš ir vienmēr ticis un vienmēr tiks slavēts un uzteikts. Bet koks, kas augļus nenes, der tikai ugunij. Cilvēces koka augļi ir lieliski un smalki, to ļoti ilgojas un to ļoti lolo. Starp tiem ir taisni raksturi, tikumīgi darbi un tīras valodas. Kokiem

uz zemes katru gadu iestājas ziedonis, bet pavasaris cilvēku kokiem atnāk Dieva dienās – lai slava Viņam augstībā! Ja cilvēku dzīves koki tiktu rotāti šajā dievišķā ziedoņa laikā ar nule minētajiem augļiem, taisnības gaismas izstarojums savā lokā noteikti ieņemtu visus zemes iedzīvotājus, un visi mierā un apmierinātībā patvertos visas cilvēces Objekta patvērumu dodošajā pavēnī. Ūdens šiem kokiem ir pasaules Vismīļotā teikto svēto Vārdu dzīvības ūdens. Šādi koki tiek iestādīti vienā acumirkli, un nākamajā mirklī to zari, pateicoties dievišķās žēlastības lietiņiem, ir sasnieguši debesis. Tomēr nokaltis koks nekad nav bijis un arī nekad nebūs pieminēšanas cienīgs.

Laimīgs ir tas uzticīgais, kas ir tērpts lielas piepūles tērpā un ir cēlies, lai kalpotu šai Lietuvai. Tāda dvēsele, patiesi, ir sasniegusi ilgoto mērķi un ir aptvērusi Objektu, kuram tā ir tikusi radīta. Bet bezgala daudz reižu jāsauc „ak vai!” vieglprātīgajiem, kuri ir kā nokaltušas lapas, kas ir nokritušas putekļos. Pavisam drīz nāvējoši vēji aizpūtīs tās projām uz tām nolikto vietu. Nezināši tie ieradās, nezināši tie uzturējās, un nezināši tie atkāpjas uz saviem mājokļiem.

Pasaule nemitīgi skandina šos vārdus: Piesargies, es esmu gaistoša un tādas ir arī visas manas ārējās izpausmes un krāsas. Uzmanies no pārmaiņām un likteņa pagriezieniem, kas ir sašķetināti manī un izraujieties no savas snaudas. Tomēr nav redzīgu acu, kas saskatītu, un nav dzirdīgu ausu, kas uzklausītu.

Šajā Dienā iekšējā auss izsaucas un saka: Patiesi, man klājas labi, šodien ir mana diena, jo skaļi sauc Dieva balsis. Un redzes esība izsaucas: Svētīta es esmu, šī ir mana diena, no visaugstākā apvāršņa spoži atmirdz Mūžsenā Daile.

Bahá ļaudīm pienākas piesaukt un lūgt vārdu Kungu, lai varbūt pasaules ļaudis nezaudētu žēlastības vēsmas Viņa dienās.

Pagātnē garīdzniekus mulsināja šis jautājums, jautājums, kuru Viņš, kas ir augstākā patiesība, jau savas dzīves agrīnajos gados dzirdēja viņus vēl un vēlreiz jautājam: „Kas tas ir par Vārdu, kuru izrunās Qá'im, kas liks bēgt reliģiju vadoņiem?” Saki: Šis Vārds ir tagad nācis atklāts, un jūs jau esat metušies bēgt, iekams tas tika izrunāts, lai gan jūs to neuztverat. Un tas svētais, tas slēptais un dārgi glabātais Vārds ir,

lūk, šis: „,VIŅŠ” ir parādījies „ES” apģērbā. Viņš, kas bija mirstīgo acīm slēpts, izsauca: Raugi, Es esmu Visredzamais.” Šis ir tas Vārds, kas ir līcis neticīgajiem trīcēt pie visiem locekļiem. Lai godināts tiek Dievs! Visi pagātnes debesu Svētie Raksti apliecina šīs Dienas lielumu, šīs izpausmes lielumu, Viņa zīmju lielumu, Viņa Vārda lielumu, Viņa pastāvības lielumu, Viņa augstā stāvokļa lielumu. Tomēr, neraugoties uz to visu, cilvēki palika nevērīgi un tie ir it kā plīvura šķirti. Patiesi, visi pravieši ir ilgojušies sagaidīt šo Dienu. Dāvids saka: „Kas mani ievēdīs nocietinātajā pilsētā?”⁹² Ar nocietināto pilsētu tiek domāta ‘Akká. Tās nocietinājumi ir ļoti stipri, un šis Pārestības Cietušais ir ieslodzīts tās sienās. Tāpat Korānā ir atklāts un teikts: „Izved savu cilti no tumsas gaismā un liec, ka tie atceras Dieva dienas.”⁹³

Godība, kas apņēma šo Dienu, ir tikusi īpaši pieminēta un skaidri izcelta vairumā debesu Grāmatu un Svēto Rakstu. Un tomēr tā laikmeta garīdznieki ir laupījuši cilvēkiem pārlaicīgo stāvokli un ir atturējuši tos no Godības Smailes, no šī Augstākā Mērķa.

Svētīts tu esi, jo tukšu iedomu tumsa nav spējusi atturēt tevi no pārliecības gaišuma, un cilvēku uzbrukumiem nav izdevies atturēt tevi no cilvēces Kunga. Novērtējiet un pateicieties par šī augstā statusa vērtību un lūdziet Dievu – lai augsta Viņam godība! – lai Viņš žēlīgi dod tev iespēju nodrošināt to. Tikai vienam patiesajam Dievam un Viņa mīļotajiem ir piederējusi neiznīcināmā valstība, un tā piederēs tiem mūžīgi.

Lai nāk godība, kas ir atmirdzējusi no mūžības apvāršņa pār tevi un tādiem, kas ir stingri tvērušies pie nevienam nepārraujamās Dieva saites.

VIŅŠ, kas ved uz patieso uzvaru, ir atnācis. Dievs ir taisnīgs. Viņš pilnībā spēj pārvērst pasauli ar viena vienīga Vārda palīdzību. Vēlējies visiem cilvēkiem būt gudriem, Viņš pats ir turējies pie pacietības un samierināšanās saites.

Pasaules māla kukuržņi ir devušies ceļā apmeklēt izrotāto, zaigojošo, sārto Dieva Pilsētu, un zināmi sūtņi no Persijas jau slepenībā izraisa

nekārtības, lai gan ārēji viņi izliekas maigi un iejūtīgi. Žēlīgais Dievs! Kad gan šī pasaule apsēdošā viltība pārtaps patiesības sirsnībā? Patiesā Dieva atgādinājumi ir aptvēruši pasauli, bet līdz šim to ietekme nav tapusi jūtama. Cilvēku nepiedienīgie darbi nav ļāvuši tiem sasniegt Viņu. Mēs lūdzam Dievu – lai Viņš tiek augstu cildināts! – lai Viņš no savas dievišķās žēlastības padebešiem lej pār saviem kalpiem bagātīgus dāsnuma lietus. Patiesi, Viņam ir vara pār visām lietām.

Ak, 'Alí Ḥaydar! Ak tu, kas esi cēlies, lai kalpotu Manai Lietai un daudzini un cildini Dievu, varenības troņa Kungu! Taisnīguma emblēmām un godprātības pārstāvjiem, bez šaubām, ir skaidrs un acīmredzams, ka šis Pārestības Cietušais, Valstības netveramā spēka stiprināts, tiecas izdzēst jebkādas nekārtību, nesaskaņu, domstarpību un šķelšanās pēdas starp zemes tautām un ciltīm. Un tikai šī cēlā, šī būtiskā cēloņa dēļ Viņš atkal un atkal no jauna ir ticis sviests cietumā un daudzas dienas un nakts ir bijis ķēdēs un važās kalts. Svētīti ir tie, kas par šo neskaramo Lietu, šo godības Paziņojumu spriež taisnībā un godprātībā.

ŠIS IR žēlastības Kunga sūtīts vēstuļraksts, lai pasaules ļaudis būtu spējīgi tuvoties šim okeānam, kas ir uzbangojusi ar Viņa cēlā vārda spēku. Starp cilvēkiem ir tādi, kas ir novērsušies no Viņa un ir apstrīdējuši Viņa liecību, kamēr citi ir veldzējušies ar pārliecības vīnu par Viņa vārda godību, kas caurvirmo visas radītās būtnes. Patiešām smagu zaudējumu ir cietuši tie, kas sāka ieklausīties kraukļa ķērķšanā un atteicās klausīties debesu putna maigajā vīterošānā, mūžības Koka zarā sēdošam: Patiesi, nav cita Dieva, izņemot Mani, vizzinošo, visuviedo. Šī ir Diena, kas it tikusi izgaismota ar Mūsu vaiga gaismas spilgtumu – Diena, ap kuru pielūgsmē riņķo visas dienas un nakts. Svētīts ir cilvēks ar redzējumu, kas ir uztvēris, un stipri slāpstošais, kas kāri spirdzinās no šī mirdzošās strūklakas. Svētīts ir cilvēks, kas atzīst patiesību, visā nopietnībā cenzamies kalpot sava visspēcīgā, visvarenā Kunga Lietai.

Ak, kalpotāj, tu, kas esi vērsis skatu uz Manu vaigu! Ieklausies sava visugodinātā Kunga balsī, kā tā skaļi aicina no lielā un cēlā gaismas avota. Patiesi, šis aicinājums tuvinās tevi godības valstībai un rosinās

tevi teikt Viņam slavu tā, ka aizgrābta būs visa radība, un daudzināt Viņa godību tā, ka tas iespaidos visus, kas pastāv. Patiesi, Kungs ir aizsargs, žēlīgais, par visu informētais.

Pulcini ap sevi Dieva draugus tajā zemē, un iepazīstini viņus ar manis atminēšanu. Mēs esam atklājuši viņiem vēstuļrakstu, no kura pār esības valstību ir tikusi vādīta visžēlīgā Kunga smarža, lai tie var liksmoties pāri kūšājošā liksmē un palikt nesatricināmi šajā brīnišķīgajā Lietā.

Būdami cietumā, Mēs esam atklājuši Grāmatu, kurai Mēs devām nosaukumu „Visvētākā Grāmata”. Tajā Mēs esam iestrādājuši likumus un esam to rotājuši ar baušļiem no tava Kunga, kas īsteno varu pār visu, kas ir debesīs un uz zemes. Saki: Tveriet to, ak, ļaudis, un ievērojiet tajā jums sūtīto no jūsu piedodošā, dāsnā Kunga brīnumainajiem priekšrakstiem. Tas patiesi veicinās jūsu plauksmi kā šajā, tā arī nākamajā pasaulē un šķīstīs jūs no visa, kas jums nemaz nepiederas. Viņš, patiesi, ir lēmējs, skaidrotājs, devējs, cēlsirdīgais, žēlīgais, visuslavētais.

Liela ir tava svētība, jo tu esi uzticīgs Dieva derībai un Viņa testamentam un par to, ka tu esi ticis pagodināts ar šo vēstuļrakstu, ar kura palīdzību tavs vārds ir pierakstīts Manā glabātajā vēstuļrakstā. Ziedojies kalpošanai tava Kunga Lietuvai, glabā Viņa piemiņu savā sirdī un teic Viņa slavu tā, lai, pateicoties tam, no miega tiktu izrauta ikviens gaisīgs un nevērīgs dvēsele.

Lūk, tā Mums ir labpaticies piešķirt tev labvēlības zīmi no Mūsu klātienēs, un, patiesi, Es esmu piedodošais un visžēlīgais.

MĒS VĒLAMIES pieminēt viņu, kas ir cēlis savu skatu uz Mums un ļaut viņam no jauna atdzerties no Mūsu žēlīgās gādības dzīvību dodošajiem ūdeņiem, lai viņš spētu piekļūt tuvāk Manam apvārsnim, kļūt greznots ar Manām īpašībām, pacelties Manā gaisotnē, gūt apliecinājumus tajā, kas liks Manas Lietas svētīgumam izpausties ļaužu vidū un teikt Manu slavu, rosinot ikvienu šaubošos dvēseli steigties, ikvienu nekustīgu radījumu celties lidojumam, katru mirstīgu ķermeni sadegt ziedojoties, katru atdzisušu sirdi saviļņoties dzīvē un katru nospiestu garu aiz prieka traukties augšup. To darīt

pieklājas tam, kas ir cēlis savu skatu uz Manējo, kas ir ienācis Manas mīlošās laipnības pavēnī un ir saņēmis Manas vārsmas, kuras ir caurstrāvojušas visu pasauli.

Ak, 'Alí! Dievišķās atklāsmes Rīta Zvaigzne sauc uz tevi savā apbrīnojamā valodā. Dievs ir taisnīgs! Ja tev būtu lemts atrasties Mana troņa priekšā un tu klausītos varenajā un cēlajā mēlē, tu upurētu savu ķermeni, savu dvēseli, visu savu būtību kā zīmi tavai mīlestībai uz Dievu, Valdnieku, Aizsargu, Viszinošo, Visuviedo, un tevi Viņa balss tā aizrautu, ka neviena spalva nespētu aprakstīt tavu stāvokli, un ikviens daiļrunīgs stāstnieks mulstu savos mēģinājumos pastāstīt par to. Apsver brīdi šo atklāsmi un tās nepieņemamo pārākumu; tad palīdzi tai, kā tas pieklājas tavam žēlīgajam, visdāsnaļam Kungam. Vadi cilvēkus uz godības Rīta Zvaigzni. Patiesi, tieši Viņš pats ir nostiprināts uz sava varenības troņa. Pateicoties Viņam, šī cietuma apvāršnis iemirdzējās gaismā, un pateicoties Viņam gaišs kļuva viss, kas ir debesīs un uz zemes.

Mums ir labpaticies pieminēt tavu vārdu pagātnē un arī šajā laipnajā vēstulrakstā, lai tu atkal varētu ieelpot Visžēlīgā elpas saldmi. Šī ir tikai Manas labvēlības zīme pret tevi. Teic savu pateicību savam visdāsnaļam, visredzīgajam Kungam.

Neskumsti par to, ka cilvēki nesaprot patiesību. Pavisam drīz tu atklāsi, ka viņi vērsas pie Dieva, visu cilvēku Kunga. Ar Viņa viscildenākā Vārda spēku Mēs esam apņēmuši visu pasauli, un tuvojas laiks, kad Dievs būs pakļāvis visas dvēseles, kas mājō uz zemes. Patiesi, Viņš ir visvarenais, visuspēcīgais.

Mēs tāpat no šīs zemes atceramies tavu brāli, lai viņš varētu priedēties par to, ka es pieminu viņu un būt viens no tiem, kas apsver.

Ak, draugs! Vismīļotais no diženā cietuma aicina tevi un mudina tevi ievērot to, ko Mana visaugstā Spalva ir atklājusi Man *Vissvētajā Grāmatā*, lai tu varētu stingri noturēties pie tā ar tādu apņēmību un spēku, kas rodas no Manis; un Es, patiesi, esmu visuviedais Lēmējs.

Patiesi, liela, tev ir svētība, jo tev ir tikusi nodrošināta Viņa nepievīlošā žēlastība un tev ir palīdzēts atzīt šo Lietu – Lietu, ar kuras spēku kopā sakļautas ir kļuvušas debesis, un ikviens augsts kalns ir tapis izkaisīts putekļos.

Bez tam ar Mūsu neizmērojamo žēlastību Mēs pieminam tavu māti, kurai ir bijusi tā priekšrocība saskatīt Dievu. No godības apņemtās vietas Mēs sūtām viņai savus sveicienus. Mēs atceramies ikvienu no jums, vīrus un sievas, un no šīs vietas, nesalīdzināmas godības skatuves, Mēs jūs visus uztveram kā vienu dvēseli un sūtām prieka vēstis par dievišķu svētību, kura ir pastāvējusi pirms visām radītām būtnēm un par Manis atcerēšanos, kas virmo visos, kā vecos, tā jaunus. Lai nāk pār jums Dieva godība, ak, Bahá ļaudis. Priecājieties kūsājošā priekā, atceroties Mani, jo, patiesi, Viņš ir ar jums visos laikos.

UZKLAUSI to, ko Gars tev pavēstī no Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā, vārsnām, lai Viņa aicinājums var pievilkt tevi pārļaicīgās godības augstumiem un tuvināt tevi stāvoklim, kad tu raudzīsi visu radību degam Dieva mīlestības liesmās tā, ka to nodzēst nespēs valdnieku varas augšana, nedz viņu vasaļu čuksti, un tu pacelsies pasaules tautu vidū, lai teiktu sava Kunga, vārdu īpašnieka, slavu. Lūk, kas tev pieklājas šajā Dienā.

Mēs tev atstāstīsim notikumu, kas notika pagātnē, lai tu spētu uztvert šīs runas sirsnīgumu un apjaustu agrāko laiku norises. Patiesi, tavš Kungs ir pamācītājs, žēlīgais, vismīļotais.

Atsauc prātā tās dienas, kad Dieva sarunu biedrs tuksnesī ganīja sava sievastēva Jetras avis. Viņš sadzirdēja cilvēces Kunga balsi, kas atskanēja no degošā krūma, kurš bija uzaudzis Svētajā Zemē, un izsaucās: „Ak, Mozu, patiesi Es esmu Dievs, tavš un tavu sentēvu Ābrahāma, Īzāka un Jēkaba Kungs”. Šis balss saistošais tonis viņu tā aizgrāba, ka viņš atraisījās no pasaules un devās ceļā pie faraona un viņa tautas ar Kunga augstāko varu apveltīts, kam ir teikšana pār visu, kas ir bijis un kas būs. Pasaules cilvēki tagad dzird to, ko dzirdēja Mozus, bet viņi nesaprot.

Saki: Es zvēru pie taisnā Dieva! Nepaies ilgs laiks, un izgaisīs valsts ministru greznība un valdnieku varaskāre, pasaules vareno pilis sagrūs drupās, un imperatoru iespaidīgās celtnes sairs pīšļos, bet pastāvēs tas, ko Mēs jums esam nolikuši Valstībā. Ak, ļaudis, jums pieklājas pielikt vislielākās pūles, lai jūsu vārdi tiktu pieminēti troņa priekšā, un jūs

varētu radīt to, kas padarīs jūsu vārdus nemirstīgus visā Dieva, visas esības Kunga mūžībā.

Atceries Manis dēļ mīļotos tajā zemē, nodod viņiem sveicienus un iepriecini viņiem sirdis, nesot viņiem vēsti par to, kas viņiem tika atklāts šajā godības apņemtajā stāvoklī.

Saki: Piesargies, lai apspiedēju pārākais spēks neizbiedē jūs. Tuvojas diena, kad ikviens tukšas godības simbols izplēnēs nebūtībā; tad jūs skatīsiet jūsu Kunga nepārvaramo valdīšanu par visām, kā redzamām, tā neredzamām lietām.

Piesargies, lai plīvuri šajā Dienā nešķir jūs no Viņa dāsnuma lietiem. Atmetiet lietas, kas attur jūs no Dieva, un izturiet šo tālu vedošo ceļu. Mēs novēlam jums tikai to, kas jums nāk par labu un kas ir noteikts Viņa glabātajā vēstuļrakstā. Mēs bieži atceramies savus mīļotos, bet tomēr Mēs atklājam, ka viņiem pietrūkst tā, kas tiem vajadzīgs pie viņu žēlīgā, piedodošā Kunga labvēlības galma, izņemot tos, kuriem Dievs paredz to atlaist. Patiesi, Viņam ir vara darīt to, ko Viņš grib. Viņš dod un Viņš aiztur. Patiesi, Viņš ir Mūžīgā Patiesība, Viņš ir neredzamo lietu Zinātājs.

Tveriet, ak, Visžēlīgā mīļotie, mūžīgās dzīvības kausu, kuru jums sniedz jūsu dāsnā Kunga, visas radības īpašnieka labvēlīgā roka, tad atdzerieties tajā. Es zvēru pie Dieva, ka tas jūs tā ielīkšmos, ka jūs celsieties un daudzinašiet Viņa vārdu un sludināšiet Viņa teikto pasaules tautām, un jūs iekarosiet cilvēku siržu pilsētas jūsu visvarenā, visslavētā Kunga vārdā.

Bez tam Mēs visiem pasludinām priecīgo vēsti par to, ko Mēs esam atklājuši Mūsu *Vissvētajā Grāmatā* – Grāmatā, virs kuras apvāršņa pār visiem vērotājiem un visiem vērotajiem spilgti atmirdz Manu baušļu saule. Turieties pie tās cieši un piepildiet to, kas tajā ir atklāts. Patiesi, šis ir jums labāk nekā jebkas cits, kas ir ticis radīts pasaulē, ak, kaut jūs to zinātu! Raugiet, lai gaistošās lietas cilvēku dzīvē neattur jūs no pievēršanās patiesajam Dievam. Apsveriet sirdīs pasauli un tās sadursmes un pārmaiņas. Lai jūs saskatītu tās nopelnus un to cilvēku

statusu, kuri ir piesējuši tai savas sirdis un ir novērsušies no Mūsu sūtītā uzraudzītajā vēstuļraksta.

Lūk, tā Mēs esam atklājuši šīs svētās vārsmas un esam atsūtījuši tās tev, lai tu varētu celties un godināt Dieva vārdu – palīgs briesmās, pašpastāvošais. Lai nāk Dieva godība pār tevi un tiem, kas ir baudījuši no šī izmeklētā vīna.

Š IS PĀRESTĪBAS Cietušais diženajā cietumā ir izlasījis tavu vēstuli un ir informēts par taviem jautājumiem attiecībā uz Dieva baušļiem par augšāmcelšanās tēmu un par dzīves iztiku. Tas ir labi, ka tu esi uzstādījis šos jautājumus, jo labums no tiem, kā ārējais, tā iekšējais, nāks tev pašam kā arī citiem Dieva kalpiem. Patiesi, tavs Kungs zina visas lietas un nekavējoties atbild uz aicinājumu.

Augstākais cēlonis pasaules un visa tajā esošā radišanai ir dot cilvēkam iespēju apzināt Dievu. Šajā Dienā ikviens, kas ir vadījies no Viņa žēlastības tērpa smaržas, lai iekļūtu neskartajā Mājoklī, kas nozīmē atzīt dievišķo baušļu avotu un Viņa atklāsmes Rīta Zvaigzni, ir uz mūžiem iemantojis visu labo. Pēc tam, kad tā ir sasniegusi šo cildeno stāvokli, katrai dvēselei ir uzlikts divkāršs pienākums. Viens ir palikt nesatricināmam Lietā ar tādu nelokāmību, ka, ja visas pasaules tautas mēģinātu to aizkavēt no pievēršanās atklāsmes avotam, tās izrādītos nespējīgas to panākt. Otrais pienākums ir ievērot dievišķos priekšrakstus, kas plūda no Viņa dievišķi rosinātās un virzītās Spalvas avota. Jo Dieva zināšana cilvēkā nevar pilnībā un piemēroti attīstīties, ja netiek ievērots viss tas, ko Viņš ir nolīcis un izklāstījis savā debesu Grāmatā.

Pirms viena gada *Vissvētākā Grāmata* tika nosūtīta no vārdu Kunga dāsnuma debesīm. Ja Dievs dos, tev tiks žēlsirdīgi dota spēja piepildīt to, kas tajā ir ticis atklāts.

Kas attiecas uz dzīves iztikas iegūšanu, tev vajadzētu, pilnībā paļaujoties uz Dievu, iesaistīties kaut kādā darbībā. Viņš no savas

labvēlības debesīm tev noteikti atsūtīs tev iedalīto. Patiesi, Viņš ir varenais un spēcīgais Dievs.

Teic savu pateicību Dievam par to, ka tava vēstule ir nonākusi līdz šim ieslodzītajam un ka no dievišķās autoritātes troņa ir tikusi atklāta atbilde un ka tā tiek tev nosūtīta. Šī ir nepārvērtējama svētība, ko devis Dievs. Lai gan šobrīd tas nav acīmredzams, tas drīz tā būs. Tev pienākas sacīt:

Lai daudzinašs tiek Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Es esmu viens no tiem, kas ir cēluši skatu uz Tevi un kas pilnībā paļaujas uz Tevi vien. Es lūdzu tevi, piesaucot Tavu vārdu, kas ir licis uzbangot Tavas runas okeānam un kas ir savērpis Tavas zināšanas vēdas, lai nodrošinātu, ka man žēlīgi palīdz kalpot Tavai Lietai un lai es būtu iedvesmots pieminēt Tevi un slavēt Tevi. Tad sūti man no Tavas augstsirdības debesīm to, kas pasargās mani no visiem, izņemot Tevi un kas nāks man par labu visās Tavās pasaulēs.

Patiesi, Tu esi visspēcīgais, nepieejamais, augstākais, zinošais, gudrais.

• • •

Piezīmes un atsauces

- ¹ To reizēm sauc par *Vēstuļrakstu kristiešiem*.
- ² Jēzus.
- ³ Jēzus.
- ⁴ Jēzus.
- ⁵ Bahá'u'lláh. *Apslēptie vārdi*. Rīga: Rīgas Bahai ticības draudze, 2022, arābu, 2.
- ⁶ Korāns 81:6 un 81:10. *Korāns*. No arābu valodas tulkojis Uldis Bērziņš. Rīga: Neputns, 2011.
- ⁷ Mírzá Hádí Dawlat-Ábádí, viens no Išfáhán pilsētas garīdzniekiem, kas kļuva par Báb sekotāju, vēlāk sāka atbalstīt Mírzá Yaḥyá un tika iecelts par tā pārstāvi Irānā un par viņa pēcteci. Bábī vajāšanas laikā viņš no savas ticības atteicās.
- ⁸ Mullas zīmotne.
- ⁹ Korāns 6:91.
- ¹⁰ Ustád 'Alí-Akbar, stingrs sekotājs no Yazd pilsētas. Viņš konstruēja Išqábád pilsētas Mashriq'u'l-Aḥkár, un 'Abdu'l-Bahá viņa projektu apstiprināja. Ustád 'Alí-Akbar atdeva savu dzīvību kā moceklis Yazd pilsētā 1903. gadā.
- ¹¹ Arābu valoda.
- ¹² Hájí Mírzá Ḥaydar-'Alí, izcils bahājiešu skolotājs un rakstnieks Persijā. Viņš pavadīja deviņus gadus Kḥártúm pilsētā cietumā un trimdā, daudz ceļoja pa Irānu un 1920. gadā aizgāja mūžībā Svētajā Zemē. Svētceļniekiem no Rietumiem viņš bija zināms ar titulu „Eņģelis no Karmela kalna”.
- ¹³ Korāns 34:13.
- ¹⁴ Jēzus.
- ¹⁵ Hájí Mullá Hádí Sabzívarí, slavens Irānas filozofs un dzejnieks; Bahá'u'lláh laikabiedrs. Viņš aizgāja mūžībā 1873. gadā.
- ¹⁶ Mírzá Abu'l-Qásim Faráhání, Qá'im Maqám, izcils dzejnieks un zinātnieks Fath 'Alí Sháh valdīšanas laikā. Viņš bija draugs Bahá'u'lláh tēvam Mírzá Buzurg. 1821. gadā Qá'im Maqám kļuva par Persijas valdības vadītāju, bet 1835. gadā Hájí Mírzá Aqásí sakūdīts Muḥammad Sháh pavēlēja viņu nonāvēt.
- ¹⁷ Sal. Korāns 4:130.
- ¹⁸ Korāns 59:9.
- ¹⁹ Muḥammad Javád-i-Qazvíní, kam Bahá'u'lláh piešķīra titulu *Ismu'lláhi'l-Júd*, „Dieva vārds *Dāsnums*”. Savas kalpošanas laikā viņš pārrakstīja ļoti daudzus Bahá'u'lláh vēstuļrakstus, bet vēlāk viņš derību lauza. (Sk. *Garām paiet Dievs*, XV un XX nodaļu.)
- ²⁰ Ciems netālu no Išfáhán pilsētas.
- ²¹ Mírzá Hádí Dawlat-Ábádí, viens no Išfáhán pilsētas garīdzniekiem, kas kļuva par Báb sekotāju, vēlāk sāka atbalstīt Mírzá Yaḥyá un tika iecelts par tā pārstāvi Irānā un par viņa pēcteci. Bábī vajāšanas laikā viņš no savas ticības atteicās.
- ²² Mírzá Ashraf, kas tika nomocīts Išfáhán pilsētā. (Sk. *Garām paiet Dievs*, XII nodaļu.)

- 23 Abas Dieva Lietas Dižrokas Hájí Mullá ‘Alí-Akbar Sháhmírzadí un Hájí Abu’l-Hasan Ardakání, Amín-i-Iláhí (Ħuqúqu’lláh pilnvarotais) tika sākotnēji arestēti Tīhrán, 1891. gadā ieslodzīti Qazvín un tad pārcelti uz Tīhrán cietumu.
- 24 Princis Maḥmúd Mírzá, Jalálu’d’Dawlih, Persijas Yazd provinces gubernators.
- 25 Jamálu’d-Dín-i-Afḡhání. (Sk. *Garām paiet Dievs*, XX un XXI nodaļu.)
- 26 T. i., burts „B”, otrs alfabēta burts.
- 27 Pirmā nodaļa Korānā, kura iesākas ar burtu „B”: *Bismi’lláhi’r-Rahmání’r-Raḥím* („Līdzcietīgā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā”). Šī Korāna nodaļa tika atklāta divas reizes, pirmo reizi Mekā un otro – Medīnā.
- 28 Pirmā nodaļa Korānā, kura iesākas ar burtu „B”: *Bismi’lláhi’r-Rahmání’r-Raḥím* („Līdzcietīgā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā”). Šī Korāna nodaļa tika atklāta divas reizes, pirmo reizi Mekā un otro – Medīnā.
- 29 Jēzus.
- 30 Mozus.
- 31 Šis vēstuļraksts bija adresēts Jalíl-i-Khú’í, vienam no pirmajiem ticīgajiem Persijas provincē Ādhirbayján. Pēc Bahá’u’lláh debesbraukšanas viņš derību lauza.
- 32 Sal. Korāns 14:36.
- 33 Sal. Korāns 21:23.
- 34 Meka.
- 35 Korāns 3:97.
- 36 Muḥammad.
- 37 Mírzá Yaḥyá.
- 38 Muḥammad.
- 39 Korāns 83:6.
- 40 Mozus.
- 41 Korāns 14:5.
- 42 Jēzus.
- 43 Adrianopole (mūsdienu Edirne).
- 44 Arābu valoda.
- 45 Persiešu valoda.
- 46 Muḥammad.
- 47 Imami.
- 48 Báb.
- 49 Kitáb-i-Aqdas.
- 50 Viens no agrīnajiem ticīgajiem, kuru draugi vislabāk pazīst kā uzticamu Bahá’u’lláh vēstuļrakstu pārrakstītāju. (Sk. *Ticīgo piemiņai*, 58. nodaļu „Zaynu’l-Muqarrabín”.)
- 51 Šādiem aizdevumiem nav procentu un tie tiek atmaksāti, kad aizņēmējs vēlas.
- 52 Kādā vēstuļrakstā Bahá’u’lláh norāda: „Svētais Koks [Sadrat] savā ziņā ir viena patiesā Dieva Izpausme – lai Viņš tiek godināts. Svētīgais Koks Za’farán zemē attiecas uz plaukstošu, svētītu, svētu un smaržīgu zemi, kur šis Koks ir iestādīts.”

- ⁵³ Daudzās turpmākajās daļās, kas attiecas uz grieķu filozofiem, Bahá'u'lláh burtiski citē musulmaņu vēsturnieku kā Abu'l-Faṭḥ-i-Sháhristání (1076.–1153.) un Imádu'd-Dín Abu'l-Fidá (1273.–1331.) darbus.
- ⁵⁴ Vienā no saviem vēstuļrakstiem Bahá'u'lláh rakstīja: „Pirmais cilvēks, kas nodevās filozofijai, bija Idrís. Tāds bija viņa vārds. Daži sauca viņu arī par Hermesu. Katrā valodā viņu sauc savādāk. Tieši viņš ikvienā filozofijas nozarē ir izteicis izsmeļošus un pārliecinošus formulējumus. Pēc viņa Balínús ieguva zināšanas un apguva zinātnes no Hermesa rakstiem, un vairums filozofu, kas sekoja viņam, atvasināja savus filozofiskos un zinātniskos atklājumus no viņa vārdiem un formulējumiem...” Korāna 19. sūrā, 56. un 57. vārsnās stāv rakstīts: „Piemini Rakstos i Idrísu – paties, viņš bija taisns, viņš bija pravietis, un Mēs iecēlām viņu cēlā sēdekļī.”
- ⁵⁵ Daudzās turpmākajās daļās, kas attiecas uz grieķu filozofiem, Bahá'u'lláh burtiski citē musulmaņu vēsturnieku kā Abu'l-Faṭḥ-i-Sháhristání (1076.–1153.) un Imádu'd-Dín Abu'l-Fidá (1273.–1331.) darbus.
- ⁵⁶ Lai gan pētījumi ir atklājuši, ka šis vēstuļraksts tika atklāts pirms *Kitáb-i-Aqdas*, tas pagaidām tiek saglabāts šajā publikācijā.
- ⁵⁷ Korāns 20:107.
- ⁵⁸ Muḥammad.
- ⁵⁹ Meka.
- ⁶⁰ Arābu valoda.
- ⁶¹ Mozus.
- ⁶² Muḥammad Ḥusayn, viens no pirmajiem ticīgajiem Shíráz pilsētā, kuram Bahá'u'lláh deva titulu *Vafá*, „Uzticība”.
- ⁶³ Dižākais Vārds.
- ⁶⁴ Mullá Ḥusayn.
- ⁶⁵ Zelta teļa izveidotājs. Sk. Korāns 20:85-95.
- ⁶⁶ Síyyid-i-Mihdíy-i-Dahají, kam šis vēstuļraksts bija adresēts, Bahá'u'lláh bija piešķīris titulu *Ismu'lláhi'l-Mihdí*, „Dieva vārds *Mihdí*”. Viņš vēlāk lauza derību. (Sk. *Garām paiet Dievs*, XXI nodaļu.)
- ⁶⁷ Nabíl-i-Akbar. Sk. *Lawḥ-i-Hikmat* sākuma piezīmi.
- ⁶⁸ Meka.
- ⁶⁹ Fátimih, Muḥammad meita.
- ⁷⁰ Jēzus.
- ⁷¹ Korāns 4:94.
- ⁷² Jēzus.
- ⁷³ Svētais Lotus koks. Koks, aiz kura aiziet nav iespējams (sk. Korāns 53:13-18). Dieva Izpausmes simbols. (Sk. *Garām paiet Dievs*, VI nodaļu.)
- ⁷⁴ Korāns 2:94.
- ⁷⁵ Mozus.
- ⁷⁶ Jēzus.
- ⁷⁷ Napoleons III.
- ⁷⁸ Korāns 40:28.

- ⁷⁹ Muḥammad.
- ⁸⁰ Fátimih, Muḥammad meita.
- ⁸¹ Adrianopole (mūsdienu Edirne).
- ⁸² Imám-Jum'ih no Işfáhán. Sk. *Lawḥ-i-Burhán* sakuma piezīmi.
- ⁸³ Fátimih, Muḥammad meita.
- ⁸⁴ Mocekļu Ķēniņš un Visu Mocekļu Mīļotais.
- ⁸⁵ Jēzus.
- ⁸⁶ Išmaēls.
- ⁸⁷ Korāns 104:1-3.
- ⁸⁸ Beiruta. Šis vēstuļraksts ir „Bahá'u'lláh diktēta un Viņa rakstveža Mírzá Áqá Ján raksīta vēstule, kas ir adresēta ‘Abdu'l-Bahá, kamēr tas atradās vizītē Beirutā”. (Sk. *Bahá'u'lláh pasaules kārtība*.)
- ⁸⁹ Sal. Korāns 7:143.
- ⁹⁰ Muḥammad Javad-i-Qazvíní, kam Bahá'u'lláh piešķīra titulu *Ismu'lláhi'l-Júd* („Dieva vārds *Dāsnums*”). Savas kalpošanas laikā viņš pārrakstīja ļoti daudzus Bahá'u'lláh vēstuļrakstus, bet vēlāk viņš derību lauza. (Sk. *Garām paiet Dievs*, XV un XX nodaļu.)
- ⁹¹ Hájí Mírzá Ḥaydar-‘Alí, izcils bahājiešu skolotājs un rakstnieks Persijā. Viņš pavadīja deviņus gadus *Khártúm* pilsētas cietumā un trimdā, daudz ceļoja pa Irānu un 1920. gadā aizgāja mūžībā Svētajā Zemē. Svēteļniekiem no Rietumiem viņš bija zināms ar titulu „Eņģelis no Karmela kalna”.
- ⁹² Psalmi, 60:11, 108:11. *Bībele*. Trešais Bībeles tulkojums latviešu valodā. Rīga: Latvijas Bībeles biedrība, 2016.
- ⁹³ Korāns 14:5.

Šajā sešpadsmit vēstuļrakstu krājumā, ko Bahá'u'lláh atklāja pēc Kitáb-i-Aqdas, ir daži no Viņa nozīmīgākajiem darbiem. `Abdu'l-Bahá savos rakstos atsaucas uz šiem vēstuļrakstiem, sakot:

„Pievērs uzmanību svētajiem vēstuļrakstiem; lasi „Mirdzumus”, „Zibšņu spulgas”, „Paradīzes vārdus”, „Prieka vēstis”, „Rotas”, „Vissvētāko Grāmatu”. Tad tu redzēsi, ka mūsdienās šī dievišķīgā mācība ir zāles sirgstošajai un cietējai pasaulei un dziedinošs balzams uz cilvēces ķermeņa vātīm. Tā ir dzīvinošais gars, glābšanas šķirsts, magnēts, kas pievelk mūžīgu godību, dinamisks spēks cilvēka iekšējā „es” ierosināšanai.”

`Abdu'l-Bahá rakstu izlase, 29.12.

ISBN 978-9934-620-00-3

9 78 9934 620003